JAARGANG No. 298 23 DECEMBER 197

Amigoe di Curacao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Hoofdredacteur: Norbert Hendrikse
UITGEVERDRUKKER: N.V. PAULUS DRUKKERIJ, WILLEMSTAD
KANTOOR: CONSCIENTIESTEEG 27-29 TELEFOON: 24360
KLACHTEN NA 17 UUR: TEL.: 24361. GIRO: 440000

D OVER HAND neemt in de moderne samenleving het aantal ...n toe. Hun eenzaamheid bestaat niet steeds uit het afgezonderd van ...eren leven en wonen, want de eenzame mens kan men in het centrum ...de grootste drukte aantreffen. Zijn eenzaamheid echter bestaat er in, dat ...eren om hemheen hem niet kennen, hem niet erkennen als de unieke welke ieder mens toch eigenlijk is. Omdat hij niet erkend wordt, blijft ...zichzelf staan. Om zich echt mens te voelen heeft de mens de ander ...de bevestiging door iemand of door anderen. In haar verleden jaar ...den preek heeft de bekende Nijmeegse psychiater dr A.A. Terruwe over bevestiging gesproken (zie Kerstbijlage). Een bevestiging bv., welke de ...an krijgt als hij een applaus ontvangt. In elke mens komt namelijk bij bijzondere sport- of kunstprestatie, primitief- of niet-primitief, de ...fte op applaus te schenken en applaus te ontvangen. Een applaus ...t de schenker en de ontvanger spontaan als: Het is goed. In het ...ngsverhaal komt bijna dezelfde term voor: God zag dat het goed was. toen Hij de mens schiep. Helaas zien wij mensen van de twintigste eeuw ...de drukte van alledag in de consumptie-maatschappij dikwijls niet het ...in de mens naast ons, met als gevolg, dat deze vereenzaamt. In het ...nummer van 1971 biedt de Amigoe zijn lezers de tekst ter overweging van de preek, welke dr Terruwe verleden jaar hield. Wat meer applaus ...de mens naast ons zou waarschijnlijk wonderen verrichten: aan hem en aan ons. Het is ook een Kerstwens met inhoud.

GULDEN BLIJFT AAN GOUD GEKOPPELD

Kostenverlaging invoer ten gunste consument

Antilliaanse gulden opgewaardeerd

WILLEMSTAD — De Antilliaanse gulden is ten opzichte van de Amerikaanse dollar met vijf percent opgewaardeerd. Dit naar aanleiding van de officiële prijsbepaling van de goudwaarde van 0.454407 gram fijn goud, in Amerikaase dollars 1,79 Antilliaanse guoden. Door de herwaardering van de Antilliaanse gulden verwacht men verlaging van de invoerprijs uit de Verenigde Staten, maar daartegenover verhoging van die prijs uit o.m.: Europese landen en Japan. De Venezolaanse bolivar is tegenover de Antilliaanse gulden circa drie procent gedaald. Welke uitwerking dit voor de Antilliaanse economie zal hebben, is vooralsnog niet te overzien en hangt samen met onder meer de olie. Ten aanzien van de aanstaande staatsleningen, waarvan de opwaardering van de Antilliaanse gulden naar schatting een ongunstige nawerking van 1,7 miljoen te zien geeft wat betreft aflossing en rente, heeft men voorlopig evenwin een duidelijk inzicht. Dit laatste hangt af van nader beraad tussen Willemstad en Den Haag.

De regering gaf gisteravond het volgende communique uit:

Bij het bereiken van het monetair akkoord tussen de landen van de Groep van Tien over de heraanpassing van de internationale wisselkoersen op 18 december 1971 heeft de regering van de Nederlandse Antillen na rijp beraad besloten de goudwaarde van de Antilliaanse gulden opnieuw vast te stellen, rekening houdende met de daartoe strekkende reglementen van het Internationale Monetaire Fonds.

In dit verband heeft de regering bepaald dat de officiele goudwaarde van de Antilliaanse gulden wordt vastgesteld op 0.454407 gram fijn goud of uitgedrukt in dolars van de Verenigde Staten, NAF. 1,79 per dollar.

Bij deze verankering van de waarde van de Antilliaanse gulden aan het goud zullen de officiële koersen voor het deviezenverkeer voor aan- en verkoop van de valuta door de Bank van de Nederlandse Antilen kunnen worden vastgesteld binnen een schommelingsmarge van 2,25 per cent rondom de goudwaarde.

Ten opzichte van de situatie vóór de devaluatie van de dollar met 8,57 per cent, als gevolg van de stijging van de officiële goudprijs in dollars van $35 per ounce naar $38 per ounce, betekent dit een revaluatie van de Antilliaanse gulden ten opzichte van de dollar met 5 per cent.

De regering heeft zich hierbij laten leiden zowel door structurele als door conjuncturele overwegingen.

De regering deelt verder mede, dat het departement van Economische Zaken opdracht heeft gekregen om ten spoedigste advies uit te brengen omtrent de prijsstructuur in de hotelsector. Dit advies zal worden uitgebracht na overleg met de betrokken sector, welk overleg spoedig zal aanvangen.

In verband met de opwaardering van de gulden ten opzichte van de valuta's van enige belangrijke leveranciersIanden, als gevolg waarvan de invoer uit die landen in Antilliaans courant uitgedrukt goedkoper wordt, wijst de regering er op, dat deze externe kostenverlaging ingevolge de margebeschikking doorberekend dient te worden aan de consument. De controle op de naleving hiervan zal worden geïntensiveerd, terwijl in dit kader werd besloten een groter aantal producten aan het systeem van invoervergunningen te onderwerpen.

WILLEMSTAD — In het hotel Curacao Intercontinental werd gisteravond een receptie gehouden t.g.v. het bezoek aan de Nederlandse Antillen van het lid van de Europese commissie, de heer J.F. Deniau. Foto: premier O.R.A. Beaujon en gedeputeerde P. v.d. Hoeven kijken geamuseerd naar de charme die de heer Deniau ten toon spreidt bij het begroeten van zijn gasten.

Voorts wordt meegedeeld, dat op zeer korte termijn een maatregel te verwachten is waarbij de verplichting wordt opgelegd om bij verkoop van goederen, dan wel levering van diensten, de officiële wisselkoers te hanteren indien de verkoop van goederen, respectievelijk de levering van diensten, in buitenlandse valuta plaatsvindt. De maatregel zal tevens inhouden dat bij de prijsaanduiding, voorzover deze aanduiding mede in buitenlandse valuta plaats vindt, de officiële wisselkoers dient te worden toegepast.

De noteringen centrale bank van de Nederlandse Antillen, geldig op 23 december 1971 en tot nader order, luiden:

Valuta	Aankoop	Verkoop aan publiek	Deviezenprovisie
Ned. gulden (per Nf. 100)	54.76	55.56	0.40
Pnd. sterling	4.57	4.64	0.04
US dollar	1.79	1.81	0.015
Sur. gulden (per Nf. 100)	95.72	96.62	0.80
Ven. Bolivar (per BS.00)	nog	niet	vastgesteld.

Bulgaars vliegtuig bij Sofia verongelukt

SOFIA. — Een Bulgaarse „Iljoesin-18" die een Bulgaars folkloristisch gezelschap naar Algerije zou brengen, is dinsdagavond bij het vertrek van de luchthaven bij Sofia verongelukt. Van de 73 inzittenden, onder wie elf bemanningsleden, kwamen er 28 om het leven. In het toestel zaten de leden van het orkest „Sofia" en de dansgroep „Aura" en enige zangers.

WILLEMSTAD. — In het vakbondscentrum Feliz Chacuto werd gistermiddag een spoed-vergadering gehouden van de vakbond Boneco, wat het winkelpersoneel betreft. De belangstelling was niet zo groot. De foto toont Boneco-voorzitter Erwin Koenze tijdens een toespraak tot de aanwezigen.

Triomfale intocht in Bangla Desj

DACCA. — De waarnemend president van Bangla Desj, de premier en leden van het kabinet zijn gisteren in triomf in Dacca teruggekeerd onder het gejuich van meer dan 100.000 Bengalen. De mannen die allen in de afgelopen acht maanden in India doorbrachten na de ingreep van Pakistan in maart, kwamen met een transportvliegtuig van de Indiase luchtmacht uit Calcutta. Toen waarnemend president Syed Nazroel Islam in de deuropening verscheen, werd hij begroet door een wild gejuich van duizenden Bengalen, die overal rond het vliegveld hadden verzameld. De ovatie werd overgenomen door de mensen die vijftien rijen dik langs de anderhalve kilometer lange weg naar het vliegveld stonden.

Nieuwe leiders gaan aan werk

Onder bloemen bedolven en omstuwd door honderden journalisten en fotografen inspecteerden premier Tajoeddin Achmed en de minister van Buitenlandse Zaken, MoesjtaQ Achmed, een erewacht van troepen van India en de Moekti Bahini (vrijheidsstrijders). Radio Bangla Desj meldde, dat de waarnemend president Islam de menigte toesprak. Hij zei, dat Bangla Desj nu werkelijkheid is en dat geen macht ter wereld dit ongedaan zou kunnen maken. Premier Achmad deed een beroep op de bevolking de revolutie voort te zetten, teneinde de idealen van de democratie, secularisering en socialisme in daden om te zetten.

Premier Tajoeddin Achmed, heeft meegedeeld dat het parlement zo spoedig mogelijk bijeen zal worden geroepen om een grondwet op te stellen. De regering zal op korte termijn eigen geld in omloop gaan brengen. Een douanedienst instellen en paspoorten gaan uitgeven. Een wet op schadevergoeding van de door het Pakistaanse leger aangerichte schade wordt voorbereid.

De regering heeft meegedeeld dat meer dan 400 politiemannen het werk hebben hervat. De telefoonverbindingen tussen Dacca en Londen zijn hersteld. Ook is weer telefoonverkeer mogelijk met de plaatsen Comilla, Tsjittagong, Feni en Sjandpoer. Zondag zal een luchtvaartdienst tussen de hoofdstad en Calcutta worden geopend. Bij vijftien jutefabrieken in het gebied van Dacca wordt weer gewerkt. Op het platteland is de oogst in volle gang.

Waldheim gekozen

NEW YORK. — De algemene vergadering van de V.N. heeft woensdag de Oostenrijker Kurt Waldheim gekozen tot secretaris-generaal van de V.N. als opvolger van Thant. Hij was door de Veiligheidsraad voorgedragen. Zijn ambtstermijn gaat 1 januari in en duurt vijf jaar. De verkiezing geschiedde bij acclamatie. De assemblee bracht eerder Thant een staande ovatie. Thant heeft het ambt tien jaar bekleed. De 26e zitting van de algemene vergadering is woensdag gesloten. Zij begon op 21 september.

Mededeling

OP VRIJDAG 24 december vindt de bezorging van de Amigoe di Curacao vroeg in de middag plaats. Voor klachten over de bezorging kan men zich tot 14.00 uur telefonisch in verbinding stellen met de expeditieafdeling telefoonnummer: 24361.

Op zaterdag 25 december zal de Amigoe i.v.m. het Kerstfeest niet verschijnen. De speciale Kerstbijlage van de Amigoe wordt vandaag verspreid. Het kantoor van de Amigoe di Aruba is op vrijdag 24 december de gehele dag gesloten.

...een beslissing ...ver EC-dollar

...GETOWN. — Premier ... van Barbados heeft aangekondigd, dat de Oostcaribische dollar ...huidige pariteit voorlopig zal ...ven. Alle andere wisselkoer... waaronder die van het pond ..., zijn onderhevig aan wissel...ties op Barbados.

...s premier Barrow is er uitvoe...raad gepleegd in de boezem van ...ering na de devaluatie van de ...kaanse dollar en de gevolgen ...deze maatregel voor Barbados ...kunnen meebrengen. Overigens, ...t hij niet na te vertellen, had de ...ing van Barbados geen reactie ...ngen van de andere Oostcaribi...landen in de Currency Authori... die met Barbados een deviezen-af... hebben. Barbados heeft een ...aandeel in dit zogenaamde ...ncy Authority met 47 tot 49 ...cent in de bankbiljetten- en ...-circulatie. Een of ander besluit ...Barbados kan daarom van door...gevende betekenis zijn voor de ...taire houding van de andere ...n.

...ens premier Barrow is de rege... van Barbados tot de slotsom ...men, dat het niet in het belang ...zijn land zou zijn tot devaluatie ...te gaan of aan te dringen of ...ording van de EC-dollar. (Brits) ...na heeft intussen zijn dollar gedevalueerd en is overgeschakeld op een indirecte pariteitsverhouding met de Amerikaanse dollar. Tot gisteren hadden noch Trinidad/Tobago en Jamaica, de andere twee onafhankelijke landen die deelnemen in de Currency Authority, een beslissing genomen na de devaluatie van de Amerikaanse dollar.

Barbados is bezig met de stichting van een eigen centrale bank, waarvan de oprichting binnen enkele weken wordt tegemoetgezien. De munteenheid zal naar verwachting worden gekoppeld aan de koers van het goud.

Mgr. Holterman 3 januari terug

WILLEMSTAD. — De bisschop van Willemstad, mgr. J. M. Holterman zal waarschijnlijk op 3 januari van het volgend jaar terugkeren uit Nederland. Dit betekent dat de bisschop dit jaar niet de traditionele nieuwjaarszegen kan geven.

Verwacht wordt dat deze zegen nu gegeven zal worden door de pastoor van de parochie van Sta. Famia waar de laatste jaren — sinds de brand van mei '69 — de nieuwjaarszegen plaatsvindt. Zoals bekend zou mgr. Holterman op 13 december terugkeren van zijn vakantie in Europa. Vlak voor zijn vertrek moest hij echter wegens ziekte plotseling worden opgenomen in het ziekenhuis van Zwolle.

AGENDA CURACAO

Losse nummers van de AMIGOE DI CURACAO zijn dagelijks verkrijgbaar bij het kantoor van de Amigoe, Consciëntiesteeg 27-29 en verder bij: La Bonanza, Breedestraat (O); Chu, Breedestraat 168; Van der Dijs, Charlottestraat 6; El Chico, Kerkstraat 22; Alex, De Ruyterplein; El Dorado, Pietermaaiweg; Cas di Pueblo, Penstraat; April Bar, Piscaderaweg; Ana, Schottegatweg-west 80; Shon Ma Center, Weg naar Welgelegen; Barberia Kort, Schottegatweg-noord 395; La Verdad, F. D. Rooseveltweg 143; Estrella de la Mañana, W. Churchillweg 55; Libanesa, Winston Churchillweg 56; La Campana, Bermudaweg 29; Wolf, Rio Canarioweg 22; Toko Fruteria Natalie, Mahumaweg 49; Toko Zuikertuintje; Jansen, Santa Rosaweg 103; „Mi Ideal", Berg Altena 98; „Discoteca Brion", De Rouvileweg; hotel Flamboyant Beach, Holiday Inn en Curaçao Int.; Tax Free Shop Airport en La Buena Fe, Rancho.

ROXY: 19.00 en 21.00 Little murders. WEST-END: 19.00 en 21.00 The happy ending. CINELANDIA: 20.00 The haunted palace. DRIVE-IN: 19.00 en 21.00 The honeymoon killers. CINE-RIO: 20.00 Little big man.

CINE-TRUCK: Hedenavond te Pannekoek en morgenavond te Groot-Kwartier/Dividiviclub.

BOTICA'S (nachtdienst):

OTRABANDA: Coromoto, TEL.: 23241; PUNDA: Del Pueblo, TEL.: 12444.

KERSTVIERING: 18.00-20.00 Blenchi-school.

EXPOSITIE: 20.00-22.00 eigen werken - Wim de Waal - Chessroom hotel Curaçao Intercontinental.

VRIJDAG

DIVERSEN

LUCHTPOSTSLUITING: 13.30 voor New York; 15.30 voor Europa - postkantoor; 17.00 voor New York - hulppostkantoor Plesmanluchthaven. (Sluiting van aangetekende stukken één uur vóór postsluiting.)

GROTTEN VAN HATO: 09.00-12.00 en 15.00-18.00 open voor publiek.

TENTOONSTELLING

CURACAOS MUSEUM: 10.00-12.00 en 14.00-17.00 open - Van Leeuwenhoekstraat.

GALERY RG: 10.00-12.00 en 16.00-17.30 vernissage - J. Capricorne - Keukenstraat 20A (boven).

TOERISTENSCHEPEN: 09.00-24.00 Jason - vert. SELMA; 08.00-18.00 Hanseatic - vert. SELMA; 07.00-22.00 Rotterdam - vert. C.T.C. - Caracasbaai.

84 — Er was eens een eenvoudig man met een gezond verstand. In grote problemen zei hij vast: Laten we eerst de grote geboden van God nakomen, de kleine volgen vanzelf.

BEURSBERICHTEN

NEW YORK — De handel op de New Yorkse effectenbeurs is woensdag begonnen met een stijging van de koersen. Al spoedig gingen de verbeteringen echter verloren en gedurende de rest van de dag daalden de koersen geleidelijk. De beurs sloot vrijwel op het laagste peil van de dag. Volgens waarnemers was de handel nog steeds bezig met het consolideren van de sterke koersverbeteringen die maandag tot stand kwamen als uitvloeisel van het akkoord van Washington over de herziening van de koersverhoudingen der voornaamste valutas. De beurs liet zich kennelijk weinig gelegen liggen aan het toch tamelijk bemoedigende achtergrondnieuws. De meeste indicatoren voor de economische bedrijvigheid in de VS — met uitzondering van het werkloosheidspercentage — gaven in november een flinke verbetering te zien. Woensdag werd nabeurs bekend dat het indexcijfer voor de verbruikersprijzen in november na correctie voor het seizoen met 0,2 procent is gestegen na een stijging van 0,1 procent in oktober

O.E.S.O. voorspelt economische groei

DEN HAAG — Op grond van het gevoerde beleid en de huidige tendenties is te verwachten, dat de produktie van goederen en diensten in de grote OESO-landen in de eerste helft van 1972 zal stijgen. Het secretariaat van de OESO (organisatie voor economische samenwerking en ontwikkeling) voorspelt in het woensdag verschenen rapport over de economische vooruitzichten, dat de produktie in de zeven grootste OESO-landen in een tempo van 5 à 5,5 procent per jaar zal toenemen. In het ene land zal de stijging groter zijn dan in het andere en zo verwacht de OESO, dat de stijging van het nationaal produkt in West-Duitsland ongeveer twee procent zal belopen, nadat er in de tweede helft van 1971 in het geheel geen verandering in dit nationaal produkt is gekomen. Een vrij grote stijging verwacht de OESO in de Verenigde Staten en Canada.

Voor de kleinere OESO-landen wordt een tamelijk langzame groei van het nationaal produkt voorspeld. In deze landen als groep genomen zal zich naar verwachting geen belangrijke toeneming van de economische expansie voordoen voor medio 1972.

Het perspectief voor Nederland wordt volgens het rapport ongunstig beïnvloed door o.a. de grote omvang van de loonsverhogingen in het verleden.

In het rapport wordt voorts de verwachting uitgesproken, dat de verschuivingen, die het gevolg zijn van de nu te verwachten verbetering van de Amerikaanse betalingsbalans, geen onoverkomelijke problemen in de andere landen zullen scheppen. Het effect van de gewijzigde wisselkoersverhoudingen zal over enige jaren verspreid zijn. De Amerikaanse invoer zal sneller gaan toenemen en de groei van de export van de andere landen zal langzamer gaan verlopen. Dit heeft in de wereld buiten de Verenigde Staten een deflatoir effect, maar daar staat weer tegenover, dat de vraag in de Verenigde Staten sterker zal gaan toenemen en dit zal de vraag naar goederen en diensten in andere landen weer stimuleren.

Weinig resultaat gesprek EEG-VS

BRUSSEL. — De regering van de Verenigde Staten is dan pas van plan aan het Amerikaanse congres een „pakket" van monetaire en commerciële maatregelen voor te leggen als er een bevredigend handelsakkoord is bereikt met de E.E.G., Japan en Canada. Dat heeft William Eberle, president Nixons speciale handelsgezant, woensdag in Brussel verklaard na afloop van de eerste onderhandelingsronde met de E.E.G.

Dit eerste gesprek heeft overigens weinig resultaat opgeleverd. Er werd veel te veel van verwacht. Er heeft pas een eerste selectie plaats gevonden van problemen, waarover de standpunten nog zeer ver uiteen liggen en van problemen waarover men het eventueel wat sneller eens kan worden, zo verklaarde woensdag de Nederlander Hijzen, directeur-generaal voor de buitenlandse handel van de Europese commissie, die namens deze commissie de onderhandelingen met Eberle voert.

ORANJESTAD. — Ook dit jaar heeft Van Dorp boekhandel Aruba zijn relaties met een bloembol verrast. Verleden jaar geschiedde dit voor de eerste maal. Het resultaat was verbluffend: zevenennegentig procent kwam persoonlijk of telefonisch bedanken, achtenveertig procent hield Van Dorp op de hoogte over de voorspoedige groei van deze plant, terwijl het grootste gedeelte vroeg hier een jaarlijkse traditie van te maken. Dit is dit jaar dan ook weer geschied.

Beurs van New York

	22/12		22/12
Afc Industries Inc.	51 1/2	Marcor Corp.	
Air reduction	20 1/4	Martin Mariette Corp.	32 1/2
Allied Chemical	28 3/4	May Department Sto res Co.	18 3/4
Alum. Co. of America	44	McD. Douglas Aircraft	52 1/8
American Brands	41 1/4	Merck & Co.	34 1/8
American Can Co.	31 7/8	Minnesota Mining & Mfg	
American Cyanamid Co.	34 1/8	Mobil Oil Corp.	55
American Electric Power	28 3/4	Monsanto Co.	54 1/8
American Metal Climax	26 3/8	National Biscuit Co.	55 7/8
American Motors Inc.	7 1/8	National Cash Register	30 1/2
Am. Smelting & Refining	20 3/4	Nat. Distillers & Chemical	15 1/8
Am. Teleph. & Telegr.	42 5/8	National Gypsum Co.	18 3/4
Ampex Corp.	15 3/8	National Steel Corp.	45 1/2
Anaconda Company	19 3/4	North Am. Rockwell Corp.	28 5/8
Armco Steel Corp.	66 1/4	Olin Mathieson Chemical	17 5/8
Atlantic Richfield Co.	42	Pacific Gas & Electric	31 3/4
Bendix Corp.	29	Pennsylvania Central Co.	4 5/8
Bethlehem Steel Corp.	18 1/2	Pepsico, Inc.	69 1/4
Boeing Co.	154 1/8	Phelps Dodge	36 1/4
Burroughs Corp.	14 1/4	Philip Morris Inc.	68
Canadian Pacific Ry Co.	70 1/8	Philips Petroleum	30 5/8
Celanese Corp. of America	56 1/4	Proctor & Gamble	79 3/8
Chase Manh. Bank (N.Y.)	51 7/8	Radio Corp. of America	37 5/8
Chesapeake & Ohio Ry	29 5/8	Republic Steel Corp.	20 3/4
Chrysler Corp.	42 1/2	Reynolds Ind.	59 3/4
Cities Service s Co.	60 3/8	Royal Dutch Petroleum	33 1/2
Colgate Palmolive Co.	17 7/8	Santa Fe Ind.	32
Colt Industries Inc.	37 5/8	Sears Roebuck & Co.	100 3/8
Commonwealth Edison	25 1/4	Shell Oil Co.	47 3/8
Consolidated Ed. of NY	32 1/4	Southern Co.	20 1/4
Continental Can Co.	27	Southern Railway	82
Continental Oil	17 1/8	Sperry Rand *& Corp.	31 3/8
Curtiss Wright Corp. class A	48 1/2	Standard Oil of Calif.	55 1/4
Dart Ind.	78	Standard Oil Co. of Indiana	68 3/4
DOW Chemical	144 3/4	Stand. Oil Co. of Nw Jersey	72 5/8
Dupont (e.i.) de Nemours	98	Studebaker Worthington	41 1/4
Eastman Kodak	46 1/4	Sunn Oil	50 5/8
First National City Bank	71 7/8	Texaco Inc.	33 5/8
Ford Motor Co.	39 3/8	Texas Instruments Inc.	128 1/2
Fruehauf Corp.	25 1/4	Transamerica Corp.	18
General Electric Co.	64 3/8	Union Carbide Corp.	42 7/8
General Food Corp.	34 7/8	Union Pacific Railroad	—
General Motors	80 3/8	Uniroyal	18 5/8
General Public Utilities	22 1/4	United Aircraft Corp.	28 3/8
General Tel. & Electronics	30 7/8	Un. Brands Co AMK Corp.	10 1/4
Getty Oil	80 3/4	U.S. Steel Corp.	30 7/8
Gilette Co.	38 5/8	Western Union Telegraph	42 1/8
Gimbel Brothers Inc.	32 3/4	Westinghouse Electric	46 1/2
Goodyear Tire & Rubber	30 1/2	Woolworth (F.W.)	47
Gulf Oil Corp.	26 3/8	AMERICAN STOCKS	
Illinois Central Industries	36 1/8	Brascand	18 1/2
Intern. Business Machine	341 1/4	ADD NEW YORK STOCK	
Intern. Harvester	29 1/4	Amerade	40 7/8
Intern. Nickel of Canada	32 1/2	Brit. Am. Oil	
Intern. Paper	34 7/8	Caterpillar	48
Intern. Tel. & Tel.	857 1/8	Columbia Gas	31
Johns-Manville Corp.	41 3/4	North Am. Phil. Corp.	27 5/8
Kennecott Copper Corp	23 3/4	Westerband	32 5/8
Kraft Co.	45 5/8	K.L.M.	42 1/8
Litton Industries Inc.	22 3/4	Twent. Cent. Fox	11 3/8
Lockheed Aircraft	9 3/4	DOW Jones Index	884,86

Beurs van Amsterdam

	23/12		23/12
7 pct ned. 66	[illegible]	OGEM	73.60
AKZO	95.10	Pakhoed	89.90
Heinekens bel en beh	58.30	Rijnschelde	172.50
Heinekens bier	236.00	E.M.S.	13.50
Hoogovens	243.00	Scholten-Honig	50.70
Philips	59.90	V.M.F.	74.20
Unilever	3.00	Ver. Ned. Uitgeversbedrijven	107.00
Kon. Olie	114.70	Werelhaven	80.00
KLM	110.20	Wessanen	69.50
KNSM	122.00	Ant. Brouwerij	——
V. Ommeren	106.30	Ant. Verf	118.0
Scheepvaart Unie	275.50	Aruba Electra	96.0
Alg. Bank Ned.	72.70	Sur. Brouwerij	——
Nat. Nederlanden	280.00	Converto	765
Ngombezi	62.800	Goldmines	91.00
Alb. Heijn	32.00	IKA Bel. Mij.	145.50
AMRO Bank	152.80	Nefo	59.50
Bergoss	59.00	Robeco	224.00
V. Berkel	164.00	Rolinco	164.50
Bols	188.00	Utilico	121.80
Bredero Ver. Bedr.	131.00	Alcan alum.	18.25
Buehrmann Tetterode	296.00	Ned. Ant. 7 3/4 '71	97.3
Bijenkorf Beheer	50.20	Ned. Ant. 6 1/2 '67	87.5
Calve	82.00	Ned. Ant. 5 '60	82.2
Cur. Handelmij	726.00	Ned. Ant. 4 1/2 '59	91.3
Elsevier	181.90	Ned. Ant. 4 1/2 '62	82.3
Fokker	395.00	Unitas	84.80
V. Gelder	26.50	ANP/INDICES	
Gist-Brocades	82.70	Inter Concerns	83.5
V.d. Grinten	47.50	Industrie	102.8
Hagemeijer	151.50	Scheepvaart	92.0
Internatio-Muller	——	Banken	95.9
Kon. Ned. Papier	51.20	Handel	95.4
Naarden	115.50	Algemeen	93.2
	58.50		

HEER BOMMEL EN KON GRUWE[R]

7300. — Toen heer Bommel de berg was afgedaald werd hij staande gehouden door professor Prlwytzkofski. De geleerde had nog steeds een slecht humeur door het mislukken van zijn grot-openlegging en zijn stem klonk dan ook snauwerig toen hij op de wegvliegende Kon Gruwer wees. „Wat is dat voor ener ballon?" wilde hij weten. „Wat maakt u dan hier?" „Een luchttochtje," legde heer Ollie uit. „Heel gewoon. Ik wilde kijken hoe het met Konstantijn was, want het ventje had zich teruggetrokken in zijn geboortegrot. Maar een paar dwazen lieten iets ontploffen, zodat de hele berg instortte. En nu is alles afgelopen." De hoogleraar zakte langzaam wat in, en er viel een gedrukt stilzwijgen. „Het waren geen dwazen, die iets lieten ontploffen," begon de assistent Pieps. „Dat waren...." „Dat maakt ja niets uit!" riep de heer Prlwytzkofski haastig. „Het is alles afgelopen. Nu we gener onderzoeking meer kunnen maken, want der behoorde zal geld meer ter vervoeging stellen willen. Ach, het is ja alles zeer mies!" Bommel glimlachte en knikte hem vriendelijk toe. „Erg mies," sprak hij. „Maar komaan; het leven gaat verder en treuren heeft geen zin. Wat dunkt u er van om mee te gaan naar Bommelstein? Joost pleegt om deze eenvoudig doch voedzaam ontbijt gereed te hebben." Door deze uitnodiging knapte de geleerde zienderogen op. „Recht gaarne!" riep hij uit terwijl hij zijn lange hoed lichtte. „Der gedarmte knaagt, na dezer onwetenschappelijk besteder nacht en ik gevoel mij onder water!"

RECHTER TIE EN HET LIJK ZONDER HOOFD

38-17. Tsjiao Tai heeft de hoofdman een seintje gegeven en deze brengt de twee soldaten binnen. Eerbiedig knielen ze voor de schrijftafel van de Rechter. „Ik hoor dat jullie gistermiddag in de buurt van Vijf Rammen Dorp een oude man zijn tegengekomen," zegt Rechter Tie. „Vertel nog eens precies wat er gebeurde." De man met het lapje voor zijn oog antwoordt: „We dachten eigenlijk dat hij iets op zijn kerfstok had, Edelachtbare. Want hij ging er pijlsnel vandoor toen hij ons zag. Of de duivel hem op de hielen zat." „Had hij bagage bij zich?" informeert de Rechter. „Ja, ik geloof dat hij een leren zak of zoiets aan zijn zadelknop had hangen," zegt de soldaat nadenkend. Dit bewijst afdoende dat ze inderdaad Pan hebben gezien. „Jullie inlichtingen zijn belangrijk," zegt Rechter Tie. „Ik zal je daarom een brief meegeven voor de militaire commandant, met het voorstel om jullie verlof met twee dagen te verlengen. Als ik jullie nog nodig heb, zijn jullie dan in elk geval bij de hand." De Rechter vult een snel formulier in, geeft dat aan de eenogige soldaat en vervolgt: „De hoofdman zal jullie nu meenemen om een gevangene te identificeren." De soldaten bedanken de Rechter uitbundig. Het is een buitenkansje dat hun verlof op deze wijze verlengd wordt.

"CLOSE-UP" AFFAIRE

PAUL VLAANDEREN

Luister en kijk

CUROM: 17.00 peticiones; 18.00 musica variá; 18.30 kinderprogr.; 18.45 aanv. muz.; 19.00 nieuws; 19.10 aanv. muz.; 19.15 discovaria; 20.00 ronda musical; 21.00 castañetas; 21.30 progr. con cos ta; 22.15 int. nieuws; 22.20 mangusa di mi luga; 23.20 musical night cab.; 23.55 ds Boot (dagsluiting); 24.00 sluiting.

TELECURACAO: 16.00 kinderuurtje; 17.05 Cultuur en Opvoeding (annonces en optreden Los Marineros); 17.25 Shell-progr.; 17.55 morning star; 18.19 Shema Israël; 18.30 noticia int.; 18.46 noticia local di awe (pap.); 19.00 Espionage; 20.00 Eco; 20.15 Cannon; 21.15 nieuws ned.; 21.30 the Flip Wilson-show; 22.30 boletin 10.30; 22.45 Arbol Navideño.

ARUBA

RADIO ANTILIANA (1.270 kiloperioden 236.2 m.): 17.00 Esperanza y su obsequi musical; 17.30 exitos all electric sales; 17.45 Aruba bottling co, y su musica; 18.00 anuncios y musica; 18.30 noticia Arucar; 18.45 musica popular; 19.00 kinderprogr. Jan Bodegom; 19.15 felicitaciones y complacencias; 19.30 Aruba distilling co.; 20.30 show Niki Dekort y su musica; 20.45 variacion musical (non stop).

RADIO KELKBOOM (1.435 kiloperioden 209 m.): 17.00 progr. di Sun Kong Supermarket; 17.15 musica pa teenagers; 18.00 musica vària; 18.15 hit parade (radio ned.); 18.30 musica para la cena; 19.00 noticia local; 19.15 musica varia; 19.30 musica aleman; 20.00 noticia local; 20.15 la voz de Sion (progr. di Israël); 20.30 musica int.; 21.00 C.C.A.; 21.15 musicarla (radio ned.); 21.45 musica varia; 22.00 sluiting.

VOZ DI ARUBA (1.325 kiloperioden - 226.4 m.): 17.00 economisa cu La Esperanza; 17.30 atardecer musical; 18.15 noticias; 18.30 happy days-progr.; 19.00 sports cu Janchi Tromp; 19.30 turning the table; 21.00 earclub; 23.00 la hora romantica; 24.00 musica romantica; 01.00 sluiting.

RADIO VICTORIA (925 kiloperioden - 324 m.): 17.00 ultimas noticias; 17.15 palabranan di bida; 17.30 delicados pastos; 17.45 la biblia dice; 18.00 ultimas noticias; 18.10 nieuws ned.; 18.30 nieuws eng.; 18.40 business news; 18.45 chapel of the air; 19.00 evening-serenade; 20.00 back to the bible; 20.30 haven of rest; 21.00 sluiting.

TELEARUBA: 16.00 kinderuurtje, 17.00 Josie and the pussy cats; 17.30 morning star; 18.00 this is the life; 18.30 prot. uitz.; 18.45 pap. nieuws; 18.55 ned. nieuws; 19.00 Nos Tera (live); 19.30 run buddy run; 20.00 pan. popular; 20.15 eng. nieuws; 20.30 12 o'clock high; 21.30 Gunsmoke; 22.30 ultimas noticias; 22.35 Mod Squad.

R.N.W.O. (6020 kHz): 19.00 opening, nieuwsblok; ned. nieuwsjournaal; op verzoek, sportpraatje; 20.30 spaans progr.; 21.50 einde uitzending.

(800 kHz): 19.00 spaans progr.; 19.35 engels progr.; 20.10 ned. nieuws; 20.30 sluiting.

(11730 en 9715 kHz): 19.00 ned. progr.; 20.20 einde uitzending.

(15320, 11845 en 6085 kHz): 19.00 spaans progr.; 20.30 einde uitzending.

(15220 - 17180 kHz): 17.30 opening; 17.31 nieuwsblok; 17.46 ned. nieuwsjournaal; 17.51 brievenbus; 17.55 drieluik; 18.35 sport in het kort; 18.40 ter overdenking; 18.43 progr. voor morgen; 18.44 nieuws in het kort; 18.45 beurs; 18.48 sluiting; 18.50 einde uitzending.

* * *

VRIJDAG

CURACAO

CUROM: 06.30 opening; 06.35 kinderprogr.; 06.55 reklame-hoekje; 07.00 nieuws; 07.10 ochtendblad; 08.00 herh. nieuws; 08.10 luchtige ochtendklanken; 08.30 saludo musical; 09.00 muz. tombola; 09.30 een blik op de telex; 09.32 vervolg muz. tombola; 10.00 koopvaardijprogr.; 10.15 aanvullende muz.; 10.30 een blik op de telex; 10.32 prot. ziekenprogr.; 10.45 aanvullende muz.; 11.00 Aivinne's pop special; 12.00 noticurom (int.); 12.10 noticurom (local); 12.20 reclame-hoekje; 12.30 nieuws; 12.45 lunchmuziek; 13.00 diario informativo y musical; 14.00 tape-o-theque; 14.30 album musical del continente; 15.00 exitos de ayer (N.A.); 15.30 fiesta en el hogar.

* * * * *

ARUBA

RADIO ANTILIANA: 04.30 musica religioso y musica di cowboy; 06.00 bon trabao den compania di bo compañera constante Radio Antiliana; 06.45 rev. Dennis Hillman; 08.00 momento criollo (musica y poesia Antiliana); 08.30 musica y conseho pa tur automobilista; 08.45 dutch machine shop; 09.00 noticias OTABS: 09.15 show musical Esperanza discount house; 09.45 anuncios; 10.00 exitos musical Linda self service; 10.15 show musical Macorisana y int. supermarket; 10.40 pader Heiliger; 11.00 Mexico cantando pa Baby Bakery; 11.15 variacion musical; 12.00 oracion di merdia pader Jansen y minicuenta pastoor Van Veen; 12.10 seccion informativo; 12.30 noticia Viana; 13.00 noticia Datsun; 13.15 fiesta calypso; 14.00 fiesta Antiliana; 16.00 hit parade Antilian Motors; 16.15 exitos tienda nueva reformá; 16.30 anuncio comercial; 16.45 noticia Lago Oil and Transport Co.

RADIO KELKBOOM: 07.00 opening, 07.02 bon dia cu alegria; 07.15 noticias int. na pap.; 07.30 musica instrumental; 08.00 seleccion musical cu disco latino; 08.30 cumpleaños feliz; 09.15 noticia int.; 09.30 musica varia; 10.00 noticia int. (rip.); 10.15 ritmo latino; 10.30 progr. Niki Habibe; 11.00 noticia local; 11.10 ritmo latino; 11.30 musica int.; 12.00 musica varia; 12.15 noticia int.; 12.30 musica varia; 12.45 noticia local; 13.00 variacion musical cu ritmo; 13.30 mei ora cu boleros; 14.00 noticia local; 14.10 seleccion musical; 14.30 peticiones; 15.00 noticias int. (rip.); 15.15 ritmos del Caribe; 15.45 musica cu sabor azteca; 16.00 progr. int. y La Macorisana Supermarket; 16.15 musica mejicana; 16.30 noticia local; 16.45 cocktail musical.

VOZ DI ARUBA: 06.00 opening; 06.05 Country and Western music; 06.15 rancheras; 06.45 boleros; 07.00 noticias; 07.15 variacion; 08.00 discorama; 12.00 seccion di noticias; 13.00 musica instrumental; 13.15 rancheras; 13.30 discolandia; 16.00 felicitaciones; 16.30 noticias local; 16.45 boleros.

RADIO VICTORIA: 06.00 opening; 06.15 e bijbel habri; 06.30 ultimas noticias; 06.45 cruzada; 07.00 ultimas noticias; 07.05 llama a la conciencia; 07.10 noticia español; 07.30 noticias na ingles; 07.50 Christian emphasis; 08.00 ultimas; 08.05 bo musica favorito; 09.00 ultimas noticias; 09.15 letter from Africa; 09.30 meditacion cristian; 09.45 psychology for living; 10.00 ultimas noticias; 10.05 morning melodies; 10.30 through the bible; 11.00 ultimas noticias; 11.05 melodias di merdia; 12.00 ultimas noticias; 12.10 noticia di deporte; 12.25 news break - AP; 12.30 news in English; 12.50 daily bread; 13.00 noticias español; 13.05 concert hall; 14.00 ultimas noticias; 14.05 afternoon musical; 14.45 quiet time; 15.00 ultimas noticias; 15.05 ensueños musicales; 16.00 ultimas noticias; 16.05 musica di banda; 16.15 e ora adventuroso; 16.30 children's corner.

Burgerlijke stand

WILLEMSTAD — GEBOREN: 15 dec. Byron Martina-Ercicio; 18 dec. Iskandar Vanblarcum-Frederiksz; 17 dec. Lisette Faneyt-Soerka; 16 dec. Giovanni Nicia-Angila; 18 dec. Leonardus de Reus-Pirovano; 17 dec. Shirma Liliana Janga-Ranes; 16 dec. Urnice Henriquez-Hazel; 17 dec. Joseline Wiel-Ponte Lira; 14 dec. Dennis Feli Solassa-COeiel; 18 dec. Dennis Felipa-Coffi; Naomi Meyer-Leerdam; 15 dec. Lornange NortanNoventa; 11 dec. Zairan Virginie-Jonge; 18 dec. Shurnerie Djaoen-Vrutaal; 8 dec. Sherlotte Cathalina-Gaari; 19 dec. Jasmin Granger-Corion; 13 dec. Rhadimir Ramirez-Bislick; Meliza Garmes-Pinedo; 10 dec. Raynelda Welvaart; Railison Bernadina; 14 dec. Menchell Merenciana; 9 dec. Verneryna Castillo; 16 dec. Deutly Leito-Petronilia; 9 dec. Vincent Sint Jacobs; 11 dec. Naishelline Cicilia; 15 dec. Alexandra Lacroes-Rademaker; 12 dec. Milangela Maria; 17 dec. Merlin Leito-Carolina; 11 dec. Milanchelo Martis; 12 dec. Dennis Cachemir; 9 dec. Alvarino Barbolina-Hazel; 16 dec. Marella Dorsiel-Provence; 12 dec. David de Angrela-Gonzalez.

SAMBUMBU

„Het was alleen maar vanwege het feitje dat ze haar vriendin, een tweelingskind, een potlood had geweigerd. Deze had haar zonder enige uitdrukking even aangekeken, niet meer. 's Avonds begonnen de krampen, zo heftig dat de moeder onmiddellijk de dokter liet komen. Deze beweerde er niets van te begrijpen. De volgende dag namen de krampen eerder in heftigheid toe, zodat de dokter weer moest komen. En weer zei hij het een raadselachtig geval te vinden en dat hij ook niet begreep dat het remedie niets had uitgehaald.

Toen beval de moeder van het tweelingskind het vriendinnetje over de buik te strijken. Deze deed het vluchtig en dat had geen resultaat. De moeder gaf het toen een pak slaag en pas toen ging zij op de knieën zitten voor het zieke kind en streek langzaam met haar handen over de zieke buik. Dat hielp. De pijn verdween meteen".

P.B.

...enze: cao stuit af op onwil van enkeling

...oneco-leden in winkel-...ector wensen actie

...LLEMSTAD – Het winkel-personeel, dat bij de vakbond Boneco ...niseerd is, wil actie, omdat men verder wachten tot januari om het ...struikelblok voor de ondertekening van de cao uit de wereld te helpen ...acht. De actie heeft ten doel te voorkomen, dat de lonen tijdens de ...de cao-periode bevroren worden, omdat de werkgevers, verenigd in ...dad di comerciantenan, niet tot overeenstemming willen komen over de ...clausule in de cao. De werknemers constateren namelijk, dat de prijzen, ...zij in dezelfde winkels moeten betalen voor voedsel, kleding enz. wel ...tig stijgen. De Boneco-leden, die de vergadering bijwoonden, toonden ...bereid, op welk willekeurig ogenblik ook een spoed-vergadering van ...o bij te wonen. De belangstelling voor de vergaderingen was niet zo ...als men had mogen verwachten.

...Tijdens de middagvergadering on...de lunch-pauze was een dertigtal ...elbedienden in de vergaderzaal ...Felis Chacuto aanwezig. Na de ...elsluiting 's avonds was er we...m een dergelijke vergadering. De ...enkomsten van Boneco zijn dik...matig bezocht; blijkbaar omdat ...personeel bevreesd is voor repre...es, zoals opmerkingen van win...edienden suggereerden. Van de ...e kant zijn het juist voor de ...elbedienden op het ogenblik ...ke dagen voor Kerstmis. Sommi...van de aanwezigen staken hun ...vredenheid over de oncollegiale ...ding van hun collega's niet onder ...en of banken.

...n pas komen

...Boneco-voorzitter Erwin Koenze ...t ondanks alles blij, dat men ...de moeite had genomen de ...vergadering bij te wonen. Hij ...nerde eraan, dat men al een jaar ...het onderhandelen is en dat men ...heeft moeten geven en nemen. ...ao is nu bijna klaar, maar blijft ...weer steken op de clausule, welke ...legt, dat bij een bepaalde stijging ...de kosten van levensonderhoud ...salaris aangepast wordt. De heer ...ze was er vast van overtuigd, dat ...ij sprake is van kwade wil. In dit ...nd herinnerde hij er bv. aan, dat ...bij de Sociedad steeds had ...d, dat men op vrijdagavond niet ...onderhandelen. Toen het lucht...conflict zich voordeed, was de ...Sociedad echter in de Kamer ...handel bijeen om te protes...en te overleggen. Toen wilde ...ook, dat de Boneco-voorzitter ...toespraak zou houden om de ...g van het winkelpersoneel te ...en. Toen kwam het in de ...van Sociedad te pas en toen ...het dus goed. Nu wil Sociedad ...in januari aan tafel gaan. Volgens ...Boneco-voorzitter is hier waar...schijnlijk sprake van kwade wil bij ...paar individuen. Hij haalde als ...wijs het telegram aan van Botica Coromoto, waarin deze meedeelt, dat men akkoord gaat met de bond over de index-clausule. De heer Koenze gaf als zijn mening, dat er meer zaken bereid zijn en niet helemaal gelukkig zijn, waarop het bestuur van de Sociedad handelt. Uiteindelijk kan een werknemer niet accepteren, dat zijn salaris bevroren wordt, terwijl de kosten van levensonderhoud stijgen. Een jurk die onlangs nog elf gulden kostte, staat nu geprijsd voor een rijksdaalder hoger en is dadelijk misschien weer duurder, aldus de heer Koenze.

Harde strijd

De Boneco-voorzitter maakte verder duidelijk, dat deze harde strijd in feite niet alleen gaat voor de betrokken 24 zaken, maar dat dadelijk het personeel van andere winkels zich bij de Boneco zal aansluiten. Dat de onderhandelingen moeilijk zijn, komt ook door het optreden van de twee advocaten, die door Sociedad in de arm genomen zijn.

Vakbondsleider H. (Bebe) Rojer wees er op, dat de dagen voor Kerstmis zich lenen voor voorbereiding op dat feest en op bezinning, maar dat het winkelpersoneel eigenlijk verplicht wordt nu zijn tanden te laten zien. Uiteraard zal dit personeel zelf moeten beslissen wat men gaat doen, maar van de andere kant moet men bij deze beslissing ook naar de toekomst kijken. Het zou voor Boneco een kleinigheid zijn geweest de "cao te tekenen zonder de index-clausule erin. Men had de cao ook aan de ledenvergadering kunnen voorleggen, zonder echter te wijzen op de belangrijkheid van dat punt. Dan zou men echter onoprecht gehandeld hebben, aldus de heer Rojer.

Om praten

Ook hij bleek ervan overtuigd, dat de afsluiting van de cao afstuit op de houding van een enkeling en dat er verschillende welmenende werkgevers zijn, die zich om de een of andere reden laten ompraten door een paar man die blijven vasthouden aan hun mening. Hij legde uit, dat er uiteindelijk door Boneco was voorgesteld om een tussenweg te bewandelen wat het index-punt betreft: de bond had gevraagd: loonaanpassing bij een stijging van de kosten van levensonderhoud met drie punten; de Sociedad stelde een stijging met vijf punten voor, waarop de Boneco vier punten voorstelde. De Sociedad bleef echter onverkort vasthouden aan vijf punten.

Deze spreker had het ook over de geringe uiterlijke belangstelling bij de zeshonderd Boneco-leden, maar herinnerde er in dit verband wel aan, dat toen men verleden jaar een actie ondernam ook niet zoveel man op de vergadering was en dat de actie toen toch wel vrucht heeft afgeworpen.

WILLEMSTAD — Vakbondsleider H. (Bebe) Rojer wees er in zijn toespraak tot de Boneco-leden op, dat de strijd voor betere arbeidsvoorwaarden voor het winkelpersoneel op Curacao al verschillende slachtoffers had geëist. Slachtoffers, omdat bestuursleden van de vakbond Boneco om die reden ontslag kregen. Hij noemde als voorbeelden op mej. Meredith Meijer, en de heren Koenze en Candelaria, die allemaal ontslag hebben gekregen in de voorbije periode. Maar desondanks, aldus de heer Rojer — jaren geleden ook ontslagen op zijn werk, vanwege zijn activiteiten als vakbondsleider —, blijven we hopen, dat er eens een verbetering zal komen.

Hij wilde ook niet ingaan op de schuldvraag ten aanzien van die geringe belangstelling. Wat hij wilde was de leden laten beslissen over wat men gaat doen. Evenals de heer Koenze was hij van mening, dat dit de enige kans is, welke men heeft.

Toen de leden aan het woord kwamen, viel al gauw het woord staking. Men voelde er niets voor te moeten wachten tot januari om tot overeenstemming te komen, omdat dan de winkels uiteindelijk weinig verkopen en de eigenaren het niet erg vinden als de zaak een paar dagen dicht gaat. Met de toezegging, dat men zijn collega's op de hoogte zal stellen van een eventuele actie ging men uiteen.

De vergadering van gisteravond is min of meer letterlijk in het water gevallen. Als gevolg van de regen was de opkomst zodanig, dat besloten is de vergadering op een ander tijdstip te houden. Daar kwam nog bij dat men de laatste ontwikkelingen en de gevolgen daarvan nader wilde bekijken. Bij de Boneco had men namelijk vernomen, dat de heer Nunes als voorzitter van de Sociedad door tussenkomst van de sterke hand aan de overleg-tafel met de landsbemiddelaar was gebracht.

Kerstconcert van Orfeon Crescendo

HET ENTHOUSIASME waarmee een volle Brievengatkerk het Wij komen tezamen gisteravond meezong moet wel een prikkel voor het Orfeon Crescendo zijn geweest om de verdere avond op hoog niveau te houden.

Na een bewerking van César Geoffray van een licht Frans liederke „Venez vite voir la pucelle" heeft Mozarts Sancta Maria, Mater Dei de juiste sfeer geschapen voor het hoogtepunt vóór de pauze: de Missa Brevis van dezelfde componist. Hierin hebben dirigent, Frank Davelaar, de strijkers onder leiding van Eric Gorsira en het koor, aangevuld met orgel en pauken voor een onvergetelijk muziekfestijn gezorgd met de ontknoping in het Agnus Dei en het Benedictus. Hoog zwevend boven de andere solisten kwam de boodschap van de „Gezegende, die komt in de naam des Heren" tot ons in de krachtige, volle warme stem van Norma Jesurun, ondersteund door een voortreffelijke begeleiding van de strijkers: een waarlijk onvergetelijke passage uit deze korte en toch machtige mis.

Na de pauze volgden twee nummers van de componist Koos Bons: de Cantate pastorale met hobo-solo en omlijsting met kinderstemmen en de imponerende Kerstcantate waarin trompetten, trombones en orgel het koor en kinderstemmen hebben bijgestaan in het „aanheffen van de luide zang"

Giacomo Carissimi „O Anima Festina" en de pastorella van Franz Seraph Aumann vormden het sluitstuk van dit Kerstconcert.

De verantwoorde keuze van de composities kan gezien worden als de basis voor het slagen van deze opvoering: inleidende werken tot de Sancta Maria en de Missa Brevis als hoofdschotel en een geheel van instrumentengeschal en onschuldig kindergezang na.

Degenen die de uitvoering niet hebben kunnen bijwonen kunnen de Missa Brevis en een tweetal stukken op Kerstnacht in de kerk van Janwé beluisteren.

La Conspiracion

WILLEMSTAD — Conhunto La Conspiracion wordt vrijdagmiddag om vijf uur op Curacao verwacht en zal diezelfde avond nog optreden in Centro social Montagne van negen uur 's avonds tot vijf uur 's morgens. Dan treedt ook de groep Mustang op. La Conspiracion treedt verder samen met Estrellas del Caribe op in Country Inn op eerste Kerstdag. Op tweede Kerstdag komt Centro Social Barber aan de beurt. Op 29 en 30 december is er een optreden in West-End in de beide filmvoorstellingen. Tijdens de jaarwisseling treedt La Conspiracion op in Rust en Burgh, terwijl op 1 en 2 januari 's avonds de groep te beluisteren zal zijn in Centro social Montagne. Op 3 januari keert men terug naar New York. Als impressario treedt op de heer Ruben de la Paz. Deze impressario b brengt volgend jaar ook de Braziliaanse-zanger Claudio Fontana naar Curacao.

WILLEMSTAD. – In bijzijn van de heer Salvatore Magna, eigenaar van de Sint Maarten Cold Storage and Freezer Company, en de heer H. C. Jack Brewer, eigenaar van de luchtvaartmaatschappij „Air Freight Leasing Co.", werd gisteren ten kantore van minister van Verkeer en Vervoer Leo Chance ingegaan op een bericht in de Amigoe van 10 december. In dit bericht werd minister Chance, volgens de heer Magna, ten onrechte beschuldigd van het feit dat hij toestemming zou hebben geweigerd voor extra vluchten met vrachtvliegtuigen om „frozen goods" te brengen voor St. M. Cold Storage and Freezer Co. Zelfs had hij (Salvatore Magna) nooit een vergunning aangevraagd voor deze extra vrachtvluchten, en heeft minister Chance nooit een aanvraag ontvangen. Ook de heer Brewer deelde mee dat zijn maatschappij niet bij deze affaire betrokken is geweest. Op de foto v.l.n.r. de heren H. C. Jack Brewer en Salvatore Magna.

Kerst-puzzel

WILLEMSTAD. — In de Kerst-bijlage van de Amigoe is de traditionele puzzle opgenomen omdat de Amigoe graag degenen, die geen raad met de vrije uren op Kerstmis mochten weten of die wegvluchten van de straat wegens het vuurwerk-lawaai de helpende hand biedt bij het zich het hoofd breken. Om het zwakke vlees, dat de mens nu eenmaal kenmerkt als tegenpool van de toch zo goede wil zijn er wederom enige prijzen beschikbaar gesteld en wel:
eerste prijs: vijftig gulden;
tweede prijs: vijfentwintig gulden;
derde prijs: twintig gulden;
vierde prijs: vijftien gulden;
vijfde prijs: tien gulden, en dan nog drie troostprijzen van vijf gulden.

Oplossingen vóór 11 januari naar Redactie Amigoe, Conscientiesteeg 27–29, Curacao.

Wees zo vriendelijk op de enveloppe de aanduiding Kerstpuzzle te zetten. Bij voorbaat bedankt en verder veel plezier met de puzzle.

Kleding gestolen uit opslagplaats

WILLEMSTAD. — In een opslagplaats van een luchtvaartmaatschappij te Hato hebben onbevoegden in de afgelopen drie dagen dertien pakken textiel opengemaakt en kledingstukken daaruit weggenomen. De waarde van de buit is tweeduizend gulden. De goederen waren bestemd voor doorvoer naar Venezuela.

Meisjes aangehouden wegens marihuana

WILLEMSTAD. — Een zestienjarige meisje L. F. en een twintigjarige verkoopster C.T. zijn gisteren aangehouden op verdenking van overtreding van de Opiumlandsverordening. Zij bekenden marihuana te hebben gerookt. Een sigarettenpakje met zeven marihuanasigaretten erin werd in beslag genomen. Hangende het verdere onderzoek werden beide dames ingesloten.

Panathinaikos-Nacional

MONTEVIDEO. — Panathinaikos en Nacional zullen de tweede wedstrijd van de finale om de wereldbeker dinsdag aanstaande spelen in het Centenario Stadion van Montevideo. Dat is woensdag door Nacional-officials besloten. Er is een tijd lang sprake van geweest, dat de wedstrijd in Buenos Aires zou plaatsvinden. De eerste wedstrijd tussen Panathinaikos en Nacional eindigde eerder deze maand in een gelijkspel: 1-1.

Aguinaldofestijn op Gomezplein

WILLEMSTAD. — Het bestuur van de Fundashon Aguinaldo di Curacao (FAC) deelt aan de leiders van alle aguinaldogroepen die aangesloten zijn bij de FAC mee dat op 26 december (2e Kerstdag) op het Gomezplein een grandioos festival van alle aguinaldo-groepen (aangesloten bij de FAC) gehouden zal worden. Het festival dat tevens als een toeristische attractie moet dienen duurt van vijf uur 's middags tot twaalf uur 's avonds.

Gesprekskanaal Sociedad-Boneco is nu weer open

WILLEMSTAD – De kanalen voor het gesprek tussen de werkgeversorganisatie Sociedad di Comerciantenan en de vakbond Boneco zijn sinds gisteravond weer open. Daartoe moest aanvankelijk wel de medewerking van de sterke arm ingeroepen worden omdat de voorzitter van de Sociedad L. Nunes al geruime tijd liet blijken op dit ogenblik weinig voor een gesprek te voelen.

Door een bericht elders ontstond de gedachte, dat niemand sociedad kon dwingen aan tafel te gaan zitten, waarbij echter bepaalde artikelen van de Arbeidsgeschillen-landsverordening over het hoofd gezien zijn door de juridisch adviseur van bedoelde krant. Nadat de heer Nunes gistermiddag door de Speciale diensten opgespoord was is hem van officiële zijde uitgelegd, dat hij maar het beste gevolg kon. geven aan de schriftelijke uitnodiging van de landsbemiddelaar om 's avonds bij hem — de bemiddelaar — te verschijnen. Niet nakomen van deze uitnodiging zou een strafbaar feit opleveren en vrijheidsberoving ten gevolge kunnen hebben. Daarop heeft de heer Nunes eieren voor zijn geld gekozen en zich gisteravond samen met zijn advocaat bij de landsbemiddelaar gemeld. Het gesprek verliep via de advocaat.

Het overleg tussen vakbond en werkgevers is in feite weer heropend. Aan de orde is een voorstel om uit de index-clausule-impasse te komen.

Op 28 december zal het antwoord op dit voorstel binnen moeten zijn. Dat het gesprekskanaal weer open is, is daarom van groot belang, omdat de kans bestond op arbeidsonrust vlak voor de feestdagen en wel op een ogenblik waarop duizenden mensen op straat zijn en, zoals het geval is op tweede Kerstdag, met zijn vijf cruiseschepen in de haven van Curaçao.

WILLEMSTAD – De NAPRA (Netherlands Antilles Public Relations Association) kent ieder jaar een prijs toe aan personen of organisaties, die zich verdienstelijk hebben gemaakt op het gebied van de public-relations of kommunikatie. In de afgelopen jaren hebben verscheidene bekende personen en organisaties deze jaarlijkse prijs ontvangen, o.a. de heer O. van Kampen van de Shell, de RVD, de heer M. Maduro van de NAVU, de Posterijen, de heer Charles Fuhrmann van Spritzer & Fuhrmann, enz. Sinds twee jaar is de NAPRA er echter toe overgegaan om in plaats van de gebruikelijke plaquette als prijs de „Cachu di Oro" toe te kennen. Aangezien public relations een kommunikatievak bij uitstek is en de cachu (hoorn) in vroegere tijden werd gebruikt als kommunikatiemiddel, leek dit de NAPRA de meest passende prijs. De heer Charles Fuhrmann, die in 1968 deze NAPRA-eer te beurt viel wegens zijn grote bijdrage aan het toerisme van Curacao d.m.v. zijn reclame en public relations programma's in het buitenland, bood in 1969 aan om de „Cachu di Oro" jaarlijks ter beschikking te stellen. Gisteren vond in een der panden van Spritzer & Fuhrmann de officiële overhandiging plaats aan de NAPRA van enkele cachu's, gegoten in Italië en ontworpen door de heer Armando Ravelo. Op de foto: De heer J.J. Beaujon, direktie-sekretaris van S&F biedt de voorzitter van de NAPRA, de heer P. Loewenthal, een „Cachu di Oro" aan. Op de achtergrond links de heren R.A. van Dam, medewerker S&F en rechts Armando Ravelo, de ontwerper van de cachu.

HONG KONG

Bar/Restaurant

U eet er heerlijk, de sfeer is gezellig, de service uitstekend.

HONG KONG

Geopend van 11 tot 11 uur.

A. Laclé blvd. 19, tel. 2966

airconditioned.

L. J. M. HENRIQUEZ X'MAS SCHEDULE

Dec. 25	Shell Station Boulevard	12 noon on open (24 hours)
" "	Wilhelminastr.	12 noon – 8 p.m.
" "	Sta. Cruz	12 noon – 8 p.m.
Dec. 26	Shell Station Boulevard	24 hours service
" "	Wilhelminastr.	8 a.m. – 4 p.m.
" "	Sta. Cruz	10 a.m. – 6 p.m.

MERRY CHRISTMAS

Van 27 t/m 31 december zijn onze winkels in Oranjestad en San Nicolas gesloten wegens inventarisatie.

SUPER MERCADO KONG HING

Havenstr. 16 Tel. 12..

geheel airconditioned

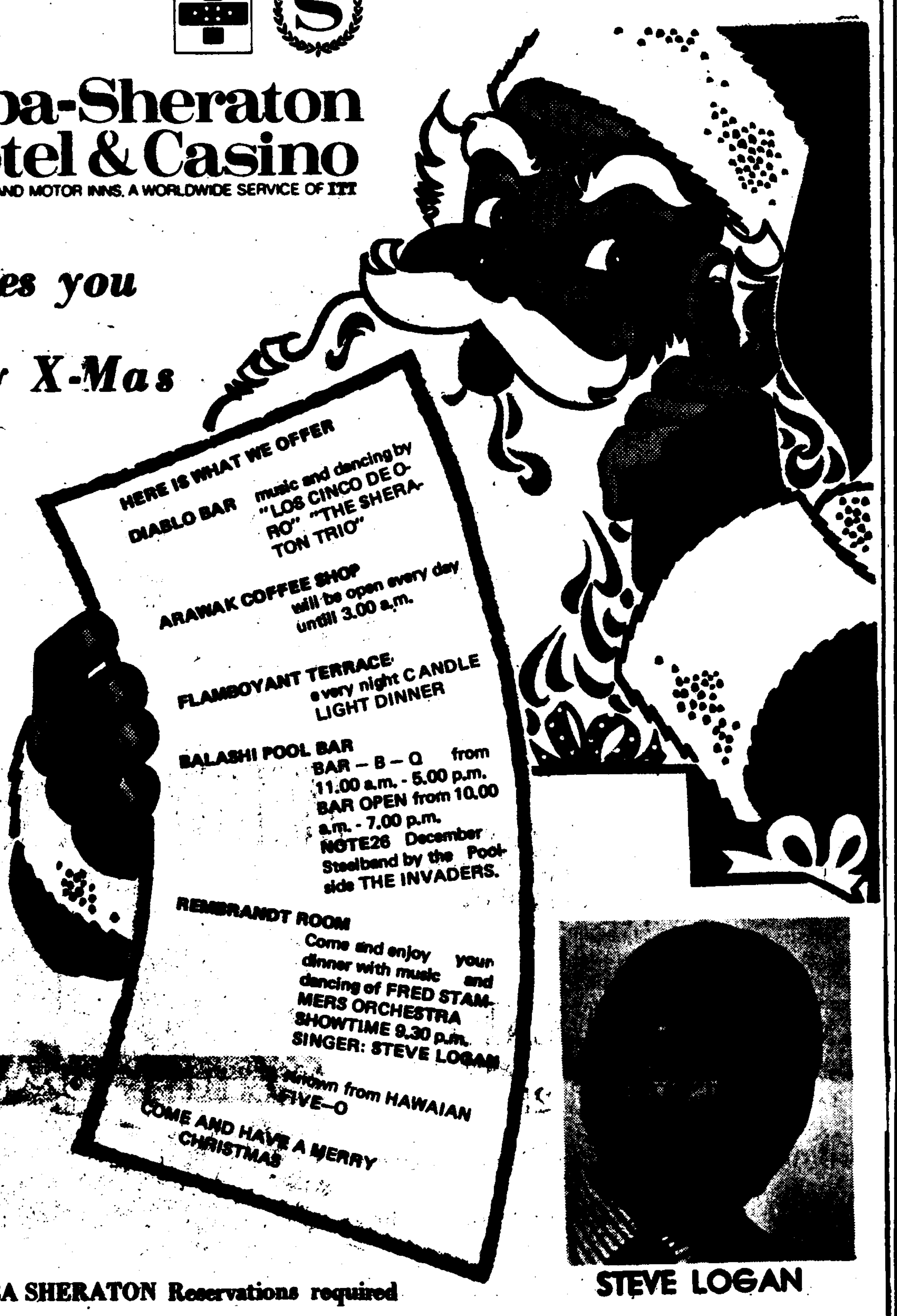
Weekend Aanbieding: KERSTBOOM, KALAKUNA, PIA DI HAM

Pa e dianan di fiestanan venidero nos tin un gran surtido di BUSCUCHI DUSHI CHOCOLATI pa regalo, KLAPCHI PA MAYOR Y DETAL

Aruba-Sheraton Hotel & Casino

SHERATON HOTELS AND MOTOR INNS, A WORLDWIDE SERVICE OF ITT

Wishes you Merry X-Mas

STEVE LOGAN

December! Month of Parties

in ARUBA SHERATON Reservations required

Cita cu nos talentonan.... Cita cu nos talentonan

Exclusief met Arubaanse talenten.

Elke zondag vanaf 14.00 t/m 16.00 met

J & J Corporation... Cita cu nos talentonan

Voz di Aruba....PJA-10....1325 kc/s

SHERWIN-WILLIAMS ...YOUR BEST BUY IN PAINTS!

BEST IN PAINTS

BEST IN COLORS

BEST IN SERVICE

Antilliaanse Handel Mij N.V.

DAKOTA

Tel. 2828 en 2829

Koop een nieuwe auto of een tweedehands auto van meer dan fls. 2000,– en doe mee met de

SUPER SENSATIONELE

JUMBO JET

CAMPAGNE

van

Ford

bij

CARIB MOTORS

Trekking: 24 december 1971 – TeleAruba

DE PRIJS: 2 RETOUR PASSAGES New York per Jumbo Jet plus nog CASH GELD om in New York te besteden

---

GEVRAAGD VOOR EEN ONZER RELATIES

MANNELIJKE BOEKHOUDKUNDIGE KRACHT

Vereisten: Mulo of HBS diploma, praktijkdiploma boekhouden en NBA of studerend daarvoor.

Sollicitaties te richten aan:

MORET EN LIMPERG
ADRIAAN LACLE BOULEVARD
POSTBUS 197 ORANJESTAD ARUBA

Where to go...where to dine... and where to entertain yourself

DRIVE-IN

THURSDAY

Dec. 23 at 8.30
Dec. 25 at 8.30
Dec. 26 at 9.00
Dec. 27 at 8.30

SCROOGE

(X'mas Musical)

Albert Finney

Alec Guinness

COLOR-2.00 all ages

Aruba-Sheraton Hotel & Casino

REMBRANDT ROOM presents

LOUISE O'BRIEN

one of our best singers we have presented on the Island.

Don't miss her show

Showtime: 9.30 p.m.

For dancing, jump to the tunes of FRED STAMER AND HIS ORCHESTRA.

DIABLO BAR dancing with LOS CINCO DE ORO and SHERATON TRIO

Sun. through Frid. - No minimum.

Holiday Inn aruba

Every Friday Night 7.30 – 8.30 p.m. B-B-Q and poolside dancing with the

JUMPING JEWELS STEELBAND

8.30 – 9.30 p.m. Aruba's famous

1971 CARNAVAL SHOW

with prize winning costumes.

Directed by LOU PAVLIS.

INVITE YOUR FRIENDS and BRING YOUR CAMERA!

Season's Greetings

The Grete Cohen

DRIVE-IN

"MATINEE"

SUNDAY

Dec. 26 at 6.30 p.m.

KLEINE MOEK

1.00 all ages

BALI

NASSI GORENG – BAMI – SATE

A TREAT For the family

CALL 2131

---

in Aruba Divi Divi

Wine, dine, dance and relax under the DIVI-DIVI TREE

Enjoy yourself on the beach, swimming pool and the Beach Bar & Patio.

FRIDAY and SATURDAY until 3:00 A.M.

THE DHEDALA COMBO will be playing to keep you going until 3:00 A.M.

TIENDA ODUBER

Nassaustr. 83 Tel. 1576

DE BABY EN KINDERKLEDINGZAAK

Bij elke aankoop van f. 10,– maakt U kans op één van de CASH KERSTPRIJZEN

1e prijs .... fls. 250,00
2e prijs .... fls. 150,00
3e prijs .... fls. 100,00

TREKKING: 24 dec. 1971 – COCKTAIL MUSICAL – TeleAruba

Chinese en Internationale gerechten

ORIENTAL BAR RESTAURANT

Wilhelminastraat 8

tel. 1008

Beefeater Gin London Distilled

KERSTPRIJZEN

1e prijs .... ZENITH TELEVISIE-TOESTEL
2e prijs .... RADIO
3e prijs .... TOASTER

Bij elke aankoop van een fles BEEFEATER in N. HABIBE'S JR'S SUPERMARKET ontvangt U een of meer deelnameformulieren

Trekking: 31 dec. 1971 – Cocktail Musical – TeleAruba

CASA BRION

A CABA DI RICIBI LAMPI DI CRISTAL DEN TUR MODELO. PLAFOND OF DI MURAYA. SET DI COMEDOR DI 6 OF 8 STOEL. SET DI SALA DEN TUR COLOR Y MUY PRONTO. RICIBI SET DI SALA ARISTOCRAT FOR DI MIAMI DEN COLOR Y ESTILO. TAMBE NOS A RICIBI MESA PA BAR, STOEL OF DI HOEKI DEN DIFERENTE MODELO. MUEBLE CAS PA FIESTANAN VENIDERO CU MUEBLESNAN DI

CASA BRION

ARUBA AGENDA

OOR AMIGOE DI ARUBA – USTRAAT 110, TEL.: 1233; NA OORUREN, TEL.: 1639 – 2950.

nummers van de Amigoe zijn op dagelijks verkrijgbaar bij het kan- Amigoe, Nassaustraat 110; voorts jestad bij refresquería van Sepp , La Fama en La Popular, Winkels op de Beatrixluchthaven; Edwins te Savaneta; Nicolas Store - San ; De wit Store in Dividivi, Man- , Sheraton-hotel en Aruba Ca- hotel en Holiday Inn Drugstore.

OPEN
ANJESTAD: De Veer: 20.30 Mad and Englishmen (AL). Rialto: 20.00 moonshine war (14 jr). BALASHI: In: 20.30 Scrooge (AL). SAN LAS: Principal: 20.30 The people door (18 jr).
GELE KRUIS:
KOTA EN ORANJESTAD: Zr Fran- NOORD EN ORANJESTAD: zr ; SANTA CRUZ EN PARADE- Ludovic; SAVANETA EN BRA- zr Michaela; SAN NICOLAS: zr ; SAN PEDRO-HOSPITAAL, : 2200.
ICA'S:
ANJESTAD: Aruba, TEL.: 1081; NICOLAS: San Lucas, TEL.: 5119.
GEBOUWEN:
ANJESTAD, TEL.: 3168; SAN NI- AS, TEL.: 5906; SANTA CRUZ, 8288.
ERSEN
MLIGA: 20.30 FILM: De Hope- C.C.A.
OPAVOND: tot 22.00 uur te Oranje-

VRIJDAG

ERSEN
CHTPOSTSLUITING: 15.00 vóor en New York - postkantoor; 16.30 New York - hulppostkantoor Beatrix- haven. (Sluiting van aangetekende n é en uur vó or postsluiting.)

A-koor voor tv

ANJESTAD. — Het koor van de anse pedagogische akademie leiding van mevrouw Maybelli- Croes-Arends zal vandaag van uur tot half acht voor de optreden in het programma Tera van het departement van r en Opvoeding.
dinsdag 30 december zal dit ement een speciaal programma Nos Tera op TeleAruba presente- waarin afscheid genomen zal n van het oude jaar. Dit ale programma dat van zeven tot uur zal duren, heeft onder meer optreden van een caha di orgel de presentatielijst staan.

jaarden door wanis onthaald

ANJESTAD. — Vice-gouver- van de Tradewinds division 24 Kiwanis international dr Frans van Aruba heeft te Fort de op Martinique onlangs de ter-bijeenkomst van deze nieuwe geleid. Deze club werd gespon- door de Kiwanis clubs van en Montreal/Quebec. Dr Hage op zijn reis naar Martinique zeld door oud-vice-gouverneur rto Lopez-Henriquez en de baanse Kiwanis Leo Lemmens, Bosma en Gordon Kimatrai.

ANJESTAD. — In het Esso-ser- center te Santa Cruz is een ak gepleegd, waarbij men ge- heeft de safe open te breken, en niet gelukt is. De safe werd adigd, doch er wordt verder vermist.

AMERICA LATINA

OIANIA — In de Braziliaanse Goias is een onbekend aantal en om het leven gekomen door drinken van water dat vervuild door insectenbestrijdingsmidde- Dit hebben ambtenaren van de gezondheid van deze staat mee- ld.
De insecticiden zijn bij de bestrij- van ziekten in de katoenplanten vliegtuigen in grote hoeveelhe- over de plantages verspreid. De enbevolking in dit gebied heeft aan drinkwater te komen de open maanden op de bespoten ijen putten moeten graven. Het in deze putten bleek echter t te zijn. Het vervuilde water ook aan vogels en vissen het gekost.

Zeiljacht van Little Bay uitgebrand

PHILIPSBURG — In de nacht van zaterdag op zondag brak brand uit op een Frans zeiljacht. De „Naagh", dat in de Little Bay voor het hotel van die naam lag, waarvoor het regelmatig chartercruises met de gasten maakte. Het was niet mogelijk het schip te bereiken, omdat het meteen als een fakkel brandde, terwijl men af en toe ook ontploffingen hoorde. Hoewel omstanders eerst meenden dat er zich personen aan boord bevonden, bleek later, toen de eigenaar de heer en mevrouw Adam aan het strand arriveerden, dit niet het geval te zijn. Brandend brak het jacht door midden en zonk daarna. Volgens de eigenaar bedraagt de schade ongeveer vijftigduizend dollars, die door de verzekering wordt gedekt. De politie die wel ter plaatse was, maar met de brandspuit niets kon uitrichten omdat de boot te ver aflag, stelt een uitgebreid onderzoek in om de oorzaak van deze brand op te sporen.

Van Drie op Aruba

ORANJESTAD. — Voor een vakantie van veertig dagen is op Aruba aangekomen de heer M.F. van Drie, die bij zijn zoon verblijft. De heer Van Drie was ruim dertig jaren op Aruba werkzaam en verliet negen jaar geleden als hoofd van Bouw en woning toezicht bij DOW de overheidsdienst. De heer Van Drie verklaarde getroffen te zijn door de vele veranderingen van de afgelopen negen jaren op Aruba.

Kroonvlag Aruba nv

ORANJESTAD — De Koninklijke Nederlandsche Stoomboot-Maatschappij N.V., gevestigd te Amsterdam, heeft enige organisatorische wijzigingen in zijn bedrijfsstructuur doorgevoerd. Als resultaat hiervan is onder andere het voormalige bijkantoor te Aruba ondergebracht in een nieuwe dochtermaatschappij onder de naam van KROONVLAG (ARUBA) N.V., waarvan de huidige KNSM-agent, de heer J. A. de Winter als direkteur werd benoemd. Kroonvlag (Aruba) N.V. zal optreden als scheepvaart-agent voor de KNSM te Amsterdam, KNSM (Antillen) N.V. en RNSSCO (Antilles) N.V. te Willemstad, Koninklijke Medlloyd N.V. te Rotterdam en Kawasaki Kisen Kaisha Ltd. ("K"-Line) te Tokyo. Voor de direkte diensten uitgevoerd door Flota Mercante Gran Colombiana (FMG) te Bogota en Cia. Anónima Venezolana de Navegación of Caracas (CAVN) zal de Kroonvlag (Aruba) N.V. als de Arubaanse vertegenwoordiging blijven optreden. Tevens zal de Passage Afdeling van Kroonvlag (Aruba) N.V. blijven optreden als "ticket agent" van de A.L.M., K.L.M. en American Airways.

Routine-inspectie door politie

ORANJESTAD. — Dinsdagochtend om half acht botste een personenwagen tegen een voor hem rijdende stationwagen op ter hoogte van het Shell-station te Santa Cruz. De schade bedroeg 375 gulden. Oorzaak was onvoldoende aandacht van de bestuurder voor het voor hem rijdende verkeer. Omstreeks kwart voor drie 's middags wilde een personenauto een voor hem rijdende auto op de hoofdweg te Savaneta inhalen, doch hij ging daarbij niet voldoende naar links. Het gevolg was een aanrijding aan de zijkanten van de auto's. De inhalende auto reed na de botsing echter door, maar na een half uur kon de bestuurder aangehouden worden en naar de verkeerspolitie te Balashi gebracht worden. De materiele schade bedroeg duizend gulden. Verder waren er vier kleinere aanrijdingen van respectievelijk 250, 50, 125 en 150 gulden.

Tijdens een routine-controle op de hoofdweg Oranjestad naar San Nicolas ter hoogte van Kibaima, heeft de politie dinsdag 85 auto's aangehouden. Er zijn dinsdag in totaal 29 procesverbalen en 29 waarschuwingen gegeven.

Nieuwe weg in studie op Sint Maarten

PHILIPSBURG — Gisteren is landmeter F. Baank ing., van het ingenieursbureau Grabowski en Poort uit Curacao, begonnen met het opmeten van het wegtrace Philipsburg naar de Prinses Julianaluchthaven, in verband met het uitzetten van de loop van een nieuw aan te leggen verkeersweg. Het ingenieursbureau zal rapport over zijn bevindingen aan het bestuurscollege van Sint Maarten uitbrengen.

ORANJESTAD. – De leerlingen van het Maria College vergaten bij hun kerstviering van dit jaar de minderbedeelden niet. Alle kinderen brachten wat levensmiddelen mee, die door tussenkomst van pastoor Erkamp aan de minderbedeelden zullen worden verstrekt. Op de foto de „grote buit" die de jeugd van het Maria College dank zij steun van onderwijskrachten, spontaan bijeen bracht.

Politie-dagboek

ORANJESTAD. — Een bewoonster van Washington deed bij de politie aangifte dat men honderd gulden uit haar huis gestolen had.

Een vrouw woonachtig te Palm Beach kwam de politie een niet alledaags verhaal rapporteren. In november had haar stiefdochter enige kleren aan een Indiaans uitziende vrouw meegegeven. Thans echter kwam de vrouw tot de ontdekking dat er in een van de oude jurken een bedrag van vijfhonderd gulden had gezeten. De dame heeft een vermoeden dat de vrouw aan wie de kleren gegeven zijn een Colombiaanse is. De zaak is in onderzoek.

Een manager van een bar aan de Arendstraat rapporteerde bij de politie de inbraak in zijn zaak, waaruit men de kasregister met driehonderd gulden erin, een gouden horloge en een gouden ketting had ontvreemd.

Maandagavond had er te Dakota een vechtpartij tussen twee mannen plaats, waarbij een der vechters in zijn linkerhand messteken kreeg. De man werd ter behandeling naar het ziekenhuis gebracht, terwijl de andere vechtersbaas gearresteerd werd en na ondervraging op het politiebureau huiswaarts mocht keren.

Bij een service-station in de Lago Colony zijn van een auto alle vier de wielen gestolen, terwijl men van een andere auto de wieldoppen meenam.

Een bewoner van een huis aan de St. Maartenstraat te San Nicolas deed bij de politie aangifte van diefstal van een gouden ring ter waarde van 440 gulden, en een gouden ketting met medaillon. De diefstal moet overdag hebben plaatsgevonden toen niemand thuis was.

ORANJESTAD. – Op hartelijke wijze hebben personeel en leerlingen van de Beatrixschool gistermorgen afscheid genomen van mevrouw M. Kikkert, die na éénentwintig jaar de school en Aruba gaat verlaten. Met zang, dans, muziek en geschenken bracht de jeugd dank aan haar, die zovele jaren haar beste krachten gaf aan de opvoeding van de Arubaanse jeugd.

Nieuwbouw voor Aruba Hardware

ORANJESTAD. – Tijdens het traditionele kerstdiner van eigenaren, directie en personeel van de Aruba Hardware c.v. werden drie werknemers vanwege lange jaren trouwe dienst gehuldigd. Mejuffrouw Velia Arends en de heer Dominco Rafael Kelly waren beiden tien jaar in dienst, terwijl de oude getrouwe van de zaak de heer Damian Wever er vijfendertig jaren had opzitten. Naast een geschenk kreeg ieder een cheque.

De oprichter van de zaak, de heer Brenchi Arends, werd verrast met een speciale hulde, omdat het in 1971 vijftig jaar geleden was, dat hij als achttienjarige jongeman zijn eerste stappen in het Arubaanse handelsleven zette. De verrassing was des te groter omdat de heer Arends niet vermoedde dat de directie van dit gouden jubileum op de hoogte was. Enige jaren geleden werd de heer Arends, die bekend staat als een uitstekend en hardwerkend zakenman door de koningin onderscheiden met het ridderschap in de Orde van Oranje Nassau. De heer Donny Arends reikte de geschenken uit, waarna de heer Ebby Arends de aanwezigen op de hoogte stelde van de nieuwbouw tegenover de huidige zaak, waarvoor het terrein thans omheid is en bouwklaar gemaakt. Begin januari zal een aanvang worden gemaakt met het „home center", zoals in Amerika een combinatie van hardware, department store en warenhuis genoemd worden. Deze nieuwe zaak waarin driehonderdduizend gulden wordt geïnvesteerd, word self-service en geheel airconditioned.

Kerstlunch voor Bovenw. politie

PHILIPSBURG — Het politiekorps heeft dit jaar gezamenlijk met echtgenotes aangezeten aan een kerstlunch, welke gehouden werd in het Little Bay beach-hotel.

Natuurlijk konden niet alle leden van het korps aanwezig zijn, maar toch waren er vierendertig politieagenten en hun echtgenotes present onder wie de chef van het korps Bovenwindse eilanden inspecteur R. Zaandam en echtgenote. Inspecteur Zaandam opende met een korte toespraak waarop namens het personeel werd geantwoord door de heer J.E. Richardson, die de nestor van het korps is. De kerstlunch werd bekostigd door de politiemannen zelf en werd mede mogelijk gemaakt door Sint Maarten hotel association en het Little Bay Beach-hotel.

Standen volley-competitie

ORANJESTAD — Na twee maanden spelen is de stand in de competitie van de Aruba Volleyball Association als volgt:

Dames A-klasse:	gs	gw	vrl	ptn
Rapid Red	3	3	0	6
Jolly Girls	2	2	0	4
Noord Volleymasters	1	1	0	2
Estrella	2	1	1	2
Don Bosco Stars	2	0	2	0
La Fama	2	0	2	0
Rapid Jrs	2	0	2	0
Dames B-klasse				
Noord Volleymasters	4	4	0	8
Connie Francis Teeners	3	3	0	6
Macuarima	4	3	1	6
Volkswagen	3	2	1	4
Rapid Stars	3	2	1	4
Sporting	3	2	1	4
Jolly Girls	4	2	2	4
La Fama	4	2	2	4
Don Bosco Uranus	5	1	4	2
Apollo	3	1	2	2
Rapid White	3	1	2	2
Pos Chikito Giants	2	0	2	0
Estrella	3	0	3	0
Heren A-klasse:				
Brazil I	2	2	0	4
Brazil II	2	2	0	4
Toyota	2	1	1	2
Rapid I	2	1	1	2
Estrella	2	1	1	2
Zeemacht	2	1	1	2
Rapid II	2	0	2	0
San Luis	2	0	2	0
Heren B-klasse:				
Huracan	4	4	0	8
J. F. Kennedyschool	3	3	0	6
Connie Francis Teeners	3	3	0	6
Rapid B-I	4	3	1	6
Don Bosco Eagles	3	2	1	4
Rapid B-II	3	2	1	4
Brazil B	4	2	2	4
Noord Volley Masters	2	1	1	2
El Dorado	3	1	2	2
Crown	4	1	3	2
Estrella	3	1	2	2
Macuarima	3	0	3	0
Pos Chikito Giants	3	0	3	0
Socotoro Bowery Boys	5	0	5	0

De competitie wordt vijf januari aanstaande hervat.

Caribe - agenda

ORANJESTAD. — De Caribe Club heeft voor de maand januari weer een programma vol clubactiviteiten. Behalve het nieuwjaarsbal, begint men op 9 januari om vier uur 's middags met het eerste carnavalsfeest. Op 16 januari zal 's middags op de tonen van een steelband een volgend carnavalsfeest gehouden worden, waarbij de carnavalskoningin en de jeugdkoningin gekozen zal worden. Op 22 januari zal er een buffetdinner worden gehouden. Gedurende dit diner zal de koningin van Caribe mejuffrouw Marie France Paris door Aruba's gezaghebber gekroond worden. Op 23 januari zal 's middags een carnavalsfeest gehouden worden, waarbij men kan beginnen te stemmen voor de Cacique en de Irama van de club. 30 Januari tenslotte wordt 's middags weer een feest gehouden, tijdens welke de verkiezing van de Cacique en de Irama van de Caribe Club plaatsvindt.

Steve Logan treedt op

ORANJESTAD — De bekende televisiester van Hawaii Five-O Steve Logan zal de komende feestdagen in de Rembrandtroom van het Aruba Sheraton-hotel optreden. Steve trad enige tijd geleden in dit hotel op en trok toen reeds de aandacht. Met zijn liederen Happy together, Proud Mary en Sweet Caroline boekte hij veel succes. Voor het optreden tijdens de komende feestdagen heeft hij een speciaal repertoire samengesteld.

ORANJESTAD. — Maandag is het vijfentwintig jaar geleden dat de heer P. C. Hooft in dienst van de overheid trad. Hij is thans hoofd van de Lands Radiodienst op Aruba. Maandagmiddag om drie uur zal de jubilaris in het bijzijn van de minister van Verkeer en Vervoer Leo Chance en hoofd LRD J. H. Eikelenboom gehuldigd worden.

[Gem]eenschap moet ongehuwde moeder kans geven

AKTIES PFWC WERPEN GEDEELTELIJK VRUCHTEN AF

[V]akbond zag reeds in 1964 [n]oodzaak geboortebeperking

– (Door een vakbondsvertegenwoordiger) –

FAMIA PLANEA, FAMIA FELIZ? Zomaar een gezegde? Of [b]etekent deze slogan werkelijk iets. Indien het werkelijk iets [b]etekent, wat is dan de betekenis hiervan? Heeft het slechts [b]etekenis voor het gehuwde echtpaar of moet het ook betekenis [he]bben voor de vrijgezel(lin) en de ongehuwde moeder? Sinds de [op]richting van de stichting voor verantwoord ouderschap in 1965, [we]lke stichting tot stand kwam door acties van de P.W.F.C., [v]ertoont het geboortecijfer een daling en wel van 3883 [lev]end-geboren kinderen op een bevolking van 136.289 tot 3331 [lev]endgeboren kinderen op een bevolking van 145.707 in het jaar [19]70. Echter dient geconstateerd te worden dat de onwettige [ge]boorten procentueel toenamen. Was het in 1965 30.9 onwettig [geb]orenen per 100 levend-geboren kinderen dan was het in 1970 [.]35 per 100 levend-geborenen. Een teken naar mijn mening dat [th]ans een deel van de gehuwden één of ander contraceptieve [mi]ddel gebruiken doch dat onder de vrijgezel(lin) dit nagenoeg nog [t]oe is. Waarom voerde indertijd de P.W.F.C. een actie om [ge]boortebeperking te bevorderen?

[D]esastreuze [g]evolgen

[O]m de doodeenvoudige reden dat „vakbondsjongens" reeds in 1964 [tot] de konklusie kwamen dat de [be]volkings-toename schrikbarend [hoo]g was en indien deze trend zich [voor]tzette het desastreuze gevolgen [voor] de bevolking zou kunnen [hebben]. Immers reeds in dat jaar was [een in]vestering van ruim 250.000 [gul]den vereist voor iedere arbeids[plaa]ts in een geautomatiseerd bedrijf, [voo]r een fabriek als onze Amstel [bedr]oeg dit ruim 40.000 gulden. [Gez]ien de daling van het geboorte[cijfe]r na 1965 mag gesteld worden [da]t de akties van de P.W.F.C. haar [vru]chten gedeeltelijk heeft afgewor[pe]n. Gedeeltelijk daar juist in de [gro]ep der ongehuwden dit geen of [nag]enoeg geen resultaat gehad heeft. [Het] is even waar voor een deel der [gehu]wden n.l. zij die wel over [gebo]ortebeperking praten maar het [ande]r wel geloven zij het uit [onwet]heid, bijgeloof of dat de man uit [jalo]ezie niet toestaat dat de vrouw [ee]n contraceptieve middel gebruikt.

[Ve]rantwoordelijkheid

[Ju]ist hier wringt de schoen des te [erge]nder. De ongehuwde moeder [met] 3 tot 13 kinderen en veelal met [ver]schillende mannen verwekt is in onze [geme]enschap bekend. Kennen wij het [onbe]sproken machismo, even groot speelt het vrouw-zijn rol in onze gemeenschap. De vrouw die geen kinderen baart, beschouwt zichzelf in vele gevallen niet als een volwaardige vrouw. Wordt in vele gevallen het machismo aan de kaak gesteld, dan is het naar mijn mening ook tijd het „vrouw zijn" aan de orde te stellen. Hoewel ik direkt moet stellen dat er zeer zeker een verschil bestaat. Het zit hierin dat de man veelal de benen neemt, de vrouw draagt echter negen maanden lang het kind in de moederschoot waarna zij ook voor de opvoeding moet zorgdragen. Ongetwijfeld een veel zwaardere opgave en verantwoordelijkheid. Reden te meer de vrouw bewust te maken dat het vrouw-zijn niet slechts het baren van (veel) kinderen is doch dat in eerste instantie het opvoeden van deze kinderen tot volwaardige, respectabele en verantwoordelijke burgers in de maatschappij van het grootste belang is.

Opvoeding

Opvoeding in de ruimste zin des woords, dus niet zoals door velen wordt beschouwd, n.l. zorgen dat het kind te eten, te drinken, te dragen en onderdak heeft... neen... nog veel meer! De mens leeft niet van brood alleen heeft een grote wijsgeer eens gezegd. Inderdaad, de geestelijke opvoeding van het kind is even belangrijk. Het kind heeft er recht op en de ouders hebben de plicht het kind een betere opvoeding te geven dan hun ouders in staat waren hen te geven. Dit is de garantie voor een gezonde verdere ontwikkeling van onze maatschappij. In deze kan onze maatschappij een grote steun voor de ongehuwde moeder zijn. Teveel werd en wordt nog neergekeken op de ongehuwde moeder waardoor zij zich een „outcast" in onze samenleving gaat voelen. Veelal heeft dit een averechtse uitwerking. In plaats van zich als lid van de gemeenschap te voelen, treden er complexen op, welke in vele gevallen een welkome voedingsbodem voor het machismo van de man vormen. Het meisje dat mede door de schuld van haar ouders een misstap maakt en zwanger raakt wordt in vele gevallen tot persona non grata door de ouders verklaard. Zij wordt het huis uitgezet en valt in vele gevallen ten prooi van de beroemde vicieuse cirkel. Noodgedwongen wordt de relatie met de verwekker van het kind verstevigd. Soms met als resultaat een huwelijk... in weer andere gevallen een jaren lange concubinaat leven doch in de meeste gevallen slechts voor tijdelijk.

Geen bescherming

Hoe het ook zij wij kennen het probleem van de ongehuwde moeder die nagenoeg geen bescherming heeft. Die uit bittere nood een betrekking zoeken moet. Gevallen zijn bekend waar het voor ongehuwde moeders onmogelijk of nagenoeg onmogelijk is aan de slag te komen. De oorzaak ligt veelal in het feit dat vele werkgevers de mening zijn toegedaan dat een vrouw met kinderen slechts moeilijkheden met zich meebrengt doordat onder deze groep het absenteïsme hoog zou kunnen zijn. Dus een hoog „risico-factor". Weer andere werkgevers eisen als „tegenprestatie" een geslachtelijke verhouding waarop ontslag uit dienstbetrekking volgt indien dit geweigerd wordt. Hoe dan ook wij komen steeds weer in de vicieuse cirkel terecht. Moeder moet aan de slag om te proberen in het dagelijks onderhoud van zichzelve en kroost te voorzien. De man klopt in allerlei gedaanten aan de deur welke zij uit noodzaak open doet. Te zijner tijd verlaat hij het huis met of zonder achterlating van zijn stempel.

Het oudste kind (meestal het oudste meisje) wordt vroegtijdig van school gehaald om voor de broertjes en zusjes te zorgen. Nu loopt ook het kind grote kans in dezelfde vicieuse cirkel te geraken.

Bittere noodzaak

Geboortebeperking is een bittere noodzaak, niet slechts voor Curacao doch in de hele wereld. Evenzo het bijbrengen van een verantwoord ouderschap. Wij dienen echter met elkaar te beseffen dat vooral voor de ongehuwde moeder gelijke kansen geboden dienen te worden. Zij moet de kans gegeven worden voor zichzelf en haar kind op een behoorlijke wijze in hun degelijke onderhoud te voorzien. Een vereiste is dat deze moeder met een gerust hart haar kind in een kindercrèche kan achterlaten.

Anti-conceptie en sterilisatie op de Antillen

WILLEMSTAD – Te Rust & Burgh werd op dinsdagavond een kerstbridge-flagdrive gehouden, waaraan 285 personen verdeeld over 95 tafels deelnamen. De uitslag was: 1. Paar van der Woude/Mevr. G. van der Plank met 99 vlaggen; 2. Paar Frits Lutje Woedrink/de heer W. Verheijden met 81 vlaggen; 3. Paar De Maayer sr/mej. Van Dril met 76 vlaggen.

WILLEMSTAD – Het lid van de Europese Commissie, Jean F. Deniau, heeft gistermorgen vergezeld van de E.E.G.-functionaris, de heer Lenge, zijn opwachting gemaakt bij de gouverneur van de Nederlandse Antillen, drs. B.M. Leito (zie foto) en bij de minister-president O.R.A. Beaujon en de minister van Welvaartszorg, F.J. Pijpers. Bij de foto vlnr de heren Lenge, Deniau en de gouverneur.

Cur. Courant werkte mee aan Voz di CFW

WILLEMSTAD – Naar aanleiding van het bericht in de Amigoe omtrent het verschijnen van het blad „Voz di CFW" dat voor het eerst gedrukt zou zijn in de drukkerij van het nieuwe vakbondsgebouw, maakte de heer Martha van de CFW er ons op attent dat dit blad is gedrukt in samenwerking met de Drukkerij Curacaose Courant.

Aannemersmateriaal als "oud roest" voor 50.000 dollar verkocht

PHILIPSBURG – De politie heeft op Sint Maarten een koopman aangehouden, die verdacht wordt ter waarde van vijftigduizend dollars onderdelen van kranen, bulldozers, trucks, diesel-motors etc. zonder toestemming van de eigenaar te hebben verkocht. Dit was gebeurd aan andere aannemers op het eiland.

De gedupeerde aannemer, die in de jaren 1968 en 1969 een gedeelte van de grote zoutpan ten noorden van Philipsburg opvulde, had, na het beëindigen van zijn karwei al zijn materiaal bij Fort Willen en op de zogenaamde Pondfill opgeslagen. Nu, enige jaren later, kwam hij terug en zag hij dat er kranen, bulldozers, vrachtwagens en dieselmotoren waren verdwenen. Hij merkte ook dat verschillende grote onderdelen van dit materiaal in gebruik waren bij andere aannemers op Sint Maarten. Deze aannemers zeiden dat zij die onderdelen, tegen bedragen liggende tussen de twee- en drieduizend dollars, van de bewuste koopman hadden gekocht, die hen had verteld hiervoor toestemming te hebben gekregen. Hierop heeft de aannemer aangifte gedaan bij de politie. Naar zijn schatting bedraagt de waarde van de ontvreemde materialen vijftigduizend dollars en heeft hij de koopman nimmer toestemming gegeven die zaken voor hem of voor eigen rekening te verkopen.

Oud roest

De koopman zelf verklaarde tegenover de politie dat hij de mening was toegedaan dat dat oude materiaal toch maar oud roest was en geen waarde meer bezat. Toch had dat „oud roest" hem nog vele duizenden dollars opgebracht. De koopman is als verdacht van diefstal aan de wacht ingesloten. Het onderzoek duurt voort.

BEIROET. — Libanon heeft met België een overeenkomst gesloten voor de levering van wapens, zo heeft minister van Defensie en Financiën, Elias Saba, in Beiroet meegedeeld. Hij wilde geen bijzonderheden geven over de waarde of het type van de te leveren wapens. In november maakte Libanon bekend dat met de Sovjet-Unie overeenstemming was bereikt over wapenleveranties.

Kerstgroeten vanuit Nederland

ORANJESTAD. — In samenwerking met de heer C. Polderman zendt Radio Kelkboom op eerste kerstdag 's middags om half één, een groetenprogramma uit dat werd opgenomen van studerenden van Aruba en Curacao, werkzaam in huize Werfkampen te Rilland Bath. De groeten komen van: zuster Evertz voor familie Evertz (Cornet 23, Curacao); zuster Melfor voor familie Melfor (Juicio 157, Curacao), zuster Carlo voor familie Carlo (IJsselstraat 5, Suffisant, Curacao), zuster Bernabela voor familie Bernabela (Rotterdamweg 5, Curacao), zuster Profas voor familie Profas (Monteverde 16, Curacao) en voor Aruba zuster Paesch voor familie Paesch (Parkietenbos 47) en zuster Damian voor familie Damian (Rooi Busal 37). Op tweede kerstdag 's middags om vier uur volgt een herhaling van deze groeten uit Nederland.

Volledig programma in eerste divisie

In verband met Kerst geen topduels in Ned

DEN HAAG. — In verband met de kerstdagen staan er zondag voor de eredivisie slechts twee inhaalwedstrijden op het programma. Bij deze duels zijn geen echte topclubs betrokken. De hoogst geklasseerde club, die in actie moet komen, is NEC (zevende) dat naar Breda moet om NAC te bestrijden. De krachtsverhoudingen zullen elkaar waarschijnlijk niet veel ontlopen. De voorhoede van NAC is iets schotvaardiger, maar daar staat tegenover dat de Bredase defensie wat minder hecht moet worden geacht. NAC is soms vooral thuis in staat tot sterke verrichtingen en de bezoekende club uit Nijmegen zal dan ook wel blij zijn met een gelijkspel, dat de kloof tussen nummer zes op de lijst, FC Utrecht, overigens nog op drie punten zal houden.

Een belangrijke wedstrijd voor de onderste regionen is FC Den Bosch-Volendam. Beide clubs hebben pas een keer gewonnen. De Volendammers wisten een gelijkspel te boeken. Trainer Hans Croon van Volendam zal waarschijnlijk de Portugese aanwinst Ferreira opstellen. Deze heeft reeds bewezen een goed schutter te zijn. FC Den Bosch is overigens ook versterkt, namelijk met de blonde Dick Beek van Go Ahead Eagles. De kans is trouwens groot dat Vitesse, met op dit ogenblik slechts een punt meer dan FC Den Bosch, op de laatste plaats zal belanden.

In de eerste divisie wordt een volledig programma afgewerkt. Koploper Haarlem gaat een moeilijke wedstrijd tegemoet tegen PEC Zwolle in de hoofdstad van Overijssel. De Haarlemmers hebben echter een uitstekende verdediging en een gelijkspel zal hen — gezien de voorsprong van twee punten op Heerenveen en van vijf punten op Eindhoven en Roda JC niet bepaald ernstig deren. Heerenveen heeft overigens een vrije zondag. Eindhoven ontvangt Blauwwit, dat vorige week in het eerste treffen tussen beide clubs tot 0-0 kwam. Nu zullen de Eindhovenaren echter wel schotvaardiger zijn. Roda JC zal zich in Amsterdam niet laten verrassen door het laag gerangschikte De Volewijckers.

Geen voorrang kost elfhonderd gulden

ORANJESTAD. — Maandagmiddag omstreeks één uur kwamen twee personenauto's op de hoek Nieuwstraat/Wilhelminastraat met elkaar in botsing doordat er geen voorrang werd gegeven. De materiele schade bedroeg elfhonderd gulden, terwijl een der bestuurders over pijn aan het hoofd klaagde, doch hij kon na doktersbehandeling huiswaarts keren.

Op de Bernhardstraat vond maandagavond ongeveer zeven uur een aanrijding plaats tussen twee personenauto's. De ene auto ging langzaam rijden om een bocht te nemen, doch de achterop komende auto kon niet tijdig meer stoppen. De schade bedroeg negenhonderd gulden.

Verder waren er maandag nog twee kleinere aanrijdingen met een schade van 150 gulden. Het aantal uitgedeelde procesverbalen bedroeg maandag tien.

WILLEMSTAD. – Dezer dagen werd het zesde 500-tal nummers van de telefooncentrale op Mahaai in dienst gesteld. Hierdoor is de aansluitingscapaciteit van deze centrale gebracht op 3000 nummers. De installatie werd uitgevoerd door de sectie-installatie openbare centrales van de Telefoondienst. Met deze uitbreiding wordt het mogelijk de 81 abonnees, die tijdelijk op de telefooncentrale Steenrijk zijn aangesloten over te zetten op de telefooncentrale Mahaai. Deze omzetting zal omstreeks 20 januari plaatsvinden. De aansluitingscapaciteit van het telefoonnet werd op 20 december j.l. uitgebreid tot 16.100 nummers terwijl het aantal abonnees op die datum 13.620 was. De heer H.M. van Delden die, zoals bekend op 16 december door de eilandsraad werd aangewezen als vervanger van gedeputeerde A.A. Jonckheer, heeft zijn eerste werkbezoek gebracht aan de Telefoondienst te Sta. Maria. Op de foto: gedeputeerde Van Delden wordt door de heer A.R. Kook, hoofd van de Telefoondienst welkom geheten.

[...]STAD. — Onderwijs[...]n en leerlingen van Caique[...] brachten gistermorgen een [...]an de ouden van dagen in [...]Pedro hospitaal. Reeds enige [...]e er in de keuken van deze [...]n geweldige drukte. Taarten [...]es werden gebakken en [...] ingepakt, ze werden giste[...]e ouden van dagen aangeboden, die hiermee erg ingenomen waren. Na afloop ging de jeugd naar het Coral Strand-hotel waar de directie van dit hotel hen een lunch aanbood. Het hoofd van de school, J. van Balkom, verzocht de Amigoe nog eens extra eenieder te bedanken die deze actie van de Caiquetioschool mogelijk maakte.

PHILIPSBURG — Door de grote regenval van het afgelopen weekeinde is het opgevulde deel van de Zoutpan, waar dinsdagavond de vergadering van de Windward Island People Movement (WIPM) zou plaatsvinden, zo vol plassen komen te staan en modderig geworden, dat de vergadering tot een nader tijdstip moest worden uitgesteld. De WIPM die reeds twee maal een vergunning voor deze vergadering was geweigerd door de gezaghebber, kreeg thans toestemming, doch ditmaal was de regen spelbreker.

Diefstal opgelost

PHILIPSBURG — Een winkelierster deed aangifte bij de politie dat er honderd gulden van de toonbank in haar winkel was gestolen. Zij wees een veertienjarig meisje in de buurt aan als de vermoedelijke dader. Toen de agenten ter plaatse kwamen zagen zij het bewuste meisje en namen haar mee naar de wacht voor verhoor. Het kind bekende de honderd gulden te hebben weggenomen en wees later de plaats aan waar ze het geld had verstopt. Zo kon het weer aan de winkelierster worden teruggegeven.

[...]lkstelling op Antillen [...]n 10 tot 14 januari

[...]MSTAD. — Door de Verenigde Naties wordt aanbevolen in één van [...] 1970, 1971 of 1972 een volkstelling te houden; op grond waarvan de [...] heeft besloten van 10 tot en met 14 januari 1972 op alle [...]bieden van de Nederlandse Antillen een volkstelling te houden, aldus [...]communiqué van de regerings voorlichtingsdienst. Zoals bekend zal [...]in juli op de eilandgebieden Aruba en Curacao een proeftelling [...] op steekproefbasis, deze proeftelling heeft in belangrijke mate de [...]torische opzet en de definitieve vragenlijst van de aanstaande [...]ng bepaald, zo werd gistermiddag tijdens een persconferentie [...]

[...]met de volkstelling wordt [...]n woningtelling gehouden. [...]van de volkstelling is niet de [...]an de bevolking te bepalen, [...] in ons land wel bekend is, [...] verkrijgenvan gegevens over [...]stelling van de bevolking, [...]wijze waarop men woont, de [...]nde beroepen, het structure[...]oosheidsprobleem, de geno[...]olopleiding enzovoorts. De [...] die beschikbaar zullen ko[...]n noodzakelijk voor het te [...]en beleid van de overheid en [...]dere organisaties en instel[...]nzake tal van vraagstukken. [...] de toeneming van de [...] de bouw van nieuwe [...]n, nieuwe scholen en nieuwe [...]laatsen.

[...]er jaar moet voor een aan[...], waarvan naar verwacht [...]op grond van de leeftijds[...] van de bevolking in de [...] jaren een belangrijke toena[...]de aantallen toetredingen tot [...]idsmarkt zal plaats vinden, [...]ats in beroep of bedrijf [...]baar komen. De noodzakelij[...]zieningen dienen te worden [...]en voor oudere werklozen [...]er-, om- en bijscholing. Met [...] wordt erop gewezen dat de [...]meling van gegevens bij de [...]telling wezenlijk verschilt van de [...]meling van de in de bevolkings[...] vastgelegde gegevens. In het [...]geval staat de bevolking onder [...]en adres te boek met het oog [...] bereikbaarheid ten behoeve [...] oproeping voor verkiezingen, [...]van paspoorten en identiteits[...]en enzovoorts.

[...]kenmerken van een register, dus [...]gericht zijn op naam en adres [...] dagelijkse bijhouding van zo'n [...], ontbreken bij de volkstelling. Bij de volkstelling gaat het om het verkrijgen van statistische uitkomsten. Daartoe worden de individuele gegevens, ontdaan van naamen adres, opgesteld tot groepstotalen, die in tabelvorm steeds weer andere facetten van ons maatschappelijk leven belichten.

In de komende jaren zullen belangrijke beleidsbeslissingen worden genomen met betrekking tot de sociaal--economische problematiek, de volksgezondheid, het onderwijs, kortom de sociaal-economische en demografische infrastructuur van ons land. Het is van het grootste belang, dat men bij de beoordeling en analysering van de problemen, uitgaat van zo juist mogelijke gegevens. Een volkstelling is het aangewezen middel om deze gegevens te verkrijgen, aldus de RVD.

Politie-allerlei

[...]ILIPSBURG — In de afgelopen [...] vonden er op Sint Maarten vijf [...]ijdingen plaats met drie mille [...]de. Er waren geen persoonlijke [...]ukken. De politie verleende [...]al assistentie om ruzies tussen [...]leden of buren te beslechten. Er [...] tienmaal procesverbaal opge[...] omdat men reed zonder [...]wijs of omdat er iets aan de [...]chting mankeerde of omdat men [...]wachtverbod overtrad. De vreem[...]ngendienst boekte een nieuw [...]ord: sinds maanden was het de [...] week dat er niemand uitgezet [...] teruggezonden behoefde te wor[...] omdat men niet de vereiste [...]en bezit.

BEZOEKUREN ST. ELISABETH HOSPITAAL en SANATORIUM

op 25 en 26 december 1971 en 1 januari 1972.

Voor ALLE afdelingen (met uitzondering van de kinderafdeling)

11.00 – 12.00 uur
14.30 – 15.30 uur
18.00 – 19.00 uur

KINDERAFDELING..

14.30 – 15.30 uur.

Men wordt verzocht zich in het belang van de patiënten stipt aan deze bezoekuren te houden.

rdamtoernooi

ntwarg kop

DAM. — In Amsterdam is het Suikertoernooi voortgezet. ...gen waren: MEESTERGROEP 5e ronde: ...k-Schotanus 1-1; V. D. ...1-1; Baby Sy-Kuyken 1-1; ...ndreiko 1-1; Koeper...g 1-1; Faal-Hisard 1-1. ...GROEP 3e ronde: Rie...rdier 2-0; Sanirsad-De... Jansen-De Groot 2-0; ...s 1-1; Schmutz-Birmann.

...RNATIONAAL JEUGD...SCHAP 5e ronde: ...rdain 0-2; Smeenk-...oesoef-Metsjanski 0-2. De

...TMEESTERGROEP: ...8 punten; 2) Andreiko 7 ...Baba Sy 6 punten. ...GROEP: 1)De Boer 5 ... Limon, Birnmann en ...4 punten. ...NATIONALE JEUGD-...Metsjanski 7 punten; 2) ...meek beiden 6 punten.

LAUSANNE — Moskou heeft zich, volgens een melding van het Internationaal Olympisch Comité (IOC) officieel kandidaat gesteld voor de organisatie van de Olympische Zomerspelen van 1980. Moskou is de eerste stad die zich bij het IOC heeft aangemeld met het verzoek de spelen van 1980 te mogen organiseren.

...derland ontvingen wij het droevige bericht van het ...en van onze vader, schoonvader en grootvader

Dr. G. Tiemersma

oud huisarts te Groningen

Curacao

Aleid Lamp-Tiemersma
Stanley Lamp
Mauriël en Roan
Fam. Lamp

DE MINISTER-PRESIDENT VAN DE NEDERLANDSE ANTILLEN

wenst de bevolking van de Nederlandse Antillen

EEN GELUKKIG KERSTFEEST

en

EEN VOORSPOEDIG 1972 toe.

O.R.A. Beaujon

MINISTER-PRESIDENT DI ANTILLAS NEERLANDES

ta desea pueblo di Antillas

UN FELIZ PASCU

y

UN ANJA NOBO

YEN DI PROSPERIDAD.

O.R.A. Beaujon

EILANDGEBIED CURACAO

Namens het Bestuurscollege zal op donderdag 10 februari 1972 des voormiddags om 10 uur op het Bestuurskantoor, Concordiastraat, openbaar worden aanbesteed:

Bestek no. 1082: Het leveren van bedrijfsvoertuigen t.b.v. de Dienst Openbare Werken en de Geneeskundige en Gezondheidsdienst.

Het bestek is vanaf 24 december 1971 te verkrijgen ten kantore van de Dienst van Openbare Werken, Parera, tegen betaling van f. 15,— per stuk.

UITNODIGING

Hierbij hebben wij het genoegen het publiek van Curaçao uit te nodigen tot het bijwonen van DE OPENING van onze nieuwe juwelierszaak gelegen aan de Breedestraat 44 Punda (naast Yellow House), hetwelk zal plaats vinden op 24 DECEMBER 1971 om 11 uur v.m.

Vanwege diverse omstandigheden waren wij niet in de gelegenheid om persoonlijke uitnodigingen te verzenden.

Gelieve deze als een persoonlijke invitatie te beschouwen.

KAN JUWELIERS N.V.

TREKKINGSLIJST VAN DE LANDSLOTERIJ N.A.

26ste Trekking — *Woensdag 22 DECEMBER 1971*

Tien tallen																
		1043	50	2095	50	3114	50	4121	50	5183	50	6364	50	7239
		1049	50	2100	50	3124	50	4144	50	5186	50	6380	50	7241
		1056	50	2116	50	3129	50	4150	50	5188	50	6388	50	7264
12	100	1059	500	2119	50	3133	50	4163	50	5190	50	6390	50	7274
17	50	1068	50			3135	100	4167	50	5197	50	6391	50	7281
21	50	1072	50	2125	500	3157	50	4194	250	5201	50	6393	50	7284
28	50	1076	50	2126	20000	3174	50	4212	50	5204	50	6400	50	7295
29	50	1089	50	2127	500	3183	50	4222	50	5212	50	6408	50	7299
31	50	1109	50			3188	50	4225	50	5218	100	6425	50	7301
33	50	1112	50			3198	50	4231	50	5234	50	6447	50	7303
60	50	1114	50	2131	50	3204	50	4234	50	5235	50	6448	50	7305
64	50	1123	50	2135	50	3208	50	4247	50	5245	50	6456	50	7314
67	50	1127	50	2143	50	3212	50	4263	50	5256	50	6470	50	7326
69	50	1130	50	2153	50	3226	100	4292	50	5258	50	6473	50	7331
75	50	1135	50	2156	50	3229	50	4294	50	5264	50	6477	50	7342
83	50	1137	100	2160	50	3238	50	4309	50	5267	50	6478	50	7343
86	50	1138	50	2162	50	3245	50	4312	50	5279	50	6482	50	7347
89	50	1143	50	2165	50	3246	50	4313	50	5282	50	6488	50	7361
90	50	1144	50	2176	50	3247	50	4319	50	5304	50	6493	50	7366
91	50	1166	50	2179	50	3250	50	4320	50	5314	50	6501	50	7379
tallen Honderd		1176	100	2181	50	3256	50	4331	50	5336	50	6508	50	7382
		1182	50	2188	50	3263	50	4340	100	5348	50	6520	50	7396
		1211	50	2190	50	3275	50	4342	50	5378	50	6544	100	7411
		1214	50	2192	50	3276	50	4347	50	5381	50	6552	50	7414
123	50	1215	50	2194	50	3286	50	4348	50	5386	50	6581	50	7415
126	50	1219	50	2198	50	3290	50	4351	50	5397	50	6585	50	7417
137	50	1229	50	2201	50	3317	50	4364	50	5398	50	6592	50	7424
157	50	1241	50	2232	50	3327	50	4368	50	5402	50	6595	50	7427
165	50	1246	50	2237	50	3330	50	4372	50	5421	50	6597	50	7431
173	50	1253	50	2256	50	3333	50	4392	50	5423	50	6611	50	7447
202	50	1257	50	2262	50	3340	50	4394	50	5440	50	6626	50	7450

Het Bestuurscollege van het Eilandgebied Curaçao
wenst U en de Uwen een

Gelukkig Kerstfeest

en een

Voorspoedig Nieuwjaar

Willemstad december 1971

Gobierno di Corsow
ta desea Abo y Bo famia

Un Bon Pascu

y

Un Prospero Anja Nobo

Willemstad december 1971

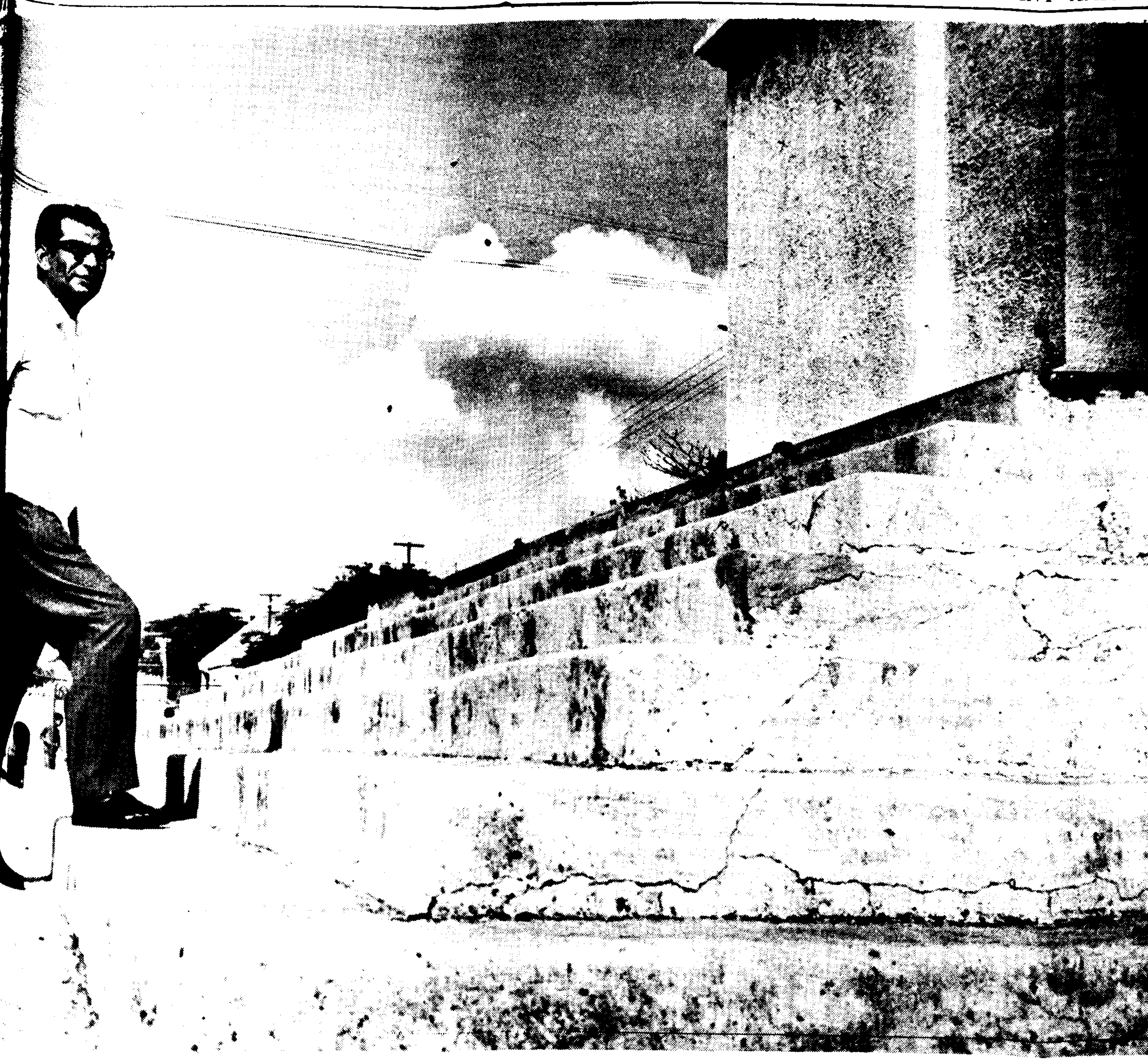
KERSTBIJLAGE AMIGOE

(ontwerp voor de Amigoe gemaakt door Ch. [illegible])

BON PASCU y

FELIZ ANJA NOBO

.... nog lange weg af te leggen ....

Bisschop behoort niet noodzakelijk tot establishment

PATER AMADO ROMER:

„Soms denk ik aan een staking van priesters"

PATER AMADO ROMER, deze maand vijftig geworden, vijfentwintig jaar priester op de Antillen. Bezocht het Sint Thomas college en ging daarna studeren aan het Dominicus College te Nijmegen. Ging naar Caracas om er zijn theologie en filosofie te doen. Rondde zijn studie af met drie jaar Rome waar hij doctoreerde. In 1946 priester gewijd in de kerk van Sta. Anna waar hij acht maanden als kapelaan bleef werken. Vertrok vervolgens voor anderhalf jaar naar Aruba. De laatste twintig jaar woont en werkt hij in de parochie van Sta. Famia. Voelt zich zeer verbonden met het werk voor arbeidsorganisaties zoals credit-unions en de christelijke vakbonden en met de jeugd voor wie hij zich jarenlang inzette op de ambachtschool en in de JOK. Wordt genoemd als mogelijke kandidaat voor het ambt van bisschop van Willemstad.

„Ik wil geen bisschop zijn in deze tijd"

Zou je bisschop willen worden?

Neen, dat wil ik niet. Zeker niet in de toestand waarin onze Kerk zich nu bevindt. Ik geloof trouwens niet dat men mij voor het ambt van bisschop zou roepen. Een bisschop moet mee kunnen praten met de grote massa. Zijn positie is er helaas nog altijd een van isolement en daardoor weinig benijdenswaardig.

Een bisschop moet kunnen beantwoorden aan de religieuze en maatschappelijke behoeften van een volk. Hij moet voorzichtig zijn, waarmee ik niet bedoel conservatief maar met wijsheid kunnen denken en handelen. Een bisschop hoeft zeker geen deel uit te maken van wat men het establishment noemt. Kijk naar Dom Helder Camara van Brazilië. Zou je hem tot het establishment willen rekenen?

Geloof je dat het noodzakelijk is dat wij een Antilliaanse bisschop krijgen?

Zeker niet. De Kerk zou er niet Antilliaanser door worden. Het volk krijgt de bisschop die het verdient. Misschien wordt het wel een figuur als paus Johannes XXIII van wie niemand iets verwacht had maar die toch dingen deed die jarenlang voor onmogelijk zijn gehouden. In dat opzicht geloof ik in wonderen. In ieder geval vind ik dat iemand geen bisschop moet worden als een soort beloning.

Ontwikkeling

Je bent nu 25 jaar priester, is er in die periode een duidelijke ontwikkeling geweest in de Antilliaanse Kerk?

Ze zeggen weleens dat de Kerk eeuwig is. Ook in zijn traditie-gebondenheid en toch is er zeker sprake geweest van een beweging in de afgelopen 25 jaar, zowel in positieve als in negatieve zin. Deze periode loopt paralel met de vernieuwingen in de Kerk over de gehele wereld. De Kerk voerde zijn innerlijke strijd in het proces van des-institutionalisering. Bij ons is dit hard aangekomen omdat wij er niet op voorbereid waren. Men had ons niet geleerd zelf te denken, er was geen sociale vorming zoals elders in de wereld. Een tekort van de Kerk maar ook van de patriarchale overheid en werkgevers. Eigen geweten en eigen verantwoordelijkheid waren begrippen waarvan de Antilliaan nooit gehoord had. Hoe kon hij deze dan laten spreken zoals de Kerk in vernieuwing dit leert?

Wij hebben altijd de hand opengehouden voor de goede gevers uit Europa en niet geleerd zelf iets te geven. Begin deze eeuw zijn er schuchtere pogingen gedaan door de Kerk om dit patroon te doorbreken. De Volksbond en de St. Jozefgezellen zijn daar voorbeelden van. Maar men struikelde weer op de geestelijke adviseurs die meestal een soort vetorecht hadden en de beslissingen voor de mensen namen. De goedwillende en hardwerkende leken die zich om de Kerk schaarden en zich gingen inzetten op sociaal, journalistiek en later ook op politiek terrein bleven onmondig. Zij bleven aanleunen tegen hun geestelijke adviseurs.

Was dat nog zo toen je priesterloopbaan op Curacao begon?

Toen ik hier begon was er juist een doorbraak aan de gang. De politieke partijen gingen zich verzetten tegen het patriarchale en het kolonialisme en ook tegen het feit dat de Kerk politieke invloed uitoefende. Het waren de jaren waarin fel tegen de KVP als politiek bolwerk van de bisschop werd geageerd. Onzin vindt ik want de Kerk moet terdege politieke invloed kunnen uitoefenen. Wat is immers de Kerk? Voor mij het hele katholieke volksdeel en heeft dit geen recht op politieke inspraak evenals men op andere terreinen werkzaam is en invloed uitoefent?

Als je zo praat noemt men jou links.

Wat is dat links? De Kerk moet geen instituut meer zijn maar het volk. De mensen moeten zich op christelijk-evangelische basis kunnen uitspreken over sociale rechtvaardigheid ook op het politieke podium. In bepaalde Latijnsamerikaanse landen ziet men dat heel duidelijk. De Kerk vecht voor de gelijkheid, komt op voor de onderdrukten, streeft naar een rechtvaardige verdeling van de rijkdommen. Zijn wij dan links? Als links betekent strijden voor sociale rechtvaardigheid en voor verheffing van het onderdrukte volk dan wil ik graag die naam hebben.

Revolutionair

Ben je ook revolutionair?

Toen ik als priester begon te werken op de ambachtschool in de jaren vijftig, had ik te maken met jongens die verder wilden en qua capaciteiten ook konden studeren maar niet het geld hadden en ook niet in aanmerking kwamen voor een studiebeurs. Wij hebben ze geholpen dat zij toch naar Nederland konden gaan waar zij met een minimum aan zakgeld maar een maximum aan werklust en ambitie doorzetten en hun studies voltooiden. Toen de overheid dat zag ging men ook voor de technische vakken studiebeurzen geven en werden vakken als timmeren en bankwerken niet meer gezien als „fishi pa mucha bobo". Dat was toen een revolutie. Nu denk ik aan een heel ander soort revolutie. Onze politici praten over socialisering maar hebben geen flauw benul wat dat betekent. Ze zijn niet bezield met de idealen welke aan dit begrip meer inhoud moeten geven. Daarom moeten wij nu pressure groepen organiseren onder de arbeiders, om zo uiteindelijk een doorbraak te forceren. Dit is de taak voor alle christenen en weldenkende mensen die inzien in welk vacuum wij ons bevinden.

Ook een revolutie binnen de Kerk?

Soms denk ik dat wij een algemene staking zouden moeten organiseren onder de priesters om zo de zaak wakker te schudden.

Na 30 mei is de Kerk in zijn schulp gekropen uit angst dat men toch niet gehoord zou worden. Maar juist na 30 mei is er behoefte aan duidelijke uitspraken. Het volk heeft nog geen eigen criteria. Het verwacht dat voor haar gesproken wordt, door de politici, door de vakbondsleiders, door de werkgevers en door de Kerk. Men heeft het volk nooit geleerd voor zichzelf te spreken. Dat bezwaar heb ik b.v. tegen alle politieke partijen op Curacao.

De Kerk moet zich opnieuw gaan bezinnen. Er moet een inventaris worden opgemaakt. De situatie moet uit godsdienstig en sociaal oogpunt opnieuw worden bestudeerd. Maar eerst moet men bij zichzelf beginnen maar niet in het wilde weg. Wij moeten de zaak op wetenschappelijke basis opzetten zoals b.v. het KASKI dat doet in Nederland. Natuurlijk hebben wij onder de religieuzen niet voldoende experts op allerlei gebied, maar de Kerk bestaat toch niet alleen uit religieuzen?

Niet geremd

Voel je je niet geremd in je priesterwerk en dan vooral op het sociaal vlak door bepaalde starre regels van Rome?

Nee, helemaal niet. Neem bijvoorbeeld het vraagstuk van de geboortebeperking. Wij kunnen nu de verantwoordelijkheid overdragen aan het geweten van de betrokkenen zelf zoals de Kerk dat leert, maar daarnaast kunnen wij mensen altijd verwijzen naar bepaalde sociaal werksters wanneer dat nodig is. Niet rechtstreeks naar Famia Planea. Dat bureau werkt veel te mathematisch. Er wordt teveel gezwaaid met logaritme-tafels die moeten aantonen dat er overbevolking dreigt en het accent wordt teveel gelegd op kinderbeperking uit economische noodzaak. Dit is noch sociaal noch menselijk meer. Inplaats van geld in te zamelen om condooms te kopen die gratis verspreid worden moeten wij de mensen gaan opvoeden, de bevolking wijzen op de eigen verantwoordelijkheden. Famia Planea heeft het te druk met het uitdelen van pillen om aan begeleiding te denken. De Kerk zou zelf een bureau kunnen oprichten om te helpen in bepaalde moeilijke gevallen. Ook dat behoort tot onze taak.

Wat staat je het meeste aan van het priesterwerk?

Als priester heb ik mij bezig gehouden met het gewone parochiewerk, onderwijs en het werken voor organisaties. Dit laatste heeft mij altijd het meest geboeid, omdat ik besef dat ik mij daarbij het meest nuttig heb kunnen maken. De arbeiders hadden ook de meeste aandacht nodig. Dat zag ik bij de zielzorg in Colon en in Domi en dat hoorde ik op de ambachtschool. Mijn taak was de mensen leren zichzelf te helpen. Dat is de opzet die ik heb willen geven zowel aan de christelijke vakbond. In het laatste geval is het beter gelukt dan in het eerste. Ons uitgangspunt was eerst de mensen vormen, dan de organisaties. Als wij dachten dat de mensen genoeg geleerd hadden lieten wij ze zelf hun gang gaan, vaak tegen hun wil in want het was altijd weer „ta pader mester hacie pa nos". Ik ben keihard in die dingen. Als een kind heeft leren zwemmen moet het zelf de zee in kunnen duiken. Je kan niet je hele leven aan het handje blijven lopen. Ik laat de mensen hun gang gaan als ik denk dat zij het kunnen en als zij daarbij hun kop stoten dan zijn zij alleen een ervaring rijker.

Levensvatbaar

Geloof je dat de Kerk op de Antillen nog levensvatbaarheid heeft?

Natuurlijk heeft de Kerk levensvatbaarheid. Zou God iets maken dat niet levensvatbaar is? Wij hebben onze problemen. Onze priesters vergrijzen en er komen geen nieuwe voor in de plaats. Er is geen animo bij jonge Antillianen, misschien omdat zij onze Kerk te Europees vinden. Ook het feit dat wij hier altijd van één priesterorde — de Dominicanen — hebben afgehangen begint remmend te werken. Wij moeten naar meer pluriformiteit toe, naar priesters van andere orden en wereldheren. De Kerk heeft zich in het verleden behalve met zielzorg bezig gehouden met talloze andere taken: ziekenhuizen, bejaardeninstellingen, jeugdwerk, scholen, vakopleidingen en ga zo maar door. Deze dingen moeten wij nu aan leken overlaten zodat

Amado Römer, Antilliaan tussen de Antillianen, priester tussen een vergeten jeugd en achtergestelde arbeiders.

wij onze handen vrij kunnen maken voor andere dingen. De Kerk moet een moderne organisatie worden die zich beweegt op sociaal-economisch, cultureel, opvoedkundig en politieke gebied, zonder zich in elk detail te verliezen. De Kerk moet zich meer richten op de werkelijkheid en zal zo ook meer appeal krijgen.

Raken wij met al deze dingen niet verder van Christus af?

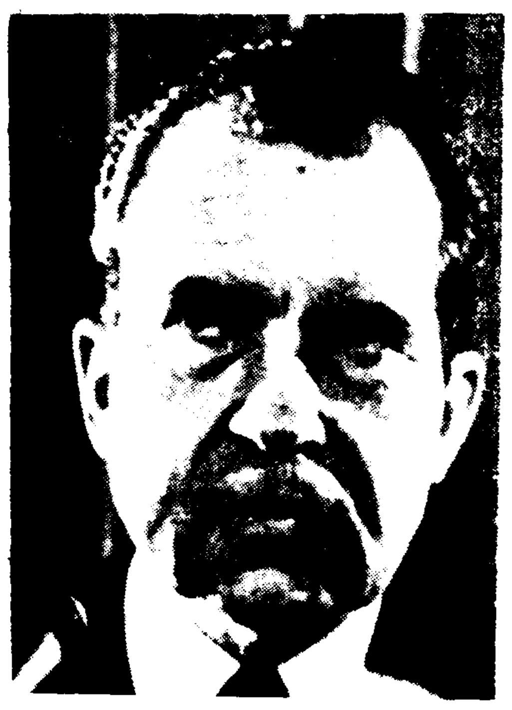
De heilige Augustinus zegt dat de mens geen rust heeft zolang hij Christus niet heeft gevonden. Wij kunnen zoveel rebelleren als wij willen, lawaai maken, opstandig doen en „links zijn", op een gegeven moment komen wij toch weer bij Christus terecht. Het is te vergelijken met een elastiek die je uitrekt: hoe verder je gaat hoe harder je terugkomt. Ik blijf optimistisch omdat ik vertrouwen heb in de mensen. En ik heb vertrouwen in de mensen omdat ik nooit heb leren wantrouwen. Dat is misschien fout maar wat zou er gebeuren als wij elkaar allemaal gingen wantrouwen?

China erkend na twintig jaar

MAO TSE-TOENG
... Twintig jaar geduld...

WELLICHT DE GROOTSTE internationale verschuiving, die dit jaar – zo niet in de afgelopen twintig jaren – haar beslag kreeg, was de toelating – of beter de toetreding – van communistisch China tot de Verenigde Naties en het in grote meerderheid afwijzen door de VN-assemblee van de Amerikaanse fictie van het bestaan van twee China's. Amerika had uiteraard deze ontwikkeling verwacht om de simpele reden dat er geen ontkomen aan was. Voor de politicus Nixon, die op een tweede ambtstermijn als president aanstuurt, en zijn voornaamste adviseur voor Veiligheidszaken, Henry Kissinger, die zich op de „Realpolitik" baseert, was Formosa (Taiwan) – juridisch een provincie van China – van Tsjang Kai-Sjek na twintig jaar een blok aan het been geworden, waaraan slechts lippendienst verschuldigd is uit hoofde van een bijstandsverdrag in geval van agressie tegen het eiland. Voor China betekende het toetreden tot de V.N. een internationaal forum, waarmee Peking de deur kon forceren naar volkomen internationale erkenning en daarmee weer steun krijgen in zijn ideologische strijd tegen de Sovjet-Unie. Behalve Nixon en Kissinger wisten ook de heersers in Peking, dat zij zich niet oneindig konden terugtrekken in het Chinese isolement. Het ondoorgrondelijke pragmatisme van de Chinese premier, Tsjoe En-Lai, die volgens buitenlandse diplomaten in Peking de beleidsvorming op buitenlands terrein in handen heeft, bracht ook in dit geval uitkomst. Waarom niet Nixon uitnodigen voor een bezoek en daardoor een zekere verbondenheid scheppen, die ideologisch niet houdbaar, maar in diplomatieke zin de internationale positie van Peking versterkt? Van zijn kant kon Nixon natuurlijk de uitnodiging niet afwijzen; hij had immers voor het thuisfront verklaard de Amerikaanse troepen uit Vietnam terug te trekken, en een zekere graad van verstandhouding met de Chinezen was hierbij onmisbaar. Bovendien hoopt Nixon een toenadering tussen Rusland en China na eventuele machtsverschuivingen in een of beide landen te dwarsbomen. In deze opzet schijnt Nixon voorlopig te zijn geslaagd, getuige de uitnodiging die hij prompt kreeg van Moskou voor een officieel bezoek. Van deze bezoeken is overigens naar algemeen oordeel op korte termijn weinig positief te verwachten. Misschien brengt 1972 daarin wat tekening. Vast staat dat het geduld van Peking heeft gezegevierd zowel over het beleid van Washington als over de doctrinaire politiek van Moskou.

PRESIDENT NIXON
...dollarcr...s...

...n de schaduw van de dollar

...E WANKELE AMERI...NSE economie heeft de ...ciële wereld dit jaar weer in een crisis gestort, die in ...rika angstige voorgevoelens ...t doen rijzen over een ...ling van de rampzalige ...krach in de jaren dertig. ...zien zowat alle westerse ...a's en de Japanse yen min of meer aan de dollar gekoppeld zijn, liet dit niet na zijn uitwerking te hebben op de stabiliteit van andere munteenheden. De dollarcrisis is in feite een gevolg van de overbesteding door de oorlog in Vietnam, de defensie-uitgaven in Europa en elders en de astronomische getallen die voor het ruimtevaart-onderzoek werden uitgeteld. Men kwam in Washington op een gegeven moment min of meer tot zijn verbazing tot de ontdekking, dat de handelsbalans met het buitenland – het verschil tussen in- en uitvoer – tengevolge van de inflatie-cyclus zozeer in het nadeel van Amerika uitliep, dat op een invoerstop na, drastische beperkingen aan de import moesten worden opgelegd. Men kwam ook tot de bevinding, dat de Amerikaanse industrie tekort was geschoten in de concurrentiestrijd tegen het buitenland en zich niet kon meten aan wat men in Amerika nu pleegt te noemen de „nationale" kartelvormingen in het buitenland, waarbij een lijn getrokken werd met de EEG en de Japanse industrie. De moeilijkheden voor de Amerikaanse economie, zo redeneerde men in Washington, waren dus ontstaan door toedoen van het buitenland, dat Amerika in het handelsverkeer klem wil rijden en de economische positie van de dollar aantasten. President Nixon, die voor volgend jaar een verkiezing voor de deur heeft staan, beschuldigde dan ook zijn handelspartners in het westen, dat zij handelsbarrières oprichten om Amerikaanse goederen te weren, maar daarentegen wel toegang hebben tot de Amerikaanse markt. Als tegenzet richtte Nixon daarom zelf barrières op in de vorm van een extra toeslag van 10 procent op zowat alle invoer in de Verenigde Staten. Het zou aan de vooravond van een verkiezingsjaar met de Amerikaanse realiteit niet stroken de officiële positie van de dollar aan te tasten en de vaste goudprijs te herzien, tenzij daartegenover een aanmerkelijke aderlating van de andere valuta's kon worden bedongen. Men stond erop, dat de pariteit van de buitenlandse valuta's zou worden opgewaardeerd – wat op zich al neerkomt op aantasting van de dollar, maar politiek goed te praten is. Alstegenprestatie bleek Washington tenslotte bereid een devaluatie te overwegen. Amerika liet uiteraard niet na gebruik te maken van pressiemiddelen, onder meer van zijn „tijdelijke" invoertoeslag van 10 procent. Japan zwichtte kansloos en zegde toe zijn textieluitvoer naar de V.S. te beperken, terwijl ook de Europese NABO-landen intussen hebben ingestemd met een verhoging van hun bijdrage in de defensielasten. Maar voor een groot deel ligt de oplossing van de dollarcrisis nog bij Amerika zelf. Weliswaar geldt daar een prijs- en loonregeling. Maar deze wordt zo arbitrair toegepast, dat zelfs de overheid er geen raad mee weet. Stakingen en een loonexplosie, die in de komende maanden niet ondenkbeeldig zijn, kunnen de hele regeling als een kaartenhuis in elkaar doen vallen, die de hele inflatie-spiraal weer in beweging brengt. In een verkiezingsjaar zal de politiek dan weer de boventoon voeren boven de sanering van een systeem, dat aan een grondige doorlichting toe is.

Groep van Tien bijeen; op voorgrond minister van Financien John Connally van de VS.

...nen ontvluchten strijdtoneel.

Haat beheerst een subcontinent

...E CYNISCHE RECHTVAARDIGING ...en oorlog met het argument, dat beide ...ijen het gelijk aan hun zijde hebben, ... weer opgeld in het bloedige conflict ...n India en Pakistan. Weliswaar geeft ... toe, dat India tot het uiterste van ...siemiddelen heeft gebruik gemaakt om ... oorlogstoestand met Pakistan uit te ...en, maar daarnaast wil men aan de ...ase actie een humanitaire bedoeling ...ennen, die er te enen male niet bestaat. ... heeft met zijn inval in Pakistan ...rdaad het lot van de circa tien miljoen ...htelingen uit Oost-Pakistan op het oog, ...r dit in zijdelings verband. De vreemde, ...r in godsdienst verwante mensenstroom ...m India binnen juist op een moment, dat ...een moeizame opleving viel te bespeuren ... de Indiase economie. De drukkende last, ... deze onafzienbare horde op de staathuishouding betekende, kon Nieuw Delhi – ondanks de miljoenenhulp uit het buitenland – op langere termijn niet aan. Als uitweg zag India de kans schoon om de barbaarsheden van het Westpakistaanse leger in het overwegend mohammedaanse Oost-Pakistan tegen de hindoe-minderheid politiek uit te spinnen. Men wist zich daarbij moreel gesteund door de wereldopinie, aan wie de gruweldaden van de overheersende moslems tegen de hindoe's na de meedogenloze onderdrukking van de opstand van sjeik Moedjiboer Rachman van de Awami-liga niet ongemerkt was voorbij gegaan. Terwijl achter de schermen druk diplomatiek overleg werd gespeeld tussen de grote mogendheden, onder andere Rusland, dat ondertussen een zgn. vriendschapsverdrag met India had gesloten, om een politieke regeling in Oost-Pakistan tot stand te brengen, gaf India onverholen militaire en politieke steun aan de aanhangers van de Awami-liga, die bezig waren een guerrilla-beweging op te zetten en het ene na het andere grensincident tussen Indiase en Pakistaanse militairen uitlokten.

Een politieke regeling in Oost-Pakistan, afgezien dan van een de facto afscheiding van dat deel van het land van de centrale regering, kwam India voorlopig niet gelegen, omdat het daarmee geen zekerheid had de miljoenen vluchtelingen uit Oost-Pakistan op korte termijn kwijt te raken. Voor de hand lag daarom de confrontatie met West-Pakistan te verscherpen, bij een uitbarsting der vijandelijkheden Oost-Pakistan te bezetten en er een satelliet-staat Bangla Desj te vestigen.

Het generaalsbewind te Rawalpindi heeft er niet weinig aan meegewerkt de Indiase opzet te doen slagen. Men heeft zich niet gestoord aan de aandrang van bevriende mogendheden om de militaire gruweldaden tegen de hindoe's in Oost-Pakistan effectief tegen te gaan en zo spoedig mogelijk een politieke regeling na te streven met de Awami-liga, waardoor de geleidelijke terugkeer van de vluchtelingen mogelijk zou zijn geweest. Men stond erop sjeik Moedjiboer wegens „hoogverraad" te berechten, waarbij zelfs openlijk werd gezinspeeld, dat hem de doodstraf niet zou ontgaan. Voor de verzetsbeweging in Oost-Pakistan was dit een welkome uitnodiging om niet meer aan te dringen op grotere autonomie voor „Bangla Desj", maar te streven naar volstrekte onafhankelijkheid, gesterkt door de houding van India.

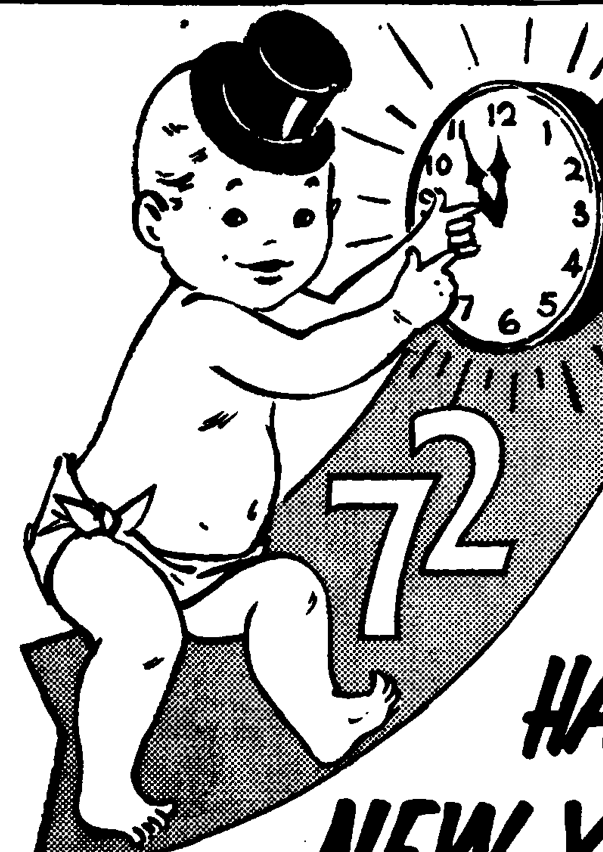
Als machteloze derde zien de Verenigde Naties toe. Men betreurt in de algemene assemblee met grote meerderheid van stemmen de inbreuk door India van de territoriale onschendbaarheid van een lidstaat, maar kan er niets aan doen omdat India zich niets om de V.N.-resoluties behoeft aan te trekken. Amerika, dat door verdragsbanden aan de zijde van Pakistan staat, stopt zijn militaire leveringen aan zowel Pakistan als India en wast zijn handen in onschuld. Communistisch China, op wie Pakistan mogelijk ook zou hebben kunnen rekenen voor steun, heeft het kennelijk te druk met schelden op de Sovjet-Unie en Amerika om zich intensief met het conflict te bemoeien zolang het zich ver van zijn grenzen afspeelt. Alleen Rusland heeft een positief standpunt ingenomen, maar precies wanneer het India het best gelegen komt....

La Aurora n.v.

Hoek Columbusstraat/Prinsenstraat

Uw leverancier voor
Dames-, Heren- en kinderkleding

TIME TO SAY
HAPPY
NEW YEAR

Aannemersbedrijf
JONGSCHAAP & SALADIN
Suffisantweg 26, tel.: 43427

RINGING IN THE NEW YEAR

May your New Year's Eve and the year to come be joyous!

MOSAICOS SANCHEZ
GROOT DAVELAAR
tel.: 35211
35511

TO ALL A
Merry Christmas

Old St. Nick will soon be coming down your chimney and we'd like to "present" you with our best wishes for a joyful holiday!

ISA SALES & AGENCIES

Oldsmobile — Pontiac —
Volvo — Vauxhall —
G.M.C. — Bedford — Jeep

FATUM N.V.

DE NEDERLANDEN VAN 1845

DIRECTIE EN PERSONEEL DANKEN U
VOOR HET GESTELDE VERTROUWEN
GEDURENDE HET AFGELOPEN JAAR
EN WENSEN U

Prettige Feestdagen

en een

Voorspoedig 1972

Christmas

Joy

MAY IT ABOUND WITH GOOD
CHEER AND HAPPINESS!

J.E. MAURICIO N.V.
CURACAO MOTORS LTD.
CARIBBEAN MOTORS COMPANY N.V.

Merry Christmas and happy New year
to all our friends and Customers

SHELL GASOLINE STATION
STA. MARIA
G.A. JANSEN

Sincere wishes
to all our patrons and customers

ANTRACO N.V.

Distributors

3M and RAY-O-VAC

Dr. A. Terruwe:

Bevestiging maakt leven levenswaard

WILLEMSTAD. — Met toestemming van de bekende Nederlandse psychiater dr A.A. Terruwe publiceert de Amigoe hierbij de tekst van de preek, welke dr Terruwe op 15 augustus 1970 in de Dominicus-kerk te Neerbosch bij Nijmegen hield. Van deze preek is in Nederland een grammofoonplaat uitgebracht en als gevolg van deze preek verscheen deze psychiater ook onder meer voor de televisie. Zij werd op deze manier anders bekend dan zij tot toen gewend was geweest. Hoewel zij de publiciteit niet bepaald najaagt heeft zij enige jaren geleden de internationale aandacht op zich gevestigd, toen bekend werd, dat zij door het Vaticaan gerehabiliteerd werd als psychiater nadat zij jarenlang daar in het zwarte boekje had gestaan. Maar zelfs dit zou niet bekend geworden zijn, als er niet ergens in hoge kerkelijke kringen iemand loslippig was geweest en De Volkskrant toen aandacht had besteed aan deze zaak. Nogmaals kwam zij in de publiciteit, toen zij een boek van haar hand mocht overhandigen aan paus Paulus nadat diens geruchtmakende encycliek Humanae generis was verschenen. Voor het grote publiek werd zij echter bekend door haar preek en door de gedachtengang, welke zij daarin ontvouwde om het begrip: Bevestiging, bevestigd worden. Zou het begrip Kerstgedachten geen glychee zijn geweest, dan hadden wij zonder aarzelen haar preek willen betitelen als de schoonste kerstgedachte, waarop wij ons allen kunnen bezinnen.

DR. ANNA TERRUWE

U, Allen, die naar mij luisteren wilt.

Wat is er mede te delen, dat U en mij samen aangaat. Ik wil U dit zonder omwegen toevertrouwen. Als ge als psychiater uur na uur wordt in staat gesteld te luisteren naar wat de diepten van het mensenhart in het leven nauwgezet verborgen hebben gehouden, mag men zoveel schoons en ongekend wonderbaars beluisteren. Dit alles heeft mij wegen geopenbaard naar menselijk geluk, waarvan ik geloof, dat geen mens gerechtigd is deze voor zichzelf alleen te bewaren. En daar dit alles zozeer te maken heeft met het ware en diep menselijke geluk, waarnaar wij allen zoeken, is het dunkt mij ook passend te achten hierover te spreken vanaf deze bijzondere plaats.

Mag ik om te beginnen voor U stellen het waarnemingsfeit, dat wij momenteel leven in een tijd van streven naar veranderingen op allerlei terreinen. En tevens, dat ik in mijn spreekkamer als psychiater kan.vaststellen, dat dit streven naar verandering niet gedekt is door de veronderstelling, dat men steeds maar zoekend is naar alternatieve vormen van het bestaan. Nu eens dit, dan eens dat. Er zijn, naar ik meen, vanuit de verschijningsvormen van de huidige samenleving, zowel wereldlijk als kerkelijk, zeer bijzondere zaken op te merken en ik heb gemeend om daarvan mij te mogen afvragen of deze verschijningsvormen, zoals zij U en mij ongetwijfeld zijn opgevallen, zouden kunnen zijn ontsproten aan één gemeenschappelijke wortel. Ik neig er toe hierop bevestigend te antwoorden. En dit wilde ik trachten U uiteen te zetten.

De ander nodig

Naar aanleiding van een zeer bepaald, door medische deskundigen goed te onderkennen en in onze tijd onrustbarend toenemend ziektebeeld, dat ik frustratie-neurose heb mogen noemen, is het duidelijk geworden, dat een mens zijn leven niet gelukkig leven kan, omdat hij zich ziet ontplooien kan, zonder een zeker gevoel van zelfwaarde te hebben verworven. Het is duidelijk komen vast te staan, dat zonder dit gevoel van zelfwaarde het leven weinig of geen betekenis heeft. Noch voor de mens, die het aangaat zelf, noch voor de andere, voor zover de ander met deze mens een persoonlijke liefdeband wil aangaan. Het blijkt tevens, dat het niet mogelijk is, dat een mens uit zichzelf zonder meer komen kan tot de verwerving van het gevoel van zelfwaarde. Voor de vorming van dit gevoel van zelfwaarde heeft ieder mens een ander mens of andere mensen nodig. Wel heeft ieder mens in aanleg de niet te vernietigen drang en het zeer fundamenteel verlangen, dat anderen de waarden, die in hem zijn schouwen en erkennen, dat de ander op de een of ander manier ten aanzien van zijn in zijn diepste wezen besloten waarden zegt: „Ja, het is goed. Door deze erkenning. Ja, het is goed", ontvangt de mens zijn zelf-liefde en zijn gevoel van eigenwaarde, maar tevens de liefde voor de andere mens, die hem de zelf-liefde heeft aangereikt en met al zijn goedheid bij hem heeft verwijld.

Het proces, waarbij een mens als goed onthuld wordt aan zichzelf en waarbij tevens de andere aan hem als goed onthuld wordt, heb ik bevestiging genoemd. Het is het wezen van alle liefde. Dit proces is voor het geluk van iedere mens van fundamentele betekenis en we mogen zeggen, dat hierop alles gegrondvest wordt wat menselijk leven levenswaard maakt. De psychiatrie en in het algemeen de menswetenschappen hebben kunnen stellen dat de mens, die lijdt aan depressies, toestanden van ongelukkig zijn, voor zover deze niet uit lichamelijke oorzaken zijn ontstaan, altijd te maken hebben met stoornissen in het liefdeleven.

De met ons menselijk wezen samenhangende drang en noodzaak tot bevestigd worden kan eenieder uit ervaring waarnemen. Bij een uiterlijke sport- of kunstprestatie komt in de mens, primitief of niet-primitief, de behoefte applaus te schenken en een applaus te ontvangen. Een applaus verstaat de schenker en de ontvanger spontaan als: Het is goed. Het is een bevestiging. Iedere sportclub weet uit ervaring, dat de supporters voor de verwerving van prestaties, zeer belangrijk zijn. Zij schenken de spelers bevestiging, die hen een gevoel van kracht schenkt, waardoor de prestaties worden opgewekt en ondersteund.

Ik wil U nog een voorbeeld schenken. Weten wij wat troosten is? Als mensen willen troosten, schenken zij dikwijls woorden van troost. En wel in deze zin: „Trek je er toch niets van aan. Sta er toch boven. Kijk eens naar die en naar die. Ze zijn er nog erger aan toe. U kent deze woorden wel. Waarom komen ze ons dikwijls als onwaarachtig voor? Waarom houden zij geen werkelijke troost in? Omdat zij niet bevestigen, maar ontkennen. Ik mag niet zijn zoals ik ben, bedroefd of gekwetst of gebroken. Ik moet me er niets van aantrekken en erboven staan. Echte troost, wordt geboren uit echt medevoelen en uit echt medelijden, die ontstaan uit vereenzelviging met het leed, waardoor de ander lijdt en zonder woorden en in diepe stilte kan ik hem duidelijk maken, dat hij zijn mag zoals hij is. Bedroefd, gekwetst en hulpbehoevend. Deze bejegening wekt in de andere levende kracht, waardoor oms ineens een nieuw begin geschapen wordt. Deze troost is werkelijk bevestiging.

Niet begrepen

Ik vraag U: kent U in Uw eigen leven geen moment, dat iemand U liet blijken, dat hij iets goeds in U ontdekte? Was het geen onvergetelijke ervaring, die U met vreugde vervuld heeft? Ieder mens draagt in zijn hart de sporen van verwonding. Soms onbegrepen door hemzelf, maar onvermijdelijke smarten, de grootste in een mensenleven. Wij zeggen dan, dat de ander ons niet begrepen heeft en het is dikwijls de waarheid. Hij kon ons niet bevestigen.

Wat gebrek aan bevestiging kan voortbrengen kunnen alle Europese landen getuigen, die bij hun kolonialisering hun kolonies weer verloren hebben. Want bevestiging schept onverbrekelijke menselijke banden, ontkenning brengt onmisbare scheiding te weeg. De bevestigde mens is een gelukkig mens, omdat hij door de bevestiging vanuit zijn geslotenheid naar zichzelf geopend wordt naar de ander en het andere. Daarna pas kan hij genieten, de dingen van de wereld, allermeest de andere mens. Het is dan door de omstandigheden nog wel eens zo, dat hij moeilijkheden te verwerken krijgt en veel moet missen soms, maar in het diepst van zijn wezen is hij tevreden en voldaan. Hij toont de splendor van de liefde, hij straalt de vreugde van de liefde uit.

De onbevestigde mens daarentegen is een altijd onbevredigend en een ongelukkig mens, want hij is in het diepst van zijn verlangen onvoldaan. Hij kan de dingen die hij zich verzameld heeft en bezit toch niet genieten. En het ergste: hij is midden tussen de mensen een eenzaam mens, uit zichzelf kan hij de ander niet bereiken. De onbevestigde mensen zijn zeer talrijk in onze cultuur en het mag gesteld worden, dat het getal steeds duidelijker groeiend is. Ik herinner U aan de toestand van zelfmoorden bij kinderen, jeugdigen en volwassenen. Of het spectaculaire veranderingen zijn van mensen, die in hun wanhoop nog de aandacht van de bevestiging schijnen op te roepen of dat het stille drama's zijn, verborgen voortlevend in de harten van de psychiaters en hun geliefden. Ik herinner U aan de agressiviteiten, de moord- en doodslagen. Als de andere mens door het ontbreken van aangereikte bevestiging voor iemand geen goed geworden is, bejegent hij hem als een kwaad. Achterdocht, concentratiekampen, oorlogen moeten zeker met het onbevestigd zijn van mensen in verband gebracht worden. Als de mens niet bevestigd is door de ander, probeert hij nog te ontsnappen in het streven naar zelf-bevestiging. Zijn status-symbolen geen pogingen hiertoe? Vormen van materiele rijkdom, hyper-activiteiten om zichzelf en de ander zijn belangrijkheid te bewijzen. Hij tracht in zijn fundamenteel gevoel van onpersoonlijke ik-zwakte zichzelf wakker te roepen in bepaalde vormen van hyper-sexualitiet en in het scheppen van andere sterke zintuigelijke prikkels. Door de zelfbevestigingspogingen kan een mens zichzelf wel op een voetstuk plaatsen en door macht en vertoon de ander imponeren, maar hij bereikt niet de opening van zichzelf en de ander. Integendeel, door zijn streven en willen bereiken keert hij meer en meer toe naar zichzelf en door zijn machtsvertoon stoot hij de ander van zich af. Is de armoede van geest niet juist de prijsgave van de rijkdom van 's mensen zelfbepaling. Zijn deze armen van geest niet terecht zalig geprezen. Zalig in het genieten van de geopendheid naar de ander en naar de Grote Ander, die God zelf is?

Het is zeker een feit, dat wij als mens alleen bevestigd kunnen worden door de andere mens en dat dit een fundamentele behoefte is in ons menselijke zijn. Zoals ik al stelde, zijn in de spreekkamer van de psychiater de ruines van het uitblijven van bevestiging nu eindelijk vastgesteld. Wat zich al jaren aangekondigd heeft aan de psychiater als ziende door een geestelijke microscoop wordt nu zoals te verwachten was, ook duidelijk in het uitwendig tijdsbeeld, althans in onze westerse cultuur. Zo, dat men de vraag moet stellen of zich geen profetisch charisme openplooit in wat zovelen juist verontrusting geeft en wel profetisch charisma, juist geschonken is aan de jeugd van onze decennia. De zuivere ziel van de jeugd werd al door niemand minder dan Plato duidelijk aangewezen en bij alle aberraties door gebrek aan kennis en ervaring, noodzakelijk gegeven, kan men niet ontkennen, dat de jeugd soms de fijnste gevoelsseismografen in zich bezit. Zouden zij het niet op hun wijze, op duidelijke en indringende wijze al getoond hebben, de Beatles, de hippies, de Kabouters, de maatschappijcritici, de Damslapers, maar ook de kinderen, die thuis weglopen. In ieder geval hebben zij alarm geslagen rondom ons en zelfs in de gehele wereld.

Enkele dagen geleden had ik in mijn spreekkamer een man die een kippenfarm had. Hij beklaagde zich, dat hij deze zo moeilijk alleen kon laten. Kort geleden had zijn buurman hem echter aangeboden voor hem waar te nemen en het gebeurde. In zijn afwezigheid werd de buurman plotseling opgeschrokken doordat er een alarmbel ging. Wat deed hij? Hij waarschuwde in aargeloosheid een electricien. Het was voor deze geen moeilijkheid de stilte weer te herstellen. Bij thuiskomst van de eigenaar waren er twintigduizend kuikens gestorven. De luchtventillatie was defect geweest. Maar de buurman had dit niet verstaan. Wel was hij zonder ophouden naar de kuikens gaan kijken. Aan toewijding had het hem niet ontbroken. Dit voorbeeld wilde ik gebruiken om U in het kort te zeggen, wat ik bedoel.

Hebben de jongeren geen alarm geslagen? Maar wat heeft dit uitgelokt tot nu toe? Zoeken wij zonder ophouden naar de oorzaken van dit alarm? Of zijn wij bezig de electriciens te waarschuwen en zal het direct te laat kunnen zijn? Roept men niet allerwege in alle toonaarden de verzetters tegen manipulaties en autoritairisme, de stellers van de noodzaak van inspraak van beneden-af, de getroffenen door discriminatie, roepen zij niet: wij willen niet meer ontkend worden. Is dit roepen goed verstaan, niet een smeken om bevestiging zowel door ouderen als door jongeren? Maar de gebeurtenissen van de Kralingse bossen zijn onvoldoende bevestiging voor de zoekende jongeren. De drugs geven hen geen oplossing bij hun verzuchting naar bewustzijnsverruiming. Zij zullen weer teleurgesteld worden in de psychodelica, ook al toonden zij hen grazige weiden in hun droomuren. Zij zullen het al expirimenterend wel ervaren, dat zij geen liefde kunnen nastreven in cool sex. Het wonder van de liefde, ook in de sexualitiet. is slechts het wonder van bevestiging. Het experiment zal nieuwe, nog grotere eenzaamheid als uitkomst geven.

Enkele weken geleden verdwaalde er een Damslaper tot in mijn spreekkamer. Hij vroeg me om hulp en als dokter kon ik hem deze hulp geven, zo schatte ik. Bij het afscheid stelde hij me de vraag: Of ik nu werkelijk niet zo somber over hem dacht. Toen ik zijn vraag beaamde, zeide hij: Ik ben wel gebrouilleerd met mijn ouders. Maar ik zou zo verschrikkelijk graag willen, dat ze toch wisten, dat U niet zo slecht over mij denkt. Ik heb hem gezegd: dat ik zou zorgen, dat zijn ouders dit wisten, nog voor de zon was ondergegaan. De volgende ochtend is de vader naar de Dam gereden. De jongen zat al naar hem uit te kijken.

Er is geen mens, die ontkomt aan zijn verlangen, te willen zijn onder het bevestigend oog van de ander. Of men nu zijn oor te luisteren legt bij de existentialistische filosoof Sartre, al noemt hij de zelf-onbevestigd zijnde — leest U maar zijn autobiografie Le regard de l'autre — de blik van de ander is de hel, of dat men luistert naar de neger, als hij in zijn spiritual zingt Hoe heerlijk het is om kind te zijn en hoe beklagenswaardig Adam was, die nooit mocht spelen aan de ingang van de hut. Wij allen smeken om bevestiging, de ouderen, de jongeren, en wij zijn deze aan elkaar verschuldigd. De jongeren zullen bevestigd worden, alleen al door het eerlijke begrip van de ouderen, de ouderen zullen bevestigd worden, juist door het niet-aflatend roepen van de jongeren om bevestiging en wij mogen bedenken, dat wij steeds onze eigen identiteit ontvangen als wij de ander zijn identiteit schenken. En zoals de lokroep van de nachtegaal in de mei-nacht abedant is van tonen, overvloedig en niet ophoudt totdat eindelijk het antwoord geboren is en het antwoord is slechts enkele tonen, zo zal het zijn, als de generaties meer gescheiden dan ooit, elkaar hun aanzijn schenken, de vreugde van de liefde.

Wij zingen al van de nieuwe aarde. De nieuwe aarde is de geweldige realiteit, de schepping van de Geest zelf, de Geest, de alleen-gezondene om het aanschijn van de aarde te vernieuwen. De Geest, die de bevestiging zelf is en in de liefde alle bevestiging meedeelt. De nieuwe aarde is de aarde van de geopende mens, het is de aarde van de bevestigde mensen. Dat het spoedig zo moge zijn, dat wil ik bidden, samen met U.

OOK IN 1972
is
Piet's Soda Fountain
het trefpunt voor jong en oud.
Dank voor Uw klandizie.
Vrolijk Kerstfeest
en
Gelukkig Nieuwjaar
Piet's Soda Fountain
(Piet Berkley)
Oranjestad — Aruba.

Merry Christmas TO ALL OF YOU! ! !

THE EMPLOYEES OF TEXAS INSTRUMENTS IN CURACAO WISH TO EXTEND THEIR BEST WISHES FOR THE HOLIDAYS TO ALL OUR CUSTOMERS, FRIENDS AND RELATIVES.

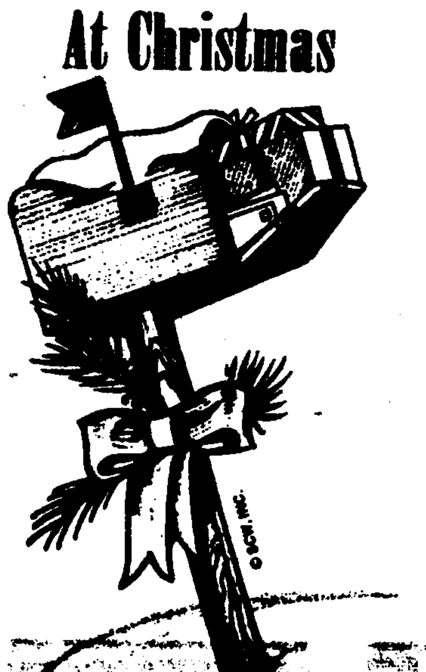
TEXAS INSTRUMENTS
CURACAO

Directie en Personeel
Curacao Trading Co. (N.A.) N.V.

MERRY XMAS
***
HAPPY NEW YEAR
SHIPCHANDLER'S
,,JOY,,
(G.R.R. HABIBE)
San Nicolas

We Greet You At Christmas

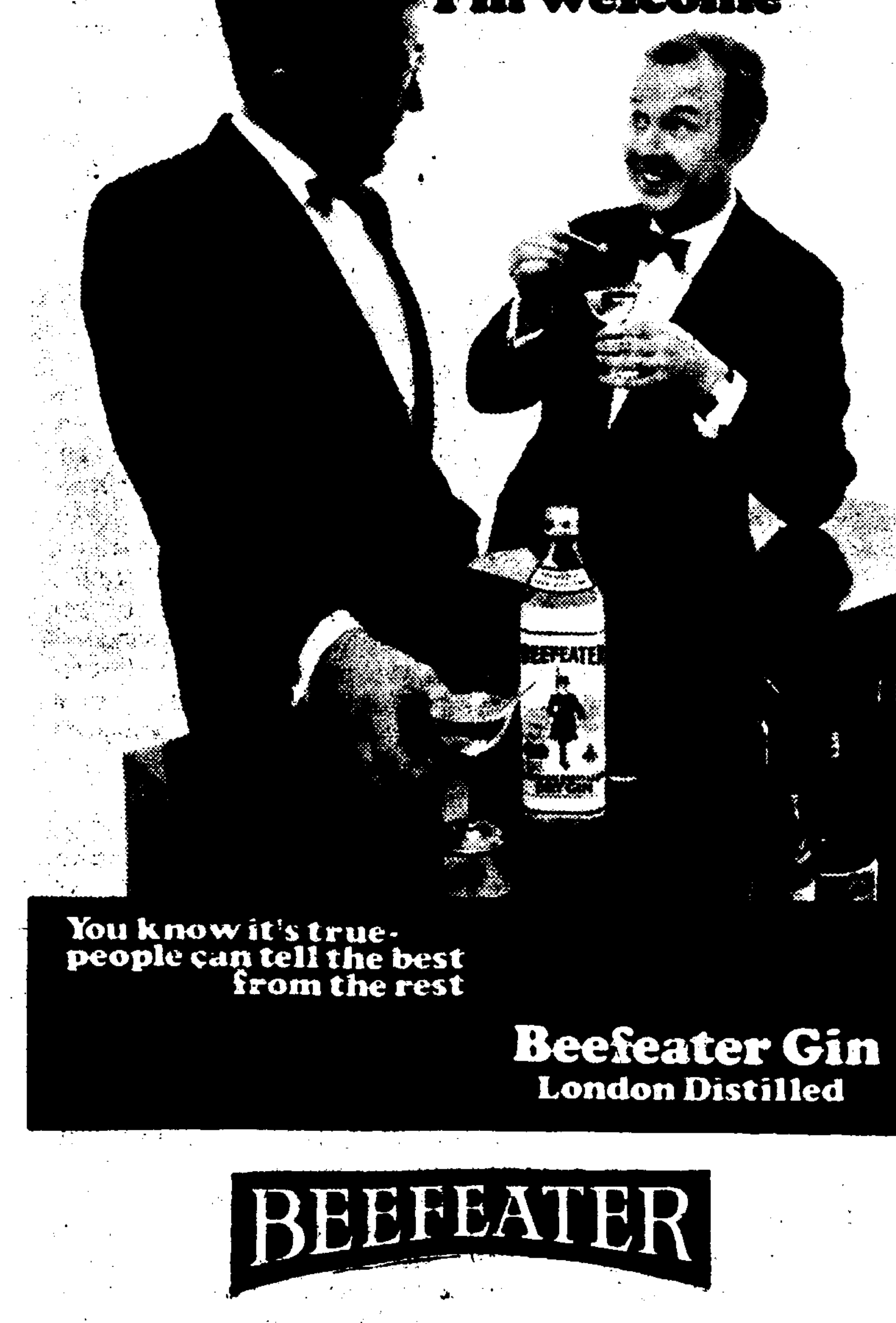
and thank you for your kind patronage this past year.
Good luck in 1972
,,GARAGE CORDIA''
Salinja

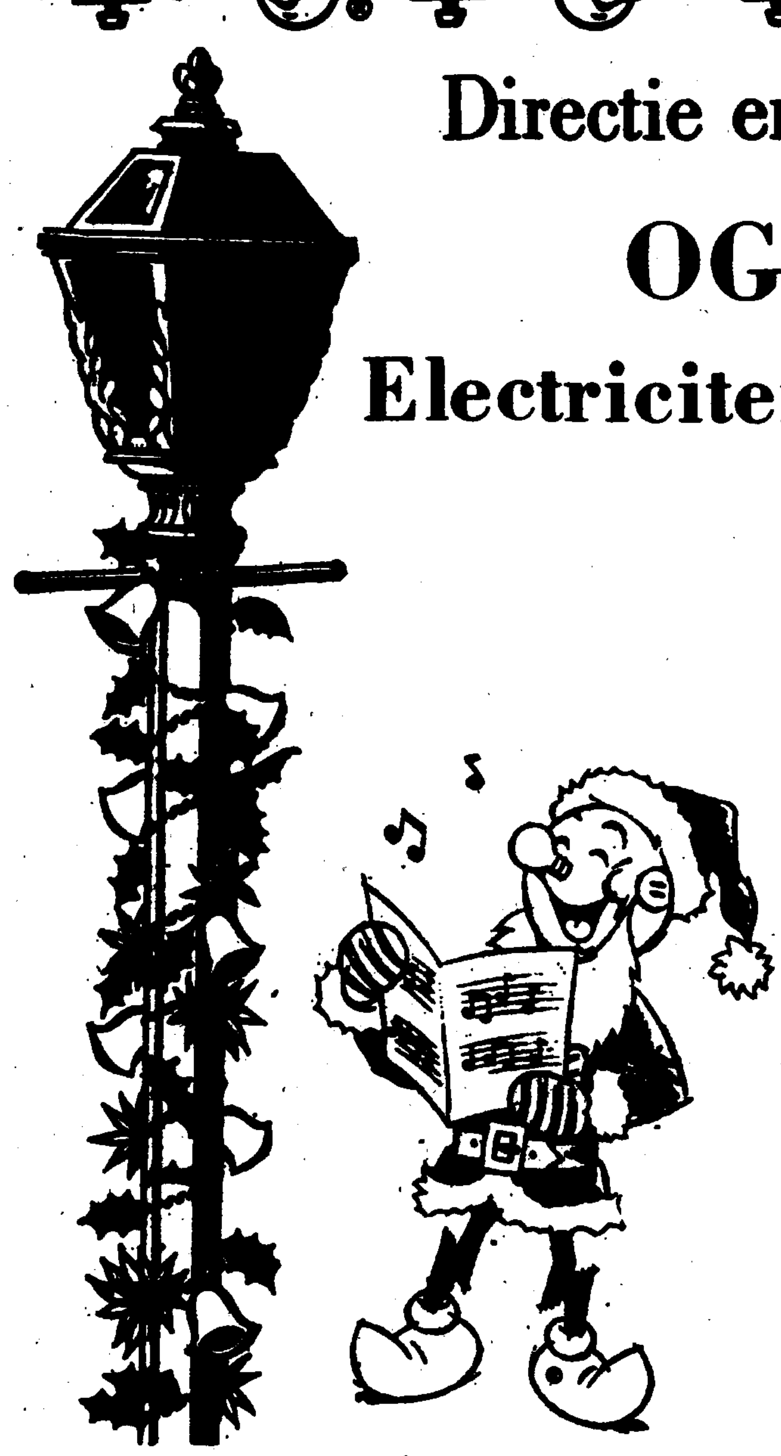
It's Time to Wish One and All a Joyous Holiday

WIMCO Prinsenstraat

'If this is Beefeater- I know I'm welcome'

BEEFEATER
y su representante
J. A. J. SPROCK N.V.
ta desea un y tur
FELIZ PASCU y PROSPERO

Directie en personeel van de
OGEM N.V.
Electriciteitbedrijven Curacao
Bonaire

wensen U
Gelukkig Kerstfeest
en een
Voorspoedig Nieuwjaar

OGEM

Jane Hart in een vrolijke maar toch zeer geklede Spaanse jurk. Zowel aan de voorkant als aan de achterkant is deze japon van gebloemde crêpe de chine laag uitgesneden. In de nek wordt hij met een grote strik bijeengehouden. De kleuren zijn zwart gecombineerd met rood en groen.

Parade van Harry's feestmodellen in La Bastille

Een ontwerp van Harry Godschalk, gedragen door Nelly. Het model is geïnspireerd op de oude Curaçaose stijl, maar toch gemoderniseerd. De vierkante rug is nogal laag uitgesneden en de lange rok loopt naar beneden toe iets gerend uit. Verder heeft de japon vlindermouwen en is gehouden in de laatste mode-kleurezwart, rood en groen.

...tste van het laatste; een smoking voor vrouwen. Jane Hart ...en hoe deze dracht ook vrouwen zeer goed kan staan. De ...pijpen zijn wijd. Uitstekend geschikt voor een sjiek diner of ...e.

WILLEMSTAD. — Zoals gewoonlijk toonde Harry Godschalk, eigenaar van Modtique Harry zich onmiddellijk bereid speciaal voor de Amigoe een modeshow te organiseren en wel in de stijvolle omgeving van het Franse restaurant La Bastille. Door de leiding van dit restaurant werd eveneens alle medewerking verleend om de foto's tot een succes te maken en na gedane arbeid werden alle mannequins onthaald op een shrimp-cocktail. De japonnen van Harry, uitstekend geschikt voor de feestdagen, zijn voor een gedeelte ingevoerd en voor een gedeelte door hemzelf ontworpen. Over deze Antilliaanse mode-ontwerper zijn in het laatste nummer van Holland Herald, dat helemaal aan de Antillen was gewijd, een reeks prachtige foto's van zijn modellen verschenen. Deze modellen waren op verzoek van Holland Herald door Harry ontworpen en helemaal gehouden in de oude Curaçaose stijl. Ook de omgeveing waarinde foto'swerden genomen — oude Curaçaose landhuizen en dergelijke — pasten helemaal bij de japonnen. Voor de krant zijn echter meer eigentijdse modellen uitgekozen, die eventueel door de handige lezeressen zelf kunnen worden gemaakt.

De jurk die Ludmilla hier draagt is gemaakt naar de Greta Garbo-stijl uit de jaren dertig. Een lange zwart jurk van crêpe de chine met lange mouwen waar overheen een satijnen jas met een mozaïek motief. Het jasje is uitgevoerd in Chanel-stijl en is gehouden in de kleuren oranje, geel, zwart, groen en rood.

...equin Nelly Schriel in een feestelijke japon van double knit ...ter. Het model is simpel, maar zeer elegant. De kleur is ...ine en zowel aan de voorkant en om de polsen is de jurk ...houden door een strik. Op de mouwen en net op de navel ...eraden opgespeld, die volgens de laatste mode hemel-...men voorstellen.

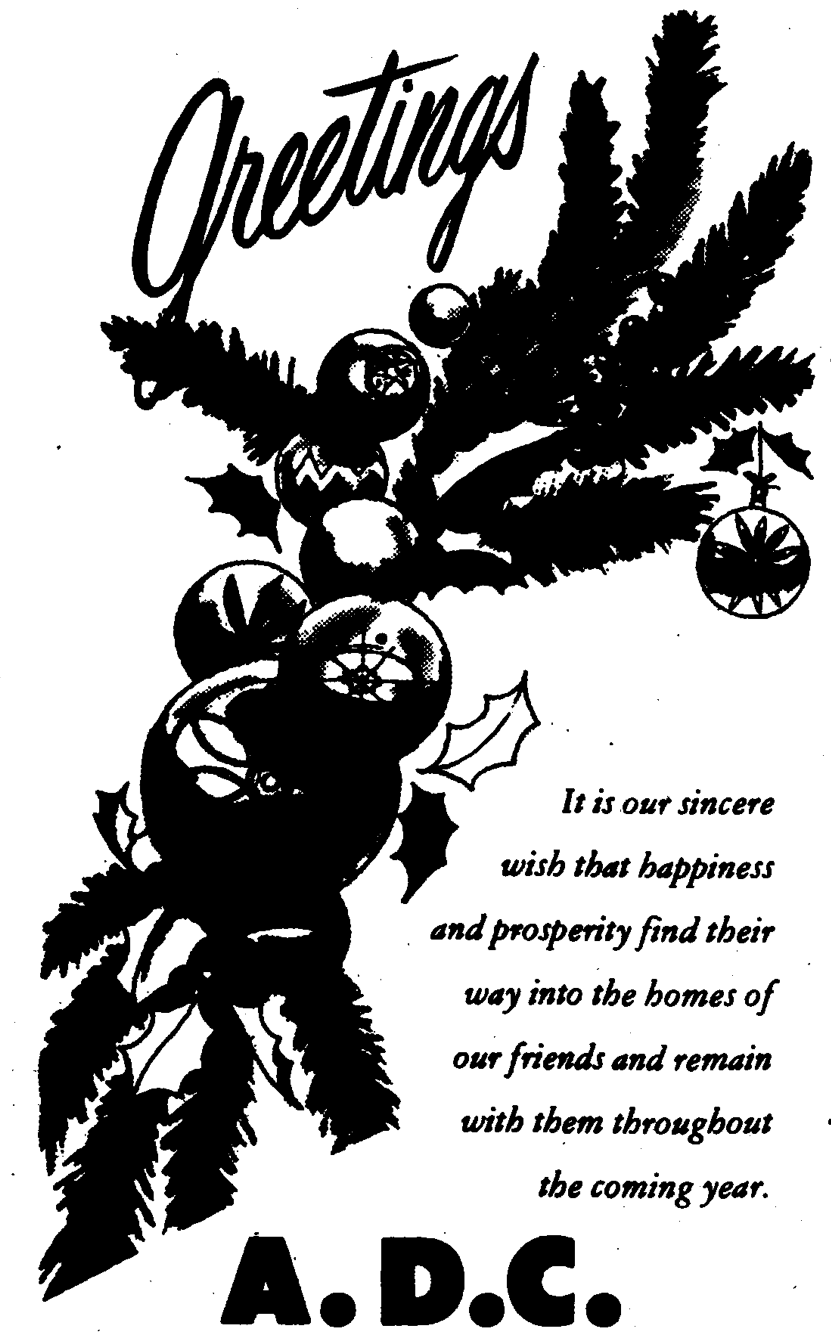
Nelly in een jumpsuit met midicoat. Statig en klassiek. Goed geschikt voor een avondje uit in de koude hotels of voor op reis. Fraai is de sluiting van de jas in de vorm van een grote gesp.

Hot pants voor een sjieke gelegenheid, gedragen onder een lange kanten japon met lange split aan de zijkant. Heel mooi is de moderne ceintuur van stainless steel die het goed doet op de witte ondergrond.

Het manlijke model Albert Knel in een grijs fluwelen broek en een hemd van zwarte zijde. Om de hals een boufante in felle kleuren. Ludmilla Lodewijks heeft een japon aan dat aan de bovenkant van wit met zwart gecombineerde lamé is gemaakt. De mouwen en de rok zijn van zwart chiffon, terwijl ook de mouwen aan de pols zijn afgezet met een biesje lamé.

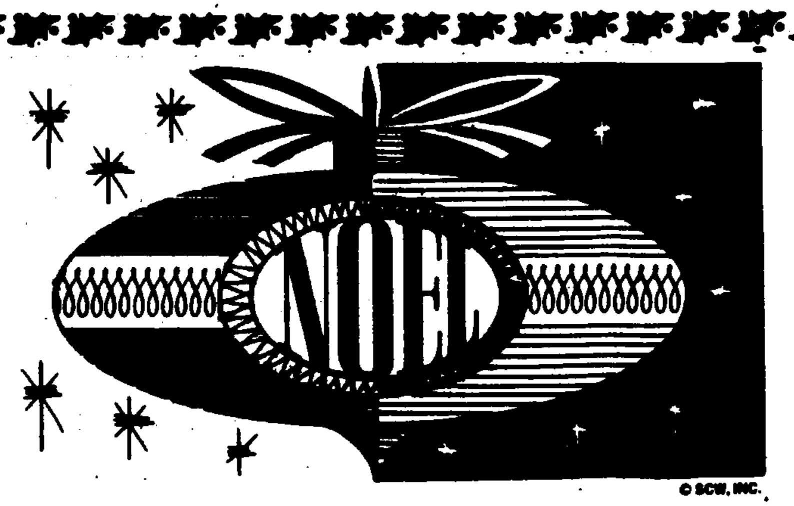

It is our sincere wish that happiness and prosperity find their way into the homes of our friends and remain with them throughout the coming year.

A. D. C.

Construction & Engeneering Co. N.V.

Schottegatweg Noord 37 - tel.: 43620

Joy To All at Christmas!

Antilliaanse Verffabriek

Asteroïdenweg z/n

tel.: 36208
35231

TO ALL OUR GOOD FRIENDS AND PATRONS, WE WISH THE VERY BEST OF EVERYTHING!

Caribbean Contractors Corp N.V.

Granaatappelweg 131

May every home be happy!

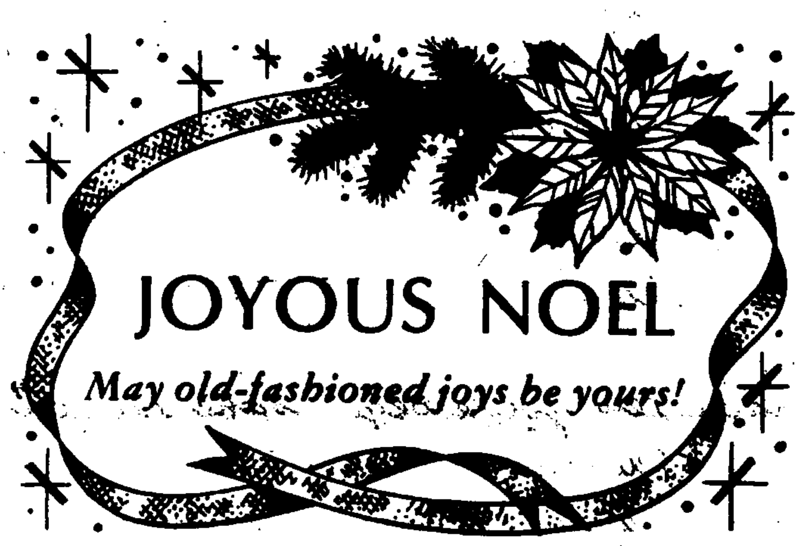
GOOD LUCK '72

BOUW en AANNEEMBEDRIJF

industrial commercial residential

H. J. VAN VELZEN

43986

International Motors N.V.

Schottegatweg West 39

Schildersbedrijf

W. TYSMA N.V.

Granaatappelweg 79 — tel.: 35944

GREETINGS OF THE SEASON

May the spirit of brotherly love illuminate every heart and home at Christmastime.

MITS Curacao N.V.

Schottegatweg Noord 37

Peace on earth, good will toward men.

ROTI CORNER

ADVANCE BUSINESS SECURITY

Oosterbeekstraat 10 Tel. 54414

HAVE A PROSPEROUS NEW YEAR!

To all of you whom we have enjoyed serving in the past. Thanks for your valued patronage. May the New Year bring you all your brightest dreams!

Banco Popular Antiliano N.V.

A world of GOOD WISHES

ENECA S.P.A.

Augura Buon Natale

Venturoso Anno Nuovo

BON PASCU
y
BON ANJA NOBO

na tur nos miembronan, delegados y henter pueblo di Antiyas

BOND TRAHADORNA[...]

HORECA

[..]teur A. Seyler: [..]anse muziekschool [..]cte organisatie

[..]AD — Na tien jaar directeur te zijn geweest van de Arubaanse [..]eft de heer A.J. Seyler Aruba verlaten. Onze Arubaanse [..] "Een in alle opzichten perfect georganiseerde school. [..]bedenking t.o.v. zeven onbevoegde leerkrachten op een totaal [..]ze school zonder meer in Nederland voor rijkserkenning in [..]men", zegt dr. J. Daniskas, rijksinspecteur van het [..] in Nederland, in een onlangs verschenen rapport over een [..] onder meer Aruba. Dit is de eerste keer geweest dat een [..]van het muziekonderwijs de Antillen bezocht. En zoals het [..]pporten op Aruba gaat, is ook dit rapport geheim gehouden, [..] gepubliceerd.

[..] heer A.J. Seyler in [..]1 op Aruba aankwam, [..]en muziekschool met [..]lingen, waarvan minder [..]ent Antilliaanse leer- [..]tuatie was een beetje [..]een centrale admini- [..]waren meer privé prak- [..] leerkracht inde, zélf [..] zijn leerlingen. Voor- [..]rden de leraren verder [..]door gelden van de [..], vertelt de heer Sey-

[..] gedurende zes jaar ná [..] aan het Amsterdams [..], aan de Deventer [..] was verbonden als [..]wam de heer Seyler op [..] directeursstoel van de [..]ziekschool te zitten. [..]te mevrouw G. Sey- [..]die in 1959 ook het [..]onservatorium had be- [..] mee en is één van de [..]gde leerkrachten van [..]worden.

[..]rhand bracht de nieu- [..]veranderingen in or- [..]administratie. Momen- [..]nistratie in de handen [..] Weiler.

[..]en lessen gegeven aan [..] vier jaar (op [..] [..]n mevr. Seyler), vanaf [..]V. (algemene muzikale [..]af acht jaar blokfluit en [..]r piano, viool, accor- [..]n B-opleiding blokfluit. [..]n thans lessen gegeven [..]d (het Cultureel Cen- [..] Nicolas (een kerkje), te [..]school), te Pos Chiquito [..]ool) en Savaneta (H. [..] Er zijn schoolexamens, [..] konderen een diploma [..]n.

[..]r geleden verdubbelde [..]erlingen zich plotseling [..]nst van mevrouw May- [..]-Croes, die vooral in de [..]n A.M.V. lessen gaf. [..]waren goedkoper omdat [..]rivélessen waren. Het [..]mende kinderen steeg [..]. Ruim 800 kinderen [..]gedurende die tijd de [..]ancieel was het echter [..]elijk dit vol te houden. [..]moesten de kinderen na [..]MV verder met een of [..]ent. De lessen werden [..] De kinderen werden min [..]de steek gelaten. Tot nu [..]breekt het vervolg. Er is [..]or.

[..]iskas, eerder genoemde [..]r muziekonderwijs, zegt: [..]rschillende opzichten [..] school op mij een tó [..] indruk". Toch schat de [..] momenteel het aantal [..] leerlingen op veertig

[..]ns soms bij het AMV is [..]iting te bespeuren bij de [..], zegt rapporteur Danis- [..]r Seyler: "Volksmuziek [..]ds voor ons. Ik kan geen [..]n, dus ook geen raad [..] gebied. Ik kan evenmin [..] Ik heb een klassieke [..] je kunt niet zomaar van [..] naar het andere genre [..] [..]e vervormt de muziek [..]r de stijl die je gekozen

[..]gaat de heer Seyler zo [..] het schooljaar Aruba [..]eeds in juni heb ik te [..]en dat ik weg zou gaan. [..]mij niet al te serieus [..]jn contract liep in juni [..] besloot toen nog een [..]kenen voor de tijd van [..] een opzegtermijn van [..]en. Ik heb op tijd [..]t is in Nederland mo- [..]t door de bezuinigings- [..] de regering de kranen [..]gedraaid. Als dit een- [..]d is, heb je geen kans [..] te komen. Ik moet nu [..] Ik zie het helemaal niet [..]r dat ik midden in het [..]aar. Een muziekschool is niet gebonden aan een schooljaar. Er worden b.v. in december examens gedaan. Nú is het ook gemakkelijker voor een nieuwe directeur. Alles is al georganiseerd, alles loopt al. Het starten bij het begin van het schooljaar is veel moeilijker", aldus directeur Seyler.

Zal het niet moeilijk zijn een vervanger te vinden?

"Voorlopig zal de heer Beekman waarnemen, maar ik denk wel dat het moeilijk zal zijn een vervanger te vinden. Ik zou niet graag zien dat een pas afgestudeerde deze funktie zou aanvaarden. Misschien moet de oplossing gezocht worden zoals op Curacao in een plaatselijk zakelijk directeur. Apart daarvan zou je dan de beroepskrachten moeten hebben. Dit systeem zal voor een streekschool als Aruba is, volgens mij beter werken".

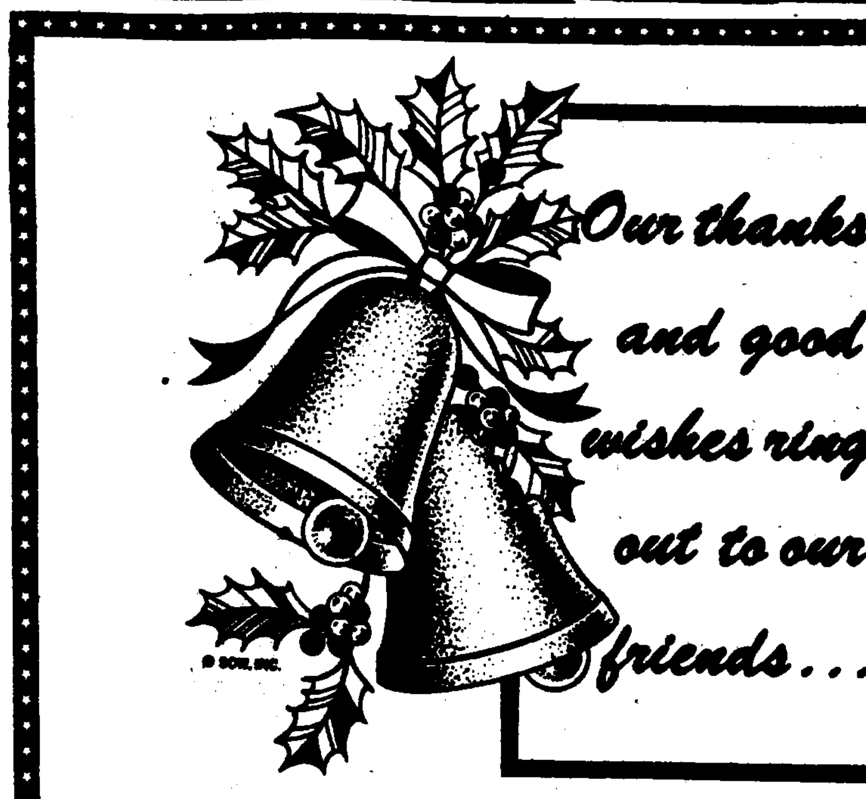
Momenteel telt de Muziekschool een 600-tal leerlingen.

"Een dieptepunt kun je zeggen. We kunnen ook beslist geen reclame maken om meer leerlingen aan te werven", aldus directeur Seyler. De financiele positie van de school is niet zo gunstig. Dé subsidies die gegeven worden zijn niet voldoende. Nu worden er teveel lesjes gekocht, [..] de leerlingen naar de [..]tingaanslag van hun vader kunnen laten betalen, zoals in Nederland vaak gebeurt. Dan zou het misschien mogelijk zijn een vervolg te geven op de AMV-lessen. Een gebrek aan bevoegde leerkrachten wordt gevoeld. Ideaal zou volgens de heer Seyler zijn, een soort instituut met vaste aanstellingen. Momenteel is het niet gunstig voor een afgestudeerde Antilliaan om aan de Arubaanse Muziekschool verbonden te worden.

Het rapport van de rijksinspecteur vermeldt: "Natuurlijk zal de school, door de voortreffelijke organisatie en leiding van de huidige directeur (bedoeld wordt Seyler-red.) wel in haar huidige status blijven reilen en zeilen". Voor een verdere (en door de Arubanen gewenste) ontwikkeling, vooral ook naar grotere expansie en aansluiting bij de muzikale volksbehoeften, ziet rijksinspecteur Daniskas, mede door de status van de school waar leerkrachten in feite losse "medewerkers" zijn, weinig perspectief.

Ook directeur Seyler heeft een niet al te optimistisch geluid: "Zolang ik hier blijf, is in elk geval de kans minder dat er iets aan veranderd wordt. Een nieuwe kracht zou eisen kunnen stellen. Want als het zo doorgaat loopt het een keer spaak. Nu ik hier wegga, zal men met de neus op de feiten gedrukt worden. De urgentie zal nu wel gemerkt worden. De school is hard aan reorganisatie toe. Ik heb het misschien allemaal op de school ook té soepel laten verlopen. Er waren genoeg klachten van de leerkrachten, misschien heb ik ze wel té diplomatiek en té tactisch allemaal tijdelijk tegengehouden. Op de een of andere wijze nam men dat van mij. Maar ik betwijfel of dat bij anderen ook zo zal gaan".

Inderdaad, het vertrek van de heer Seyler zal zoals de voorzitster van de Stichting het tijdens het officieel afscheid zei, een zeer gevoelig verlies voor de school betekenen. Moge echter zoals de heer Seyler zelf zegt, door zijn vertrek de kans op verandering, op reorganisatie groter geworden zijn. Een normaal onderwijsinstituut met vaste betrekkingen is echter moeilijk realiseerbaar zonder hulp van de overheid en of men van die zijde de noodzaak hiertoe voldoende beseft is maar de vraag . . .

May your Christmas abound with comfort.

John's Sales & Service
Roodeweg 48
Centro Comercial Antilia
Holiday Inn Aruba

BONTECH,

Ta desea tur su clientenan i tambe e poblacion di Bonaire

Bon Pascu i un Prospero Anja Nobo

Bonaire
wenst u een
ZALIG KERSTFEEST
en
GELUKKIG NIEUWJAAR

OOK IN 1972 TOT UW DIENST

Electrische installaties
Airconditioning
Loodgieterswerk
Dakbedekking

WIJ WENSEN AL ONZE CLIENTEN EN VRIENDEN

HET ALLERBESTE VOOR 1972

EEN JAAR MET VEEL VOORSPOED EN WEINIG ZORGEN.

N.V. HANDEL MIJ. KRALENDIJK

HET NATUURRESERVAAT "WASHINGTON" te Bonaire

wenst alle donateurs en bezoekers een gelukkig en voorspoedig

Een speciale wens: Vergeet ons niet in 1972!

"OBERSI SALES"

Ta desea su clientenan i henter pueblo di Bonaire :
un Felis Pascu i un Prospero Anja Nobo

BOUTIQUE AND FLOWERSHOP
JUSELLE

wenst haar klanten en de bevolking van Bonaire een:
ZALIG KERSTFEEST EN GELUKKIG NIEUWJAAR

B. V. B.
Boneriaanse Voetbalbond
ta desea su miembronan di directiva i tur su simpatisadornan:
UN FELIZ PASCU I PROSPERO ANJA 1972

JOYERIA ORINOCO,
wenst haar clienten en de bevolking van Bonaire, een
ZALIG KERSTFEEST EN GELUKKIG NIEUWJAAR.

HEIT SOUVENIRS
representando tambe
"KAN JEWELERS INC"
"FOTO EL GLOBO BONAIRE"
ta deseabo:
BON PASCU I UN FELIZ ANJA NOBO

Fruteria C. & S.
Lucia Agencies,
Fruteria Popular, i
El Simbolo,
ta desea su clientenan i pueblo di Bonaire un:
BON PASCU I FELIZ ANJA 1972

Novelty Shop i Personal,
ta desea tur su clientenan i tambe pueblo di Bonaire un:
BON PASCU I UN PROSPERO ANJA NOBO

S.E.L. Maduro & Sons (Bonaire) Inc.
wenst de bevolking van Bonaire en haar cliënten in het bijzonder een:
ZALIG KERSTFEEST
EN
GELUKKIG NIEUWJAAR
Ook in 1972 zullen wij weer geheel tot Uw dienst zijn.

J. C. HERRERA N.V. i La Fontana (Bonaire)
Ta desea tur su clientenan i pueblo di Bonaire,
BON PASCU I UN FELIZ ANJA NOBO

CURACAO **WELLMAN** BO

wenst
vrienden en cliënten
Prettige Kerstdagen
en een
VOORSPOEDIG 1972

BON PASCU
y
BON ANJA

GREETINGS
TO OUR MANY FRIENDS
INDRA SHO
Heerenstraat 11 — tel.: 13027

Gelukkige Kerstdage
en een
Voorspoedig Nieuwjaa

Directie en personeel van de Shell - Maatschappijen op Curac

heb nog nooit de duivel zien dansen waarover paters zich druk maakten

NGUITO — Waarschijnlijk zullen maar weinig op Curacao zijn achternaam kennen: Suzanna. en waarschijnlijk is het dat er slechts weinigen it van hem gehoord hebben, maar dan alleen als eter gezegd Shon Cola, de man van het ed. Persoonlijk is hij geen teken van tegenspraak, la lijkt een man, die slechts vrienden maken kan bepaald het type van iemand, die mensen van reemdt. Dat neemt niet weg, dat de tambu, zijn naam onverbrekelijk gekoppeld is, nog voor velen een punt van discussie is. Deze gaat dan om zulke gevoelskwesties als ijk of onfatsoenlijk, decent of indecent, of hoe je nstelling ook wil formuleren. Desnoods ook eerd of ongeciviliseerd. In een gesprek met de ongehuwde Cola kijkt deze enigszins verbaasd de veronderstelling, dat de tambu onfatsoenlijk, , ongeciviliseerd of wat voor negatiefs ook zou

el voert hij als bewijs aan, dat de paters vroeger aanwezig achtten in de tambu, maar dat hij nooit vel had zien dansen. Voor Cola is daarmee het m eigenlijk uit de wereld geholpen. Hem kwelt ander probleem rond de tambu: het uitsterven echte tambu-zangers en van de echte tambu-dan- et doet hem plezier, dat er veel jongeren wat voor de tambu voelen, maar hij ziet nog geen jeugdige echte goede tambu-zangers. Dat zingen kan je eigenlijk ook niet leren, je hebt het of je hebt het niet; alleen kan je het via de ervaring met de echte zangers helpen ontwikkelen. Daarom kijkt Cola wat bedroefd naar de tambu; hij is ervan overtuigd, dat de tambu blijft leven. Dat is zo diep geworteld volgens hem in het Curacaose leven, dat de tambu er niet uit weg te denken valt. Maar aan deze zekerheid hoor je bij Cola toch ook de onzekerheid knagen van: wie zullen de tambu-liederen gaan zingen? Met plezier praat hij over de tambu, die Cola. Zittend op de kleine waranda van zijn woning tussen Caracasbaaiweg en Granaatappelweg. Men moet echter veel geluk hebben hem daar aan te treffen, want, zoals hij zelf zegt, zijn werk brengt met zich mee, dat hij overdag veel op straat is. Ergens in het gesprek zegt hij: Met geld heb ik geen geluk, dat zal dan wel zo zijn, het zou ook kunnen betekenen, dat zijn werk daardoor toch betrekkelijk goed blijft verlopen, omdat anderen dan misschien wel dat geluk met geld hebben. Hoe dan ook, een praatje met Cola van de tambu zou aan te raden zijn voor allen, die zo tegen de tambu gekant zijn als iets onzindelijks of wat dan ook. Voor Cola is het een stuk van zijn leven, een heel belangrijk stuk, waar hij soms wat weemoedig over kan praten. Als een stimulans voor de tambu-paranda hierbij de weerslag van een praatje met Cola.

Cola: tambu sterft niet uit, maar......

LA: Ik heet eigenlijk Nicolaas na, 54 jaar, ben op Westpunt en; op vierjarige leeftijd naar asbaaiweg verhuisd; in de Sint chool Pietermaai op school st; heb voor timmerman ge- daarna ben ik bij de „Isla" werken en daarna bij Mosaicos z, daar met graniet gewerkt jaar en tien maanden). Men mij Shon Cola. Die naam heb kregen toen ik met mijn da's di tambu begon. Toen ik de titel Shon Cola, omdat mensen mij mochten, die op de da meegingen.

MIGOE: *Wanneer was dat?*

LA: Wel ik zong voor het eerst tambu toen ik zeventien of en jaar was.

MIGOE: *Hoe bent U daartoe men?*

LA: Ik ging op die paranda's met de mensen, die min of meer daarin waren. Want niemand je leren zingen. Ervaring kan je n bij mensen, die beter dan zijn. **Ik ging dus naar tambu's,** veel goede tambu-zangers waren odoende kreeg ik meer ervaring. n van degenen, die toen met de u meededen zijn nu overleden. orbeeld Anita. Daar was Ris- da i Betorin. Shon Minta Cora, nto Bernardo, defunto Anna , dat waren allemaal goede ers. Chichi Guillermina. Van alle de tambu-zangers uit die tijd is er ts een nog in leven: Bea rij. Die leeft nog, maar die zich niet meer bezig met de u-zang, maar zij deed het heel l. Zangers van dit ogenblik zijn: hi, Petronilla Coco, Bennie, a en ikzelf. O ja, een Cira die gne ook. Ik wil zeggen: er zijn zangers, maar ik bedoel de gers met faam. Degenen die end zijn, heb ik zojuist opge- md.

AMIGOE: *Paranda di tambu?*

COLA: Paranda di tambu wil gen: nu hier zingen, dan daar. Er namelijk veel soorten paranda's. ren met een auto, een paranda zang en de ook paranda di bu. Dat wil zeggen: je gaat heen, daarheen, dat is paran- en.

AMIGOE: *U noemde veel vrouwe- e tambu-zangers.*

COLA: Ja zeker. Vroeger waren de vrouwen, die de tambu gen. Slechts een paar mannen en dat. De meesten waren vrou- n. De tambu-zangers woonden r de gehele eiland verspreid, maar beste kwamen van Punda. Maar zijn allemaal al overleden.

AMIGOE: *Tambu werd vooral in nda gehouden?*

COLA: Die waren buiten de stad, bedoel op sommige plaatsen ten de stad. Ze begonnen met de mbu te Zegu; daar begon met de ening vanaf oktober. In de tijd Koningin Wilhelmina, toen waren veel paranda's op Curacao. Konin- nedag in die tijd, dat leek wel ratmis en Nieuwjaar. Zoveel en- ousiasme heerste er toen. De nsen van Punda, die veel van anda's hielden, die hadden caha di el, de bongo-bands er waren toen melijk geen conhunto's en er was tambu. Op de laatste dag van gustus maakten de paranderanan Punda, de vrouwen dus, de wijs or de jaarwisseling. Vroeger was euwjaar veel enthousiaster dan enwoordig. Er was meer geest- ift. Toen was er geen tv, ook niet veel radio's, er waren geen thea- ; waar nu Cinelandia staat was on de Havana; de mensen hielden oen van paranda's, maar de plaatsen paranda waren er weinig.

AMIGOE: *Sinds wanneer bestaat e tambu?*

COLA: Dat kan ik niet precies ggen. Toen ik geboren werd, was tambu er al. De oudere mensen zeiden toen, dat de tambu van de Indianen kwam.

AMIGOE: *Bent U de enige in de familie, die dit doet?*

COLA: Het begon met mijn moeder. mijn moeder was een be- kende tambu-zangeres . Mijn gehele familie van moederskant deed dat ook. Ik bedoel de oudere familie- leden, die zongen allemaal de tambu. Ik had een broer, die ook zong, maar die doet het niet meer als gevolg van zijn ziekte en vóór die tijd al was hij er mee gestopt, toen hij trouwde. Als je getrouwd bent, dan houd je je daar niet meer mee bezig. Dan verlies je de smaak erin. Ik had ook nog een andere broer, die zong, maar die is overleden.

AMIGOE: *Bent U getrouwd?*

COLA: Nee.

AMIGOE: *Was de overheid tegen de tambu?*

COLA: Wel...., laten we zeggen: vroeger moest de overheid er wel tegen zijn. Omdat de politie niet wilde, dat de mensen tambuu-feesten hielden. En de paters evenmin. In die tijd waren de paters en de overheid hele goede vrienden. Als een pater iets vroeg „dan staken zij de hoofden bij elkaar en daarom was de politie er ook zo erg tegen, dat er tambu gezongen werd. Zoals in de knoek, bv. Westpunt; als daar tambu was, dan kwam de pastoor er op af; dan stapte hij op zijn paard en zweep achter de mensen aan, omdat hij had gezegd, dat ze niet mochten spelen en ze deden het toch. Vroeger waren de paters zeer zeker tegen de tambu.

AMIGOE: *Waarom denk je?*

COLA: Omdat zij zeiden, dat het duivelsdansen waren, maar nooit heb ik een duivel gezien, als er een tambu gedanst werd... Vanaf dat ik met de tambu begon tot nu toe, heb ik nooit de duivel gezien. Ze waren kennelijk tegen het soort dans, maar de mensen dansten niet slecht. Als je een tambu-dans ziet, zoals dat vroeger gebeurde, in Anchi di Otrabanda, — ik weet niet hoe die plaats precies heet — woonde er een dame, ze noemde haar Chununu, die organi- seerde een tambu in haar eigen huis en aan de deur waren er portiers. Daar gingen de nette mensen naar de tambu. Joden, protestanten, allemaal dansten zij toen de tambu in die tijd en zij gingen er in costuum heen. Dat was een tambu, waar niet iedereen zo maar bij kon komen, Een hele mooie tambu. In die tijd zong ik nog niet; ik was nog een kind. Ik antwoordde alleen (de respons bij een tambu-lied, red.) toen ik deed zo'n beetje mee met zingen, maar niet veel. Ik was toen ongeveer zestien jaar.

Vanaf mijn zeventiende jaar zong ik de tambu in mijn eentje thuis. Dan ging ik mee met de mensen die al ervaring hadden en deed dan mee.

Op het ogenblik zijn er veel oudere mensen, die graag naar een tambu zouden gaan, maar het is jammer om te zeggen, verschillende jongelui echter doen de oudere mensen de smaak verliezen om naar een tambu te gaan. Misschien omdat zij onbe- schoft praten; of omdat men dingen doet, die niet goed passen. Deoudere mensen kunnen dit niet verdragen. Daarom dus dat veel oudere mensen de tambu ontwijken wegens deze jongelui, die geen respect kunnen opbrengen. Daarom zijn die nu heel blij, dat die platen uitkomen; want als zij nu niet naar de tambu gaan, dan draaien zij de plaat. Er zijn ook jongelui, die van de tambu houden. Heel veel jongelui zelfs. Maar het respect is niet meer dat van vroeger. Vroeger was er meer respect dan tegenwoordig.

AMIGOE: *Zijn er ook jongelui, die de tambu zingen?*

COLA: Er zijn er verschillende, die het willen proberen. Maar dit is niet iets, dat iedereen zo maar kan. Tambu, is eigenlijk iets, waar je mee geboren moet worden. Tambu zingen bv., als ik mezelf als voorbeeld mag nemen, ik zing tambu geinspireerd. Begrijpt U, wat ik bedoel? Soms zing een lied, dat ik thuis niet heb ingestudeerd, maar zoals de tambu klinkt en de chapi's hun muziek maken valt het mij in. Dan zing ik geinspireerd. Toen ik jong was, maakte ik tambuzangen, welke ik lange tijd onthield. Maar nu je ouder **bent, vergeet je meer. Als ik nu op paranda ben, dan komt die inspiratie.**

AMIGOE: *Dus U maakt die liede- ren niet vóóraf?*

COLA: Nee, nu niet meer; vroeger wel. Nu kan het gebeuren, dat ik vanavond moet zingen en ik weet nog niet wat. Dan zit ik overdag thuis, en ik probeer een lied te maken voor vanavond. Of misschien valt het me pas vanavond in. Zoals drie jaar geleden. Ik moest die plaat van de Afrikaantjes maken. Dat moest om twaalf uur gebeuren. En ik wist niet wat er vast gelegd moest worden. Om tien uur 's avonds was ik met Grupo Folkloriko in het Hilton-hotel en in afwachting van onze beurt, zat ik en zette een paar regels op papier en om twaalf uur ging ik die plaat maken. Toen bleef het beter in mijn hoofd hangen.

AMIGOE: *Wat is het tambsei- zoen?*

COLA: Het is van Nieuwjaar. Vanaf november begint het oefenen van de tambu en het duurt geheel januari.

AMIGOE: *Vroeger was er ook tambu op Awasa?*

COLA: Dat was zo'n dertig jaar geleden. Nu is er niet meer dat enthousiasme van vroeger meer. Vroeger had je de mensen in Punda. Die schreven een paar woorden en schreven dat op een vlag. Als je nu geen woorden had voor een tambu, dan kocht je zo'n vlag. Die vlaggen zaten in een fles. Op die tekst ging hij dan zingen. Dat was vroeger zo. Ik had het kunnen doen, ik zelf heb veel woorden. Maar deed dat niet. Ik heb het nooit durven doen. Op zo'n vlag stond zoiets als een versje... Zij gebruikten die vlaggetjes ook om elkaar steken onder water te geven. Als je het zelf niet durfde te zeggen tegen iemand, dan liet je iemand anders zo'n vlag kopen en bezorgen bij degene, die je op de hak wilde nemen. Dat bestaat nu niet meer. Daarom kan ik ook zeggen, dat er vroeger veel meer enthousiasme was voor de tambu dan nu. Tegenwoordig gaat iedereen zich met Nieuwjaar pas druk maken over de tambu. Vroeger echter begon de voorbereiding van alles veel eerder.

AMIGOE: *Zal de tambu uitsterven op Curacao?*

COLA: Dat geloof ik niet. Want veel van de jongelui, die nu op- groeien, houden van de tambu. Het zal niet gemakkelijk verdwijnen. In zoverre is die kans er wel enigszins omdat er niet veel zangers zijn. Natuurlijk kan iemand wel iets in de richting ondernemen voor degenen, die niet veel tambu-ervaring hebben, kan dat een tambu zijn, maar de ouderen, die opgegroeid zijn met de tambu, zoals ik zelf, die prijzen zichzelf niet; nooit heb ik me omhoog gestoken en nooit heb ik gezegd, dat ik beter zing dan iemand anders. Nooit. De mensen prijzen mij, dat wel, maar ik prijs mezelf nooit. Nooit heb ik groot gedaan, de mensen hebben dat gedaan. En nooit heb ik het gedaan om er beter te worden. Dat ook niet.

AMIGOE: *Kan je rijk worden van de tambu?*

COLA: Ik doe het voor mijn plezier.

AMIGOE: *Er is het gezegde: Een goede tambu eindigt met bloed?*

COLA: Toen ik opgroeide zeiden de mensen dat al. Ik ben er nooit getuige van geweest. Misschien was het vroeger wel zo van bloed en tambu en dingen als „wega di palu"; misschien dus in de tijd van mijn ouders en grootouders. Ik weet er niets van.

AMIGOE: *Men begint zich al lang van tevoren voor te bereiden?*

Groepje jongelui bederft het voor ouderen

COLA: Ja. Ik heb nu al een grammoplaat klaar.

AMIGOE: *Zo'n tambu groep is dat een vaste groep?*

COLA: De groep waarmee ik voor de grammofoonplaat optreedt is een vaste groep. Maar wat de paranda betreft, dat doet ik met wie dan ook, als die mij goed in de maat houdt en de tambu goed is, dan ga ik met iedereen in zee. Als ik goede chapi- en tambu-spelers tegenkom, dan ga ik daarmee op paranda. Je krijgt altijd veel weer-zang (respondi).

.....Veel mensen gaan graag naar Seroe Fortuna, daar boven. Dat is een mooie omgeving. Er is ook genoeg plaats om je auto te parkeren. De dansvloer is er groot en je hebt er goede zangers. Men gaat er graag heen.

AMIGOE: *Hebt U een voorkeur voor de plaats, waar de tambu gehouden wordt?*

COLA: Ik niet. Waar het goed is, daar ga ik heen. Waar ik kom en er is een goede sfeer, daar blijf ik dan. Ik stel niet de ene lager en dan andere plaats hoger. De tambu's bij Mosa zijn ook goed. Zij komen me soms zoeken of laten een boodschap achter om te komen. Op Statuutdag komt er een tambu bij Mosa. Te Mahuma heeft een mevrouw me gezegd, dat zij ook van plan is een tambu te organiseren. Ik heb nog niets beloofd.

AMIGOE: *Treedt U voor niets op?*

COLA: Wel... iedereen zegt mij, dat ik geld moet vragen, maar ik vraag niet iedereen geld. Ik ga van het volgende standpunt uit: als men mij uitnodigt voor een tambu en ik ben voor die tambu verantwoordelijk, omdat zij mij gevraagd hebben om de stemming te houden, dan ben je verantwoordelijk voor die tambu. Dan moet je er blijven staan. Als er iemand anders zingt — je kan namelijk niet urenlang achter elkaar blijven zingen — en die andere zingt zo, dat de stemming er uitgaat, dan moet je er weer inspringen, want jij bent verantwoordelijk. Als je dus ziet, dat de sfeer achteruitgaat, dan moet je die weer oppeppen. In zo'n geval heb je recht op betaling. Dat heb ik vroeger gedaan, maar toch zonder er eigenlijk beter van te worden. Nu echter niet meer. Ik doe het niet meer, omdat ik het een last vind. En je weerstand wordt minder. In mijn jeugd toen was ik gek op paranda's, toen maakte ik me nergens bezorgd over. En denk er wel aan: toen zong je zonder microfoon. Nu heb je die wel. Je totaal afbeulen, je **ademhaling, je hoofd, de hele avond tot 's morgens vroeg, zonder er iets** voor te krijgen? Ik vind dat ook gedeeltelijk ook een fout bij de mensen, die de tambu organiseren, want die verdienen er wel geld mee.

AMIGOE: *Vindt het een probleem, dat de tambu commercieel wordt?*

COLA: Volgens je geweten moet je toch voelen, dat je die mensen iets moet geven? Met zijn naam maak je propaganda, met zijn naam krijg je de mensen, dus, als je gevoel heb, dan stel je daar iets tegenover. Veel zamgers vragen tegenwoordig, als je hen wilt hebben, om betaling. Ze hebben gelijk.

AMIGOE: *Hoe komt het dat een tambu veel meer kijkers dan dansers heeft?*

COLA: Nee... er zijn ook veel dansers. Maar het zit zo: de tambu dansen, dat moet je tegenover elkaar doen (cara cu cara). De man vóór de vrouw, de vrouw vóór de man. Zonder al te dicht bij elkaar te komen een afstand van elkaar, mooi dansen. Ik zei het al: de oudere mensen hebben de smaak verloren, omdat jongelui, die naar een tambu gaan die dansen achter elkaar om en zo. Dat is niet mooi. Veel mensen houden daar niet van en zij hebben er gelijk in. Daarom durven veel mensen eigenlijk niet dansen. Als je de tambu echt goed danst en je maat raakt je aan, dan geef je hem een stoot. Zo is de tambu. Daarom juist: de jeugd van nu weet eigenlijk niet hoe de tambu te dansen. Zij hebben geen ervaring

AMIGOE: *Kent u nog de oude tambu-teksten?*

COLA: O ja, vroeger zongen de mensen heel veel liederen. Maar van die woorden kan ik me er slechts een paar herinneren. Maar ik kan ze me niet helemaal meer voor de geest halen. Zoals uit de tijd van de vorige oorlog was er het lied:

Bati, bati Aleman
Solo na awa bati Aleman.

of

er was het lied van de hoge lui, de Joden, die van ons zwarten hebben geprofiteerd, en die hadden hun cria's en ze kwamen met punten, welke de cria's niet goed lagen, en van betalen hielden zij ook niet zoveel. Toen zong men een lied, ik ken die man niet persoonlijk, maar men noemt hem Djayseit (?)

Ai, Djayseit asina mi no por,
placa den mi man, prome mi lomba gana abao.

Dat zijn liedjes van vroeger, uit de tijd toen ik opgroeide. Er waren heel, heel veel stukjes lied van de ouderen, welke wij zongen. Uit de tijd toen er een orkaan voorbijging. Een Engels schip bleef toen vastzitten op een rots. De mensen van vroeger zongen toen:

Een twee drie bapor ingles ta keda pega pariba ayá.

Alles wat gebeurde, zette men vroeger op lied. Dingen, waar ieder- een over sprak. Zo ontstonden die tambu-liederen dus. Vroeger was er namelijk veel meer respect, er waren toen veel meer fatsoenlijke mensen — niet dat ik zeg, dat zij nu onfatsoen- lijk zijn —, maar de mensen hadden meer schaamtegevoel. Wanneer iemand zich dus schaamt en zo iemand begaat een fout, en de mensen wijzen hem er op en ze maakten er een lied op, en dat werd dan gezongen met Nieuwjaar, dan schaamde hij zich. Dus kritiek op degene, die gefaald heeft. Toen had men respect. Nu is dat niet meer zo. Vroeger schaamde zich iemand erg, wanneer die gefaald had en hij had er spijt over, **want zij hadden het gehoord en er een lied op gemaakt.**

AMIGOE: *Er worden geen namen genoemd in de tambu?*

COLA: Nee. Ze noemen geen namen. U hebt een bepaalde fout begaan. U bent doorgaans precies, maar er komt een ogenblik, dat iets fout gaat. Ik lever dan kritiek op U in mijn lied, zonder naam te noemen, maar U weet heel precies, dat het over u gaat, maar u kunt mij niets zeggen, want ik heb Uw naam niet genoemd.

AMIGOE: *Er is steeds genoeg stof voor de tambu?*

COLA: Je bent op straat, je rijdt eens hierheen, je praat met mensen, dan hoor je wat er leeft. Wat je hoort, daar denk je over na. En dan kan je er een tambu over zingen.

AMIGOE: *Waar gaat U dit jaar over zingen?*

COLA: Mijn grammofoonplaat is klaar. De ene kant gaat over mijn passage en de andere kant gaat over de kwestie van de rifero's (nummer- verkopers). Zij maken het de mensen erg moeilijk met die nummer-kwes- tie, ze zitten hen achterna en toch ga je belasting van hen heffen. Wel, als je niet wil, dat ik nummers verkoop, dan kan je er toch ook moeilijk belasting over heffen. Als je me dus voor de belasting hierover aanslaat, dan heb ik er recht op het te doen, nietwaar?

AMIGOE: *Over de politiek wordt er niet gezongen?*

COLA: Ja, de politiek, daar zong ik vroeger over. Ik ben zo: als ik eens over iets heb gezongen, dan kom ik er niet gauw weer mee terug. Elk jaar moet je met iets nieuws komen, naar je smaak.

AMIGOE: *U sprak over Mijn passage.*

COLA: Mijn levensgeschiedenis. Iets wat in mij is.

AMIGOE: *Nooit hebt U vrienden verloren als gevolg van de tambu?*

COLA: Hoe dan ook, de valsheid blijft altijd aanwezig. Ik bedoel: het komt bijna niet voor, dat iemand je zijn hele leven trouw blijft. Zo is het leven. Er zijn maar weinig mensen, die eerlijk leven, heel weinig. Hoe je iemand ook behandelt, er komt een ogenblik, dat hij faalt. Ik moet wel zeggen, dat ik veel geluk heb, niet met geld, maar met mensen wel. God zelf heeft vijanden, ik zal ze dus ook wel hebben. Ik zeg dus niet, dat ik geen vijanden heb, maar ik heb meer mensen die mij goedgezind zijn dan vijanden. Dat is absoluut waar. Ik heb meer mensen die mij goed willen dan. Waar ik ook ben, ik kom goed terecht. Dat kan ik niet ontkennen.

AMIGOE: *U komt van Westpunt; hebt U nooit gevist?*

COLA:Ik zou niet weten hoe ik een vislijn in mijn hand moet houden. Nooit heb ik gevist. Dat zat

Vroeger meer respect

er bij mij niet in. Ja, ik ben in Westpunt geboren, maar op vierjarige leeftijd kwam ik naar Punda. Altijd heb ik hier gewoond. Daar stond het **vroegere huis, van mijn mama di crianza; daarna is dit gebouwd. Allemaal zijn zij dood, allemaal.**

AMIGOE: *U leeft dus helemaal alleen?*

COLA: Ik heb steeds mijn nichten gehad. Die wonen hier in de buurt. Die doen de was, hielden het huis bij en zo. Hier ben ik naar school gegaan, heb mijn eerste communie gedaan, ben ik gevormd. Steeds ben ik bij hen gebleven; mijn oudste broer was ook hier; maar iedereen van ons gezin is overleden en ik bleef met mijn nichten over. Die zijn nu getrouwd en zijn op zichzelf gaan wonen. Een is hier gebleven en die komt de zaak een beetje bijhouden. We leven heel goed met elkaar. Vanmorgen bv ben ik vroeg opge- staan; de kinderen van mijn nicht houden van cadushi. Ik ben dus vroeg opgestaan om die cadushi klaar te maken en naar hen te brengen.

AMIGOE: *Ondanks alle tegenwer- king van de priesters vroeger bent U toch katholiek gebleven?*

COLA: Natuurlijk. Ik gaf er niets om, dat zij die gekheid vertelden. Wat ik vertelde van die paters dat was dus van heel lang geleden.

AMIGOE: *U wijst alle kritiek op tambu als onfatsoenlijk en zo van de hand?*

COLA: Ja. Je kan niet achter het karakter van iemand komen, niet. Misschien was die tambu wel heel goed, en toch zijn er veel mensen, die er niet van hielden. Precies hetzelfde als met het feit, dat er vroeger veel mensen er erg veel van hielden, maar er waren er toen ook, die er niet van hielden. Nu hetzelfde: je hebt veel jongelui, die ervan houden, maar er zijn ook jongelui, die er niet van houden.

AMIGOE: *Om goed tambu te vieren moet je wel drinken?*

COLA: Ja, er moet drank zijn. Vroeger was het zo, dat degenen, die de tambu organiseerden, de drank kochten. Men legde het geld bij elkaar, kocht er drank voor, stelden het huis beschikbaar en men ging spelen. Maar nu wordt het bij veel mensen een zaak. Nu koopt men de drank in en gaat die verkopen. Vroeger niet. Ik bedoel dus de tambu van vroeger in de knoek. In de stad werd er altijd drank bij verkocht. Maar nu gebeurt dit in de knoek ook. Vroeger kocht men een labisjan di rum.

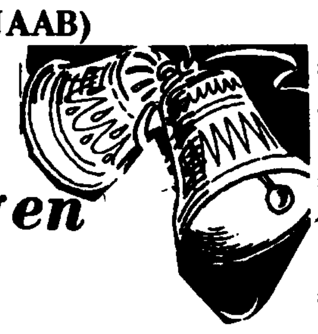
AMIGOE: *Zou die commercieel niet het einde betekenen?*

COLA: Het gaat achteruit, maar niet zo, dat ik geloof, dat het helemaal ophoudt. Wel zijn er steeds minder mensen overgebleven met tambu-ervaring. Alle goede tambu- zangers en spelers, velen van hen zijn overleden. Een van de grootsten leeft nog: dat is Bea van Bonaire.

ZALIG KERSTFEEST
HAPPY NEW YEAR
Speciale dank aan onze clientele, ook de komende feestdagen en in 1972 zijt gij hartelijk welkom in

ARAWAK
Snackbar and Midgetgolf
URWIN INOCENCIA.
PALMBEACH ARUBA

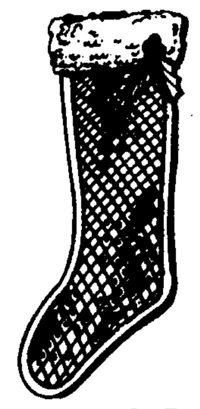
Het Bestuur van de
ALGEMEEN NEDERLANDSE ANTILLIAANSE AMBTENARENBOND "ARUBA" (ANAAB)
wenst al zijn leden, alsmede de gehele Arubaanse bevolking

Prettige Kerstdagen
en
Gelukkig en Voorspoedig
1972

Stichting Jeugdcentrale "LA SALLE"
wenst
aan haar leden, leiders, de ouders van de leden en aan allen die ons bij het werk voor de Arubaanse jeugd steunen:

Een Zalig Kerstfeest en Gods beste zegen in het Nieuwe Jaar

Het Hoofdbestuur,
Huize de la Salle, Oranjestad
De Sint Jansknapen, San Nicolas
Jeugdclub "Rapid", Savaneta
Sint Jozefbond, Santa Cruz
De Trupialen, Oranjestad

Bon Pascu y Felis anja n...
AGENCIA POPULAR
(C.E. Odor jr)
Emanstr. 25 Oranjestad
telefoon 2897

Lini's
Nieuwestraat 14B
Oranjestad

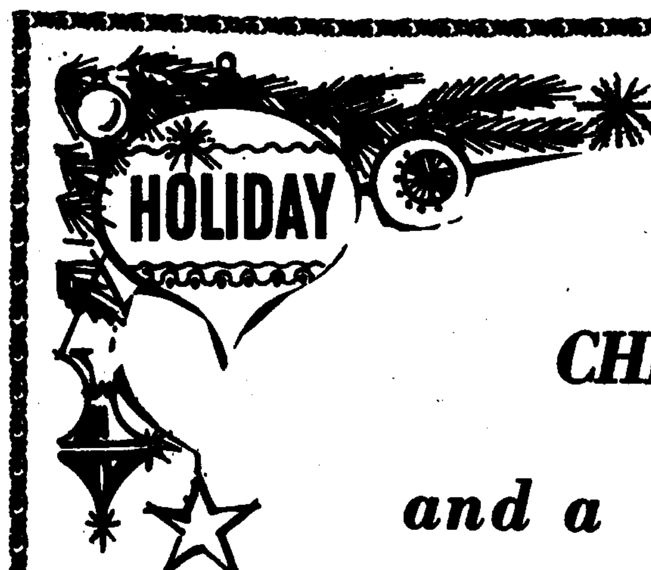

May this coming year be a time of happiness, joy and lasting peace for you
MANSUR TRADING COMPANY
MANSUR DEPARTMENT STORE
ARUBA

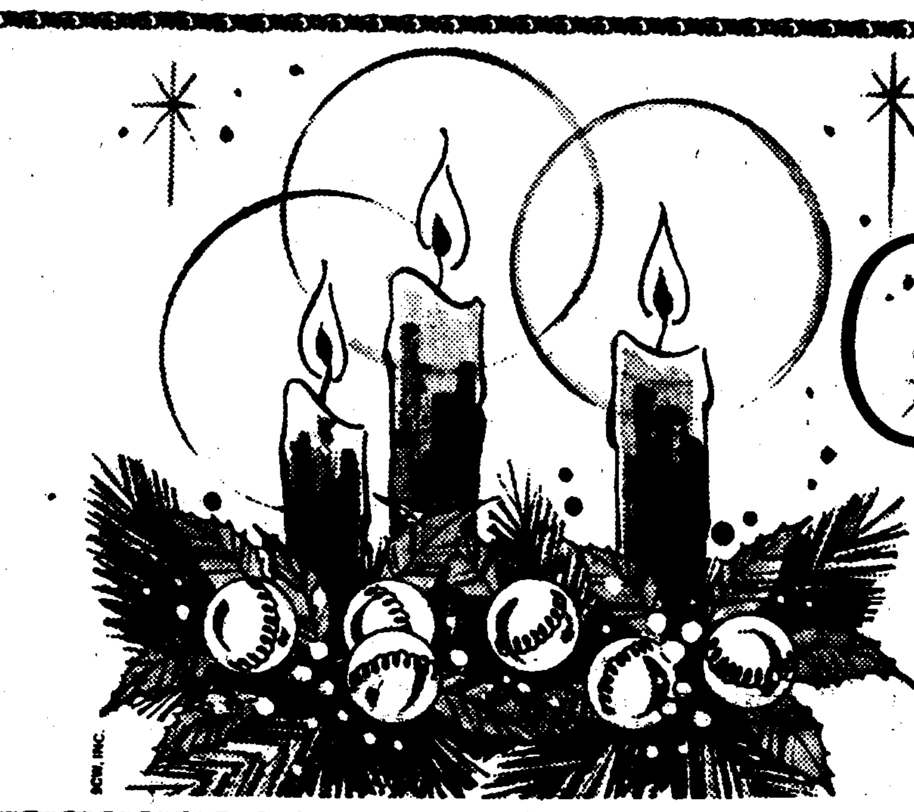
SEASON'S GREETINGS

Aruba Metal Company
Balashi

MERR... CHRISTM... and a HAPPY NEW YEAR
ARUBA CHEMICAL INDUSTRIES N...

MERRY CHRISTMAS
At this holy season, may we take the opportunity to wish you every blessing!
CARIBBEAN MERCANTILE BANK N...
Aruba

MAY YOU HAVE A VERY HAPPY HOLIDAY
JOSSYMOTORS
NASSAUSTRAAT 132
ORANJESTAD
ARUBA

MERRY CHRISTMAS
ARSTON Corporation N.V.
Balashi Aruba

Wij wensen de gehele Arubaanse gemeenschap doch in het bizonder onze vele DATSUN-klanten

PRETTIGE KERSTDAGEN
en
VOORSPOEDIG 1972
ANTILLIAN MOTORS ARUBA N.V.
Boerhavestraat 21 Oranjestad

WIJ WENSEN DE GEHELE ARUBAANSE GEMEENSCHAP EN IN HET BIJZONDER ONZE
TOYOTAVRIENDEN

Vrolijk Kerstfeest
en
Voorspoedig 1972

Wij danken U voor het in ons gestelde vertrouw... Ook in 1972 staan wij aan de L.G. Smitboulev... voor U klaar met

TOYOTA MOTOR
ONZE BEKENDE TOYOTA SER...
GARAGE CORDIA ARU...

HET AANNEMERS– EN EMBALLEERBEDRIJF
HOLMAN & VAN EERDEN
Guyabastraat, Dakota, Aruba

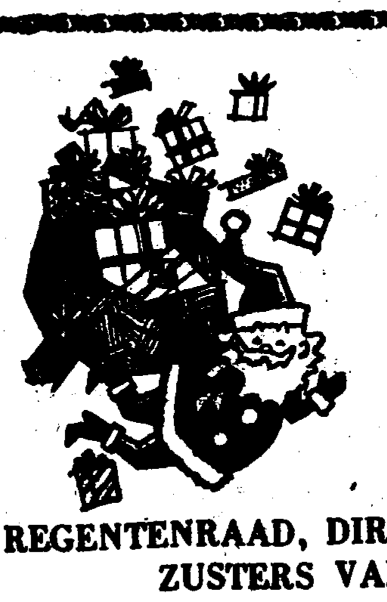

wenst zijn cliëntele en gehele Arubaanse gemeenschap
ZALIG KERSTFEEST
en
VOORSPOEDIG 1972

and thank you for your kind patronage this past year.

E.F.DEBROT INC.
Aruba

FELIZ PASCU
y
PROSPERO
ANJA NOBO

REGENTENRAAD, DIRECTORIUM EN EERWAARDE ZUSTERS VAN HET HOSPITAAL
SAN PEDRO DI VERONA
wensen alle relaties, patiënten en oud patiënten
een ZALIG KERSTFEEST
en een VOORSPOEDIG NIEUWJAAR

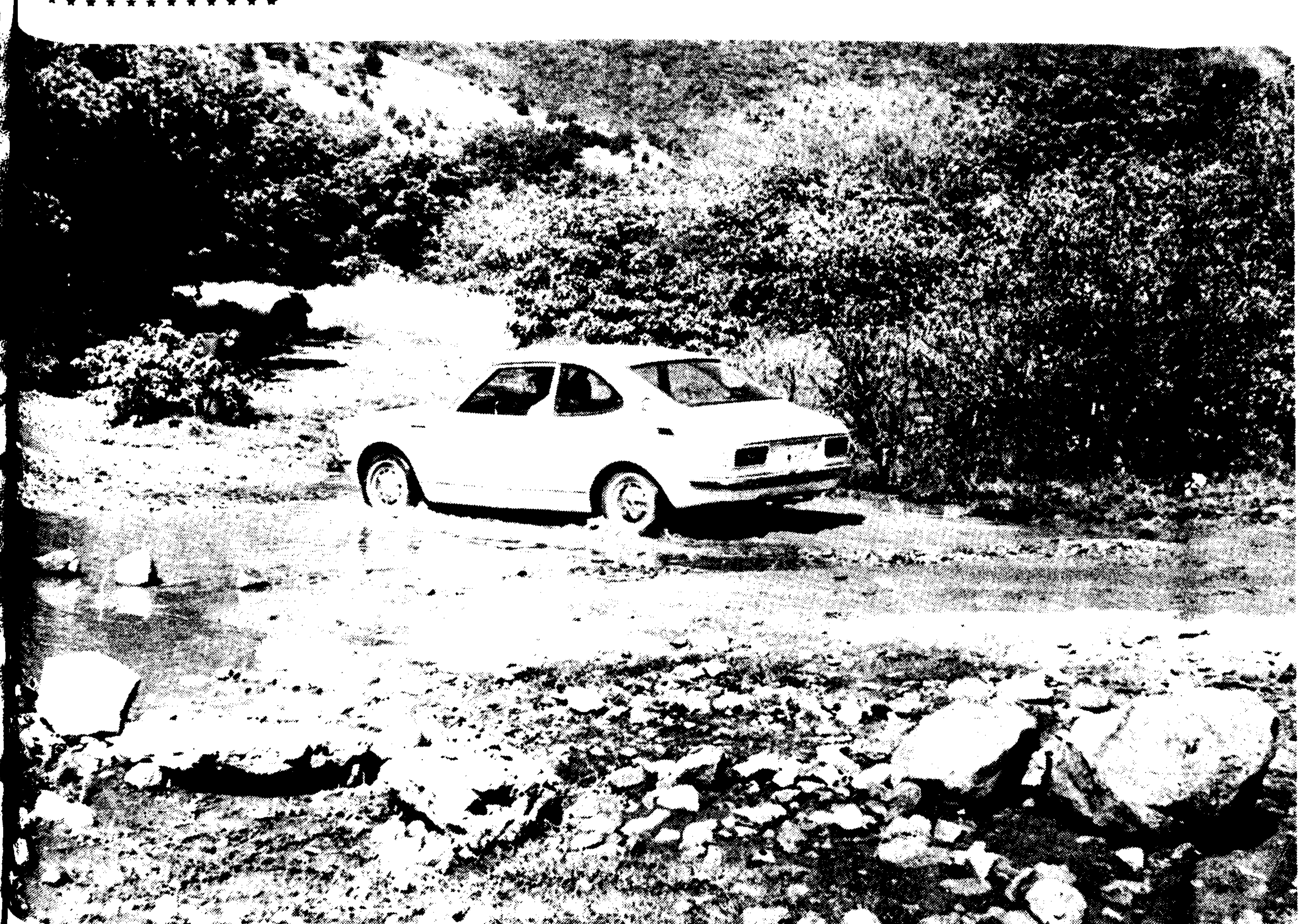
Merry Christmas
TO ALL OUR GOOD FRIENDS
It's always a pleasure to greet you and wish you the best of the season!
E. & G. Martijn (Aruba) Ltd.
Martijn Travel Bureau

LLEMSTAD -- Iemand die in nd met zijn beroep een klein op Sint Maarten moest ijven toonde zich bereid in esprek met de Amigoe over ervaringen en indrukken te ellen. Aangezien de bedoelde oon inmiddels ruim een half geleden weer terug naar cao kwam moet de lezer er rekening mee houden dat iddels reeds een aanvang is akt met de verbetering van alde mistoestanden. Zo zou bv. bezig zijn met een ele reorganisatie van het gratiekantoor. Maar over het een kan wel gezegd worden et Sint Maarten van een paar den geleden met ondermeer slechte wegen, met zijn tekort politie-agenten en met zijn ikbarend hoge kosten van onderhoud hetzelfde Sint ten is van nu.

Vroegere bewoner van Sint Maarten

TOERISTISCH PARADIJS MET VELE PROBLEMEN

FRANS GEDEELTE LEEFT VAN NEDERLANDS DEEL

LIPSBURG. – Wanneer je voet aan veste wal zet op Sint Maarten, waan et in de Nederlandse Antillen en niet in een deel van het koninkrijk der nden. De ordelijkheid en netheid, welke toch ergens kenmerkend zijn drie Benedenwindse eilanden, laat hier te wensen over. Je ziet het in de hal van het stationsgebouw, waar de vloer vuil is, vol enpeukjes, papier, daarnaast half dronken mensen tussen de passagiers. edom of behaviour. De bagage wordt niet gecontroleerd. Geen douane. t je naam bij de Vreemdelingen-politie op, pakt je bagage op en zoekt xi. Meteen maak je dan kennis met het rommelige verkeer van Sint n, waarin legio auto's zonder nummerbord rustig rondrijden. Die zijn tig van het Franse gedeelte van het eiland. Dit zijn de eerste indrukken nt Maarten, waar ik overigens gedurende een jaar met plezier heb t.

k me al weer enige tijd op de nwinden heb gevestigd, kan ik og steeds verschillende zaken goed voor de geest halen. Daar je dus eerst die vreemde ling van Frans en Nederlands lte. Het Franse deel van het d is volkomen afhankelijk van de op het Nederlandse deel. Alleen dit verschil: men hoeft er geen ting te betalen voor de voorzie- n, welke daar getroffen worden waarvan je als Fransman toch r meegeniet. Het Franse deel t b.v. maar één behoorlijk hotel at staat doorgaans leeg. Je treft ok wel kleine winkeltjes aan en er en kleine haven, maar geen eld. Licht en electriciteit be- men van het Nederlandse deel. ons allen betalen we leuk ting voor de Fransen, die slechts je-wel hoeven te zeggen en het bij kunnen laten.

en belasting

e Fransen werken bijna allemaal het Nederlandse deel. Zij verdie- er goed, maar als belasting zien er dus niets van terug: Fransen en die niet te betalen. Over het meen is de ontwikkeling van de olking op het Franse deel zeer . Er is bijna geen vakopleiding. n heeft er het gevoel dat men al niet wordt beschermd. Vuur- ens zijn er volop in omloop: op Bartholomey zijn die voor een bekrats te krijgen. Zowel op het e- als het Nederlandse-deel is de olking grotendeels kleurling, de nige blanke families, welke er , wonen aan de Simpsonbaai zoals Johnsons, de Vlauns enz. De ste ondernemingen zijn ook in den van de blanken, zoals de len van de zaken van de Beneden- dse eilanden. Zoals al gezegd: het keer straalt iets uit van de sfeer ongeorganiseerdheid, welke men Sint Maarten nog kan proeven. r zijn dus de auto's met Franse merborden, maar even zoveel der een nummerbord. Dat zit in het feit, dat de Franse nummerplaten van Guadeloupe moeten komen. Dat kan wel eens een paar maanden op zich laten wachten. Tot zo lang rijden die auto's dan zonder nummerplaten rond, met toestemming van de gezaghebber óók op het Nederlandse deel. Men kan zo moeilijk controleren of de man nu wel of niet een nummerplaat heeft aangevraagd, zodat het niet denkbeeldig is, dat iemand jarenlang zonder nummerplaat rondrijdt, steeds maar in afwachting van een plaat welke hij nog niet eens heeft aangevraagd.

Slechte wegen

Grote trucks, voor passagiersvervoer of materiaal-transport, maken de landwegen er niet beter op. Bij een verkeersongeval kan men gemakkelijk wegrijden zonder dat men het autonummer kan opnemen. Identificatie achteraf wordt dan nog moeilijker. Van verzekeringen en dergelijke is natuurlijk geen sprake. Het vervoer is voor een groot deel in handen van de Fransen. Bij het openbaar vervoer wordt gebruik gemaakt van Volkswagen-busjes en trucks. Ook van de inkomsten hierva wordt geen belasting betaald. De wegen verkeren over het algemeen in een erbarmelijke toestand. Ze zijn niet bestand tegen het zware materieel, dat er overheen rijdt in verband met de hotel-projecten. Het gevolg is, dat de wegen inzakken, scheuren, zich openbaren enz. Het eilandgebied kan echter geen geld opbrengen voor reparatie. Voor die reparatie kunnen dan dus weer de andere eilanden opdraaien. Over een poosje zal dit herstelwerk miljoenen gaan kosten, om niet te spreken over de nieuwe wegen welke er eigenlijk aangelegd zouden moeten worden. Het is eigenlijk verwonderlijk, dat er zich bijna geen dodelijke verkeersongevallen voordoen. In Philipsburg zijn er verder niet veel verkeersborden.

Hotelprijzen

De hotelprijzen mogen er zijn; in het off-season twintig tot 25 dollar in een eenvoudig hotel. Hotels als Little Bay en Sint Maarten Isle 40 à 45 dollar per dag. Overheidsambtenaren kiezen meestal de duurdere hotels uit, hetgeen de belastingbetaler dan moet opbrengen. Seaview heeft b.v. ook goede kamers met airco en uitstekende kamer-service, maar blijkbaar is dat te min voor de ambtenaren. Die betalen liever 45 dan 25 dollar. Zo kwamen er sociale werksters een „onderzoek" instellen. Zij verbleven gedurende twee of drie dagen in het duurste hotel. Hun commentaar was: wat maakt het mij uit, wat het kost. We hoeven het toch niet zelf te betalen.... Dan de Amerikanen. Toen ik op Sint Maarten was, kwamen er wekelijks twee vliegtuigen, met beroepsgokkers aan voor het St. Maarten Isle-hotel. Op Sint Maarten fluistert men, dat een groot deel van deze lui tot de maffia behoort. Dezelfde zegslieden houden vol, dat dit hotel ook min of meer door de maffia gerund wordt. Hoe het ook zij, St. Maarten Isle-hotel en Little Bay zijn broeinesten van verdovende middelen. Zo vond men .n april vorig jaar door zuiver toeval in het Isle-hotel een partijtje marihuana van tienduizend dollar. Het vermoeden bestaat, dat vanuit Sint Maarten, waar de politie onderbezet is en weinig contrôle uitgeoefend kan worden, verdovende middelen naar andere plaatsen verscheept worden. Bij de plaatselijke bevolking zelf bestaat blijkbaar nog weinig belangstelling voor deze drugs.

Immigratie

Ook zijn tal van Amerikanen werkzaam op Sint Maarten. Met soms vreemde situaties als gevolg. Daar is de Ford-onderneming. Met eigen vliegtuigen; niets met immigratie te maken. Zodoende ook niet veel controle, wie er nu het eiland binnenkomt of uitgaat. Die Amerikanen betalen ook geen belasting. Om de paar maanden reizen zij op en neer, zijn dus niet gevestig op Sint Maarten en behoeven dus geen belasting te betalen. Er doet een verhaal de ronde over een man, die na twee jaar gewerkt te hebben op Sint Maarten zelf eens ging informeren, hoeveel belasting hij moest betalen. Tot zijn verrassing kreeg hij te horen: Niets. Uiteraard zijn de Amerikanen ook nauw betrokken bij de grondspeculaties. Toch is de strand-kwestie op Sint Maarten beter geregeld dan op Curacao. Op het Bovenwindse eiland is men altijd verplicht de stranden voor het publiek toegankelijk te houden. De immigratie functioneert niet zo goed op Sint Maarten althans toen ik er nog was. Er is niet voldoende controle op wat er binnenkomt en weggaat. Omdat er verder geen Havenpolitie is, kunnen kleinere jachten komen en gaan, wanneer zij dat willen en zonder dat ook maar iemand hen lastig valt. De politie heeft ook niet de beschikking over een boot. De overheid is zich van deze tekorten bewust. Zo werd er in de loop van dit jaar een deskundige op dit gebied naar Sint Maarten gestuurd. Hij moest in drie weken de hele zaak „reorganiseren". Na zijn vertrek is de hele zaak natuurlijk weer in de soep gelopen. De man had minstens een jaar daar moeten blijven om iets goeds op poten te kunnen zetten.

Gezaghebber

Het bestuur bestaat volgens de ERNA uit de gezaghebber en twee gedeputeerden, wat Sint Maarten betreft. Zo'n gezaghebber zou een gedegen opleiding moeten hebben. Hij heeft ook de beide eilanden, Sint Eustatius en Saba onder zich. Het zijn allemaal eilanden in opbouw. De man moet ook wel goed op de hoogte zijn, van wat de gezaghebbersfunctie precies inhoudt. Onder meer is hij plaatselijk hoofd van de politie. Nu is het zo, dat de gezaghebber alles maar tekent. Juist een gebied als Sint Maarten, met zijn verkoop aan terreinen, overeenkomsten met Amerikanen, bouw van hotels moet de beschikking hebben over b.v. een goede eilandssecretaris. Nu doet zich de situatie voor, dat b.v. het budget rustig overschreden wordt. Verleden jaar was reeds in augustus als het begrotingsgeld op. Dat was dit jaar al in mei het geval op Saba en Statius. Het aantal gedeputeerden — twee — is eigenlijk te weinig voor Sint Maarten dat veel meer inwoners heeft dan Saba en Statius, waar men ook twee gedeputeerden heeft. Daar kwam tot voor enige tijd geleden nog bij, dat één van de twee doorgaans dronken was. Na de verkiezingen trof men dan ook een chaotische situatie aan. Verschillende hoofden van dienst handelden maar zoals het hen goeddunkte. Van de gedeputeerden hadden zij weinig last. De opmerking van minister Chance enige tijd geleden in verband met de toestand van het vliegveld op Sint Maarten was dan ook heel raak, waar hij het bestuurscollege verweet, dat men de zaak had verwaarloosd. Voor een eiland in opbouw als Sint Maarten zou het zeker niet slecht zijn als er drie gedeputeerden kwamen. Maar die moeten dan wel werken. Verder bestaat er behoefte aan een arbeidsinspectie, veiligheidsdienst, aan Sociale zaken met prijscontrole. Nu komt er af en toe iemand van Curacao eens een kijkje nemen. Dat wordt dan als een soort vakantie beschouwd. Er worden dan picknicks gehouden, een party hier, fijn wonen in een duur hotel, maar van serieus werken komt er meestal niet veel terecht. Op administratief gebied is het ook al niet zo fantastisch. Vele administratieve werkzaamheden kennen een grote achterstand. Verschillende ministers hebben het al gehad over de rotzooi op Sint Maarten. Het is bekend dat deze regering de zaak wat wil saneren. Daarvan getuigen de botsingen met de heer Wathey van de D.P.

Duur

De kosten van levensonderhoud op Sint Maarten zijn schrikbarend hoog. De prijzen voor levensmiddelen en andere goederen zijn stukken hoger dan op de Benedenwinden. Eèn pakje scheermesjes (Gillet) op Curacao kost vijftig cent, op Sint Maarten f. 1,75; een blikje zalm op Curacao: f. 1,60, op Sint Maarten: f. 3,40. Voor een zakkammetje heeft men mij op Sint Maarten f. 1,85 door de neus geboord; op Curacao hoogstens vijftig cent. In geen enkel opzicht is er ook maar enige controle op de absurd hoge prijzen. En dit terwijl er b.v. geen invoerrechten betaald hoeven te worden.

Een ander probleem is het tekort aan woningen. De gewone man kan er niet aan beginnen een woning te bouwen, omdat de bouwmaterialen er zo ontzaglijk duur zijn. Je komt dan ook de nodige krotten tegen op de Bovenwinden. Voor zover mij bekend is, is Wathey van zo goed als alles agent. Het enige wat goedkoop is: dat is de drank en dat zijn de sigaretten. Maar alles bij elkaar ligt het levensonderhoud op de Bovenwinden heel hoog, stukken hoger dan op de Benedenwinden. Ambtenaren kunnen er dan ook niet rondkomen en dit maakt hen vatbaarder voor omkoperij, bv. door mensen, die voor het één of ander een vergunning nodig hebben. De overheid weet daarvan en zou het initiatief moeten nemen bepaalde toelagen te geven.

Politie

Een apart onderwerp is de politie. Deze was tot voor kort 24 man sterk, dus in feite zwaar onderbezet. Verschillende contrôles, welke eigenlijk zouden moeten worden uitgevoerd, blijven als gevolg daarvan achterwege zoals controle op drugs, op vuurwapenbezit, controle langs de baaien, op jachten, welke zo maar aanmeren, controle op het verkeer, dat dagelijks toeneemt. Ook de criminaliteit is stijgende. Voor een groot deel onder de werknemers uit Trinidad, Anguila, Haiti, die er dan ook naar gehuisvest zijn. Het is bekend, dat er veel vuurwapens in omloop zijn. Zij komen van de Franse kant. Er is echter geen grens-controle. Eén politieman, die 's avonds alleen op patrouille gaat, kan zo neergeknald worden. Ze worden ook vaak aangevallen.

Er zijn op Sint Maarten verschillende zware misdrijven onopgelost gebleven. Om er enkele te noemen: de roofmoord in de Japanse club, een soort Campo Alegre op Sint Maarten. Daar werd de beheerder aangevallen en met stokken doodgeslagen. Men is er met een flinke buit vandoor gegaan. De dader of daders zijn nooit gevonden. Evenmin bij het geval van de verkrachting van een 54-jarige Amerikaanse en verschillende andere diefstallen met geweldpleging. Er zijn niet voldoende mensen om deze zaken uit te zoeken. Het vrije verkeer tussen het Franse en Nederlandse deel werkt ook belemmerend en dan verder de mogelijkheid, dat men per jacht op Sint Maarten aankomt en weer vertrekt, zonder dat er ook maar enige contrôle mogelijk is. Het resultaat is dan ook wel, dat de mensen bang zijn 's avonds uit te gaan. Men voelt zich onveilig. Een oplossing zou zijn, het politie-bestand uit te breiden. Verder zou de politie beter betaald moeten worden. Dat geeft meer animo. Het zijn zo maar wat gedachten en opmerkingen van mij die ertoe zouden kunnen bijdragen de toestand op de Bovenwinden beter te regelen. Vooral nu er het toerisme zo in opkomst is. Het ziet er overigens naar uit dat met de reorganisatie van verschillende instellingen reeds een begin is gemaakt, ondermeer door de nieuwe inspecteur van politie, de heer Zaandam.

Weekoverzicht van de politie

PHILIPSBURG — 30 november 1971.

De afgelopen week was het voor de politie vrij rustig. Er werd zes maal assistentie verleend in kleine zaakjes, en voorts zeven maal proces-verbaal aangezegd voor kleine verkeersovertredingen als rijden zonder rijbewijs, en het 's avonds rijden zonder behoorlijke verlichting. Een plaatselijk hotel deed aangifte van betaling met een nagemaakte cheque door een gast, die op deze manier een bedrag van $ 1.600,— wilde betalen. De gast, een Italiaan, bleek reeds naar Colombia te zijn vertrokken. Het onderzoek wordt voortgezet.

„Hij heeft mij gestoken met een mes", zo verscheen deze week een vrouw aan de politiewacht. „Hij", bleek een goede vriend van de vrouw te zijn. En bij nader onderzoek bleek dat niet de vrouw door „hem", maar „hij" door „haar" gestoken was, omdat „hij" wat teveel het oog liet vallen op een ander. De man had een niet te diepe steek tussen het sleutelbeen, en werd in het hospitaal behandeld. „Zij" werd voorlopig ingesloten.

Dat ondervond ook de man die deze week op Fort Willem een vrouw met een fles op het hoofd sloeg, waardoor zij een flinke kapwond opliep aan haar achterhoofd, en een deel van haar oorlelletje verloor. Een fles is ook een wapen en hiervoor werd de man ingesloten aan de wacht.

Aanrijdingen

Deze week vonden 6 aanrijdingen plaats met een totale schade van ongeveer f. 3300,—. Bij een aanrijding werden 5 personen licht gewond, doch konden na behandeld te zijn in het ziekenhuis naar huis gaan.

Vreemdelingendienst

PHILIPSBURG — De vreemdelingendienst spoorde deze week twee mannen op, die zonder geldige papieren op het eiland verbleven, evenals de twee personen die zonder vergunning op de luchthaven arriveerden, werden zij teruggezonden naar hun (ei)land van herkomst.

De vreemdelingenpolitie moest deze week ingrijpen toen bleek dat een kapitein van een groot Amerikaans zeiljacht zonder vergunning charter'cruises van en naar Sint Maarten organiseerde. Dit werd hem verboden. Hem werd geadviseerd eerst voor benodigde vergunningen te zorgen, anders zou men strengere maatregelen moeten nemen.

For

1972 we

wish you all

with

SUBARU

Merry Christmas
and
Happy New Year

AUTORAMA

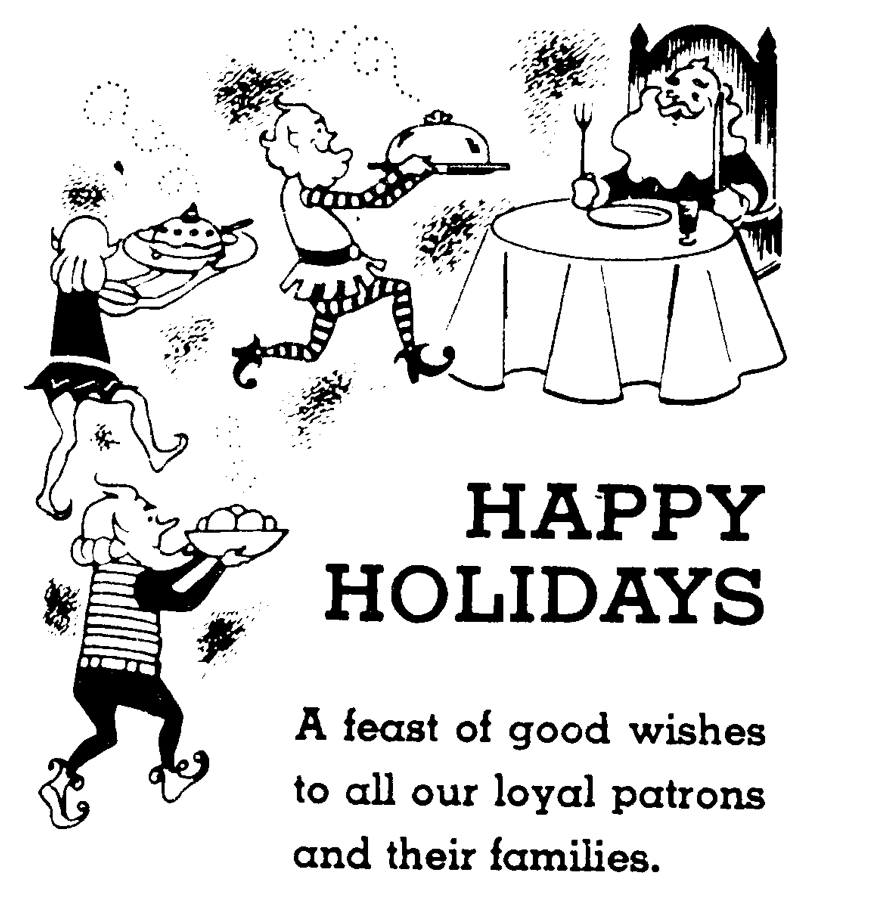
Curacabai

HAPPY HOLIDAYS

A feast of good wishes to all our loyal patrons and their families.

BASI RUTI BEACH HOTEL
en
RESTAURANT TROCADERO

OOK IN 1971
is
Piet's Soda Fountain
het trefpunt voor jong en oud.
Dank voor Uw klandizie.

Vrolijk Kerstfeest
en
Gelukkig Nieuwjaar

Piet's Soda Fountain
(Piet Berkley)
Oranjestad — Aruba.

Wij wensen de gehele Arubaanse gemeenschap en in het bijzonder onze clientele een

Vrolijk Kerstfeest en Voorspoedig 1972

Ook in 1972 staan wij voor U klaar, zodat U onbezorgd en goed verzorgd op reis kunt gaan.
Wilhelminastraat 13, Phone 1992/1993, Oranjestad, Aruba N.A.

Bon Pascu y Feliz Aña Nobo

Ook in 1972 staan wij voor U klaar met onze snelle bezorging, afhandeling en service.

Oficina Maritima de Aruba

Wilhelminastraat Oranjestad
Tel. 1622 en 2664

Merry Xmas

Happy 1972

DUVERT SEN...

Kerkstraat
Oranjestad

BON PASCU

Y

BON ANJA NOBO

antillian mercantile aruba, n.a.

Oranjestad **San Nicolas**

OUR HOLIDAY SPECIAL

Merry Christmas

TO ALL OUR FRIENDS

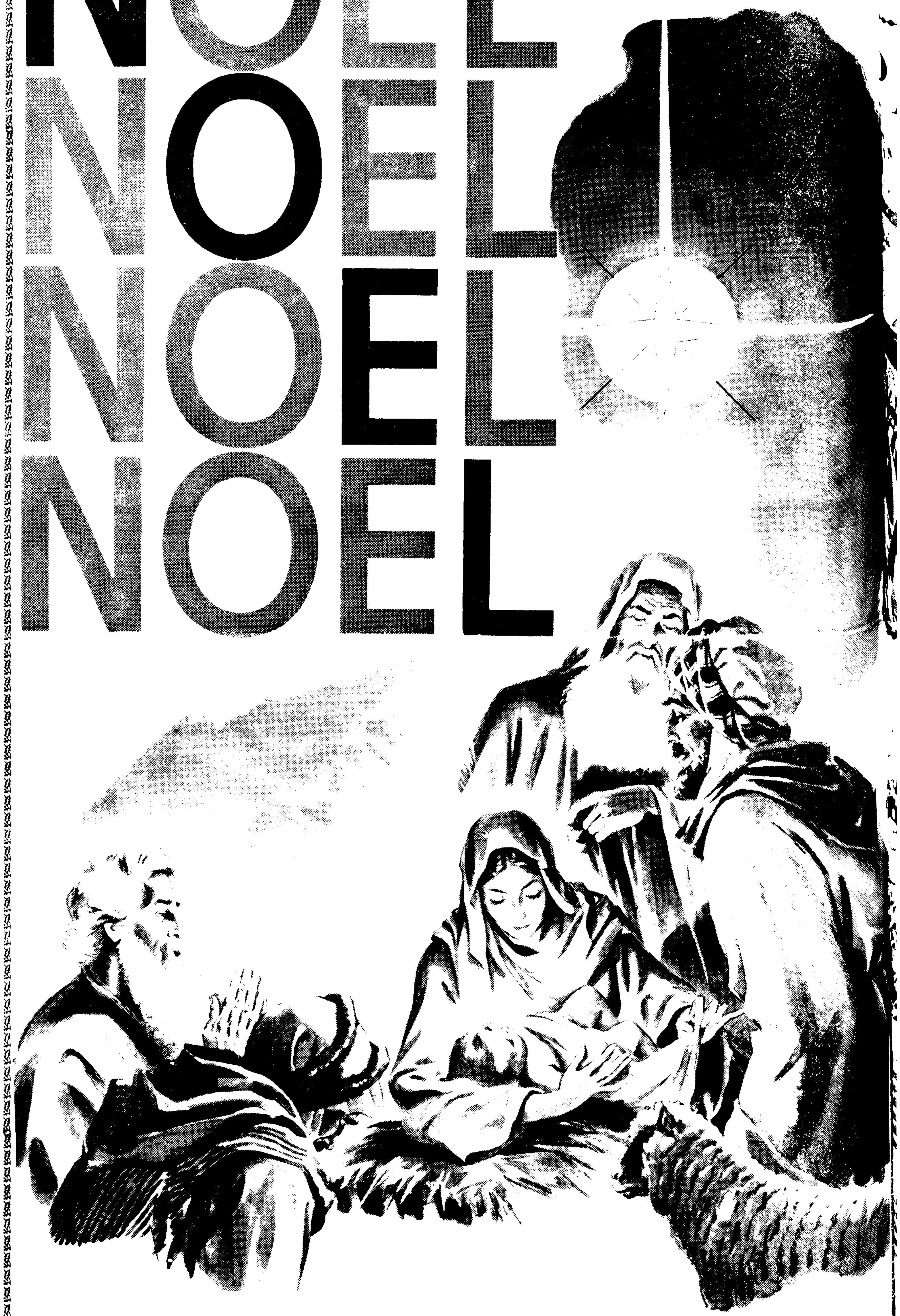
MAY THE SPIRIT OF THE SEASON GLOW BRIGHTLY IN EVERY HEART AT CHRISTMAS TIME. WE HOPE YOUR HOLIDAYS ARE TRULY JOYOUS!

Supermarket

N. HABIBE JR.

Aruba

NOEL NOEL NOEL NOEL NOEL

We echo the prayer of millions throughout the world at this Holy Season . . . that soon there will be peace for all men.

May the joys and blessings of Christmas be with you and yours through this season and the coming year. And with this may we add our sincere thanks for your kind patronage this past year.

REY DE COPAS

ARUBA DISTILLING COMPANY

WILHELMINASTRAAT **ORANJESTAD**

leyenda di e palu di kibrahacha

[...]dia dos ruman tabatin un tata [...]ta bula di keintura, e tabata [...]malu pa muri.
[...] nan dos a bai kas di un [...] pa buska yudansa.
[...]Machi" *) a bai ku nan pa mira [...] enfermo i a haya ku e tata [...] basta malu.
[...]iko kos ku por a kura boso [...] un te bon kayente di „flor di [...]acha! ", pero awor aki no tin [...] Kibrahacha ku ta floria i e [...] yen di sumpiña i pa haya flor [...] ku warda te ora e flornan kai [...] piki nan. Pero aki na shete dia Kibrahacha ta floria, ta solamente si Boso tata wanta poko dia mas, boso lo haya e flornan ku ta e úniko kos ku por skapa boso tata".

E bieu tabata bira ora pa ora mas malu, i deskonsolá e yunan a bolbe kas, morto kansá i a bai drumi. Mei anochi e ruman di mas chikito a bula lanta i mitá na soño el a konta su otro ruman ku el a soña ku un sombra a bin bise pa bai awor unbes n'e palu di Kibrahacha, i ranka un pa un e sumpiñanan dje palu te yega na haltu pa asina e por haya e flornan na kònòpi.

Sin pèrdè pa gana nan dos a tuma kaminda rumbo pa e palu di Kibrahacha ku tabata kubri tur na sumpiña i te na haltu numa tabatin algun flor. E yu chikito ku deseo pa su tata bira bon a kuminsa ku kurason kayente pero tambe ku masha kuidou kita e sumpiñanan ún pa ún for di e palu p'asina e por alkansa e flornan na haltu. I ripará ki sorpresa, kada biaha ku e kita un sumpiña ta sali un flor bunita 'sina di Kibrahacha.

Ora ku el a kita basta, ku su man yen di flor, nan a tumba pa kas i prepara e remedi ku e flornan pa e tata ku tabata kasi na muri.

Apenas ku e tata a tuma poko di e flor di Kibrahacha, keintura a bai lagé, i el a bira tankatan!

E tata, konmoví a puntra e yu chikito kon e por a kita e flornan di Kibrahacha sin hinka su kurpa ku sumpiña.

E yu a kontesta; „Mi n' bai kita flor, sino solamente pa ranka sumpiña, pero pa kada sumpiña ku m'a ranka a sali un flor pa kura papa.

Su manesé e tata rekuperá ku su dos yunan a bai mira e mata di Kibrahacha. I kiko a pasa? Pa sorpresa e mata tabata tur na flor hel ku tabata briya den solo, i esei ta nada, pa kolmo ni un sumpiña mas a keda na e palu. Tur a disparsé, te na dia djawe. Kibrahacha no tin sumpiña mas.

HUBERT BOOI

*)Machi — (Indiaanse naam voor een vrouwelijke piache; piache is indiaanse naam voor medicijnman).

AKIKO MI TA ARUBANO

1.
[...] Arubiano! No pasobra m'a [...]sol na Aruba; pero pasobra [...]es siglo pasá mi hendenan a [...] aqui. Nan a adquiri tereno y [...] sembra, pa nos tur. Ni bon ni [...]tempo no a corre nan. Nan a holé despues di un awacero, esta dushi. M'a sinti mi man armá cu un machete roncá den troncon di maishi, hisa benta riba bohi. Cu sambechi flecha pone riba parapete.

2.
[...] Arubiano! Mi papa tabata y a cunuquero y ora tur hende a [...] nan tera cu Lago, hudio y [...]es, mi papa a retene di dje; pa [...]monio, mescos cu lo mi muri [...] pa mi yiu, nieto y bisanieto.

3.
[...] ta Arubiano: Naci na Sero Preto, [...] yama cu nomber nobo. Ta cu pia [...] mester a bai school na Sabaneta; [...] cu pan di beton; pan di maishi [...] — manera su mama a parié! [...]ña, salu y awa. Pisá!

4.
[...] ta Arubiano: Tempo cu no [...]tin lechi pasteurizá mi ta corda e [...] di lechi baca, carné of di [...] den oranan di mardugá [...]di; ora gai a canta pa di dos [...] Herbé na palu, cayente y [...]oso.

5.
[...] ta Arubiano: Mi a tene chap'i [...] den mi man y a dalé den tera cu [...]ela a spat. Mi a hala un [...]p'i-chapi pata-pata te horea den e [...] fertil di mi isla y m'a siña mara [...]shi, limpia hoyo y fura bon.

6.
[...] ta Arubiano: Mi a tene e risco [...] Arubiano den mi man y m'a

7.
Mi ta Arubiano: M'a sinti machete dal den cadushi y cu un cuero den e otro man. Carga cadushi den cuero o paniwela. Tene cu garabata, poné den buraco, primié bon duro y tapé. Pa e'n putri; pa e'n cai. Un slip, adios coroto. Manteca bela ta saca sumpiña.

8.
Mi ta Arubiano: Cuanto biaha mi no a sconde, pushi-pushi tra'i tranquera, cu un patia den mi man! Dalé quibra riba rudia y cu mi man, saca su curazon corrá. Of, na holo bao di yerba y la seis ramadó, busca e milon scondí.

9.
Mi ta Arubiano: Di e weganan di trom bo'n por papia mi. Mi a hunganan tur. Bati zeilo riba pia. Soño leuw, trom saca trom. Hunga wega di coba trom y cuanto ora di pasenshi den un trom — un obra di arte no a caba riba un poei fini, bon mulá.

10.
Mi ta Arubiano: Cu mi flie di flambeuw pegá cu hariña blanco, guma of baba di cadushi m'a hunga corta. Cashipetenan na hoyo of hungando plee cu soño largo. Bati cen. Hunga dara den camina. Larga biento hiba dara larga corre, hunto cu mi ilusion.

11.
Mi ta Arubiano: Mi a dwal den mondi busca parha, piquí druif y shimarucu. Dadel di cadushi, breba, maripampun. Zambuya na Smal, busca cleconchi y tira liña na baranca, drenta kloof y tur spelonk. Hiba susto cuanto biaha! Te awe mi ta asombrá!

12.
Mi ta Arubiano: Cu dos halifat riba siya di burico mi a bai pos bai saca awa. Hala winchi te cria cayo. Awa di tubo ta un luho cu mi hubentud no conoce. Pero e awa brak, si, hasta salu, sacá fo'i den tinashi. Ay qui dushi!

13.
Mi ta Arubiano: Como mucha cuanto biaha mi no a bai un ocho dia. Rezamento di rosario p'aden cas pa descanso di difunto y contamento di chasco y cuenta p'afor. Despues, partimento di chuculati o coffie cu buscuchi.

14.
Mi ta Arubiano: M'a come tutu, mangusa y cachapa di maishi grandi, cayente cu manteca di tres color. Quico ta dj'un hak di bolo o boyo cu chuculat'i cashipete Pascu mainta. Bo por imaginabo un conch'i coffie cu basta di cané mulá?

15.
Mi ta Arubiano: M'n tabata conoce refrigerador, pero carni fresco, pargo, conofees, haldo, sardin y masbango na granel. Mi ta corda con ta mata porco. s[...] carni, dirti res. Pa ser mas cla[...] porco ta su grito sol tabata ba[...]

16.
Mi ta Arubiano: Tur siman ta mata bestia, y su carni no tabatin balor. Pero mester cuida e cuero pasobra e costa placa. Ta cu salu y chemené mester hunté pa cachor no come su horea. Watapana, lana, cuero y webo tabata e placanan sin cara di rey.

17.
Mi ta Arubiano: Den liña di berdura sol mi a goza hopi; yuca, yams tabata dushi. Pampuna mes grandi cu wiel di truck. Mamótica, calbas largo. Coco seco, berehen, calalu y bembe blanco. Lo bo por a desea mehor?

18.
Mi ta Arubiano: Cuanto di nos den ora di marduga a drenta curá, blo sunú pa spaar cashaca, hunta mest promer cu hala lechi. Otro ta bai mondi bai barié. Haya naño den bo dede, den horea, den cabez. Flohedad tabata un vicio desconocí.

19.
Mi ta Arubiano: Cuanto biaha despues di un dia duro, busca palo, carga awa bini cas riba coffie y pan seco. Despues, bao di luz di un lanterna di kerosin, yuda mama traha sombré te ora e curpa no por mas. Mañan ta lanta torno fout.

20.
Mi ta Arubiano: Tur atardi ora solo ta bai awa [...] ta co[...] mama [...] e ta prepara [...] di lampi pa cen[...] q[...] ta [...] pa cende luz [...] ora di o[...]cion a pasa caba.

21.
Mi ta Arubiano: Desde joven, di marduga te tramerdia m'a drenta aloe. Bakinan pisá manera morto di hudio. Un corte largo di aloe malu. Zak, lanta, hiba baki. Dos mil biaha dobla lomba pa un miserable camina di dos pia.

Desde joven, di marduga te tramerdia m'a drenta aloe.
Bakinan pisá manera morto di hudio.
Un corte largo di aloe malu.
Zak, lanta, hiba baki. Dos mil biaha dobla lomba pa un miserable camina do dos pia.

22.
Mi ta Arubiano: Cuanto biaha den cunucu den higra di solo mi'n pasa mi mang'i camisa na mi frenta, spera e ora di hanto. Pa mi atacá e bohoti cu mi mama a prepará. Funchi, carni y siboyo. Coffie y un bangaña di awa brak.

23.
Mi ta Arubiano: Apenas chabalito mi a ser mandá den e lucha di tur dia. Segun scritura cu ta cu sodor ta gana pan. Y mi a bira bieuw, chacoso di tanto trabao pisá. Awe cu mi yiunan grandi, ta recorda sol mi por recorda.

24.
Mi [...] Arubiano: Mi a carga mi mayornan hiba santana. Mi a mira tur bieuwnan bai. Mi amigonan a muri. Tur a ser derá den mondongo di mi isla. Y ainda por tin hen[...] i por puntra mi quico mi ta! : Mi ta Arubiano di berdad! ! ! !

JULIO MADURO.

Pasku di Berna

Pa E.E. Rosenstand

PLAYA..... bintikuater di desember.... 9 or di anochi.. mobemento tur parti den kaya grandi. Na tera hopi desorden, koremento, pushamento, tur hende kier ta lo mas pronto posibel na su kas. Tur esaki ta un kontraste enorme ku e shelu riba nos.

E anochi ta kalma, yen di strea i un luna grandi i bunita ta briya. E tabata un di e hopi anochinan kolosal di trópiko. Tabata parse ku shelu den tur su splendor kier a baha poko mas bin kubri tera, un tera ku na e momentonan 'ki tabata indiferente p'e. E tabata un anochi den kua sin ku bo sa alma ta sali foi kurpa bai buska alibio i komprenshon den inmensidat di eternidat, di nos eternidat.

Aki na tera mes nos no tabata ripara esaki nos tabata prepará pa e anochi mas sublime den storia di umanidat — Binimento di Cristo, binti siglo pasá. Tabata un koriente umano tabata pasa tur kaminda i ami tambe tabata forma parti di e koriente 'ki, ku desesperá ta kore bai kas.

M'a kaba di kruza kaya banda di alameda ora m'a tende un hende ta yama mi. Promé momento m'a duda, ma e bos a bolbe yama mi i e ora si no por tabata tin ningun kibokashon, t'ami mes nan tabata yama. M'a kana bai serka e shon ku a yama mi... i mi no por a kere... Mi dilanti mi tabatin Berná. Su fam m'a lubida, ma ki ta porta? Hopi aña pasá mi tabata tiné den klas. Na skol e tabata e mihó metfor di su tempo. Siña poko, ma skop hopi. Un mucha balente den flor di su hubentut, asina mi tabata kordé, ma loke mi tabata mira 'ki no tabata mas ku un figura di hende destrozá pa alkol. Por ta posibel? E no tabata mas ku rekuerdo di pasado. Ora mi a yega mas serka dje el a puntra mi: „Meneer ta korda mi? "

„Si i no! " tabata mi kontesta.

Di kon?

Den bo mi ta korda ainda e mucha kortés, umilde, saksen i serbisial di añanan pasá. Ma ora mi ripara bon mi no por kere ku bo tabata e balente hungadó di bala. Esun ku tabata doló di kabes di tur defensa. . pa mi ta franko cu bo: Ora mi mira bo asina, mi ta sintimi desilusioná. a Tur nos kombersashon bou di pal'i kuihi a bai manera foyo den biento. Kuanto bo no a priminti di no bebe nunka... di konsentra bo riba deporte. Lo bo a mira un Di Stefano, un Santamaria, un Puskas o un [...] Gento.... lo bo ta felis.

Berdat, meneer, bo tin razon. Tur kos tabata pinta asina bunita. Mi tabatin bida mi dilanti, futuro den mi man. Ma bo sa kiko ta duro? Mi a keda miré den su kara i mi a ripara ku un lágrima tabata krese bira un lamá di sufrimento, pesei mi a lagué sigui i el a sigui: „No tin nada mas duro ora bida bira su lomba p'abo".

Bo ta puntra bo; pakiko? Ma bo no ta haya kontesta. Desesperá bo ta buska tur parti pa enfrenta bida manera debe ser, ma ni sa bo sa unda su kara ta keda. Bo ta bringa ku un fantasma. I ki fantasma! Anto despues di buska asina tanto, bo ta keda kansá, ma satisfecho, por fin bo ta haya loke tabata destiná p'abo.... nada.

Anto e ora bo ta sinti bo felis.

Meneer por kere mi o no, ma ami ta felis.

Ora mi a tende esaki mi a bisé: Bo por splika bo mihó?

Mi úniko deseo den e mundo 'ki ta bebe, bebe, i bebe. Buska alibio den alkol. I esei mi ta haya, mi no ta desea nada mas.

Un tempo si mi tabata desea masha hopi kos mes (ora el a bisa esaki el a bira tristo).

Bo no ta korda e diabierna atardi despues di skol ku mi a bin serka bo i mi a habri mi alma ku bo... 17 aña mi tabatin... Si, djeshete aña masha hopi aña pa ta mucha, ma masha poko pa ta homber. Ku masha miedo m'a para dilanti di bo lèsenaar. Kiko a duna mi pèp? ... Te ainda mi no sa.... Mi ta kere amistat... Bo tabata pa nos un bon amigo, nos amigo mayó. Bo a mira mi den mi kara, bo mirada a traspasá mi kurazon...I ora bo a puntra mi: Kiko ta e problema, Berná? mi no por a skonde nada. M'a konta bo tur kos. I p'ami e kombersashon ei ta biba asina fresko den mi memoria, prinsipalmente e kontesta ku bo a duna mi: Berná, si bo ta desea Sara (Si, berdat, asina e tabata yama) komo mohé... anto dal bai. Ma si bo ta stimé berdaderamente anto respeté. P'abo un simpel kontesta, p'ami un shòk di konsenshi. Despues di e atardi ei nos no a papia mas di Sara. Esei atrobe tabata bo forza. Bo tabata presenta nos e posibilidadnan pa resolbe problemanan, ma ta nos mes mester disidí ki hasi.

I, meneer, awe nochi, Bispu di Pasku, mi por sigura bo... Por Dios (e ta kruza su dos dede pone na boka), mi morto aki bou, ami a..... respeté.... i e di su banda, el a gaña mi. Bo por komprende, ku tur bo bunita teoría, kon m'a sinti mi? ? ?

Bo por komprende ku ora mi a tende esaki di rabia i odio m'a krese bira asina grandi i mundo a para bira asina chikito, ku e no tabata nifika nada mas p'ami.

I awó podisé bo por komprende ku ora m'a perde e kalor di e amor ku m'a soña, mi a buské den e bòter plat.

Berná, eseinan ta pasada di bida.

Meneer, bida no ta pasa, bida ta mata.

No esei no por ta berdat. Mira kon kontento e hendenan ei ta bai kas bai selebra Pasku.

Pasku, ta pa riko. Pober su Pasku ta, miseria. I esaki ta dura solamente 365 dia pa aña.

Cada cuater aña nos ta haya un dia di ñapa, komo rekompensa di e kuaternan ku a pasa asina bon i lihé, pasobra, manera meneer mes sa; tempo no ta pasa, tempo ta bula.

Berná, bo no mester ta asina siniko. Bo mester tin sikiera un tiki idealismo i speranza den bo kurpa. Bin ku mi, lo mi yudabo. M'a hibé kas i mi a duné algun paña ku no tabata sirbi mi mas. Un flus kasi nobo i un par di sapato ku tabata keda mi pretá. Mi a koi tur e kosnan aki hinka den un sako i a bisé: Bai bo kas, feita, baña, prepara pa Pasku, pa ora e yega bo ta otro hende.

Yen di gratitud (den esei e no a kambia nada) Berná a bai.

Unda? .... Mi no tabata sa.

Mi tabata kla pa bai misa ora ku mi a tende un batimento na porta. Ken lo por ta na e ora nan 'ki? Dudoso m'a bai habri i dilanti di e porta tabata pará, no un figura di hende, ma un figura di un kabayero — Berná, feitá, bañá, i bisti nechi e no tabata mas rekuerdo di pasado, ma promesa pa futuro.

Asina mi a miré el a puntrami: Meneer, kon bo ta haya mi?

Fantástiko! M'a kontesté.

Ma ta ki a trese bo aki atrobe?

M'a bin bisa meneer ku mi a lubida un kos.

I esei ta?

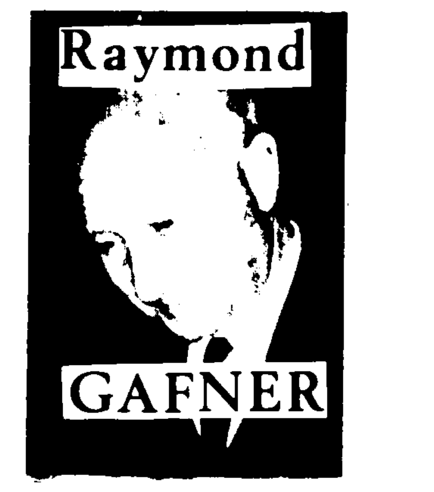
Meneer, no tuma mi na malo, ma, fia mi f 25 pa mi rèk un bon paranda!

Awa tabata pinga.... Klòknan tabata bati.

Pasku a yega!

1972 - OLYMPISCH JAAR - 1972

Raymond Gafner

[illegible] — Raymond Gafner, lid van het Internationaal Olympisch Comitee en [illegible] van het Olympisch Comitee [illegible] Zwitserland, schreef in „Olympie [illegible] het volgende: „Geplaatst tegen [illegible] de industrie en de jeugd van toen waarvan ziel en lichaam weg- [illegible] wilde Pierre de Coubertin met [illegible] oude Griekse spelen voor [illegible] soortgelijk evenement op touw [illegible] dat tot doel had, de herleving van [illegible]. De Olympische Spelen. In de [illegible] jaren heeft de organisatie belast met deze spelen steeds meer het hoofd [illegible] bieden aan vier problemen die op [illegible] duur van schadelijke invloed zouden kunnen zijn voor deze sporttradi- tie: 1) Elke vier jaar wordt de opzet der O.S. groter en practisch niet meer bij te houden. Dit z.g. „Gigantisme" vloeit voort uit politiek en sportief prestige. Elk organiserend land wil het beter doen dan zijn voorganger door nog meer geld tegen aan te gooien. Zo wordt door een opstapeling van pracht en technisch vernuft wat tegenwoordig alleen nog door de allerrijkste landen bekostigd kan worden, het echte olympische doel uit het oog verloren: De broederschap. Het „Gigantisme" vloeit eigenlijk voort uit het succes welke de O.S. tot nu toe hebben gekend. Door dit succes wil men ook andere sporten op het olympisch programma zetten en het deelnemersaantal nog meer uitbreiden. Er zijn twee mogelijkheden; of de duur der O.S. verlengen of meerdere evenementen tegelijkertijd laten plaats vinden. In beide gevallen zal de aandacht verminderen. 2) De wedijver op sportief gebied wordt door vele landen als wapen gebruikt tegen andere landen of als bewijs van superioriteit. 3) De O.S. worden hoe langer hoe meer als een commercieel object misbruikt. De oorzaken daarvan zijn de volgende: A) Het organiserend comitee wordt als het ware gedwongen met de handel en industrie voordelige propaganda-contracten af te sluiten, vanwege de steeds hogere kosten dat het „Gigantisme" met zich meebrengt. De propaganda gebruikt dan alles wat in de verste verte te maken heeft met de O.S., van sportcomplexen tot de atleet zelf. Zelf het Olympisch Symbool moet het in deze commerciele uitbuiting ontgelden. B) De atleet die tegenwoordig goed beslagen ten ijs wil komen ziet zich soms genoodzaakt voordelige contracten af te sluiten met b.v. sportfirma's die zijn naam op een ander sportartikel (als bevestiging van de kwaliteit) drukken. 4) De Olympische Spelen worden steeds meer de aanleiding of het toneel van protest en geweld, omdat sommige „illegale" landen of groeperingen niet worden toegelaten en de kritische mens in deze spelen een onnodige geldverkwisting meent te zien. De jongeren doen er nog een schepje bij door terecht te protesteren tegen het autoritair systeem van de conservatieve olympische comitees.

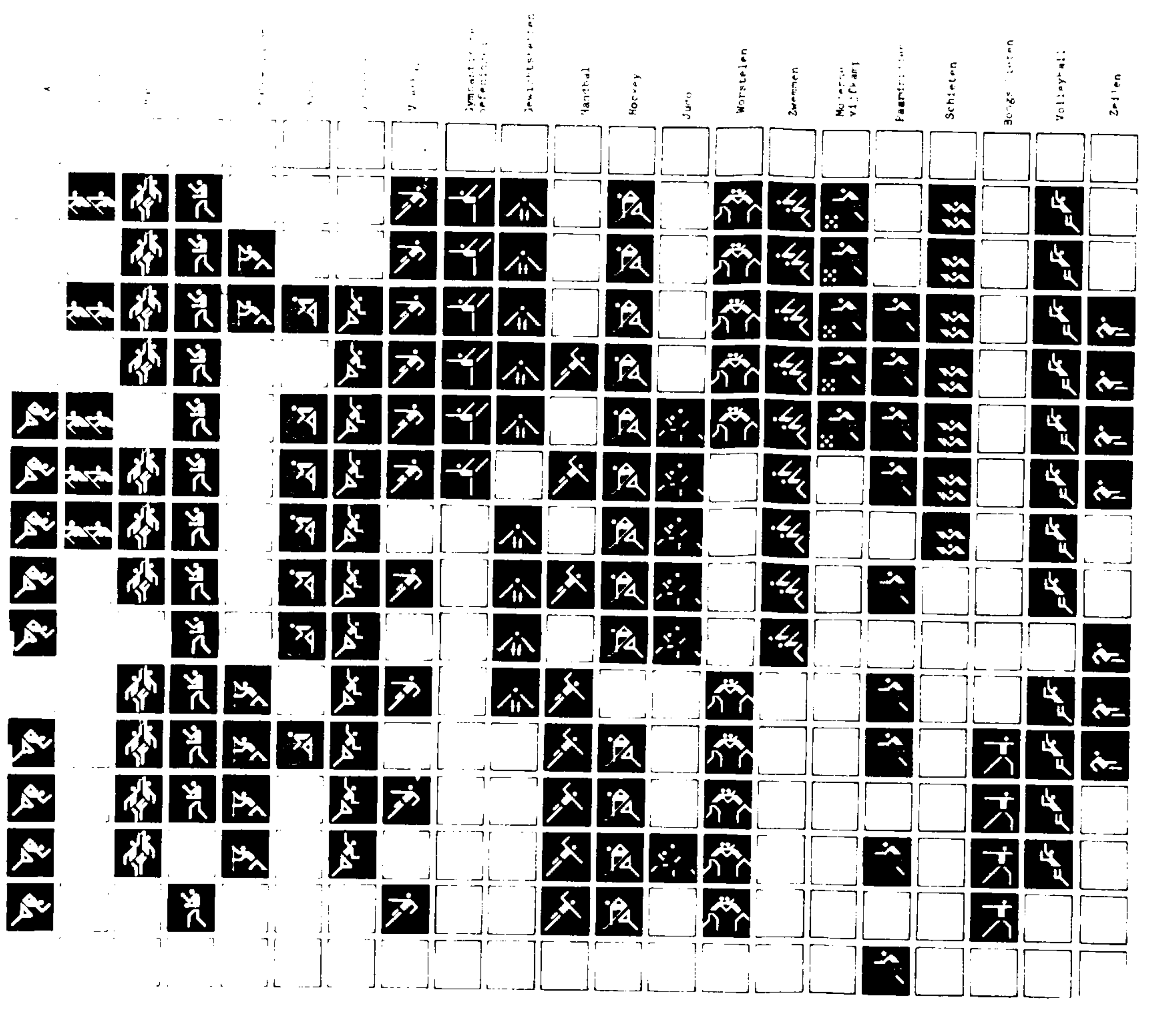
Raymond Gafner eindigt zijn betoog met de mededeling dat een eventuele verdwijning van de O.S. een grote leegte zal veroorzaken, wat misschien voor de mensheid het einde zou betekenen van een grote hoop: Het in broederschap naast elkaar leven van alle mensen. De Olympische Spelen zijn de laatste strohalm van deze hoop.

Nieuwe banen: "Rekortan"

[illegible] atletiekbanen.

[illegible] aan de atletiekwedstrijden in M[illegible] aangekomen, is reeds voor hen een rood looptapijt aangelegd, de Rekortan-banen. Deze revolutionaire [illegible] zijn van synthetisch materiaal ve[illegible] Rekortan. 13.690 vierkante meter Rekortan zal ten behoeve van de atletiek worden aangelegd. Het synthetisch materiaal wordt als een vlo[illegible] op het asfaltdek gespoten. De dikte bedraagt een [illegible] op de renbanen tot een 20 mm op de aanloopbanen voor hoogspringen en dergelijke. De voordelen die deze R-banen hebben op de klassieke Sintel- [illegible] banen zijn zeer groot: ze worden minder [illegible] aangetast door weersomstandigheden, kunnen niet door spijkerschoenen beschadigd worden en zijn [illegible] van aard. Reeds twee maanden na de aanleg brak de Chinese Chi Cheng uit Californie op deze R[illegible] wereldrecords. De 200 meter liep ze in 22 [illegible] de 100 meter hindernislopen in 13,8 seconden.

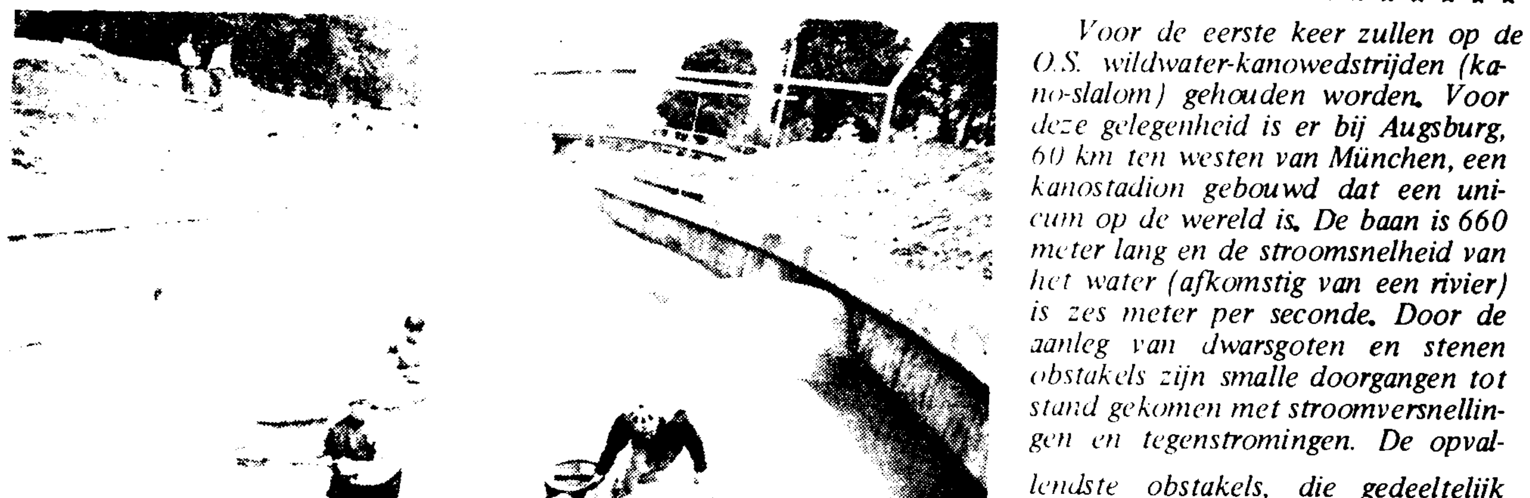
Het schema van de 20e Olympische Spelen (overgenomen uit SCALA).

VOEDING ATLETEN

De veronderstelling dat in München aan de deelnemers als voedsel en drank aangeboden zal worden de traditionele Duitse varkensbouten en bier is uit de lucht gegrepen. De voeding wordt samengesteld volgens een uitgebalanceerd recept van eiwitten, vitaminen en hoogwaardige voedingsbestandsdelen. Overigens kan eenieder wat betreft eten aan zijn trekken komen. Op een menukaart geschreven in vijf talen (duits, Engels, Russisch, Frans en Spaans) zijn alle voorzieningen getroffen om de magen van hongerige atleten te vullen. Op de O.S. te München zal onder andere gezorgd worden voor 38.680 kilo wild en gevogelte, 26.210 kilo vis, 1,1 miljoen stuks eieren, 960.000 porties ontbijtboter, 48.630 kilo verse groenten, 756.000 porties yogurt en 504.000 dozen icecream, 106.700 liter orange-juice en 64.500 liter melk. De olympische keukens hebben wat betreft apparatuur en inrichting hun gelijken niet in Europa.

De mascotte van de Olympische Spelen te München zal een jonge Taks-hond, „Olympia Waldi" zijn. Hij zal te koop zijn in diverse uitvoeringen: Van rubber, plastic en lappen in allerlei afmetingen zowel beweeglijke als onbeweeglijke modellen. De echte „Olympia Waldi" is een ruim 200 dagen oude Taks-hond, eigendom van de familie Cherie Von Birkentnof. De ouders van dit dier zijn de wereldkampioen (vader) en de Duitse kampioen (moeder). „Olympia Waldi dient als model voor de honderdduizenden mascottes.

Voor de eerste keer zullen op de O.S. wildwater-kanowedstrijden (kano-slalom) gehouden worden. Voor deze gelegenheid is er bij Augsburg, 60 km ten westen van München, een kanostadion gebouwd dat een unicum op de wereld is. De baan is 660 meter lang en de stroomsnelheid van het water (afkomstig van een rivier) is zes meter per seconde. Door de aanleg van dwarsgoten en stenen obstakels zijn smalle doorgangen tot stand gekomen met stroomversnellingen en tegenstromingen. De opvallendste obstakels, die gedeeltelijk boven het water uitsteken dragen de namen „Moby Dick" en „suikerbrood". In het stadion is er plaats voor 30.000 personen. De totale kosten van de aanleg en accommodaties bedroeg bijna vier miljoen Mark.

Computer helpt krantenman

EEN KOSTBAAR project, ongeveer 20 miljoen Duitse Mark, zijn de computers die op alle mogelijke denkbare vragen van de 4000 journalisten met betrekking tot de Spelen en hun deelnemers antwoord geven. Een druk op de knop en men verneemt wie de bronzen medaille in het schieten op de Spelen in 1896 te Athene won, wat schoolslag in het Engels betekent, hoe een judowedstrijd wordt beslist, hoeveel kinderen, eventueel, de winnaar van de tienkamp heeft en zo meer van andere gegevens. In Engels, Frans en Duits bevinden zich de volgende gegevens in het programma van de computer: De namen en resultaten van de beste zes in alle Olympische nummers sedert 1896; persoonlijke gegevens over alle 12.000 deelnemers (leeftijd, lengte, gewicht, burgelijke staat, leeftijd en geslacht van hun kinderen, de vereniging waartoe zij behoren, hun beste prestaties en hun hobby's); in wat verkorte vorm kan men ook soortgelijke informatie krijgen met betrekking tot de 6000 eregasten, officials, artsen en andere begeleiders. Inlichtingen over het nachtleven in München en de toeristische attracties in de Beierse hoofdstad, alsmede in de naaste omgeving, zijn eveneens in de computers aangebracht.

Falatelisme

De filatelisten onder de sportliefhebbers kunnen in München hun hart ophalen aan een postzegeltentoonstelling welke over de O.S. van München gaat. 700 Lijsten 8400 zegels zullen te bezichtigen zijn.

De gewichtheffers zullen de eersten zijn die medaljes gaan behalen. Op de avond van de eerste olympische dag (27 aug.) zal reeds de beslissing vallen in de gewichtsklasse tot 52 kilo. De hal waar het gewichtheffen plaats vindt is toegankelijk voor 2500 personen. (foto Scala).

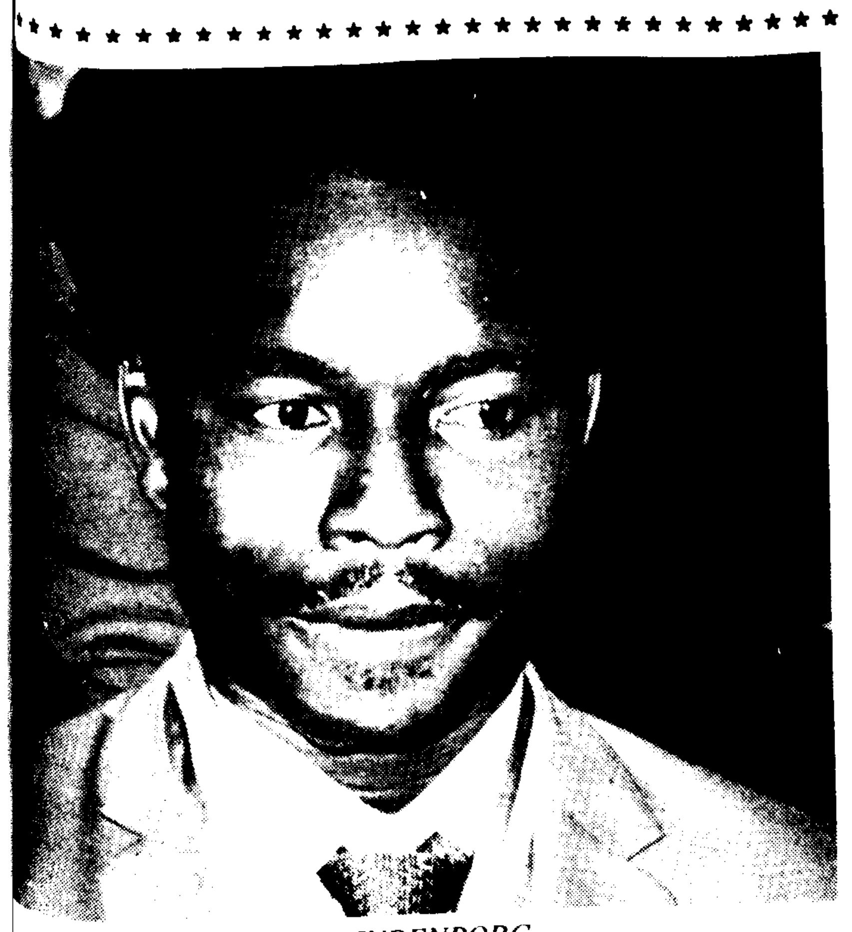
Journalisten moeten sneller zijn dan de atleten zelf

Zo zullen sportjournalisten hun werk verrichten in München. Ze hebben de beschikking over speciale perstafels, typemachines, telefoons en televisietoestellen.

Journalisten moeten op de O.S. na de renners de snelste mensen zijn. Overal moeten ze aanwezig zijn, en moeten zij een maximum aan verslagen maken, wat een zware taak zal zijn. Zowel fysiek als intellectueel wordt veel van de olympische verslaggevers geëist, maar het comite zal hun het werk verlichten: Een informatiecentrum in het Olympisch Dorp zal gegevens en resultaten in acht talen doorgeven tengerieve van de perscentra in 126 landen. Ongeveer 4000 journalisten zullen evenwel naar München komen. Zo ook een 2500 technici die belast zullen zijn met radio- en televisieuitzendingen. Zij zullen in een apart journalistendorpje van dertien huizenblokken verblijven. Bij alle sportevenementen zullen er op de tribunes plaatsen gereserveerd worden voor de journalisten. Enkele van deze plaatsen zijn zelfs voorzien van lessenaars, telefoons, schrijfmachines en televisietoestellen, waardoor elders gehouden wedstrijden ook gevolgd kunnen worden. Voor de goede gang van zaken zijn er 30 tot 40 miljoen vellen papier nodig om de pers, radio en televisie, scheidsrechters en juryleden en deelnemers op de hoogte te houden van de resultaten. Men kan indien gewenst vóór de aanvang of tijdens de O.S. van volledige informatie voorzien worden (computers). Na de Spelen wordt op de koop toe een twee delen tellende uitgave gepubliceerd over de Olympiade.

1972 - OLYMPISCH JAAR - 1972

1972 - OLYMPISCH JAAR - 1972

..„CHIKI" LINDENBORG....

ntillen naar Munchen

STAD. — „Naar het schijnt, zullen volgend jaar alleen de gewichtheffers naar München mogen gaan", zo was de heer worden. Deze normen zijn:

	297,5 kg	655 1/2 pond
cht (52 kg)	322,5 kg	710 1/2 pond
wicht (56 kg)	355 kg	782 pond
wicht (60 kg)	390 kg	859 1/2 pond
cht (67,5 kg)	425 kg	936 1/2 pond
wicht (75 kg)	435 kg	958 3/4 pond
rgewicht (82,5 kg)	455 kg	1002 3/4 pond
aargewicht (90 kg)	475 kg	1046 3/4 pond
cht (110 kg)	487,5 kg	1074 1/2 pond
gewicht (boven 110 kg)		

de gedurende welke de gewichtheffers hun totaal aan de normen mogen aanpassen is gesteld van 1 augustus 1971 tot en 1972.

orbereidingen

t Oberwiede olympionden die drie miljoen e meter in ak groot zijn ats 3,8 km centrum van verwijderd meer dan joen kubiezand opgeom het landvan de nodige meren, partien km wevoorzien. Het eenfeld is orme schrootvan 10,85 milbieke meter tig van de Wereldoorp 14 juli 1969 men met de zaamheden: 2250 grote en 2500 kleine bomen werden aangeplant, 180.000 bosgajes en 43 km elektrische leiding aangelegd, 10 km telefoonkabel, 8 km waterleiding en 4 km riolering. In de straten van het Olympisch Dorp komen 750 lantaarns te staan en 32 bruggen zullen aan het geheel een gestroomlijnd aanzien geven. Op dit gigantische sportterrein vallen vooral op, het Olympisch Stadion welke plaats biedt aan (slechts) 80.000 mensen, de turn- en gymnastiekzaal, het doorzichtig dak van 75.000 vierkante meter en het perscentrum met als blikvanger de hoge televisiemast. Het overdekte zwembad komt geheel te staan onder het doorzichtig dak. Het stalen staketsel dat het dak moet dragen weegt 1645 ton, en bestaat uit kabels die door middel van 137.000 hechtingen in elkaar gewoven zijn. Het Olympisch Stadion zal het toneel zijn van alle begin- en slotceremonies, de atletiekfinales (behalve de marathonloop en de 50 km snelwandelen) en het toernooi om de „Prix des Nations". (paardenrennerij.)

het centrum van het Olympisch Dorp 25 maanden voor de opening spelen. Op de voorgrond het Olympisch Stadion in aanbouw. Achter foto links staat het overdekte stadion terwijl rechts ook het overdekte stadion te zien is. Uiterst links boven, de verblijfplaatsen der lijke atleten. De hoge T.V.-mast is hier de blikvanger.

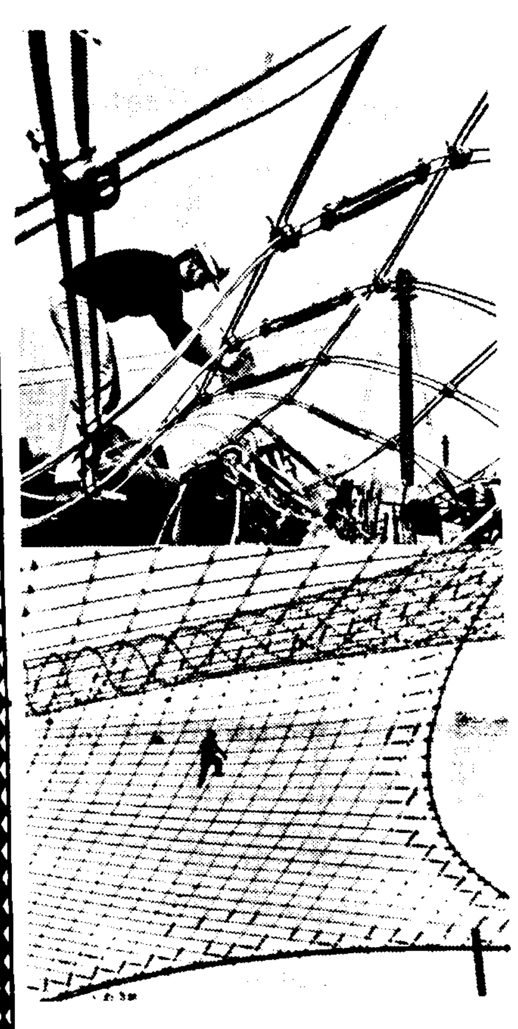
WILLEMSTAD. — In München (W-Duitsland) zal in 1972 de opening plaats vinden van de twintigste Olympische Spelen, welke van 26 augustus tot en met 10 september gehouden worden. Dankzij de participatie van honderden miljoenen mensen kan dit komend sportevenement beschreven worden als een documentaire van deze tijd. Voor de eerste keer in de geschiedenis der O.S. zullen sport en techniek hand in hand samengaan.

Techniek dient de sportwereld

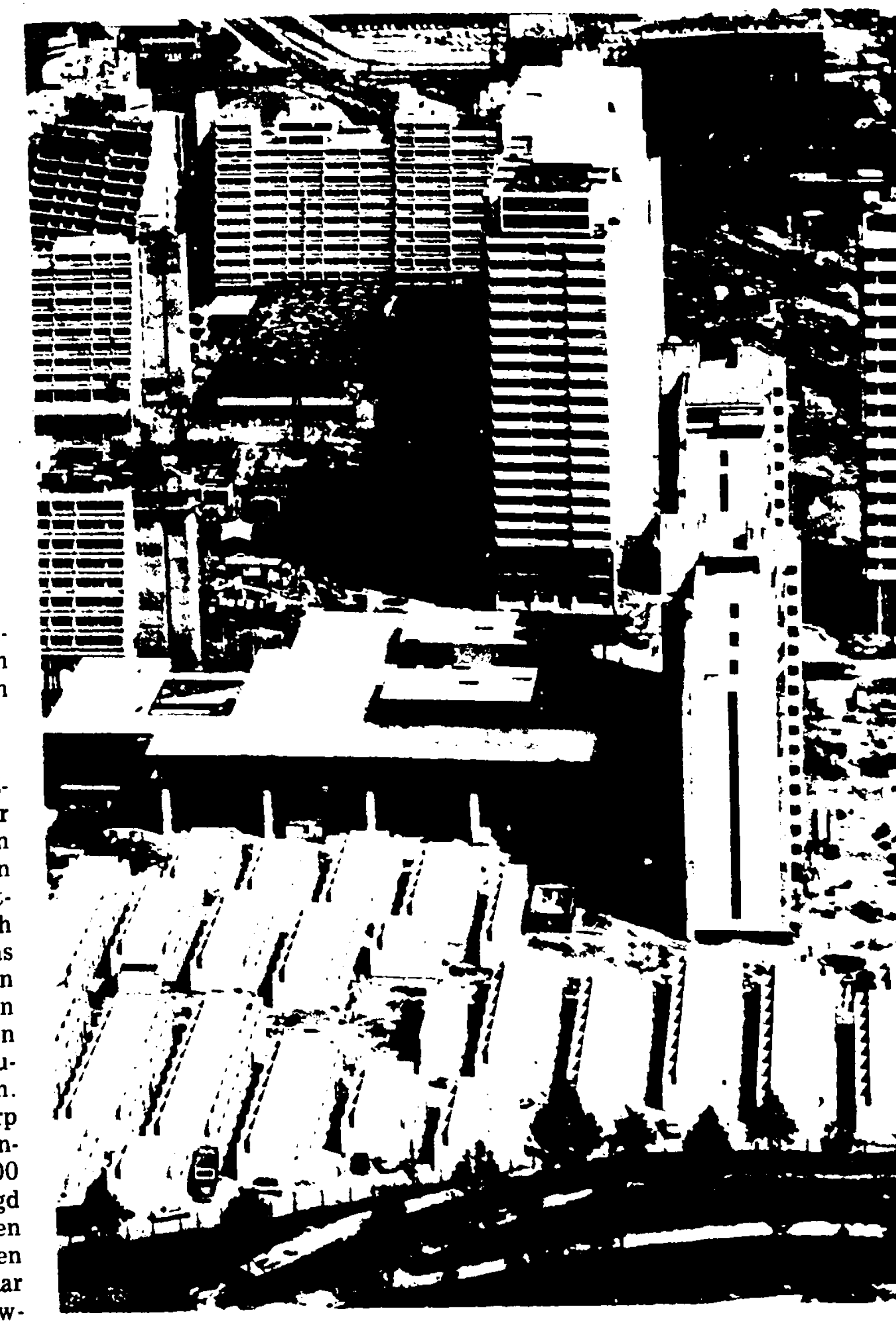
De Spelen van München, waarin ca. 1.582 miljoen Duitse Marken geïnvesteerd werden, zullen opvallen door een arsenaal aan technische vernuftigheden, welke in dienst staan van de sportman, het publiek en de communicatiecentra. Kennis gemaakt zal worden met het massatransport, wat het vervoer van tienduizenden mensen in enkele minuten van de ene naar de andere plaats mogelijk maakt, geperfectioneerde tijdopnemingsapparaten die de taak der juryleden grotendeels overnemen, computers die erop toezien dat niet van het schema wordt afgeweken en die het communicatiewerk vergemakkelijken, bouwwerken die technisch zowel aan de atleet als aan de toeschouwer voldoen en de moderne telegrafie- en telecommunicatie. In München zal gestreden worden om 365 gouden, 365 zilveren en 382 bronzen medaljes.

De Olympische bouwwerken krijgen in München langzaam maar zeker vorm. In een veld van kranen en bulldozers worden andere dingen zichtbaar: Bungalowgebouwen, flatwoningen, hotels, het Olympisch Stadion waarin al voor een jaar gras groeit en het stalen scelet van een nog te voltooien kerk. Kortom een hele stad waar 12.000 atleten samen met het begeleidend personeel gedurende zestien dagen zullen verblijven. Na de Spelen zal dit Olympisch Dorp de modernste woonwijk van München zijn. Vele van de ongeveer 5000 flatwoningen zijn reeds aangevraagd of verkocht. De gebouwen worden nl. niet beheerd door het 167 leden tellende Olympisch Comitee, maar zijn eigendom van particuliere bouwondernemingen en een organisatie welke zich belast heeft met de bouw van studentenwoningen. Het Olympisch Comitee huurt deze woningen alleen voor de duur van de O.S. Een groot aantal van de 800 bungalowwoningen (vrouwendorp) wordt bv. reeds bewoond door studenten. Deze bungalows zijn gebouwd door de Student—Aid—Association. Over een scheiding tussen mannen- en vrouwendorp tijdens de O.S. door middel van een hek wat in het verleden altijd gedaan is, is nog geen beslissing gevallen. Toch zal het voor de dames mogelijk zijn het mannendorp te bezoeken, omgekeerd niet. Gestreefd wordt om het zo aangenaam mogelijk te maken voor de deelnemers aan de O.S. van München: Ze zullen de beschikking hebben over alle mogelijke faciliteiten, van een sauna tot een medisch centrum en van een bioscoop tot een kapsalon. In het Olympisch Dorp zal het voetgangers- en motorrijtuigenverkeer gescheiden worden.

De wegen voor het gemotoriseerd verkeer komen onderaards te liggen terwijl het voetgangersverkeer bovenaards geschiedt. Gelijk drie armen staan de achttien-verdiepingen tellende flatgebouwen (voor de mannelijke deelnemers) rondom een centrale plek, waarop een zwembad, een bank, restaurants, winkels en een kerk komen te staan. Op deze plaats komen later ook scholen te staan. Voor dit Olympisch Dorp is zelfs een burgemeester benoemd. In het dorp staat ook een reusachtig eetzaal welke een capaciteit van 2600 man heeft. Hier zal de olympische deelnemer een uitgekiende maaltijd bestaande uit eiwitten en vitaminen krijgen. Diegenen die wat anders lusten kunnen nog altijd terecht bij drie andere keukens. De olympische gonden zijn door tuinen omgeven en terrasvormig. De bedoeling van de architecten Heinle en Partner is dat de atleet in München niet in een luxueus hotel komt te zitten, noch in een uit staal opgetrokken complex wat alleen afschrikwekkend kan werken.

De „knopen" van het stalen net van 75.000 m2 dat dient ter ondersteuning van het doorzichtig acrylglazen dak van het Olympisch stadion. De kabels zijn 137.000 keer aan elkaar vastgeknoopt. Het dak dat in vierkantjes van 75 bij 75 cm verdeeld is, beschermt ook tegen zonnestralen. Z ie foto, overgenomen uit Scala.

Het Olympisch Dorp op een foto welke in het blad Scala verscheen. Op de voorgrond de verblijfplaatsen voor de vrouwen (bungalows) terwijl op de achtergrond het mannendorp hoog optorent.

Door-zichtig dak

Vanaf september 1969 werkt men koortsachtig aan wat men in München „het neusje van de zalm" zal noemen: Het doorzichtig dak van 75.000 vierkante meter. Dit dak zal de helft van het Olympisch Stadion overdekken, het stadion voor de indoorsporten (atletiek en wielrennen), het overdekte zwembad en een deel der toegangswegen naar de sportfaciliteiten. Het dak zal door pilaren ondersteund worden die tot een hoogte van tachtig meter reiken. Op deze stalen palen komt een kabelnet te rusten waarvan de „mazen" 75 bij 75 centimeter grot zijn. Hierop wordt het dak gelegd dat van acrylglasplaten gemaakt is. Door dit dak is het mogelijk televisiebeelden uit te zenden zonder gehinderd te worden door schaduwen. Men zal trouwens geen last hebben van zonnestralen.

Fakkel

Op zaterdag 26 augustus zal het Olympisch Vuur in München aangestoken worden. Hiervoor zal een weg van 6.600 km overbrugd moeten worden door duizenden atleten, die de Olympische fakkel van Olympia (Griekenland) naar München moeten brengen. Dit geschiedt dag en nacht. Vanuit München zal het Olympisch Vuur overgebracht worden naar Kiel, waar de zeilwedstrijden gehouden zullen worden. Iedere atleet mag de fakkel slechts duizend meter verder dragen waarvoor hij vijf minuten krijgt. Als souvenir krijgt elke atleet de houder van de fakkel.

Verlichting

In het Olympisch Stadion (en andere sportfaciliteiten) zal een kunstmatige Halogeen-(dag)verlichting worden geïnstalleerd waarvan de 550 lichtbronnen gemonteerd op vier masten een capaciteit hebben van 245.000 lampen van 60 watt. Deze Halogeenverlichting maakt het mogelijk dat kleurentelevisiebeelden 's nachts van betere kwaliteit worden. Het stadion heeft ook gewone verlichting.

Training centrum

Aan trainingsterreinen heeft men in München de beschikking over 73 sportterreinen met een oppervlakte van 450.000 vierkante meter. Na de O.S. zullen deze sportvelden een deel vormen van de Sport- en leraren universiteit van München waaraan zo'n duizend studenten verbonden zullen zijn. Het zal tevens de plaats worden waaruit belangrijke regels en commentaren inzake de sport gegeven zullen worden. De sportvelden zijn, om een voor het oog lijkende grote manifestatie van sportlieden te voorkomen, trapsgewijze aangelegd met als scheidingslijn bomen en bossen.

Afval

12.000 Atleten en begeleiders. 4000 journalisten en 2500 technici. 20.000 helpers en op de koop toe meer dan 10.000 toeschouwers zullen dagen lang voor tonnen aan afval zorgen. Dit is een van de problemen waarmee men op de O.S. altijd mee te kampen heeft gehad. Een pneumatisch systeem zal in München afdoend voor zorgen dat het Olympisch Dorp gevrijwaard blijft van papierafval. Via een 5 km lang systeem van afvoerbuizen zal het vuil met een snelheid van 20 meter/seconde naar een centrale silo getransporteerd worden. waar het tot het vijfde deel van het oorspronkelijk volume tot balen samengeperst word. In containers die elk acht kubieke meter kunnen bevatten wordt het vuil opgeslagen. Schoonmaakteams zullen bij honderden werken in de korte periode tussen de morgen- en middagspelen, terwijl andere teams continue bezig zijn in de straten van het Olympisch Dorp.

Faciliteiten

Het Olympisch Dorp is meer dan een verblijfplaats dat slechts dient tot onderdak. Het is een dorp waar men zich kan ontspannen en in broederschap naast elkaar leeft. Het vrouwendorp telt 800 apartementen in een wolkenkrabber en nog 900 in bungalowuitgaves. Het mannendorp telt 2995 apartementen waarin 11.715 bedden staan. Het dorp is verder zo aantrekkelijk mogelijk gemaakt: Vergaderzalen, café-restaurants, informatiecentra, allerlei soorten winkels en een medisch centrum met alle faciliteiten van een modern hospitaal. Ook met de vrijetijdsbesteding heeft men rekening gehouden: Een theater waar toneel en muziek wordt gegeven, een internationale club, diskoteek, radio en televisie, ontspanningszalen en een bioscoop waar de gesproken tekst van de film in vijf talen door koptelefoons doorkomt. Het vervoer wordt verzorgd door 80 bussen, 400 minibussen en 100 auto's. De olympische zeilers zullen van Kiel, 900 km ten noorden aan de zee, naar München overgevlogen worden in speciale vliegtuigen om de openings- en slotceremonies bij te wonen.

Vijftien maanden voor de opening van de Olympische Spelen te Munchen is reeds het computercentrum klaargekomen. Onder de zitplaatsen van het Olympisch stadion ligt een zaal waar computers, geheugenmachines, telexmachines en drukpersen zijn opgesteld. Geregeld worden er testen afgenomen. Gedurende de 16 olympische dagen zullen de resultaten van 31 sportvelden en zalen, gelegen tussen Munchen en Kiel, het centrum binnenstromen. In fracties van seconden worden de verkregen gegevens door computers met vergelijkbaar materiaal (programma's) gestaafd, waarna de uitslagen bevestigd en door telexen in razend tempo in acht talen geschreven worden. Het apparatuur werd geleverd door de firma Siemens AG Berlin München. Het brein ligt verscholen in drie reusachtige computers die verbinding hebben met alle stadions en sportfaciliteiten. Dit centrum heeft twintig miljoen Duitse Mark gekost.

1972 - OLYMPISCH JAAR - 1972

Uitbreiding en vernieuwing gaan 1,5 miljoen kosten

VOORLOPIG NOG GEEN KLEURENTELEVISIE

TELE-CURACAO SNAKT NAAR LEVENSRUIMTE

CHARLES CORSEN
. . . vechten met de ruimte . . .

WILLEMSTAD – TeleCuracao gilt om levensruimte. Elf jaar geleden begonnen als „huisbioscoop" met achttien werknemers huist het Curacaose televisiebedrijf nog steeds in dezelfde kleine ruimte op de berg Arrarat, met vrijwel dezelfde inmiddels zwaar verouderde apparatuur maar nu met 39 man. Een kind van elf jaar hou je niet in een kinderbox en het laaiende enthousiasme waarmee de vaste kern van het Tele-Curacao personeel nog steeds werkt is alleen nog maar gebaseerd op de hoop die deze mensen hebben op spoedige realisatie van de hoognodige uitbreiding en vernieuwing levensruimte welke moet komen in de vorm van een splinternieuw gebouw inplaats van het bestaande, een project van anderhalf miljoen gulden te bouwen in drie fasen, waarvoor de Nederlandse Omroep Stichting (NOS) een rapport heeft uitgebracht dat nu bij de regering ligt.

Eerst wordt gedacht aan een afdeling film, zodat George Neman en zijn mensen die nu in een onooglijk hok huizen maar daar toch even het beste film-department van het Caribisch gebied hebben gemaakt, een adequatere ruimte krijgen voor hun montage, synchronisatie en archief. Daarnaast komt er een beter uitgeruste donkere kamer, een ruimte voor ontvangst en verzendingen van films en kantoren.

Tegelijkertijd wordt er in de eerste fase een gebouw voor de afdeling nieuws en omroep neergezet met plaats voor een redactie bestaande uit een chef-nieuwsdienst en een verslaggever, ruimtes voor telex-apparaten, kantoren en een aparte afdeling omroep. De bouw van dit gedeelte zou binnen een half jaar kunnen worden gerealiseerd.

In de tweede fase die hierop aansluitend zal moeten beginnen gaat men eerst een gedeelte van het oude gebouw slopen, waarna men kan gaan bouwen aan nieuwe studio-ruimten.

De bedoeling is dat er twee studios komen zodat er ook tijdens uitzendingen in de ene studio gewerkt kan worden aan programmas is de andere.

Ook de zender zal een uitbreiding ondergaan, doordat men het vermogen wil brengen van de huidige 500 watt naar vijf kilowatt hetgeen uiteraard de beeldkwaliteit ten goede komt en een betere ontvangst garandeert.

In de derde fase wil men tenslotte een administratiegebouw neerzetten voor de direktie en staf, kantoren, boekhouding, verkoopafdeling enz; verder een mobiele unit garage en een werkplaats die hard nodig is te oordelen naar het zweetkamertje waarin nu gewerkt moet worden.

Apparatuur

Behalve bouwen moet men natuurlijk ook investeren in nieuwe apparatuur om bij te blijven op technisch gebied en te voorkomen dat men hopeloos vast komt te zitten door mankementen met verouderde apparatuur. Ook hier is in de afgelopen tien jaar niets of nauwelijks iets aan gedaan door gebrek aan geld en nu Nederland in principe bereid is financiele steun te verlenen om ons televisiebedrijf opnieuw op poten te zetten is het natuurlijk zaak dat dit zo efficient mogelijk gebeurd. Gedacht wordt aan een mobiele-unit, video-tape en of micro-wave apparatuur met mogelijkheden voor kleurenuitzendingen in de toekomst.

Hoever deze toekomst van kleur op het scherm nog van ons af ligt is momenteel nog moeilijk te zeggen. Vast staat dat er op de markt eerst een behoorlijk aantal kleurenontvangstoestellen moeten zijn voor men ertoe overgaat. In deze is het van belang dat Venezuela plannen heeft om volgend jaar al met kleurenuitzendingen te beginnen zodat verwacht kan worden dat dan spoedig kleurenontvangers die zo'n achthonderd gulden zullen gaan kosten bij ons op de markt zullen komen. Maar dat is allemaal toekomstmuziek.

Personeel

Ook voor wat het personeel betreft bestaan er plannen die moeten leiden tot een verbetering van de bezetting en de kwaliteit. In de omroep- en nieuwssector wil men met meer full-time krachten gaan werken inplaats van zoals tot nu toe met freelancers. Sinds ongeveer een jaar is er een cursus voor het personeel waarbij men drie keer per week les krijgt in onderwerpen als film- en t.v.-techniek, regie, creativiteit, producing enz. Er zijn door Nederland twee studiebeurzen toegezegd waardoor volgend jaar twee medewerkers zich kunnen gaan bekwamen in vakken als zenderonderhoud en beeld- en regietechniek i.v.m. het gebruik van een videotape installatie.

Voorts bestaan er plannen om iemand een cursus in programmamaken te laten volgen bij de Wereldomroep in Hilversum en een geschikte kracht op te leiden speciaal voor onderwijstelevisie.

Tele-Curacao direkteur Charles Corsen: „alleen op die manier kunnen wij meegroeien met de behoefete van het steeds kritischer wordende kijkpubliek. Hoe ik dat meet? Aan de reacties die binnenkomen wanneer wij programma's uitzenden die beneden een bepaald peil liggen. Het wordt steeds moeilijker een gebalanceerd programma te maken waarmee iedereen tevreden is. Wij proberen tussen de amusementsprogrammas culturele uitzendingen, actualiteitenrubrieken en documentaires te verzorgen, waarbij wij uiteraard ook rekening moeten houden met onze sponsors".

Verkoop

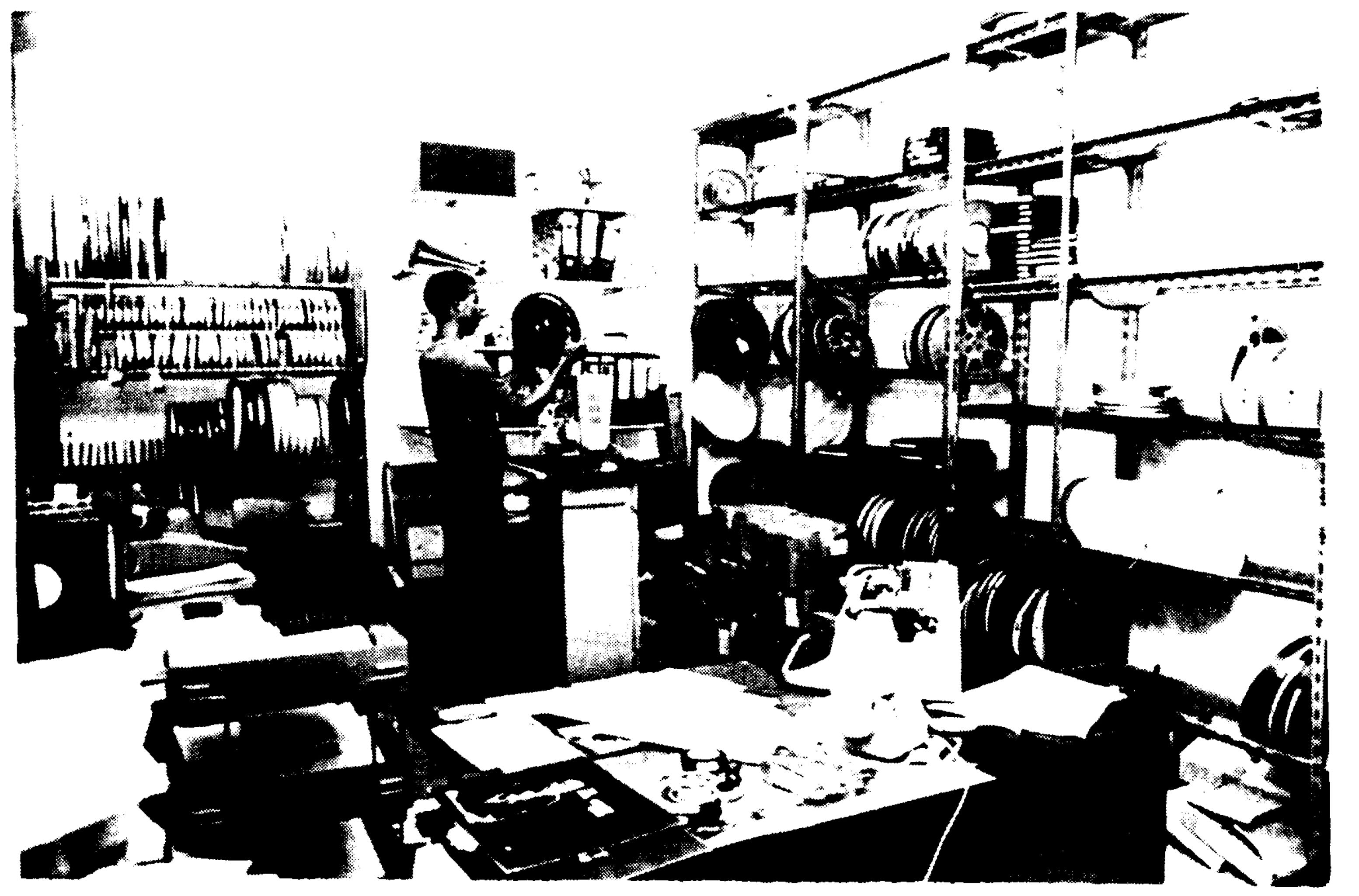
Wat dat sponseren betreft kan gezegd worden dat Tele-Curacao het gemeten naar internationale maatstaven niet gek doet. Bij de commerciele t.v.-stations in de V.S. ligt de verkoop om en nabij de 65 pCt van de beschikbare zendtijd, terwijl dit bij Tele-Curacao met een veel kleinere markt reeds meer dan vijftig procent is. Wel zou men graag iets aan de tarieven willen doen die nogal aan de lage kant zijn. Men wil het daarbij speciaal zoeken in extra toeslagen voor spots vlak vóór of na nieuwsuitzendingen e.d. Op het programma voor volgend jaar staat een serie met lokale artiesten (40 uitzendingen) van een half uur welke door Tele-curacao zelf verzorgd zal worden en verwacht wordt dat dit de verkoop van t.v.-spots – gezien de ervaringen met b.v. de show van Angel Job – aanzienlijk zal vergroten. Verder denkt men aan een quizz gebaseerd op cultuur en folklore van de Nederlandse Antillen en met deelname van middelbare scholieren en minstens één keer per week een goede documentaire b.v. op zaterdagavond. Plannen genoeg dus bij de direktie van Tele-Curacao, maar eerst wordt gewacht op het verlossende woord dat het begin van de zo noodzakelijke uitbreidingen en vernieuwingen moet inluiden. Als dat gebeurt dan staat Tele-Curacao er weer gekleurd op, ook zonder kleurentelevisie....

In de controlekamer kan men bijna niet bewegen, zo dicht staat de apparatuur bij elkaar opgepropt.

De studio van Tele-Curacao waar men zich moet behelpen met verouderde apparatuur en waar er nauwelijks ruimte is voor life-uitzendingen.

Dit is de filmotheek van Tele-Curacao waar George Neman de scepter zwaait. Hier komen de films aan, moeten zij weer verzonden worden, geselecteerd, gemonteerd, gepreviewd enz. En toch zegt men in het buitenland dat de film-afdeling van Tele-Curacao één van de beste is van het Caribisch gebied.

Opslagruimte heet dit, maar men zou het ook een rommelhok kunnen noemen. Hoe men voor de uitzendingen de nodige attributen weet te vinden is ons een raadsel.

Hector Rosario in het „nieuwskamertje" waar het geratel van telexen het telefoneren en het rustig voorbereiden van de volgende nieuwsuitzending bijna onmogelijk maakt.

SCHOENMAKERSBEDRIJF CHARLES BAAHR

t.o. San Pedro Hospitaal, tel. 3290

wenst U allen en in het bijzonder zijn vele cliënten

[Vro]lijk Kerstfeest en Gelukkig Nieuwjaar

Ook in 1972 staan wij voor U klaar.

De VERENIGING VOOR VEILIG VERKEER ARUBA

WENST U ALLEN

Prettige Kerstdagen en Voorspoedig 1972

DOCH BOVENAL

Veilige Feestdagen

[Wa]ar u de komende feestdagen ook gaat, vergeet niet, dat [al]cohol en gasoline de grootste vijanden zijn.

HEARTIEST GOOD WISHES!

and **HAPPY NEW YEAR**

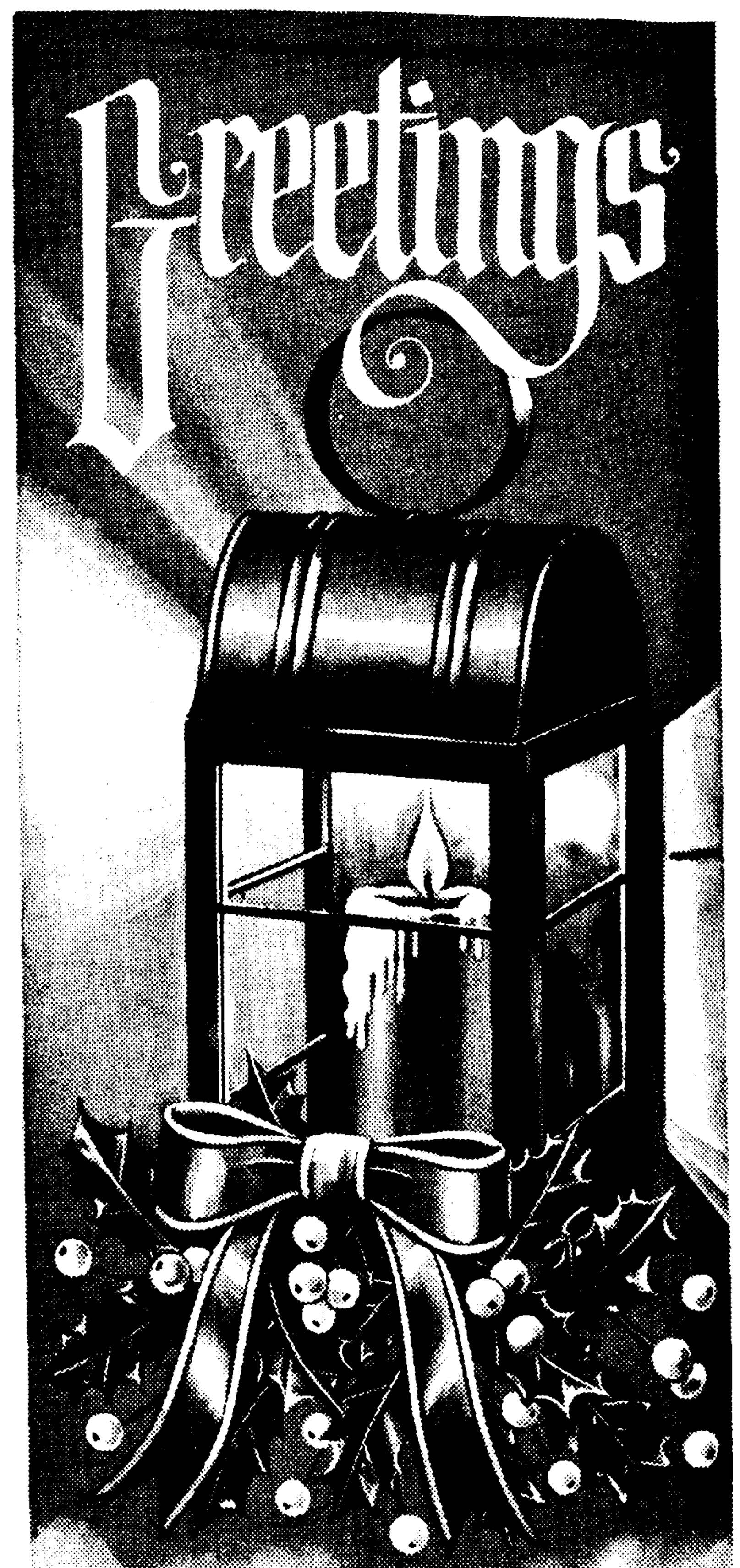
Thanks for your patronage.

SEAVIEW HOTEL

(Sam Hazel)

[F]rontstreet SINT MAARTEN

[I]n 1972 also for a great and relaxing stay in Sint Maarten.

Christmas warmth and Christmas cheer,
We extend to you this time of year.

MERRY CHRISTMAS HAPPY NEWYEAR
TO ALL OUR FRIENDS

* Philipsburg Utilities Co. N.V.
* Windward Island drug stores N.V.
* Cyrus Wathey Inc.
* Fatum — E.N. en N.E.N. —A.I.U — Lloyds.
* Self Service Supermarket N.V.
* Shell
* St. Maarten Motors N.V.
* St. Maarten Harbour and Transportation Corporation N.V.
* Windward Islands Airways N.V.
* Watkan Trading Co. N.V.

Dank zij onze vele cliënten is ook dit jaar een succes geworden. Moge wij ook in 1972 op U allen rekenen?

Zalig Kerstfeest en Gelukkig Nieuwjaar

CARNICERIA DINA

(ANDRE CAZENAVE)

HENDRIKSTRAAT 15 ORANJESTAD

We thank you for the patronage in the past year.

We wish you all

MERRY X-MAS

AND

HAPPY NEW YEAR

ALL ELECTRIC

(Rudy Stamm)

Sint Maarten

FIRST NATIONAL CITY BANK

Aruba Branch.

Best wishes for a jolly holiday from our entire staff!

Heineken bier

JAN BRUINSMA N.V.

FOODCENTER INC.

JAN BODEGOM (WINDWARD ISLANDS) N.V.

SINT MAARTEN

[M]erry Xmas and [H]appy New Year

[A.] B. SCOTT [A]ND SON

CUL-DE-SAC

Sint Maarten

Agent for:

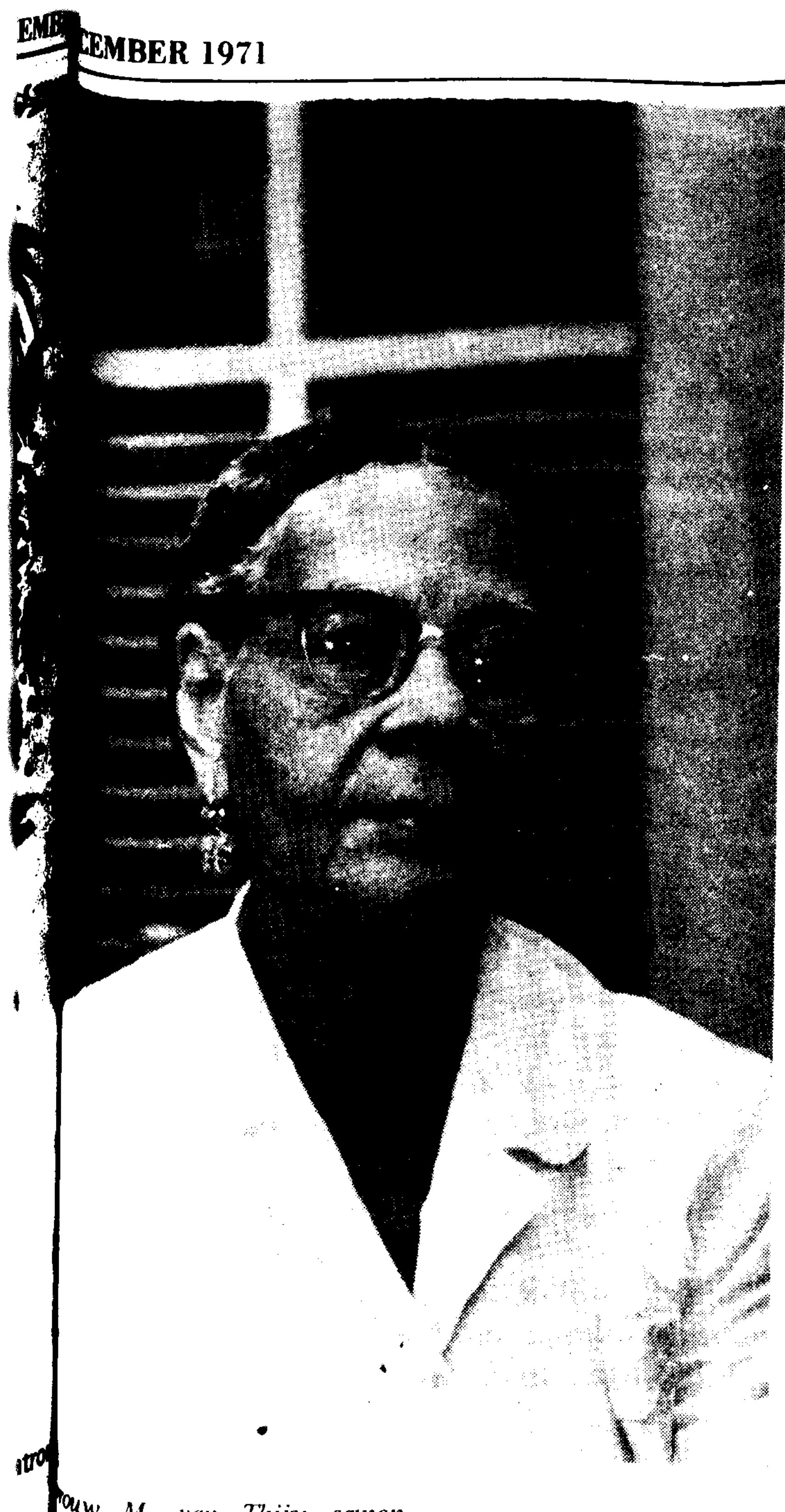
Esso

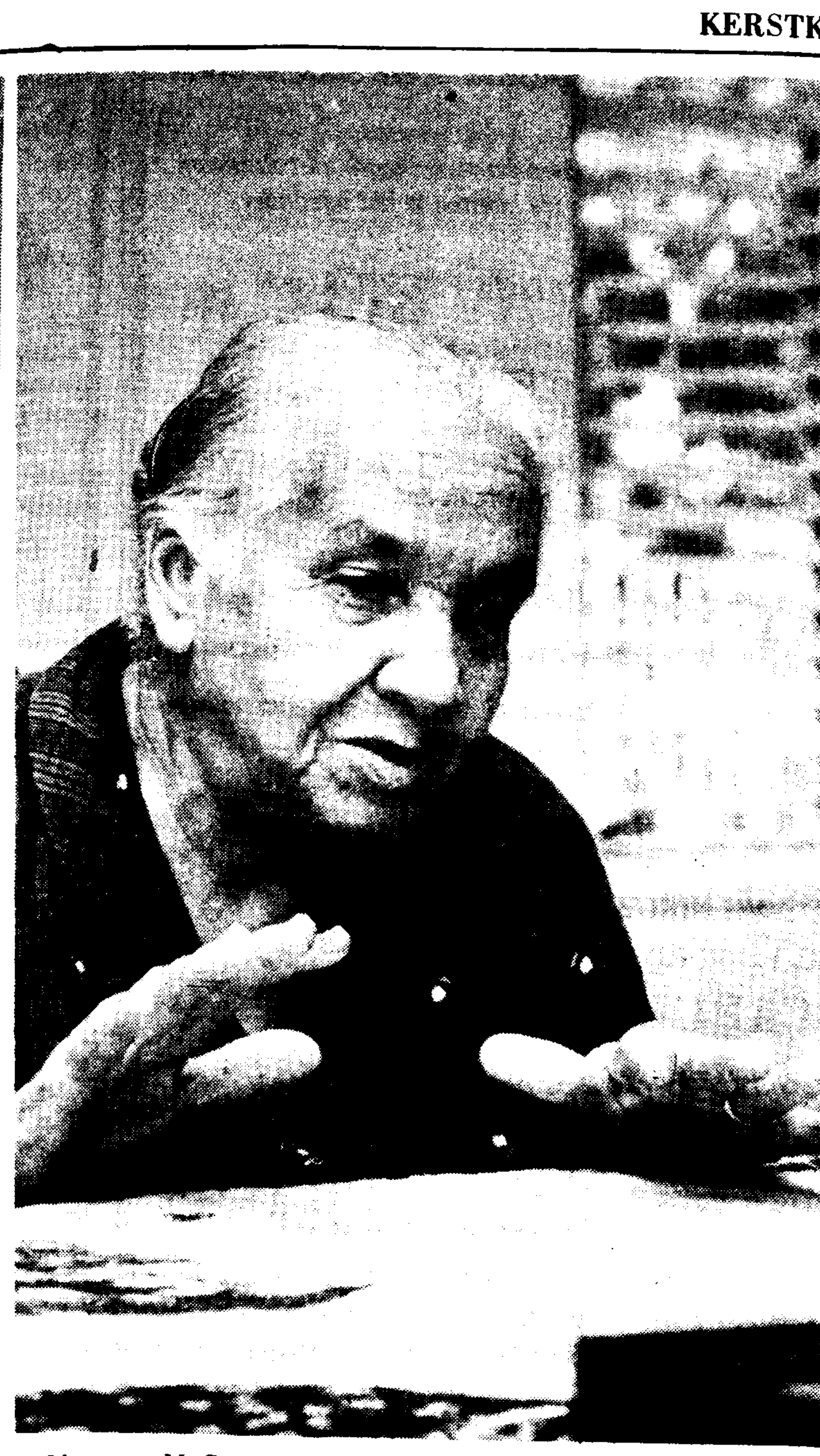
Windward Islands Contractors n.v.

Point Blanche

ST MAARTEN

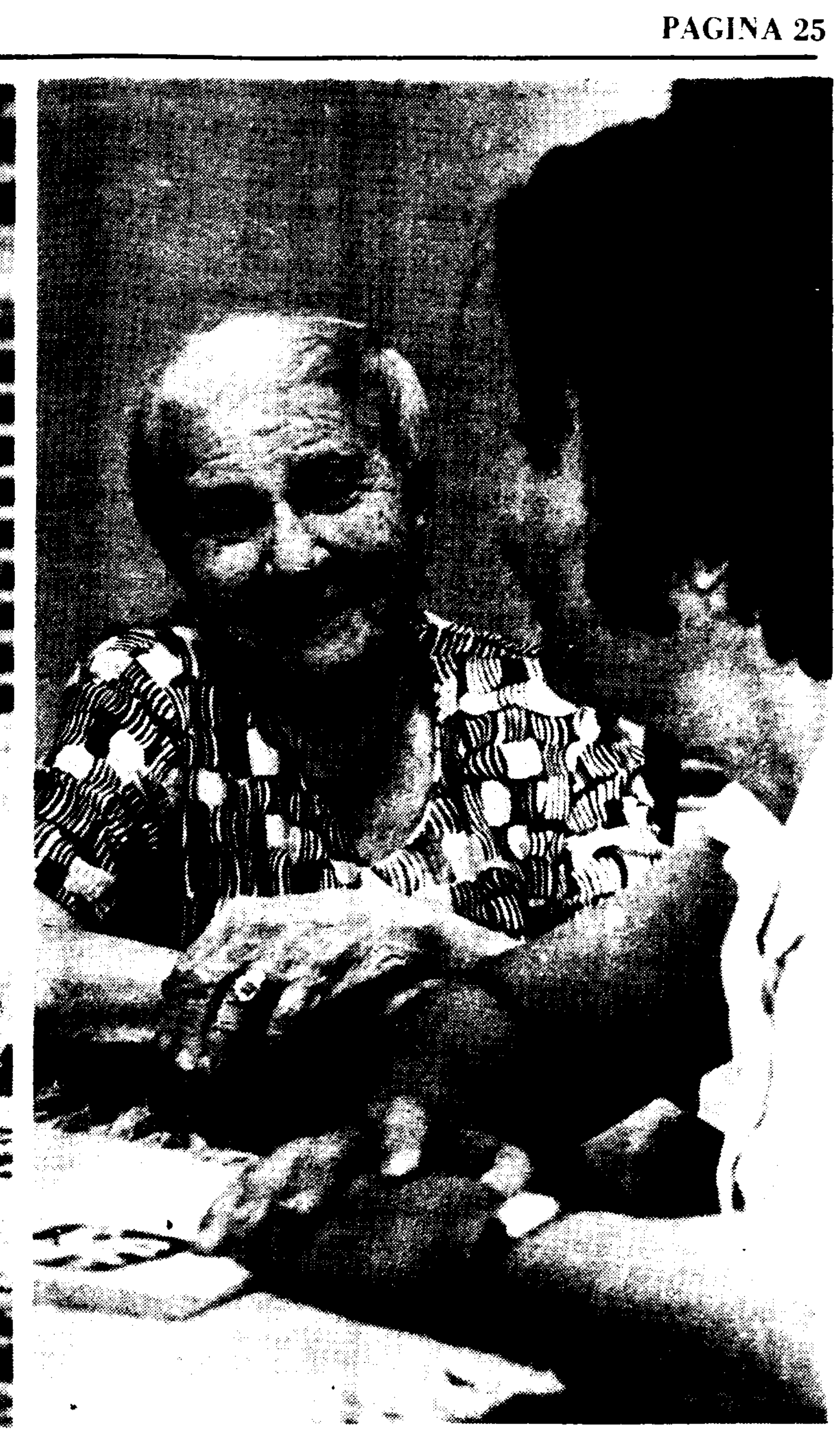
uw M. van Thijs: samen maken......

Mevrouw M. Spencer: tambu echte rotzooi......

Mevrouw E. van Utrecht: met paard en sjers naar de kerk.....

Mevrouw C. Ossenkopp: grote pot koffie met kaneel.....

Voor bejaarden betekenden feestdagen:

MOOIE KLEREN EN LEKKER ETEN

IEFSTE WENS: MEER MUZIEK OP FEESTDAGEN

AI – **De afspraak was gemaakt voor negen uur 's morgens. Maar de** oren waren er belangrijke rechtszaken geweest en op die ochtend zelf n er moeilijkheden bij een bedrijf. Gauw een telefoontje, dat we een later zouden komen. Die oudjes hebben toch de tijd aan zichzelf. Het dat ze echter al klaar zaten, om half negen, voor hun gesprek met de In zo'n situatie kan je het niet over je hart verkrijgen om bruutweg te , dat de afspraak een uur is uitgesteld. Dus wat vlugger werken om de te beperken tot een half uur. En inderdaad, bij aankomst zaken twee vier dames er al, en de resterende twee om het kwartet vol te maken gauw genoeg gevonden. Hun tasje in de hand, want de gemeenschap is ed maar niet gek en dus moeten de bejaarden het in de tehuizen stellen privacy; ze moeten de gehele dagen met het enige bezit, dat zij , rondlopen, een bezit dat samengebald is in de handtas. Op het eerste een vreemde indruk, bij enig nadenken eigenlijk zo in en in triest.

het gesprek krijg je de indruk, n zich wel thuis voelt in het dat wel, maar men is ook o zo g, als men kan vertellen, dat egelmatig bezoek krijgt, dat ens een keer wordt opgehaald. door familieleden, hetzij door n, bij wie men vroeger in is geweest. Wanneer je er na uur weggaat, dan maak je het plan er weer eens spoedig heen aan. Zo gezellig kunen zij elen. Hoe meer het gesprek rde, hoe meer men zich herin- van vroeger. Plotseling worden paar regels van een heel oude oe geneuried; of er wordt s uitgelegd, welk jurk men toen gen heeft op die en die dag. Kleren maken de man, s het spreekwoord, dat wel, het is een opmerkelijke gewaar- ing als iemand van zeventig jaar en zich nog de mooie jurk kan neren, de kleur, de stof, hoe id. Herinneren is soms zoet, prettig; niet alles echter haalt zich zo graag voor de geest. Als een wesp gestoken wordt kerd, dat tamboe iets vies is, iets gs; die dansen! Als fatsoenlijk je ging je daar niet heen. Maar vurig wordt er een pleidooi uden voor de tambu. De menin- zijn mooi verdeeld: twee dames ant tegen de tamboe, twee or. Het is niet verwonderlijk te n, dat de laatstgenoemden af- tig zijn uit Banda Abao. Dan is hter weer ineens een front: men aar Toela geweest. Nou die en waren wel vies, daar waren ze alle vier met elkaar eens. „En we en gelachen", wordt er aan evoegd. Dat lachen sloeg hoogst- chijnlijk niet op die dansen, op dat „co'i negroe". Zo diep dat er ingestampt, het is onbegon- werk ook maar te proberen nog te veranderen aan de gedachte. tmis, oudjaar, nieuwjaar, genoeg eiding tot mijmeren en ook eg reden en een wens te doen. gebeurt ook: „Als je als vrouw in nieuwe jaar als eerste mens een ontmoet, dan krijg je een kig jaar". We hebben dus maar ofd met Nieuwjaarsnacht even langs te komen. Het gesprek gaat echter niet alleen over zulke zaken als de feestdagen ook de dingen des levens komen aan de orde. Zoals nummers. Met de nodige aandrang krijgen we het er uit, dat 7 het geluksnummer is. Maar ook 64 of 52 zijn niet te versmaden. Duidelijk volgt hier onvolledig. Toch misschien voldoende om iets weer te geven van de sfeer der vroegere feestdagen en ook van het menselijke in de oudere mens. Wij hebben er echt plezier in gehad en de tijd leek voorbijgevlogen, zo gezellig was het. Wij hebben zoveel mogelijk geprobeerd het gesprek precies weer te geven zoals het ging. Ook als het een beetje van de hak op de tak ging, wat bij oudere mensen nogal eens gebeurt als ze herinneringen ophalen.

Vier bejaarde dames, vier verschillende mensen. De eerste reactie van mevrouw Ossenkop (77) was, dat zij zich niets meer herinnerde van Kerstmis. „Toen kenden we nog geen Sinterklaas. Op Kerstmis kregen we cadeautjes. Als je met Kerstmorgen opstond vond je de dingen, welke je gevraagd had. Nee er kwam toen geen kerstboom bij te pas".

Mevrouw M. Spencer: „We hadden toen een kribbe in huis. Het kindje, met de herders. Iedereen had dat in huis. Driekoningen, alles. Als kind zette je planten in huis, versierde je het huis. Kerstmis was een fijne dag. Je zorgde ervoor, dat er iets te drinken was, geen sterke drank, hoor. Wijn of zoiets. Moeder bakte krentebrood. Iedereen, die op bezoek kwam, kreeg dan een sneetje krentebrood. En ook wat te drinken. Je was mooi gekleed. Er was toen geen mis om twaalf uur 's nachts, maar om vier uur. Je was heel blij. Je kreeg van alles. Vooral als kind. Dat krentebrood, dat maakte je altijd zelf. Alles gebeurde zoveel mogelijk thuis".

Mevrouw E. van Uytrecht (86): Ik woonde te Santa Cruz. Zeventig jaar geleden. Santa Cruz behoorde bij de parochie van Barber. Heel ver van elkaar. Met vader ging ik op Kerstdag naar de kerk. Toen was er daar geen sprake van elke zondag naar de kerk te gaan. Daarvoor woonde je veel te ver van de kerk vandaan. In da dagen **voor Kerstmis ging vader naar de stad** toe. Op een keer, weet ik nog, bracht hij een nieuwe jurk voor me mee; blauw-grijs. Heel mooi versierd met prachtige kant en een ceintuur. En dan verder lakschoenen met gespen, die blonken schitterend. Daarmee ging je naar de kerk to op Kerstdag. Omdat het te voet veel te ver was vroeg mijn vader om het paard en de sjers klaar te zetten. Als je dan na de mis thuis kwam had je het fantastisch. Pan dushi; in de ovens maakte men grote en kleine broden. De mensen uit het dorp, die op bezoek kwamen, kregen een broodje. We brachten Kerstmis door met veel drank in huis en veel lekker eten. We slachtten een dik schaap.

Mevrouw van Thijs (79). Bij de Joodse familie waar ik werkte, hadden we een fijne Kerst. Met zijn drieën. We gingen naar de kerk. Ja, die Joodse families die zorgden er voor dat je elke week naar de kerk ging. Op Kerstmis kregen we ook bezoek. Bebementu di salú, fijn eten. Allemaal heel fijn. Ik heb 46 jaar bij die familie gewerkt. Eerst bij de oude mevrouw, die had één kind. Die dochter kreeg later vier kinderen. We mochten ook uit om onze familie een gelukkig Kerstmis toe te gaan wensen. Ik moest bij die Joodse familie de kinderen verzorgen. Ik heb er vier kinderen zien geboren worden in de familie. We hadden er ook een kribje in huis. Ja, ze spraken dikwijls over God. Ze zeiden ook: Den poder di Dios. Of laga Dios juda... Met Kerstmis: heerlijk eten. Soep, soms kalkoen, ajaka, pan dushi.... Als je op zondag niet naar de kerk ging, vroegen ze je, waarom je niet was geweest... Ik ben geboren te Savonet. Nee, ik ben nooit de Christoffel op geweest... Later is mijn moeder te Phlip gaan wonen. Mijn vader moest daar op de knoek toezien. Toen hoorden we onder de parochie van Barber. Te voet gingen we daarheen. Naar de hoogmis van acht uur. Regelmatig ga ik nog naar die familie toe. Of ze komen me opzoeken.

Krentebol

Van Uytrecht:Toen we in Santa Cruz woonden, kwamen de mensen uit het dorp ons Bon Pascu wensen. Dat was gewoonte en ze kregen een krentebol.

Mevrouw Ossenkopp: Met Kerstmis dronken we koffie. Promer cu tiru dronken we ook koffie; met kaneel uit een hele grote pot.

Van Uytrecht: De bevolking van de buurt die danste dan tamboe; de gehele dag.... Nee, ik weet er niet veel meer van. Ik ben veel te oud.

Ossenkopp: Er werden ook vlaggetjes uitgedeeld.

Spencer: „O ja... als men iets tegen je had schreef men dat op dat vlaggetje. Co'i loko. Je wist niet van **wie dat vlaggetje kwam. De mensen** van Hanchi Punda maakten die vlaggetjes. Ja, als je iets tegen iemand had, dan gebeurde dat. Het was net als een pamflet. Die tamboe was in Punda en Otrabanda. Bij de Klip bv. Als de politie erbij kwam, werd de tamboe opgebroken.

Tweede dame: Het was ook niet iets beschaafds. Hende-di-pueblo danste de tamboe. Ik ben nooit naar een tamboe geweest. Nee, stiekum ook niet.

Van Uytrecht: Ik ben wel eens gaan kijken. Naar het zingen geluisterd en naar het dansen gekeken.

Spencer: Nee, ik heb het nooit gezien. U moet weten; ik was een wees. Ik ben bij grootmoeder grootgebracht. Die was heel streng. Die zei me altijd: daar mag je niet naar gaan kijken, absoluut niet. Maar je kan natuurlijk niet je oren dichtstoppen. Ze dansten ordinair, indecent.

Van Uytrecht: Zeker niet allemaal. Een heleboel niet. Er waren veel mensen, die hem mooi dansten, net als in een danszaal.

Spencer: Ja, een goede tambu moet met bloed eindigen. Echte rotzooi.

Van Uytrecht: Nee, dat is niet waar. Alleen de slechte tamboes. Alleen de slechte tamboes eindigden zo, de goede tamboes niet.

Spencer: Ja in de Klipstraat „Hulanda" daar was het centrum van de tamboe. Daar leefden de mensen er maar op los. Ze hebben me verteld, dat er een pater Paula was. Die hoorde de tamboe en al die herrie. Hij wilde die tamboe laten opbreken. Pater Paula ging er op af. Toen hij er aankwam, deed men de deur achter hem dicht. Zo moest hij wel naar de tamboe kijken en werd hij ook nog bezongen: Zingt op tamboe-toon: Pader Paula, Pader Paula.... zamba a cai tapé. Toen is hij maar weggegaan. Ze hebben hem overwonnen.

Van Uytrecht: De slechte mensen dansen hem slecht, de goeden dansen hem heel goed.

Van Thijs: zingt een tamboe-liedje: mami.... mami; yiu, bin tuma bo cuminda, Lunita ta na sonjo, min por sali lagé só.

algemeen applaus

Ik ken het niet verder. Ik heb goed moeten denken om deze woorden nog te kunnen vinden.

Van Uytrecht: In onze tijd vielen er geen doden op Kerstmis. Er was weinig desordu. Het leven was toen veel rustiger. Dat is nu niet meer zo. Je feestte, de deur stond open. De mensen kwamen binnen, gingen weer weg. Natuurlijk werd er gedronken. Bij feest hoort drank. Maar niet teveel. Geen ruzie. Men dronk, wat men had, naar men het kon kopen.

Spencer: Jenever ook. Je maakte zelf this sommige drankjes. Zoals bijvoorbeeld likeur. Grootmoeder kookte de suiker tot stroop, dan **deed je er de vanille-essence bij of** een andere smaak. Heerlijk. Heel goed. Natuurlijk moest er ook rum in. Ook maakte je de anies-groen, of rose.

Van Uytrecht: Met Kerstmis gingen de getrouwde kinderen op visite bij hun ouders.

Spencer: Dat is altijd de gewoonte geweest. Bij elkaar op bezoek als familie.

Van Uytrecht: ....Si Dalia un ta mi Dalia, con su mama ta stimami; si Dalia un ta mi Dalia, con su mama ta mi suegra. Vervolgt even later met een ander tamboerliedje: Cu Santa Martha ta asina dushi, corda Punda mes; cu Santa Martha ta asina dushi, corda Punda mes.

Van Thijs: Met Kerstmis kwamen twee of drie vriendinnen bij mij. Dan dronken we wat. Het was heel gezellig. We maakten dan zelf ook wat muziek en dansten met elkaar. Echt leuk. Of zij kwamen bij mij of ik ging naar hen toe. We maakten zelf samen muziek op een tamboe.

Ossenkopp:e hebben Toela gezien. Nog nooit mensen zo zien dansen, zo slecht. Zo lelijk...

Spencer: Zoiets heb ik nog nooit gezien. Dat stuk van die slaven... O ja Toela. Ik vond het niet leuk. Ik houd er niet van. Natuurlijk het ging over slaven, ordinaire mensen. Die meisjes dansten zo slecht.

Van Uytrecht: Je moet die mensen niet bekritiseren. Zo was het toen. Zij deden dat om de mensen te laten zien, hoe het er toen uitzag. Dat stond ook in de krant. Dat werd voorgelezen.

Spencer: Ze waren er toch niet bij toen?

Van Uytrecht: (glimlachend om zoveel onbegrip). Dat hebben ze natuurlijk uit boeken gelezen.

Spencer: Het soort eten voor de warme maaltijden hing van de omstandigheden af. De arme mensen maakten soep van schapen- of geitenvlees. Als je er wat beter voorzat, dan slachtte je een paar kippen. Dat werd allemaal vóór Kerstmis klaar gemaakt. Op de dag zelf kookt je niet. En dan verder pasteitjes, ajaka's. Allemaal lekkkere dingen, als je er tenminste geld voor had. Bij mijn tante hielp ik bij het maken van de ajaka's. Zo leerde je het ook. Dan keek je, pikte wat weg en hield het achter de hand. Rozijnen, pruimen. Als je klaar was zei tante: Maak nu ook zelf een ajaka. De mijne was altijd heel groot. Iedereen merkte de ajaka die zij had gemaakt, zodat de ander er niet aan kwam.

Bisschop szegen

Ossenkopp: Vroeger kwam de bisschop op oudejaarsavond op zijn balkon om de zegen te geven. Dat is nu niet meer zo.

Van Uytrecht: *Er gingen* veel mensen naar toe. Degenen, die konden. Nu heeft iedereen een auto. Dan gaat het gemakkelijker. Vroeger niet. Als je wat geld had ging je met de ezel naar de stad toe. Het leven was niet zo goed als nu. Toen was er heel veel armoede, in die tijd. Alles is veranderd — Er is nu meer geld. De mensen die meer in goeden doen waren hadden een ezel en een kitoki en konden meer doen. Alles was ook goedkoper. Een giotin voor een meter stof. Tegenwoordig koopt men Trevira. Het geld was schaarser, maar alles was ook goedkoper.

Spencer: En nu wordt alles nog veel duurder. Met de dag.

Van Uytrecht: Wat je aan vee had werd geslacht. Dat kon ook in Banda Abao gebeuren en dat bracht je naar de markt. Er werden kippen gehouden, maar die at je niet zelf op.

Van Thijs: Mijn vader had veel vee. Veel kabrieten. Daar kreeg je ook veel melk van. Mijn vader had een goed hart. Als iemand ziek was, dan kreeg die melk. Mijn moeder kookte de melk altijd in de funchi-pan. We vochten er om, dat was zo lekker. Ook maakte hij yorki.

Spencer: Vanaf begin december ging je er over denken, hoe je je zou kleden, wat je zou moeten doen, om wat geld bij elkaar te leggen voor de feestdagen.

Van Uytrecht: Het geld op de eerste plaats. De moeders die vier, vijf kinderen hadden, braken hun hoofd erover hoe zij hun kinderen zouden kleden, nu hebben de mensen het niet meer moeilijk. Nu werkt vader bij de Isla, nu verdient men veel geld. Toen niet. Toen kwam later het hoeden vlechten. Dat bracht wat geld in het laadje. Dat hielp een beetje. Vroeger kreeg het huis ook een goede beurt. Hoe arm men ook was. Alles werd schoon gemaakt. Dan kon je van de vloer eten. Ze konden het ook niet helpen, dat ze arm waren. Men leefde fatsoenlijk. Ja, natuurlijk gebeurde vroeger ook met oudjaar, dat het huis bewierrookt werd. Op oudejaarsavond, om al het vervelende van het oude jaar te verjagen. Het nieuwe jaar komt.

Van Thijs: Wij vielen altijd op de knieeën om de zegen te ontvangen van vader. Bij ons thuis kocht mijn moeder altijd met de Kerstdagen precies dezelfde kleren voor mij en mijn zus, zodat iedereen dacht dat we een tweeling waren.

Spencer: Nooit heb ik nummers gekocht. Wel loterij. Heel lang geleden had je op Curacao een loterij. Voor tien plak kocht je een stukje. Je won bijna niks. Twintig gulden of zoiets. Eén keer heb ik tien gulden gewonnen.

Ossenkopp: Dan heb je toch iets gewonnen.

Spencer: Ik had niet zoveel geluk. Eén keer heb ik de hoofdprijs gewonnen . Van Spanje. Een Venezolaan, die Oscar heette, woonde bij ons thuis. Steeds vroeg hij — Mevrouw — ik was toen al getrouwd — koop dit stukje. Dan zei ik: Oscar, ik heb geen geld. Nu nog zelfs de loterij van Curacao koop ik niet. Op zekere dag kwam hij: Ai mevrouw, nu heb ik een loterij uit Spanje. De Navidad-loterij. Koop een stukje. Hij was op het Thomas College geweest. Op elk lot kreeg hij een tiende deel uitbetaald. Zo'n lot kostte tres giotin. Ik zei, wel, ik koop er drie.

Ossenkoop: Hetzelfde nummer?

Spencer:Ja. Een gaf ik mijn man; twee op mijn eigen naam. Ik had nooit durven denken, dat ik zou winnen. Een paar dagen na Kerst kwam hij aangelopen: Mevrouw, U gaat winnen. Ik maakte een gekheidje met hem. Met de kerstdagen kwam hij bij mij: Mevrouw, uw nummer is uitgekomen. Vijfduizend pesetas. Op elk stukje kregen we ruim tachtig gulden. Ik weet niet meer op welk nummer het lot is gevallen. Van Caracas koop ik nooit.

Van Thijs: Eens heb ik een lot gekocht van dertig cent: ik won er negentig gulden mee. Ik kocht toen kleren voor mijn moeder, een mooie hoofddoek voor mezelf. De rest heb ik bewaard.

Sjers

Spencer: Als ik blut ben, weet ik nu tenminste waar ik aan kan kloppen.

Van Uytrecht: Als ik naar de stad kwam ging ik met de sjers. Te voet ben ik nooit gegaan. Van af Santa Cruz duurde het uren en uren te voet. Te paard duurde het een stuk korter, maar ik weet niet meer hoe lang precies.

Spencer: Ik heb tweemaal zes maanden aan de Caracasbaaiweg gewoond. Mijn man was bij de douane. Daar kon je de Tafelberg zien. Verleden week hebben we een rit daar in de buurt gemaakt en als je nu de Tafelberg ziet, schrik je.

Van Uytrecht: Wat doen ze daar dan?

Spencer: Elke dag laten ze een stuk exploderen voor de fosfaat. Hij wordt lager. Verleden week gingen we eerst naar Koraal Specht. Ik had van tevoren gezegd, dat ik er niet zou blijven......!

Van Uytrecht: Het beklimmen van de Christoffel is niet goed. Een jaar geleden is er iemand overleden. Die had last van zijn hart. Bij het afdalen overleed hij. Ik heb altijd angst gehad om die berg te beklimmen.

Tiru

Van Uytrecht: Ja, je moet kijken, wie met Nieuwjaar als eerste je huis binnenkomt. Op dat gebied heb ik geluk. Als een man de eerste is, die

(Men leze verder op pag. 33)

Holiday Greetings

HARMS BROTHERS

ARUBA

MERRY CHRISTMAS

and

HAPPY NEW YEAR.

Thanks for your patronage.

Roberto's

Nassaustraat – Oranjestad

MERRY XMAS

&

HAPPY NEW YEAR

ACME STORE

(J.S.T. TRAPPENBERG)

San Nicolas - Aruba

BON PASCU

BON ANJA NOBO

Arturo M. Arends

Korteweg, Oranjestad

Simi lac - Bruun - Hunts - Kotex - Kleenex - Lysol - Pinolin en andere producten

BON PASCU

BON ANJA NOBO

Foto Hanna

Steenweg 6C - Oranjestad

„Het adres voor MUZIEKINSTRUMENTEN"

JOY AT CHRISTMAS

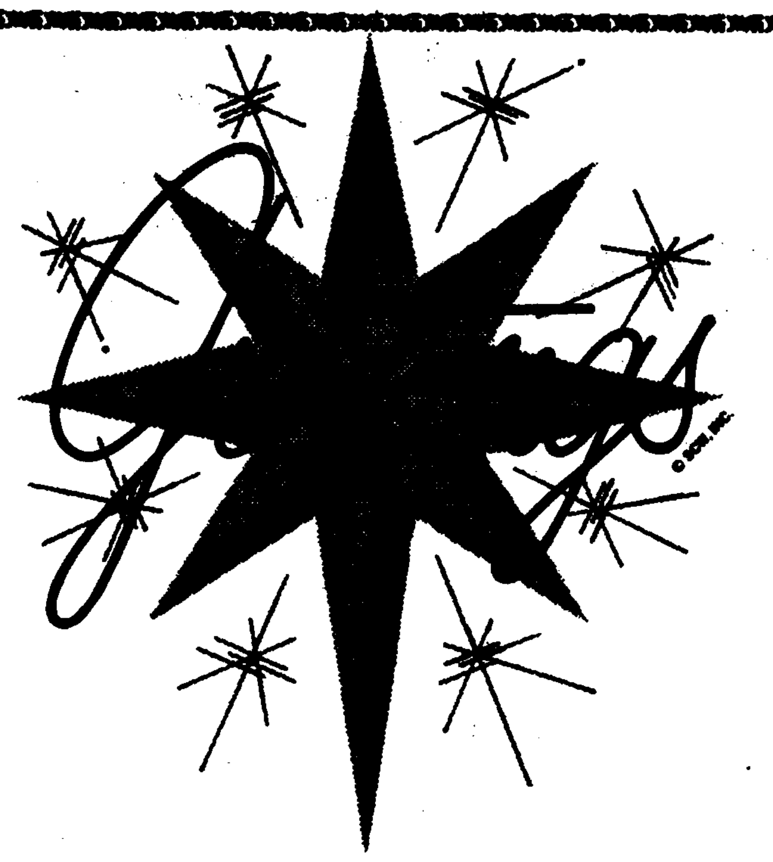

Bon Pascu y Bon Anja

Fountain of the Young

(ZEPP WEVER)

Oranjestad - Aruba

A HEARTY THANKS FOR YOUR WARM PATRONAGE

MERRY CHRISTMAS – HAPPY NEW YEAR

HI - FI CENTER

Wilhelminastraat Oranjestad

BON PASCU y BON 1972

In het nieuwe jaar staan wij in onze nieuwe fabriek voor U klaar.

SANTA MARTHA BLOCS

Santa Martha – Tel. 8544

Paz y tranquilidad en su hogar le desea

A happy holiday to our customers

Meubleria Tu Hogar

(ARTURO CROES)

Fergusonstraat 22, Oranjestad

HOTEL WERKNEMERS UNIE

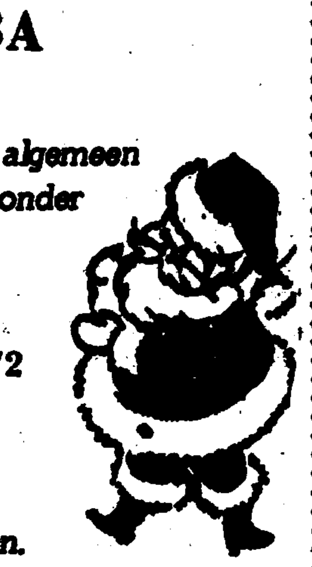
ARUBA

wenst de Arubaanse gemeenschap in het algemeen en haar leden en gezinnen in het bijzonder

ZALIG KERSTFEEST en

VOORSPOEDIG 1972

Ook komend jaar zullen wij Uw belangen op de juiste en krachtige wijze behandelen.

TO OUR MANY FINE CUSTOMERS

Wij wensen de Arubaanse gemeenschap in het algemeen en onze klanten in het bijzonder

PRETTIGE FEESTDAGEN

Ook in 1972

BANKET BAKKERIJ PIET HARSVELD

Oranjestad

Uw best gesorteerde banketbakker

Dank voor alle medewerking in 1971 ondervonden. Ook in 1972 verwachten wij U allen bij onze voorstellingen.

ZALIG KERSTFEEST

VOORSPOEDIG NIEUWJAAR

TONEEL VERENIGING

MASCARUBA

opgericht in 1961

HET WIT GELE KRUIS ARUBA

dankt U allen voor de medewerking afgelopen jaar ondervonden. De stichting wenst U mede namens hoofdzuster Perpetua en de zusters Benedicta, Michaela, Ludovic, Francina, G. Henricus, T. Dania, A. I. Dekker-Trappenberg, N. Santjes, A. Solognier-Delany, E. Jacob-Cox, H. Kelkboom-Verhij, M. Bronswinkel-Husen, C. Werleman-Tromp, R. Dirksz en Zr. Eugenia een

Zalig Kerstfeest en Gezegend Nieuwjaar

Wij wensen U allen

ZALIG KERSTFEEST EN VOORSPOEDIG 1972

Ook komend jaar bieden wij U de gelegenheid Colombia en Venezuela te bezoeken.

VIAJES ARUBA

ALL THE LUCK TO YOU!

Generaal Agente van AEROCONDOR en LAV

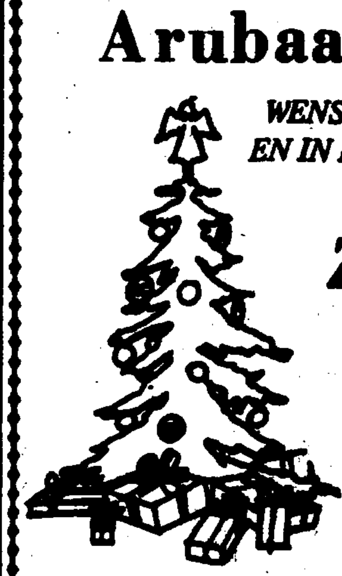
Afhandelingsagent van CARIBAIR

Kruisweg 8A – Oranjestad

Tel. 3192 en 3193

HET BESTUUR VAN DE

Arubaanse Voetbalbond

WENST DE GEHELE ARUBAANSE GEMEENSCHAP EN IN HET BIJZONDER DE VOETBALLIEFHEBBERS EN AANGESLOTEN VERENIGINGEN

Zalig Kerstfeest en Sportief 1972

Ook in 1972, het jaar van ons 40-jarig bestaan, rekenen wij op de steun van U allen

To all our patrons . . . from the station that serves Santa.

L. J. M. HENRIQUEZ & SONS

SHELL stations – Aruba

We're wrapping up best wishes for all our good friends at this holiday season!

Merry Christmas

Happy New Yea

SHANGHAI STORE

ZEPPENVELDTSTRAAT 10, SAN NICOLAS, ARU

Het bestuur van de

GENERAL WORKERS U (G.W.U.)

Oranjestad San N

wenst de Arubaanse gemeenschap in het algemeen leden met gezinnen in het bijzonder

Prettige Kerstdagen en Voorspoedig 1972

Ook komend jaar zullen wij op de bres staan om de b van de arbeiders en in het bijzonder onze leden te be

BON PASCU Y BON ANJA NO

FRELO CONSTRUCTION

Nassaustraat 168, Oranjestad

Tel. 1923

Prettige Kerstdagen

en moge

1972

voor ons allen een voorspoedig jaar worden.

ARUBAANSE VERENIGING VOOR HANDEL EN INDUSTRIE

MANAGEMENT AND STAFF of

ROBERT NAHAR

Construction Company N.V.

Wishes

all employes, client and the community

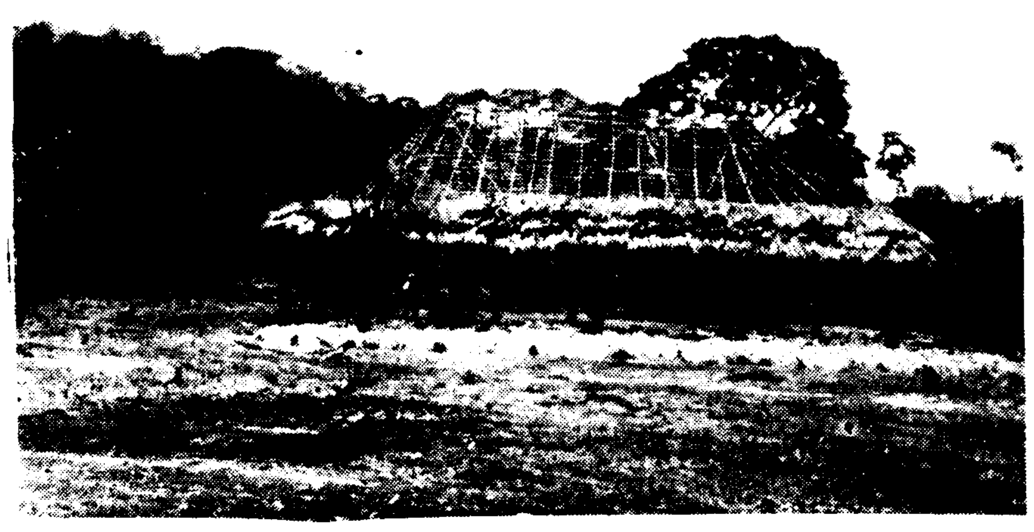
MERRY CHRISTMAS

&

HAPPY NEWYEAR

…CA. – Langs de verharde, maar desondanks ontzaglijk stoffige weg …El Viejo en Potosi ligt een brok „Nieuwe wereld", zeshonderd …s groot oftewel ongeveer vijfhonderd hectaren. Een nieuwe wereld, …door een paar dwazen begin dit jaar figuurlijk werd opengeleid, toen …kruipend door het struikgewas een eerste bezoek bracht aan het stuk …dat de Nicaraguaanse vice-president Alfonso Callejas ter beschikking …steld om er iets sociaals mee te doen. Hard zwoegend – struiken …, de grond vrijmakend voor mais-aanplant, weggetjes aanleggend – is …t stukje nieuwe wereld echt ontworsteld aan het oerwoud. Nu kringelt …e avond rook uit dat bos, nu hoor je af en toe de typische …tingskreet van de Nica's in het oerwoud en nu staat er ook langs de …n bord met Welkom in Kilaca. Op geen enkele landkaart zal men deze …tegenkomen, ook niet op de meest gedetailleerde landkaart van het …amerikaanse Nicaragua. Het kan ook niet anders, want de naam werd …ari „ontdekt", door de twee dwazen Theo Kint en Leo van Laarhoven …r anderen met drie jaar Curacaose ervaring – en betekent in feite een …g van de drie namen KInt, LAarhoven en CAllejas. Ondertussen is de …wel officieel geworden want de eerstgeborene in dit oerwoud staat …el ingeschreven als geboren te KILACA. Nieuw leven, nieuwe wereld, …k hoop.

Weinig tijd om kind te zijn

. . . rancho in opbouw . . .

. . . praatje bij de Landrover . . .

…ILACA: nieuwe wereld voor dertig …ampesino-gezinnen in Nicaragua

. . . het eerste vee voor Kilaca . . .

…kind werd namelijk geboren uit …Hondureense moeder en een …, die van El Salvador afkomstig …illen zij bij elkaar blijven, dan …n zij geen van beiden naar hun …land terug en zo werd het …agua en zo kwamen zij als een …ool van alle Latijnsamerikaanse …oppelingen in Kilaca aan. Zij …g dertig andere gezinnen; elk …zijn eigen verleden, zijn eigen …edenis, maar allemaal dit ge- …met elkaar: dat het campesinos …ensen zonder land, die vandaag …bruikbaar zijn voor de landeige- …maar morgen als een versleten …schoenen weggetrapt worden.

…aten

…n van de gezinnen in Kilaca …t van het lapje grond op een van …grote finca's vertrekken omdat …de brutaliteit had gehad om …en te kweken; een paar strui- …lechts; de finca-eigenaar had dat …kt, kwam tot de conclusie, dat …gebruikers van zijn grond geen …el mochten drijven – tomaten …en betekende voor hem kenne- …eteen handel drijven – en gaf …campesino opdracht de tomaten- …en in zijn aanwezigheid te …trappen en te vernielen. Toen dat …ard was, kreeg de campesino …acht met zijn gezin op te rotten. …een finca-eigenaar gebruikt …oorlijke taal, dus er behoort te …: te vertrekken. Weg tomaten, …grond. Goddank, een uitwijk- …gelijkheid in Kilaca. Dertig gezin- …, dertig geschiedenissen . . . . .

…n februari gingen padre Theo Kint …hermano Leo van Laarhoven dus …s een kijkje nemen op het terrein. …o is pastoor van de parochie El …jo, dat een gebied omvat van …derd kilometer lengte en zo'n …rtig kilometer breedte. Groten- …bossen. Met in totaal zo'n …gduizend bewoners, van wie er …tienduizend in El Viejo wonen. …n ruw land, met de nodige heuvels, …bij de vulkanen, waaraan Nicara- …zo rijk is, maar ook met …chtbare grond; een ruw land, waar …campesino steeds op stap gaat met …machete; daarmee schijnt hij …oren te worden, terwijl de wat …gesitueerden losjes een pistool op zak hebben. Het doet je denken aan een cowboy-film; dikwijls genoeg echter een heel rauwe, want heel wat Nica's komen niet aan het einde door een natuurlijke dood, maar door geweld. Eigenlijk een verhaal apart.

Negen maal raak

Zo werd mij een kerel aangewezen – uiteraard een van de landeigenaren – die er zich op beroemt negen keer raak te hebben geschoten: raak wil zeggen: een dodelijke treffer. De man heeft nog geen dag vastgezeten, want hij beriep er zich op, dat hij zich moest verdedigen. Niemand haalt het in zijn hoofd daar iets tegen in te brengen. Karakteristiek is wel voor hem, dat hij de Guatamalteekse priester Eduardo verteld heeft: „Ik schiet je kapot, als je het waagt met een school op mijn terrein te beginnen". Die school komt er toch wel, daar staat Eduardo, de kapelaan van Theo Kint, garant voor. Het tekent wel de angst voor de invloed van onderwijs . . . . .

Zover is het nog niet in Kilaca, dat er al onderwijs gegeven wordt. Eens in de week komt pater Eduardo langs om eens een praatje te maken met de mannen, terwijl madre Rosaria hetzelfde doet met de vrouwen en kinderen. We hebben zo'n middag meegemaakt en ook het eerste prille begin gezien van het alfabetiseren. In de ruime rancho, vol hout, dat ligt te drogen, zochten de mannen en kinderen een plaatsje; er stonden een paar gammele banken, voor de rest leunde men tegen het hout of klom op de houtstapel. En daar begon Eduardo. Een les om niet meer te vergeten. Als je in het leven vooruit wil komen, daar kwam zijn toespraakje min of meer op neer, dan moet je kunnen lezen en schrijven. Daarom was men nu bij elkaar gekomen. Het zou niet zo gemakkelijk gaan en er zouden fouten gemaakt worden. Maar daar hoefde niemand om te lachen. Uiteindelijk wordt je van het lachen van andere mensen alleen maar nerveus en daar koop je niets voor. Ik zelf wordt ook nerveus als men om mij lacht, vertelde padre Eduardo.

Hij pakte toen een stuk krijt, tekende een eend, vroeg wat voor beest dat was en schreef het toen in letters op PATO. Daarin zit een bekend woord: Pa van PAPA, legde hij uit, schreef het op het bord en kwam zo tot de begrippen mama, ama enz. Gezamenlijk werd het geschrevene gelezen; dan kreeg de één een beurt, dan de ander. Een wat oudere man stond even te stumperen, er kwam een jongen van een jaar of twaalf op hem af, gaf hem een duwtje en fluisterde hem iets voor. Het bleek zijn zoon te zijn, die wel kon lezen en schrijven. Inderdaad, een les om niet meer te vergeten. Volgens plan gaat men dezer dagen dit alfabetiseren meer ter hand nemen in Kilaca.

Het is niet het enige, dat er moet gebeuren. Eigenlijk moet er van alles tegelijk ondernomen worden. Goed, die dertig gezinnen wonen er nu op het terrein. Daarvoor hebben zij moeten werken. Wonen in Kilaca is niet zo maar even daar heen gaan, een stukje grond uitzoeken en vervolgens de palen in de grond slaan om de palmbladeren woning te bouwen. Uiteindelijk moet Kilaca zo iets als een commune worden, of noem het een cooperatieve. Dit is het doel op langere termijn. Campesinos, die hun hele leven hebben moeten ploeteren om hun hoofd boven water te houden, die zich steeds aan de goden voelden overgeleverd, ja, die moeten wel een flinke dosis individualisme hebben, eenvoudig weg, om zo in leven te blijven. Daar kan je dus niet zo maar een cooperatie mee gaan opzetten. Van de andere kant gaat alleen de zon voor niets op en moet de mens er voor betalen hoe dan ook, om iets te verwerven.

Pest KOP

Daarom moet de aspirant-bewoner van Kilaca om te beginnen twee manzanas van het terrein schoon maken. Twee manzanas voor het gemeenschappelijk terrein, waar eens de scholen moeten komen, de gemeenschappelijke model-boederij, de verpleegkamer en de andere centrale voorzieningen. Zo zijn er voor dit Kilaca-centrum tot heden toe zo'n zeventig manzanas min of meer schoon gemaakt. Tijdens dit schoonmaakwerk bestaat de betaling uit voedsel voor het betrokken gezin. Als die twee manzanas klaar zijn, dan kan men zijn eigen manzana gaan schoon maken bij zijn woning. Als dat eenmaal is gebeurd, dan wordt er mais geplant, en soms ook wat groente. Je kijkt verbaasd op, wat je zo met één manzana kan doen.

Het is verder de bedoeling, dat deze manzana goed onderhouden wordt. Voor een groter gezin kan er nog een manzana bijkomen. Als die ook maar bewerkt wordt. Vóór alles willen Theo en Leo namelijk voorkomen, dat toegegeven wordt aan die Latijnsamerikaanse pest van: het bezitten van grond om de grond. Deze mentaliteit immers is er schuldig aan, dat een groot deel van Nicaragua eigenlijk niet in cultuur gebracht wordt. Die grond heeft men en dat is voldoende.

Geen geduld

Er wacht genoeg communiteitswerk, zoals men dit werken voor het gemeenschappelijk doel noemt. Er wacht nog zoveel. Er zal namelijk op de duur ook gemeenschappelijk gewerkt moeten worden bij het verbouwen van bepaalde producten. Pas dan kan Kilaca zichzelf gaan bedruipen als cooperatie. Tegen die tijd zal er ook meer vee zijn, dat nu nog bij elkaar gebedeld moet worden. Natuurlijk er is een verzoek om Nederlandse ontwikkelingssteun onderweg via ambassadeur Mikel Gorsira, de vroegere gezaghebber van Curacao. Vóórdat die steun er echter zal komen, zal veel tijd verlopen. Daar kunnen die campesinos niet op wachten. Daar hebben Leo en Theo ook niet voldoende geduld voor. Daarom probeert men nu al zoveel mogelijk te doen, van wat later in groter verband moet gebeuren. Dat wil zeggen: informeren, voorlichten, vóórdoen, op alle gebied; op het gebied van de hygiene, op het gebied van de landbouw, noem maar op. Dat kost geduld, het vergt veel overredingskracht en ook veel idealisme. Het is namelijk best wel aardig om eens een week in Kilaca te kamperen – want dat is het toch wel, zonder stromend water, zonder electriciteit – o ja, één motortje, dat het meer niet dan wel doet, – zonder toilet, om niet te vergeten het voortdurend gezoem van de muggen en het gesteek van zeer aanverwante familie van de praga en noem nog maar een paar dingen op. En terwijl je probeert te slapen hoor je een paar paarden met opgewekt gemoed suikerrietstengels onder hun tanden vermorzelen. In de nachtelijke stilte van het oerwoud lijkt het wel of een groot gemaal aan het werk is.

Overigens gaat men er vroeg slapen. 's Avonds om negen uur is bijna iedereen onder zeil gegaan. Dan kringelt de rook, welke de muskieten moet verjagen, nog her en der op. 's Morgens is het namelijk vroeg dag.

Man-kind

Voor de elfjarige Teofilo is het eigenlijk 's nachts al vroeg dag. In zijn hangmat slapend, vertelde zijn moeder ons, dat hij – en teder wees zij op dat hoopje mens – iedere nacht om twee uur opstaat om te gaan werken bij een plantage in de buurt. Hij met een broer. Voor vijf cordova's (zeven cordova's, een Amerikaanse dollar) per dag. Omdat de plantage nogal ver weg ligt moet hij zo vroeg op. Als er meer mensen in de buurt van Kilaca zouden gaan werken in die plantage, zou er wel voor vervoer gezorgd moeten worden. Toen wij er waren, was dat niet het geval. 's Middags rond vier uur komt Teofilo voor de dag. Een kind met de ernst in zijn ogen van een volwassene. Hij evenals nog een broer verdienen op deze manier geld omdat hun broer aan het studeren is aan de middelbare school van El Viejo. Zij zijn met zijn elven thuis. Geen van hen kan lezen, behalve die ene broer dan en die moet verder studeren. Die wordt vrijdagmiddag van de bus afgehaald als was hij een koninkje . . . . Hij begint er zich ook naar te gedragen. Leo is er toen maar ingesprongen en heeft de student duidelijk gemaakt, dat hij in het weekeinde best zijn handen kan gebruiken zoals zijn broers en zussen de gehele week ook doen en dat het geen pas heeft, dat hij in zijn eentje wat gaat jagen of blijft slapen, terwijl de rest van het gezin in de weer is.

Teofilo; het man-kind. Toch kan hij lachen en plezier hebben. Ik heb me er over verbaasd. In het kamp lag ergens een voetbal, die weliswaar zijn beste dagen had gehad, maar waar je toch nog wel tegen aan kon trappen. Dat is dan ook een keer gebeurd in de namiddag. Rond vijf uur. Het was bloedheet. Al gauw waren er een stuk of wat jongens aan het dollen met de bal. Een typisch voetbalspel, dat wel. Het leek iets op het systeem van „drie corners één penalty" en dan nog met „vliegende keeper". Hands was iets totaal onbekend. Dat deed er eigenlijk ook niet toe. Toen het duister viel rond half zeven, was iedereen drijf-nat van het zweet, maar iedereen lachtte opgewekt. De volgende middag stond men om vier uur al te wachten met de bal; waren er al meer belangstellenden voor de match. Het was de enige echte ontspanning in Kilaca; de enige mogelijkheid om de zorgen van je af te zetten. Onze Salvadoriaan deed ook mee. Na afloop kwam hij vragen of ik in het Nederlands elftal had gespeeld. Een echt latijns compliment, waar je van bloost.

Opbergen

Ja, de kinderen van campesinos hebben eigenlijk maar weinig tijd om kind te zijn. Zeker, zij zullen het niet missen, om de eenvoudige reden dat zij niet anders gewend zijn. Bij een bezoek aan een finca en aan het verblijf van de vaste arbeidskrachten op die finca zag je die kinderen wat zitten te rommelen in de modder. Het had pas geregend. Om in de woonbarak te komen moest je door de modder waden. Woon-barak. Iets in de geest van de vroegere barakken voor de Portugezen te Suffisant. Maar dan onverdeeld in ruimtes van misschien anderhalve bij twee of drie meter. Daar woonde dan een gezin in. In zo'n barak kunnen op deze efficiente manier heel wat mensen opgeborgen worden. Die kunnen zich wel niet erg goed bewegen in huis, maar dat is niet zo erg.

Afstompen

Het is dan ook niet verwonderlijk, dat pastoor Theo Kint zich danig vergistte in zijn parochianen-aantal op een dergelijke finca. Hij schatte het aantal vaste bewoners van het arbeiderskampement op achthonderd ongeveer. Een telling wees uit, dat het er 2200 waren, welke aantal in de campagne-tijd aangroeide tot drie à vierduizend man. In een dergelijke omgeving is het ook niet verwonderlijk, dat op betaaldag een deel van het zuur verdiende geld omgezet wordt in „Flor de canja", de Nica-rum. Wat moet je in zo'n hol anders doen? Het is evenmin onbegrijpelijk, dat de kinderen er als ratten sterven. Hygiene is een totaal onbekend begrip. Het voedsel zo eenzijdig als wat. Geen enkele begeleiding. Alleen maar wachten op de volgende dag. Dan werken, thuis komen en weer wachten op de volgende dag. Vlakbij de plaats waar uitbetaald wordt, tref je een soort bar aan; uiteraard op het terrein van de finca-eigenaar. Die krijgt ten minste op deze manier nog een deel van het zo juist uitbetaalde salaris terug. Dat mensen zó afstompen, h… kan geen verbazing wekken. D… mensen in deze omgeving en sfeer, a… zij kwaad worden, niets menselijk… meer hebben, ook dat is begrijpelij… Daarvan getuigen de aanslagen, well… regelmatig plaats hebben op voor… rijke lui. Daarom ook komen … administrateurs, die het salaris-ge… komen brengen tegenwoord… meestal met een sportvliegtuigje. D… kunnen zij niet overvallen worde… Een sombere toestand. Bijna uitzich… loos. Na een bezoek aan e… dergelijke „woonplaats" op een fin… is Kilaca een verademing.

Hoe primitief die nieuwe wer… ook is, het is een vrije wereld. Ge… slavernij, geen behandeling als e… beest en de mogelijkheid om w… vooruit te komen. Een eigen la… grond, de mogelijkheid om je zelf e… huis in te richten. Niet de angst … ogenblik van het terrein afgezet … kunnen worden. En misschien in … toekomst de kans op onderwijs vo… de kinderen; de kans op v… begeleiding op hygienisch gebied, … het gebied van de land- en tuinbou… methodes; op het gebied van … voedingsgewoonten. O ja, het … allemaal niet zo snel gaan. Het is h… moeilijk om iemand, die zijn geh… leven witte mais heeft gebruikt … dagelijks voedsel, te overreden … gele mais over te schakelen. H… moeilijk, ook al ziet hijzelf, dat … finca-eigenaar gele mais verbou… voor zijn vechthanen, omdat … voedingswaarde van gele mais …

(Men leze verder op pag. 33)

Monument

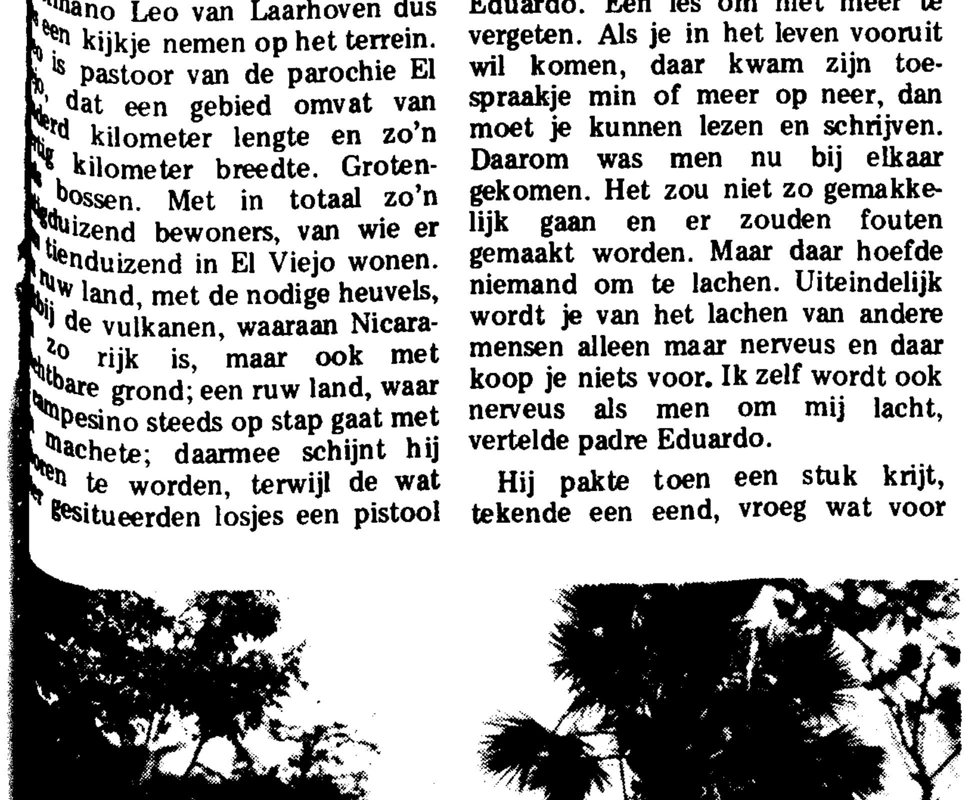
WILLEMSTAD. – Het is 1919. Jacques van Ginneken – de taal-kundige naar wie de Technische school te Brievengat is genoemd en die zonder ooit op de Antillen geweest te zijn, toch het nodige wist van het Papiamento – is met een van zijn vele plannen bezig. Deze pater Jesuiet, mag dan als taalkundige de grootste bekendheid hebben gekregen, in zijn hart was hij een gezondene, een zendeling of missionaris. Als zodanig was hij zijn tijd vooruit. Vlak na de eerste wereldoorlog geeft hij een boekje uit, om zijn gedachten uit te dragen over de verbreiding van het Rijk Gods. Het is gesteld in de soms gezwollen taal, welke Van Ginneken eigen was. Het is een van de vele brochures en boeken, welke hij heeft geschreven. In dat jaar schreef hij, dat hij door de enorme verandering in het wereldbeeld na de eerste wereldoorlog pas duidelijk was gaan begrijpen, wat een tijdsgewricht is. In zo'n tijdsgewricht leven we thans. Ook de Franse revolutie was er een. Die Franse revolutie vergelijkt hij met de schouder. Daar is de bovenarm ingeplant en door de Franse revolutie werd aan de bovenarm de grenzen van zijn werking gesteld. De eerste wereldoorlog ligt bij de elleboog. Van ons hangt het nu af, hoe de onderarm hier gemonteerd wordt, wat er met die elleboog gaat gebeuren, zegt Van Ginneken. Maken we er een akelig stijf verlengstuk van de bovenarm van, zodat we toch nog in hetzelfde kleine kringetje blijven doordraaien, of maken we van de mogelijkheid gebruik onze armbeweging tot in de tiende macht te vergroten? Van Ginneken heeft de tweede wereldoorlog niet meegemaakt. Anders had hij wellicht een nieuw tijdsgewricht ontdekt, waarin hij de pols zou hebben herkend (aldus Jan Onell), waardoor de beweeglijkheid nog eens tientallen malen vergroot wordt.

Tijd vooruit

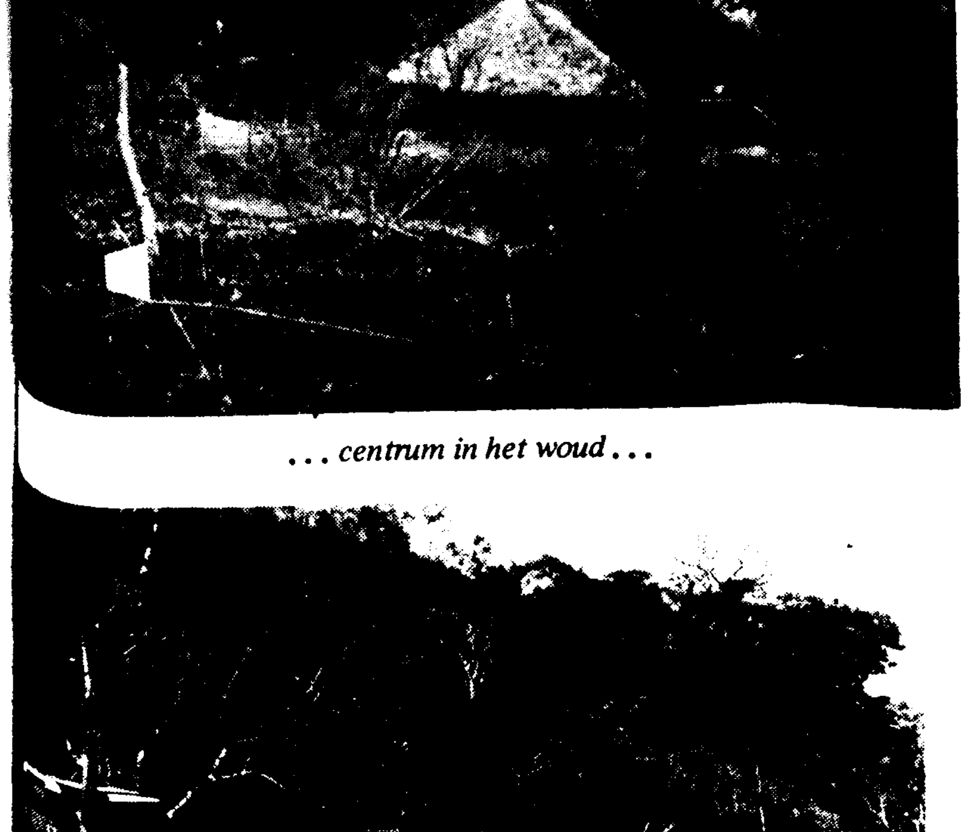
Van dit idee bezoeld heeft Van Ginneken in 1921 de stichting van de Petrus Kanis Keerels opgericht, die een paar jaar later zijn naam veranderde in Kruisvaarders van Sint Jan. De brochure, waaruit hierboven werd geciteerd heette ook „Kruisvaarders van deze tijd". Zo stichtte hij ook nog twee organisaties voor vrouwen, alles met het doel een nieuwe aanpak van het missiewerk – in Nederland en daarbuiten – te bewerkstelligen. Hij zag als een der belangrijkste opdrachten daarbij de jeugd een vak, een ambacht te leren. Maar dat missiewerk, volgens het idee van prof. Van Ginneken, was niet een taak van alleen de religieuzen, van de ongehuwden. In de jaren rond 1920 speelde Van Ginneken met het idee echtparen uit te zenden naar de missie; hij dacht aan het uitzenden van artsen, ambachtslieden, technici enz. Dat gebeurde in een tijd, dat er nog niemand had gehoord van ontwikkelingshulp en er ook geen sprake was van celibaats-crisissen. Hij opperde de mogelijkheid, dat mensen zich voor enige jaren zouden verbinden voor een bepaald werk in het buitenland. In zijn nagelaten papieren treft men lijsten aan van gehuwden en ongehuwden, die leden zouden worden van zijn nieuwe stichting. Dit plan is geen werkelijkheid geworden.

Wel kwam er dus onder meer de stichting van de Kruisvaarders van Sint Jan, die sinds 1937 ook op de Antillen werkzaam zijn geweest. Volgend jaar herdenkt deze stichting zijn vijftigjarig bestaan. Wonderlijk genoeg lijken nu de ideeën, welke Van Ginneken ruim vijftig jaar geleden op papier zette meer kans van slagen te hebben, dan ooit tevoren. In dit licht moet dan ook gezien worden de beslissing van de Kruisvaarders, om dit halve eeuwfeest niet te vieren met gedenkboeken, recepties of iets in die geest. Niet dat dit feit ongemerkt voorbij moet gaan; men wil zelfs een „monument" oprichten om dit grote woord te gebruiken. Dat monument moet dan echter wel ver van de bakermat worden opgericht, is in feite al in oprichting: het is het ontwikkelingsproject Kilaca in Nicaragua, waar een aantal campesinos de kans krijgen zich tot bevrijde mensen te ontwikkelen.

Het is een project, dat ondernomen wordt door een pater Lazarist, Theo Kint, een kruisvaarder Leo van Laarhoven, die een aantal jaren ook op Curacao heeft gewerkt en tevens in samenwerking met een Spaanse zusterscongregatie, welke in het bisdom Leon van Nicaragua werkt en bereid is vier zusters ter beschikking te stellen voor dit project terwijl daarnaast al een enkele Nica-arts in principe toegezegd heeft als het project wat verder gevorderd is, om mee te werken in de vorm van het houden van spreekuren. Dit project staat nog in een begin-stadium, maar voor het zover was zoals het nu is, zijn er al duizenden guldens omgezet; in betaling voor bepaalde werkzaamheden, in het aanschaffen van een Landrover – die zal het in de daar heersende omstandigheden maximaal drie jaar uithouden, om de drie maanden moeten er nieuwe banden om, die ook geld kosten – en ga zo maar door. Iets over dit project kan men in dit verslag lezen. Mocht men er wat voor voelen om daadwerkelijk iets te doen voor dit project, dan bestaat daar alle gelegenheid toe.

. . . centrum in het woud . . .

. . . waar de rancho moest komen . .

. . . praatje in de rancho . . .

THIS UNIVERSAL DECLARATION OF HUMAN RIGHTS as a common standard of achievement for all peoples and all nations, to the end that every individual and every organ of society, keeping this Declaration constantly in mind, shall strive by teaching and education to promote respect for these rights and freedoms and by progressive measures, national and international. to secure their universal and effective recognition and observance, both among the peoples of Member States themselves and among the peoples of territories under their jurisdiction.

Article 1. All human beings are born free and equal in dignity and rights. They are endowed with reason and conscience and should act towards one another in a spirit of brotherhood.

Article 2. Everyone is entitled to all the rights and freedoms set forth in this Declaration, without distinction of any kind, such as race, colour, sex, language, religion, political or other opinion, national or social origin, property, birth or other status.

Furthermore, no distinction shall be made on the basis of the political, jurisdictional or international status of the country or territory to which a person belongs, whether it be independent, trust, non-self-governing or under any other limitation of sovereignty.

Article 3. Everyone has the right to life, liberty and security of person.

Article 4. No one shall be held in slavery or servitude; slavery and the slave trade shall be prohibited in all their forms.

Article 5. No one shall be subjected to torture or to cruel, inhuman or degrading treatment or punishment.

Article 6. Everyone has the right to recognition everywhere as a person before the law.

Article 7. All are equal before the law and are entitled without any discrimination to equal protection of the law. All are entitled to equal protection against any discrimination in violation of this Declaration and against any incitement to such discrimination.

Article 8. Everyone has the right to an effective remedy by the competent national tribunals for acts violating the fundamental rights granted him by the constitution or by law.

Article 9. No one shall be subjected to arbitrary arrest, detention or exile.

Article 10. Everyone is entitled in full equality to a fair and public hearing by an independent and imperial tribunal, in the determination of his rights and obligations and of any criminal charge against him.

ERSTFEEST IN DE MONDI

TWEE DRIE VIER vijf acht negen tien! Ik Pinkie en zijn dierenspeelden verstoppertje grote rots. Allemaal ze zich verstopt en uis, die zo mooi tot tien , moest ze zoeken. Dat goed, hoor. Hij keek rots en zag het staartje a konijn. Achter een tdekte hij twee muize- Een hagedisje zat onder een groot blad, ne Muis zag hem toch. hij al gauw alle dieren . Behalve Pinkie. Slimie had zich zo goed dat alle dieren Moene sten helpen met zoe- r niemand kon hem Waar zou hij toch zijn? " siste opeens een van s. „Ik hoor hem! " En de dieren doodstil isteren hoorden ze het nik snik snik," klonk ..hij is aan het huilen," Moene verbaasd. „Mis- omdat we hem niet vinden," dacht het . „Maarre, Pinkie huilt it zo hard," zei Myrna Het is iemand anders." de nieuwsgierig door de om te zien wie er zo'n had.

l " schrok ze toen. een mensenkind! " keken de dieren elkaar mensenkind dat huil- dacht, dat ze alleen et katapulten konden " piepte een muisje

en kwam Pinkie te n. Hij had zich een tje verstopt. Maar toen hem niet kon vinden, r maar uit geklommen. er aan de de hand. staan jullie? " vroeg hij ek door struiken.

„Aaaaach! " zuchtte hij toen vol medelijden. „Een huilend jongetje! " Hij vergat helemaal, hoe gevaarlijk het voor kaboutertjes was zich aan de mensen te laten zien en stapte naar het jongetje toe.

„Waarom huil je? " vroeg hij. „Kan ik je helpen? " Het jongetje was zó verdrietig, dat hij het niet eens gek vond opeens een kaboutertje voor zich te zien. „Morgen is het Kerstmis," snikte hij. „Moet je daarom huilen? " vroeg Pinkie verbaasd. „Mijn mama heeft geen geld om een kerstboom of een stalletje te kopen," huilde het jongetje. „Ik heb zelfs geen nieuwe broek om naar de kerk te gaan." „Daar zijn we veel te arm voor," zegt mijn mama. „Maar ik wil ook zo graag Kertsmis vieren, net als mijn vriendjes."

Ach, wat vonden Pinkie en zijn dierenvriendjes dat erg. „Stil maar, stil maar" troostte Myrna konijn en aaide met haar koude neusje de arm van het jongetje. En de twee muisjes trippelden langs zijn been omhoog en maakten het jongetje met het gekriebel van hun pootjes zo waar aan het lachen. „Zo is het beter," zeiden de dieren opgelucht.

Maar Pinkie stond met drie rimpels in zijn voorhoofd op zijn nagels te bijten en dacht heel diep na. „Weet je wat! " zei hij. „Wij zullen ervoor zorgen, dat je tóch Kerstmis kunt vieren." „Heus? " vroeg het jongetje blij. „Ja," zei Pinkie. „Vannacht, als iedereen slaapt, komen we je halen voor het feest. Maar denk erom niemand mag het weten." Dat beloofde het jongetje. En terwijl de dieren hem met hun staartjes na zwaaiden, huppelde hij vrolijk naar huis.

Wat een drukte, even later, in de mondi! Pinkie en zijn vriendjes waren vlug naar kabouter Brr gerend en hadden hem alles verteld. En kabouter Brr wist, zoals altijd, weer raad. „Allemaal aan het werk! " riep hij. „Want vannacht om twaalf uur moet alles klaar zijn voor het Kerstfeest! "

Poetsje bond direct een hoofddoek om en een schort voor en verdween in de keuken om drie reuzen-dadeltaarten en een emmer vol honingkoekjes te maken. „Kleine jongetjes zijn altijd hongerig," ze ze. „Eén taart zou vast niet genoeg zijn." De parkietjes vlogen de mondi in om alle glimwormpjes en alle kolibrietjes uit te nodigen. De geitjes aten al het onkruid op de open plek voor het kabouterhuisje weg. Ezeltje Harisemper veegde de grond nog eens aan met zijn staart. De konijntjes, muisjes en hagedisjes versierden alles met bloemen en plantenslingers. De mieren bouwden samen met kabouter Brr onder een grote cactus een mooi kerststalletje van stokjes met een dak van grassprietjes. En Pinkie bracht een bezoek aan het kerststalletje van Baas Jan en nodigde de beeldjes uit voor het kerstfeest in de mondi.

„Maar wat zal Baas Jan wel zeggen, als hij zijn kerststalletje zonder ons vindt." zei het Maria-beeldje. „Baas Jan slaapt toch," antwoordde Pinkie. „En als hij morgen ochtend op staat, zijn jullie al lang weer terug." Toen waren de beeldjes gerustgesteld en beloofden allemaal te komen. Toen Poetsje uit de keuken kwam en de open plek voor haar huisje zag, sloeg ze haar handen in elkaar van bewondering. „Als we nu nog een kerstboom hadden, was het haast nog mooier dan in de kerk," riep ze uit. „Wacht maar eens af! " zei kabouter Brr met een geheimzinnig gezicht.

En toen was het tijd om het jongetje te halen. Pinkie en Moene Muis gingen samen op weg. En Poetsje bond nog gauw alle dieren een feestelijk rood lintje om. De muisjes, hagedisjes en vogeltjes om hun nek en de konijntjes en geitjes om hun staartje.

Het jongetje sliep natuurlijk al lang. Maar toen Pinkie hem aan zijn grote teen kriebelde, was hij direct klaar wakker. „Ik heb mijn mooiste pyjama voor het feest aangetrokken," fluisterde hij. „Kan ik zo wel meegaan? " „Je ziet er prachtig uit," fluisterde Pinkie terug. En met het kaboutertje in zijn ene hand en het muisje in zijn andere, sloop het jongetje stilletjes het huis uit de mondi in.

„Ooh! " zuchtte hij, toen ze op de open plek aankwamen. „Ooh, wat mooi. Nú is het pas echt Kerstmis! " De mondi zag er reuze feestelijk uit. De bloemenslingers waaiden zachtjes heen en weer in de wind. De dieren met hun rode lintjes om en de kaboutertjes in hun beste pakjes zongen met hun mooiste stemmetjes van Stille Nacht, Heilige Nacht. De parkietjes schreeuwden een beetje te hard en de muisjes piepten te hoog. Opa konijn zong als en Zeurpiet de schildpad veel te langzaam. Maar dat hoorde het jongetje allemaal niet. Hij vond het prachtig. En nog mooier vond hij het stalletje met de beeldjes van Baas Jan erin, onder de grote Kerstboom.

Want ja, een kerstboom was er ook. De schitterendste, die het jongetje ooit gezien had. Op elke tak van de grote cactus zaten tientallen glimwormpjes, die hun lichtjes vrolijk lieten knipperen. En ertussen door fladderden glimmend groene, blauwe en rode kolibrietjes als levende kerstballen.

Het jongetje was er stil van. Maar toen deelde Poetsje dadeltaart en honingkoekjes uit. De muisjes gaven hem een maiskolf om op te knabbelen. De mieren kwamen met suikergebakjes. En tussen het smullen door zong hij samen met alle dieren van De Hederdertjes Lagen Bij Nachte en Er Is Een Kindeke Geboren. Twee muisjes maakten een grappig dansje en kabouter Brr las voor uit het kabouter-kerstverhalenboek. En voordat het jongetje het wist, begon het al licht te worden en moest hij weer naar huis.

Maar eerst bedankte hij de beeldjes, die nu weer gauw naar hun eigen stalletje terug moesten, vóór Baas Jan wakker werd. Hij bedankte de glimwormpjes, die nu hun lichtjes weer uit deden en de kolibrietjes, die zaten te knikkebollen van de slaap. En de andere dieren voor de slingers, de lekkernijen en het gezang. En tot slot de drie kaboutertjes, die hem weer naar zijn bedje brachten. „Het was het mooiste Kerstfeest van de hele wereld," mompelde hij slaperig. „Dank....je....wel..." Toen vielen zijn ogen dicht en droomde hij van kerstbomen en kaboutertjes, die hand in hand om zijn bedje dansten.

NEL BASILIO.

DANDE: uitstervende traditie op Aruba

De betekenis van het woord dande is onbekend.

Toch hebben „dwal", „dandare" of „dal bandaso" en „zeilu" een ongeveer gelijke betekenis.

Dande is een van de uitstervende tradities van Aruba, waarbij een groep mannen na het aanbreken van het nieuwe jaar al musicerend bij verschillende mensen op bezoek gaat.

De muzikale instrumenten die bij dande gebruikt worden, zijn op de eerste plaats: een viool (fiol), een handharmonica (un sinfonia di man).

Soms worden ze ook allebei gebruikt.

Verder de tambor en de wicharo (wiri). Sinds ongeveer veertig jaar worden ook gitaar, clabiyo, marimba en maraca gebruikt. Dat is de Cubaanse invloed op onze muziek.

In het algemeen is er één, maar er kunnen ook meer zangers zijn bij een dande. De andere personen van de groep oftewel de parranda klappen in hun hand en antwoorden in koor.

De gewoonte is dat na het lied van dande, dat bij de huisdeur wordt gezongen, de parranda het huis binnengaat en daar worden dan twee liedjes gezongen. Een met de viool of handharmonica en een met de tambu-slag. Er is een groot verschil tussen tambor en tambu. Tambor heeft leer aan twee kanten en wordt met een stokje bespeeld. Tambu daarentegen wordt onder de arm of tussen de knieën gehouden en wordt met de hand gespeeld.

De wijs die op de viool wordt gespeeld is normaliter wals of tumba. Op de tambu wordt meestal een folkloristisch lied of hekellied gespeeld. Het lied van de tambu kan een dialoog tussen twee zangers worden. De dande nadert een huis. Als het bekende mensen betreft beginnen ze zonder meer te spelen. Wanneer het onbekenden betreft dan vraagt een lid van de parranda of men dande ontvangt.

De zanger blijft bij de huisdeur staan. De deur hoeft niet open te staan. Hij zet zijn hoed af en met zijn hoed in zijn rechterhand zingt hij het dande-lied.

Het hoofd van het gezin, daarna zijn echtgenote en daarna zijn kinderen, in leeftijdsvolgorde beginnend met de oudste worden een voor een apart bezongen. Het is ook mogelijk dat bezoekers begroet en bezongen worden maar dat gebeurt alleen op verzoek.

De echtgenote wordt op dezelfde wijze als de heer des huizes (zoals in kadertje) bezongen. Zo ook de kinderen, waarbij voor de oudste dochter speciale uitdrukkingen gebruikt worden zoals preto di wowo di mamachi, prenda di su tata enz.

Wordt de oudste zoon of een van de andere kinderen bezongen, worden uitdrukkingen gebruikt als:
Dande ta speranza di su tata
Dande ta speranza di su mama
Dande ta e forza di su mama
Dande ta e forza di su tata

In het algemeen wordt het jongste kind met de mooiste en liefste woorden bezongen. Hij of zij is speranza, prenda, tesoro, curazon, bida, alma, consenshi etc.

De leden van de parranda beantwoorden na iedere strofe met Ay-no-be.

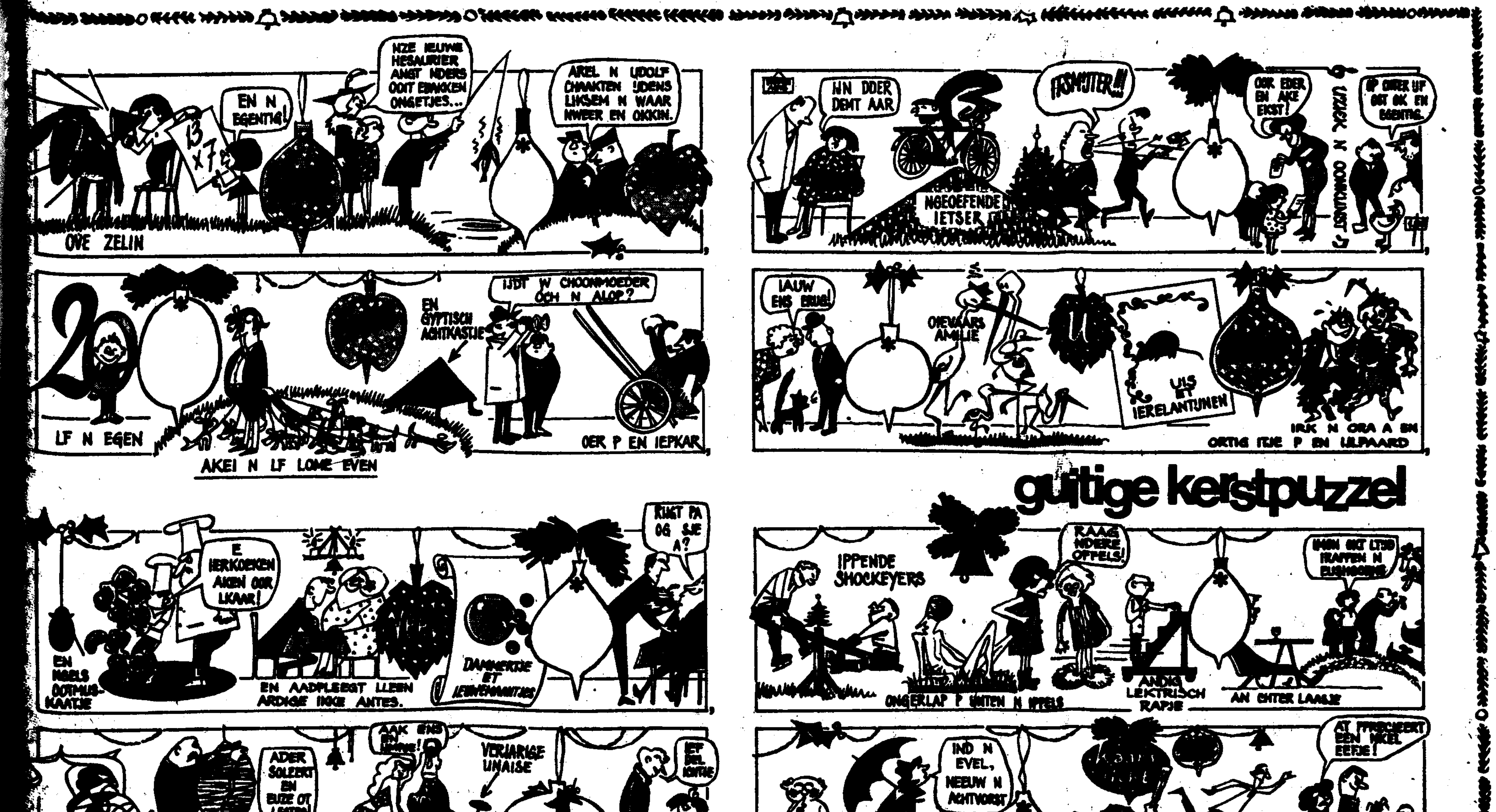
In werkelijkheid wordt bedoeld aña nobo eee.

Nadat alle bewoners van het huis bezongen zijn, worden de eerste strofen van ieder lied herhaald, alvorens men eindigt met
Biba biba aña nobo
Biba biba aña nobo

DANDE

Dande bon añ-nobo, Shon Benito
Dande bendicion ta na bo porta
Dande bendicion di aña nobo
Dande bendicion di '72
Dande habri porta saluda nos
Dande bendicion lo compaña bo
Dande bendicion pa bo famia
Dande nos a bin cu aña nobo
Dande nos a bin pa cuminda bo
Dande nos no a bin pa nad'i mundo
Dande nos a bin 'legra mundo
Dande awe ta un dia den un aña
Dande pa principio di un aña nobo
Dande ta cantamento di aña biew
Dande tur probecho cu aña nobo
Dande tur cos bon · ña nobo
Dande ta custumber di tur aña
Biba biba aña nobo
Biba biba aña nobo

migoeKerst-Puzzel

p het eerste gezicht zijn ntelige teksten die u in uzzel ziet. Heeft iemand roekeloze bui zulke chriften gemaakt? Het is ijk met opzet gebeurd, bij nadere beschouwing wel dat bij elk woord... rste letter ontbreekt!

n werd dit gedaan? Heel dig, want met het teruggn van die verdwenen komt de oplossing. Elk wat u ziet, waarbij een tekst staat, vertegenwoordigt een woord van de oplossing.

Dus: de ezel met jongetje (één woord), het meisje dat 13 x 7 uitrekent, de dames die naar de hengelaar kijken en de twee heren in het gras. U let maar op de teksten. Nu zal de kreet van het meisje geen moeilijkheden geven. Ze rekent uit en roept: Een-en-negentig. De eerste drie letters die ontbreken, zijn dus E–E–N, waarmee u het woord „Een" vormt. Maar andere gevallen zijn soms moeilijker. Bij de dames wordt het een woord van acht letters; u ziet immers acht woorden waarvan de eerste letter ontbreekt. Zo „leest" u alles van links naar rechts, dan tweede rij, dan de twee rijen er onder en u gaat door op de rechterzijde van de puzzel. Let ook op de komma's en uitroeptekens. Maar u bent er nog niet. Want u heeft bemerkt, dat we het woord „kerst" op de gespikkelde kerstbal oversloegen, evenals „zijn" achteraan. En ook dat er tussen de hengelaars en heren in het gras een blanco kerstbal zit. In deze witte kerstbal nu (met zo'n sterretje) moet één van de woorden komen die u ergens anders in de puzzel op een gespikkelde bal ziet staan. Wat zal het worden? Feest? Ander? Kaarslicht? U zoekt er een uit en let natuurlijk op het zinsverband. Streep dit woord door op de gespikkelde bal én vul het in op de blanco bal, waar het volgens u, hoort.

Het eerste deel van uw oplossing gaat dus worden: woord dat u vindt onder ezel, woord bij meisje, woord bij dames, woord op bal (door u ingevuld) met ster en woord bij pratende heren. „Kerst" en „zijn" vervallen en komen weer ergens anders.

Een leuk werkje; gekke dingen ook die u tegenkomt en die misschien wat mal en vreemd aandoen in de vredelievende kerstsfeer, maar wat er uit komt is iets gezelligs en nog waar ook. Hoe gaat het luiden?

Politie-arbeid voor groot deel maatschappelijk werk

WILLEMSTAD. – De patrouille-auto's van de politie zijn een vertrouwd beeld in het stadsverkeer. Zij rijden er de hele week doorheen en ook in het weekeinde. Zo ook op de feestdagen. Wanneer bijna iedereen in feeststemming is zoals op Kerstmis en bij de jaarwisseling lopen zij hun wacht. Er zijn nog enkele andere groeperingen in de gemeenschap, die dan eveneens hun werk moeten verrichten zoals het hotelpersoneel, de wachtlopers van de olie-raffinaderijen , bus-personeel enz. De politie is dan ook de klos. Doorgaans betekent voor hen dienst-doen niet dat hun persoonlijke feestvreugde vergroot wordt. Men belt namelijk normaliter niet om de politie als alles oké is, als alles goed gaat. Zo gauw er echter onraad is, of wanneer er een ongeluk gebeurd is of wat voor narigheid ook, ja dan is vijfmaal vier (44444) snel gebeld. Om enig idee te krijgen van het politie-werk heeft de Amigoe drie keer een deel van de avond- en nachtdienst „meegelopen" bij de politie: één vrijdagavond te Punda, één vrijdagavond te Rio Canario en één zaterdagavond tot zondagmorgen vroeg bij het Riffort te Otrobanda. Het waren min of meer willekeurige avonden; weliswaar rond de quincena-uitbetaling, maar voor de rest is het een gok. In het ene weekeinde gebeurt er meer dan in het andere. Hoewel het gevaarlijk is op een dergelijke korte periode een algemeen oordeel te baseren, moet het ons wel van het hart, dat er een flink deel van het politie-werk eigenlijk een soort maatschappelijke zorg is, een stuk bemiddeling en naar het zich laat aanzien, lukt deze bemiddeling gelukkig genoeg nog dikwijls. In een land, waar over het algemeen aan maatschappelijke zorg niet die aandacht wordt besteed – het levert immers weinig of geen stemmen op – wordt dit onderdeel van de politie-werk eigenlijk nog belangrijker. Van de andere kant moet het voor de serieuze politie-agent een benauwend gevoel zijn, dat er eigenlijk op zijn oppervlakkig werk – hij is er immers niet voor opgeleid – geen follow-up volgt. Deze klacht hoort men dan ook wel enige malen in een gesprek met een patrouille-collega. Een weerslag van – zij het oppervlakkig e ervaringen – die drie avonden treft de lezer hierbij aan. Een volledig verslag van deze ampere twintig politie-uren, vooral ten aanzien van het Riffort, zou talrijke pagina's kunnen vullen, niet met sensatie-verhalen, want tijdens de Amigoe-uren deden zich in het betrokken rayon geen ernstige dingen voor, maar wel met brokken menselijke ellende, verhalen over onderling onbegrip tussen buren of tussen paren, die de voorkeur geven aan samenleven boven getrouwd zijn. Dan nog een voorlopige conclusie: veel politie-mensen hebben het niet gemakkelijk met de negatieve image, welke het korps als geheel bij het publiek heeft. Dit blijkt uit opmerkingen als: „Nu denkt het publiek, dat wij aan het kuieren zijn", als men op weg is naar een assistentie en ook wel uit de manier, waarop men meteen bereid was de Amigoe als gast te aanvaarden. In verschillende gevallen was men er namelijk niet op voorbereid, omdat men dacht, dat de Amigoe om elf uur 's avonds zou afnokken, terwijl we tot drie uur of nog later bleven. De manier, waarop men de vreemde snoeshanen tegemoettrad droeg er veel bij, dat de Amigoe zich snel op zijn plaats voelde.

WILLEMSTAD. – Met de politie is de Amigoe enige keren op assistentie geweest, zoals dat heet. Iets daarvan treft de lezer hierbij aan. Voor de goede orde zij gemeld, dat eventuele namen fictief zijn en dat ook veranderingen zijn aangebracht in de situering van de assistentie om identificatie te voorkomen. De inhoud van de assistenties is echter volledig gehandhaafd.

Een ,,avondje politie" is natuurlijk veel te weinig, drie avondjes ook, maar dat neemt niet weg, dat het toch leerzaam is. Na zes uur meegelopen te hebben kon je minstens al een paar „vak-termen" in de geest van VP=voet-patrouille en AP=auto-patrouille; Dubbel één op basis uit"=code-nummer 1 (Punda-rayon) – auto no 1 is bij de hoofdwacht teruggekeerd en meldt zich „uit de lucht." Als je in je eigen auto stapt krijg je bij wijze van spreken ook de neiging iets te gaan melden, zij het „in" of „uit". Verder weet je ook, dat je na een ongeval bv via de Centrale post te Rio Canario de „nodige autoriteiten" hoort oproepen, dat het een serieuze zaak is: een dodelijk ongeluk of in het geval, waar wij als patrouille nog even langs geweest zijn: een ongeval met vijf gewonden, van wie enige ernstig.

Relativeren

Een avondje-politie heeft ook het voordeel, dat je iets anders tegen het politie-werk aankijkt. Zij het slechts op een beperkt terrein. Want wat er in de cellen gebeurt op de politiepost, dat is een ander verhaal. Zo krijg je natuurlijk ook niet een idee, wat er gebeurt bij een „stress-situatie" want die heb je eenvoudig weg niet meegemaakt. Je moet verder aannemen dat de patrouilles, waarmee je op stap geweest bent, zich natuurlijk van hun beste kant tonen. Je moet de zaak dus relativeren. Dit laatste is begrijpelijk. Als iemand bij wijze van spreken een paar dagen op de redactie mee zou komen lopen, dan probeer je ook je beste beentje voor te zetten. Dat zal iedereen met enige beroepstrots doen. Zelfs in het verkeer heb je die neiging; althans bij het zien van een politie-patrouille zullen we geen moment nalaten de richting-aanwijzer goed en uitvoerig te gebruiken; we zullen dan ook uit ons hoofd laten een auto te gaan passeren, waar dit niet mag.

Met al deze restricties voor ogen, kunnen we vaststellen dat het genoeglijke avonden waren. Bij het „afmelden" kregen we te horen, dat men ons nog graag eens terug zag. Wat doe je dan als je meegaat? Op de eerste plaats: de aandacht trekken van het publiek. Dat kijkt over het algemeen met enige meewaardigheid en medelijden of zo men wilt met enige minachting naar je, omdat men meteen van de veronderstelling uitgaat, dat er weer een paar lui worden opgebracht. Dit ondanks het feit, dat uit niets bleek, dat er opgebracht werd. Tenminste kijkt men nieuwsgierig in de geest van: „Wat zullen die uitgevreten hebben?". Misschien waren er al doordenkers van: „Zeker marihuana gerookt?" Zelfs toen we met z'n vieren – twee agenten en twee Amigoe's – op de hoek Columbusstraat/Wilhelminaplein stonden, zag je aan de gezichten van de mensen, dat men er iets vermoedde. Misschien een bewijs voor de nogal negatieve instelling van het publiek in het algemeen. Omdat men blijkbaar uitgaat van de gedachten: burgers bij de politie, dat betekent rotzooi.

Het is slechts een van de ervaringen. Toen we op de Rijkseenheid-boulevard bij een verkeers-controle waren, werd er door een van de dames van een gecontroleerde auto geïnformeerd of er al dames bij de Curacaose politie waren.

Normale werk

Zij was echter niet de enige die dit dacht en men vindt het niet vreemd om een vrouwelijke agent in situaties als verkeerscontrole enz. te ontmoeten. Bij het bezoek aan de SUBT-club op Berg Altena werd die gedachte door een der aanwezigen geuit. In vraagvorm, dat wel. Het publiek is er dus kennelijk al mentaal op voorbereid dames als agenten tegen te komen, zou je dan voorzichtig willen concluderen. Zeker is, dat enige agenten, met wie we te maken kregen het ook normaal zouden vinden, dat de vrouwelijke, daarvoor geschikte agenten al het gewone werk te verrichten krijgen.

Je gaat dus mee op een voet-patrouille, welke Punda en Otrobanda kennen. Een wandeling van ongeveer een uur en min of meer te omschrijven als een „service-beurt" tegenover de gemeenschap. Je loopt op en als leek zie je daarbij eigenlijk niets, althans heel weinig, wat voor de politie interessant is. „Juffrouw, U vergeet het licht uit te doen", zegt de agent heel vriendelijk. De juffrouw kijkt verbaasd op en constateert inderdaad, dat zij de stadslichten van haar auto heeft laten branden. We hebben niet kunnen vaststellen of zij bedankt heeft, want ondertussen waren we al verder getrokken. In een ander geval staat een auto met portier-ramen wijd open en met brandende lichten. Die even uitgedraaid.

Sprakeloos

In de Madurostraat het generatie-verschil: een peuter van, neemt mee, ruim een jaar, heeft er om kwart voor tien 's avonds genoeg van om verder met Ma en de rest van de familie voort te sjokken. Aangenomen mag worden, dat men etalages aan het kijken is. De peuter gaat zitten. De moeder kondigt aan, dat onze kleine Wilfred daar rustig kan blijven zitten en stapt verder. Buiten de politie-waard gerekend. Weer een actie van de dit jaar geslaagde hoofd-agent: die geeft Wilfred een hand, vraagt hoe het er mee gaat en zegt hem of hij niet beter mee kan gaan met zijn moeder. Wilfred is natuurlijk sprakeloos, zegt niets, protesteert niet meer en wordt zwijgend bij de familie gevoegd. Die is ook uit het veld geslagen.

Op naar de volgende zaak. Die is ook niet wereldschokkend. Al wandelend en pratend voelt de agent of een winkeldeur echt goed gesloten is. Het komt nogal eens voor, dat een vergeetachtige winkelier de zaak openlaat. In zo'n geval wordt de wacht gewaarschuwd, wordt de eigenaar opgesnord en blijft een patrouille bij het winkelpand tot de winkelier op komt dagen om samen met hem te controleren of er iets vermist wordt. Uiteindelijk ook een service.

Deze strekt zich – hoe onwaarschijnlijk het ook klinkt – uit tot de lichtpunten. Elke lantaarn op Curacao heeft een nummer; zijn er twee lichtpunten aan één mast, dan hebben die allebei een afzonderlijk nummer. Al patrouillerend moet er ook gekeken worden of de lichtpunten het allemaal doen. Is dat niet het geval, dan wordt de storingsdienst van de OGEM opgebeld om mee te delen, dat lichtpunt zus en zo het niet doet.

Nota wordt gehouden van de stand van zaken met de verkeersborden. Of die verschoten zijn. Of die goed zichtbaar zijn. Of het struikgewas langs de weg niet hinderend op het verkeer werkt. In al deze negatieve gevallen, wordt de Verkeers-technische dienst gewaarschuwd, en die geeft een seintje aan DOW en dan is het wachten op een actie van DOW-zijde.

Verondersteld genoeg die service, dus. Verondersteld wordt, dat de patrouille-gang te voet ook preventief werkt. Het is wellicht voor de bezoekers van Hanchi Punda een gerusstellende gedachte, dat de politie present is, hoewel men dit idee niet meteen krijgt als je door de van muzikaal geweld klaterende steegjes wandelt, welke in feite een aneenschakeling zijn van bars. Iedereen kijkt verbaasd naar buiten als men deze wat vreemd samengestelde patrouille voorbij ziet wandelen. Misschien houdt men zijn stickie achter de rug. Je kunt namelijk nooit weten. Een gezellige sfeer is het daar, niet zo duf als in de rest van Punda. Uiteindelijk is dat het enige stadsdeel waar wat te beleven valt. En wàt. De dikke matrones eisen meteen de aandacht op en je vraagt je dan af, hoe die nog klanten kunnen trekken. Het moet echter vroeger in dit deel van Punda nog veel gezelliger geweest zijn, als je Pierre Lauffer bijvoorbeeld mag geloven. Eén ding moet gezegd worden: er zijn maar weinig mensen, die je groeten als je aan het patrouilleren bent. Dat zal zijn reden wel hebben, neem je aan.

Geen vrienden

Verlies je je vrienden als je politie-agent wordt? De meningen hierover zijn verdeeld. Aangenomen mag worden dat deze vraag een rol speelt bij de beslissing of men solliciteert bij de politie of niet. Twee van de agenten vertellen ons, dat echte vrienden begrip kunnen opbrengen als je hem moet bekeuren. „Moet je rekening met hen gaan houden, dan kan je geen dienst meer verrichten", menen zij, onafhankelijk van elkaar.

In een van de vertrekken op de hoofdwacht hangt de spreuk: Hacimentu di fabor ta causa enemistad (Gunsten verrichten veroorzaakt vijandschap). Dit zal wel op hetzelfde probleem doelen. Een van de agenten zegt, dat zijn verhouding met zijn vrienden hetzelfde is gebleven; een ander heeft wel eens, tijdens een verblijf op een der kleinere eilanden, gemerkt, dat men daar al gauw veronderstellen in een uitzonderingspositie te verkeren, als een agent „goed" met hen was. Hij had als hinderlijk eevaren.

Drie agenten merkten, ook afzonderlijk van elkaar, op, dat een politie-agent geen vrienden kent. Alleen bekenden. Een van hen voegde er wel meteen aan toe: „Sinds 30 mei 1969 is er niet zo'n bezwaar meer tegen als je wat vertrouwelijk met burgers omgaat. Zo kan je ook aan inlichtingen komen". Zo verduidelijkte hij deze „bijzondere vriendschap".

Oude auto's

Niets bijzonders werd op de wacht gemeld, na terugkeer van onze VP. Daarop de auto in. Het was geloof ik de eerste keer van mijn leven, dat ik in een politie-auto zat. Wat dat betreft, echt een tegenvaller. De auto's waarmee we gepatrouilleerd hebben ,waren niet bepaald nieuw. Sommige auto's kreunden bij tijd en wijle. Men verzekerde ons dat de Chevrolet tot heden toe de beste patrouille-auto was geweest. Wa[illegible] ook aan moet wennen is die [illegible] antenne. Rijd je bij struikgewas [illegible] komt die antenne daarmee in aa[illegible] king, dan krijg je het geluid als[illegible] iets blijft steken onder aan je wa[illegible] Toen dat de eerste keer gebe[illegible] was ik er verbaasd over, hoe slo[illegible] men met het nationale eigend[illegible] omging. Niemand trok er zich een [illegible] van aan, dat er blijkbaar een [illegible] ijzer ergens bleef hangen. Men r[illegible] normaal door. Als gast houd natuurlijk je mond. Tot er op [illegible] gegeven ogenblik een lichtje op[illegible] dat het de antenne was, welke al [illegible] geluid veroorzaakte. Ook is het le[illegible] dat je via de mobilefoon vrij aa[illegible] op de hoogte blijft van wat er allemaal gebeurt op Curacao. [illegible] daar een vrouw zich bedreigd vo[illegible] door haar man; dat die man niet [illegible] vinden is en dat men daarin uit[illegible] delijk toch slaagt en beide parti[illegible] naar de wacht brengt voor [illegible] onderhoud. Dat er een stel luidru[illegible] tige knapen gesignaleerd is bij [illegible] Roodeweg. Deze verplaatsen [illegible] echter, want even later blijken ergens op Klip te zijn. Er wo[illegible] overlegd of men een omsingeling[illegible] weging zal uitvoeren. Zonder verd[illegible] noemenswaardigheden wordt ech[illegible] dit probleem opgelost. Ergens and[illegible] kan voorkomen worden dat [illegible] knaap geslagen werd; een verkee[illegible] ongeval zonder PO (persoonlij[illegible]

Bejaarde verdwaalt: toch thuis gebracht

RIFFORT. – Op de vraag naar de leeftijd, gaf zij ten antwoord: 78 jaar. Zij had even goed tachtig kunnen zeggen of nog iets meer. Want bij de antwoorden op andere vragen bleek duidelijk, dat zij het nodige vergat en het elkaar verwarde. Een automobilist had haar zien lopen: midden op de Santa Rosaweg. Hij had zich toen over haar ontfermd en had begrepen uit haar verhaal, dat zij in Otrabanda thuis hoorde. Hij leverde haar dus netjes aan de politiewacht af. Het was rond vier uur in de nacht. Zijn taak was daarmee afgerond; die van de politie begon. Het leek een bijna onvervulbare taak. Haar handtas krampachtig vastgeklemd, soms graaiend in de papieren tas, waaruit zij een paar centen haalde, welke zij vol enthousiasme aan de man naast haar in de politie-auto wilde geven, zat zij daar. Verder honderd-uit pratend over: „Ja, bij Shon Papa moeten we zijn." Even later had zij het over een stoep. Of zij wilde aangeven, waar we nu moesten zijn. Zij raakte in paniek en kon slechts verwijzen naar Shon Papa. Daar schoten we nu niet zo erg mee op. Zij pakte je bij je handen vast; krampachtig. Weer terug naar de wacht. Een zoon opgebeld; ondertussen bleef zij in de auto beneden.

Geen antwoord

Wat zij daar op de Santa Rosaweg deed? Nou, daar was zij in geen jaren geweest. Waar was zij dan daar net geweest? Op deze vraag geen antwoord. Wel de mededeling, dat haar nichten en neven niet wilden, dat zij de straat opging. Het was haar niet duidelijk, waarom zij zo bang waren. Bij wie zij in huis was? Bij haar oomzeggers. Niet bij haar kinderen? Nee, bij haar oomzeggers. Hoeveel kinderen zij had? Eén, twee, drie, vier, vijf, zes. Ja, zes kinderen.

Als een kind zat ze te praten. Soms pakte ze je handen vast. Om haar woorden kracht bij te zetten. Of we niet wisten, waar zij heen moest? We wisten toch wel van Shon Papa? Onze collega komt terug. Het juiste adres is bekend. Zij bleek bij twee kinderen in huis te zijn. De verrassing werd compleet, toen die kinderen vertelden, dat zij niet hadden gemerkt, dat hun moeder de straat was opgegaan. Zij bleef in de auto zitten. Zij wilde er zelfs niet uit. Door de agenten moest zij overreed worden uit de auto te stappen. Zij moest nu fijn gaan slapen. Of die agenten meegingen? Zij bleef aandringen. „Nee, we komen morgenochtend weer even langs." Op die toezegging ging zij het huis binnen. Het leek wel schoorvoetend.

Wij op weg naar de volgende assistentie..............

"DANKI DIOS, CU TIN POLIS"

Gewonde dronken man veilig thuis gebrach[t]

RIFFORT. – „Assistentie gevraagd in Centro X", klonk het door de krakende mobilofoon. Verder geen aanduiding, zodat verondersteld mocht worden, dat er gevochten was of iets in die geest. Bedoelde club was namelijk wel eens eerder op deze manier in het nieuws geweest. Op de stenen muur voor de club zit Rufo, grote witte doek op zijn voorhoofd, waar het bloed door heen dringt; op zijn broek bloed, zijn overhemd, dat naast hem ligt, ook vol bloedvlekken en op het muurtje aan de andere kant ook al bloed en op de grond daarachter hetzelfde. Ondertussen bleef het bloed doorvloeien. De verbandtrommel uit de auto gehaald; verband eruit en op het voorhoofd gelegd. Het lag er nog niet op, of ook dit schone doek was al weer rood gekleurd. En ondertussen jengelde Rufo als een klein kind. Soms huilde hij: „Ik heb niet gevochten. Ik ben gevallen." Die val was overigens wel begrijpelijk. De rum-lucht kon je namelijk snijden.

Waarschijnlijk als gevolg van het bloedverlies en van het overmatige alcohol in zijn body kon de zestigjarige Rufo bijna niet lopen. Halverwege de auto jammerde hij: „Mijn sleutels." Dat bleek goed te zitten; één der agenten had die al bij zich en gaf ze hem. Hij kreeg een stuk verband om op de wond vlak boven zijn rechter oog te leggen, om het bloed wat tegen te houden.

Rufo was in een stemming om met de grootste ernst te beloven, dat hij nimmer meer en rumfles zou aanraken of welke sterke drank ook. Ondertussen herstelde hij zich al in zoverre dat hij vol overtuiging wist te vertellen, dat hij nog geen maand uit het hospitaal was. Een Nederlandse professor had hem geopereerd. Diens lof bezong hij in alle toonaarden. Later op de avond kwam hij nog worden te kort daarover. Zo goed was die dokter geweest. Om dit nader te onderstrepen verklaarde hij: „Alle doktors van Curaçao zijn kèns." Hij bedoelde het echter niet zo rot.

Via de mobilofoon geïnformeerd of dokter Z. thuis was. Nee, dat was niet het geval. Dus naar de polikliniek van het hospitaal. Ondertussen had Rufo nog enkele keren duidelijk gemaakt, dat hij niet gevochten had en dat die verwonding het gevolg was van een val. Bij het hospitaal aangekomen, voelde Rufo zich al weer zo vol vertrouwen, dat hij vroeg of hij zelf naar binnen mocht lopen. Voor alle zekerheid werd hij toch nog maar gesteund. Toch ging het al een heel stuk beter.

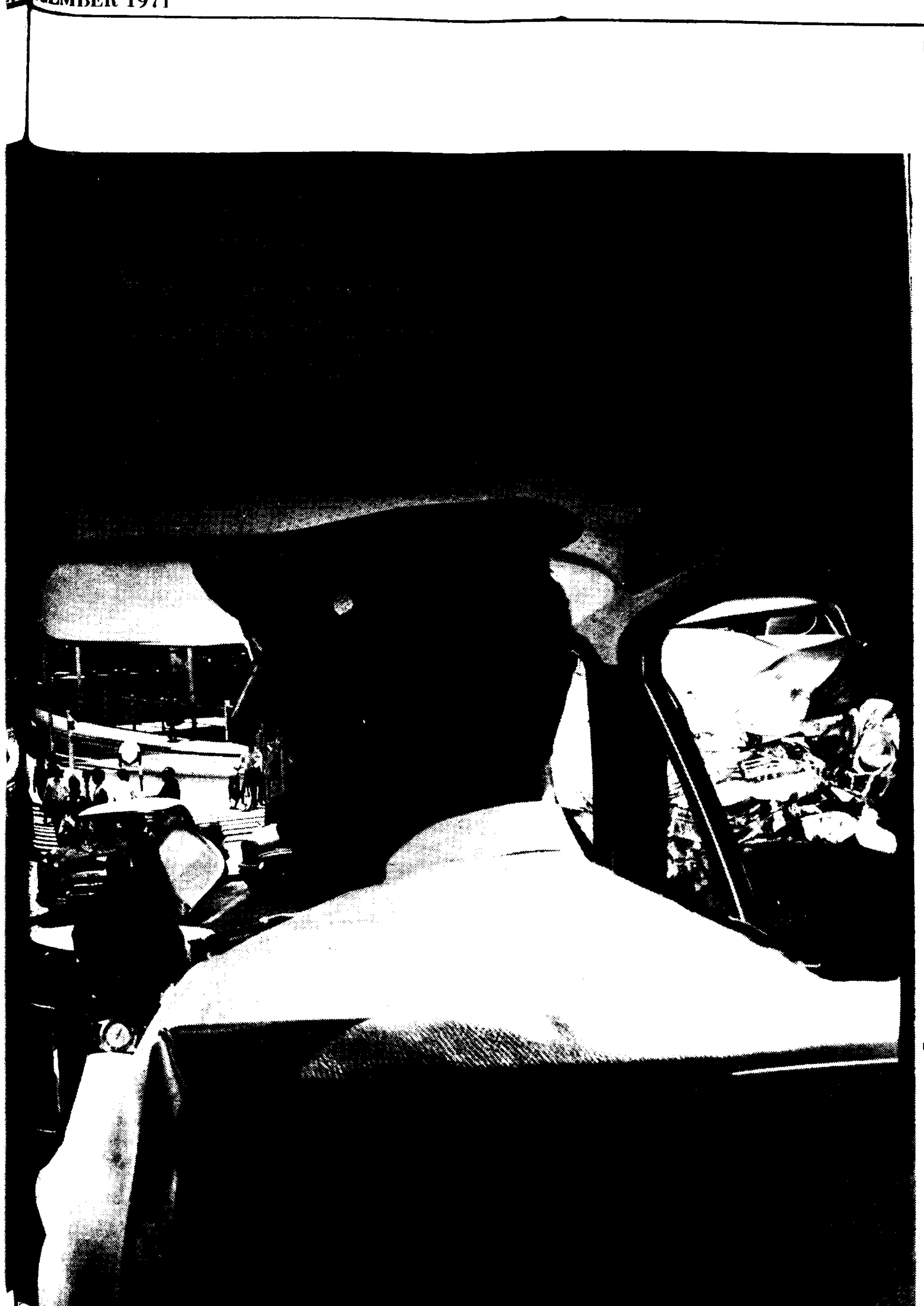
Danki Dios, cu tin polis

„Danki Dios cu tin polis", herhaalde Rufo ondertussen. Dronken mensen en kleine kinderen zeggen de waarheid. In dit geval zeker. „Als er geen politie was geweest", verduidelijkte Rufo zichzelf, „dan was ik nie[t] in het hospitaal gekomen." En meteen liet hij weten: „Danki Dios cu tin dokter tambe." Zie je wel, hij is niet zo beroerd, die Rufo. Ondertussen was de dokter verschenen in weekeinde-uitrusting. Rufo moest wel even kijken voor hij in de gaten had, dat dit een dokter was. Toen antwoordde hij in opgepoetst Nederlands, dat hij van de muur was gevallen. Nee, hij had niet gevochten.

We lieten hem bij de polikliniek achter. Zijn overhemd werd in een krant opgerold. Rufo bleek een bekende van de politie te zijn. Een havenarbeider, die vroeger bekend stond als een der grootste vechtersbazen. Regelmatig moest hij toen worden ingerekend en ging men met twee of drie man op hem af, want zijn krach was algemeen erkend en gerespecteerd. Daarom die herhaalde mededeling: Ik heb niet gevochten. Hij vroeg zelfs, dat even in de krant te vermelden. Op een huilende toon. Van die geweldige kracht was, waarschijnlijk door de drank, niet veel overgebleven. Rufo maakte zelfs een wat trieste indruk. Voor een man van zestig jaar was hij eigenlijk veel te oud.

Even later kon hij opgehaald worden uit het ziekenhuis. Vlakbij zijn woning kon de wagen niet vooruit. Een dikke buschauffeur had zijn AC-busje voor het gemak even „dubbel geparkeerd", terwijl er talrijke plaatsen open waren in de parkeervakken en was op terugweg met zijn drankje in gesprek gew[ikkeld] geraakt met een bekende. Dit bleek interessant te zijn, dat men maling had aan [de] auto, welke stond te wachten, ook al was [het] een patrouille-auto. Eén der agenten st[apte] uit, maar ook dat hielp niet zoveel, tot[dat] hij deze het gebaar maakte, dat hij [zijn] notitieboekje zou pakken. Toen kwam meer beweging in de dikke chauffeur. [Een] proces-verbaal had hem een schorsing [als] AC-chauffeur kunnen kosten.

Onze Rufo wond zich over het optreden [van] de buschauffeur op. Hij vond het maar „[o]pendew", wat die man uithaalde. Eenmaal [in] zijn huis aangekomen, kende zijn dankba[ar]heid geen grenzen. Bibberend werd de sleu[tel] voor de dag gehaald, welke zijn woning mo[est] beschermen tegen inbrekers. Dat er op [de] andere kant een raampje open stond, de[ed] daaraan niet veel af. Een vertrek van een p[aar] vierkante meters. Geen elektrisch licht. Ja, [als] dit je levensruimte is, dan moet je wel g[aan] drinken. Met een zaklantaarn moest petroleum-lamp worden gezocht. Rufo m[om]pelde iets verontschuldigends, waarop agent reageerde met: „Met deze lampen ben [ik] zelf ook opgegroeid." Nou, dat was dan go[ed]. Of men niet even bij hem op bezoek ble[ef] informeerde Rufo. Hij kreeg de goede we[nk] eens flink te gaan slapen. Dan zouden elkaar de volgende dag weer zien. Een go[ed] idee, vond Rufo ook.

BEMIDDELING GEVRAAGD

Concubinaris voelt zich op tenen getrapt

Oudere concubine zet man voor schut

RIFFORT. – „Bemiddeling gevraagd te Paradijs." Net op het ogenblik, dat een sportauto voor de patrouillewagen kwam rijden, met een rechter achterlicht, dat betere tijden had gekend, kwam deze boodschap. De bestuurder van de sportauto bofte. „De mensen zullen nu wel zeggen: wat een stel kaffers, die politie-agenten. Ze zien nog niet eens, dat een achterlicht van de auto vóór hen het niet doet", peinst een der agenten hardop. „Hadden we die man aangehouden en zijn papieren gevraagd en misschien verbaliseerd, dan was ondertussen misschien de ruzie daar zo erg opgelaaid, dat er geen bemiddeling mogelijk is", motiveert hij het besluit om naar Paradijs door te rijden. Eigenlijk is het buiten het rayon, maar de patrouille van Rio Canario is met een ander varkentje bezig.

Bij Paradijs aangekomen, even gezocht en het betrokken huis gevonden. Buiten staat een meisje – misschien veertien jaar – te wachten. „Ja, ik heb u opgebeld." Zij vertelt in het kort wat er binnen aan de gang is. Op het eerste gezicht een nogal ingewikkelde kwestie. Terwijl zij nog aan het uitleggen is, gilt binnen in huis plotseling een vrouw. Haar stem slaat hysterisch over. In draf op de woning af: God mag weten of men is elkaar al naar de keel gevlogen. Het valt mee. Er wordt slechts gegild. De vrouw des huizes loopt driftig op en neer; een zoontje staat wat te giechelen als de politie binnenkomt. Een ander kind kijkt rustig toe. In totaal blijken er vijf kinderen in huis te zijn.

In de slaapkamer zit een man op de rand van een bed. Er staan twee bedden. Hij kijkt of hij het in Keulen hoort donderen. Dit doet slechts het vuur bij de vrouw hoger oplaaien.

Het kost even tijd voordat beide partijen de kans krijgen om hun zegje horen, dat hij geen enkel recht heeft. Je leeft samen, dit is haar huis en jij hebt niets over Elsa te vertellen. Als je naar het Kransje gaat, ja, dan hebben jullie elkaar verantwoording te zeggen. Als dat toch lukt, dan ligt er de volgende puzzle ter bemiddeling klaar.

Ronny en Elsa leven al vier jaar samen. Zij hebben geen kinderen samen. Het is de woning van Elsa. Volgens haar behandelt Ronny haar sinds januari – dus bijna een jaar – heel onverschillig, om geen ander woord te gebruiken. Hij heeft namelijk een relatie aangelegd met een meisje, dat hij officieel thuis bezoekt en verder heeft hij nog een gescharrel in Suffisant. Vóór haar gezicht is hij in staat één van die beide concurrenten op te bellen, maakt dan openlijk een afspraak met een van beiden en vertelt haar (Elsa) dan, dat hij vanavond niet met haar uit kan. „Hij behandelt mij als een hond", legt Elsa uit. Zij is 32 jaar; Ronny is 25 jaar.

Vuil spel

Ronny luistert aandachtig, met een lachje om zijn mond. Hij vertelt, dat hij 's middags aan Elsa had gevraagd of zij plannen voor de avond had. Zij had gezegd, dat zij nergens heen ging.

Men zou dus thuis blijven. Nu heeft zij mij (Ronny) „pendew" gemaakt, want toen de avond er eenmaal was, ging Elsa zich opknappen en bleek zij toch een afspraak gemaakt te hebben. Daar had hij woorden over gemaakt. Hij vond dat vuil spel. Had hij dat geweten, dan had hij ook iets kunnen versieren voor die avond. Fel valt Elsa hem in de rede.

Dat was het dus. Ronny krijgt te af te leggen. Nu niet. Als Elsa naar een feest wil gaan, dan heeft zij daar recht op. Ronny begrijpt het allemaal heel goed. Het zit hem echter wat moeilijk, dat zij hem voor schurt heeft gezet. Voor het gemak vergeet hij even hoe hij met haar grapjes uithaalt. Ook zit het hem hoog, dat de politie in de zaak gemengd is. „Of het nu ook allemaal nog in de krant komt ook? " vraagt hij. Hij bewaart zijn rust, ogenschijnlijk. Het einde van het liedje is, dat Elsa kans krijgt naar het feest te gaan; zij is er al helemaal voor opgetuigd: nauwsluitende broek, mooie halsketting om en vol lekkere geurtjes. Ronny zal thuis blijven. Voorlopig althans.

Succesje

Een ander resultaat is echter: Ronny, die door zijn houding – afspraakjes met andere – waarschijnlijk jongere vrouwen – in het gezicht van de vrouw, met wie hij al jaren samenwoont – de indruk wekt dat zij niet zoveel voor hem betekent, heeft laten merken, dat hij zich toch op zijn concubinaris-tenen getrapt voelt doordat zijn vrouw zich kennelijk ook nog op vrijsters-voeten kan bewegen. Voor haar alles bij elkaar toch nog een „succesje". Hoe het met de kinderen staat, ach, die lachen wat. Het meisje, dat ons buiten had staan opwachten, zal ook wel spoedig aanbidders over de vloer krijgen of tenminste avontuurtjes krijgen. Zij had haar moeder fel verdedigd en er zich op beroepen, dat zij de „mayó" in huis was. Een volwassen kind. De bemiddeling was gelukt... Voor hoelang?

[..]vallen); er wordt naar iets [..]cht in een bar, maar wat dat is [..]t niet duidelijk.

[..]oit aangifte

[..]moet overigens wel wennen aan [..]mobilofoon-gepraat. Zittend in [..] bloed-eigen patrouille-auto, [..]van we het code-nummer wisten, [..]ng het ons volkomen, dat we op [..]tentie uit werden gestuurd. Al [..]zins in de sfeer van het werk, [..]asde het ons namelijk, dat we [..] achter een auto aan gingen, [..]van bekend was, dat de be[..]rder geen rijbewijs had. In plaats [..]van sloegen we af, deelden en [..]nt een pv (procesverbaal) uit en [..]men toen bij een bar in Punda [..]cht. Een sjieke bar, waar de [..]enkomst van ons kwartet enig [..]en baarde. Terwijl men zijn [..]kje verder gebruikte, keek men [..] wat er zou gebeuren. Het leek [..] of het spreken zachter werd. [..]r er gebeurde eigenlijk niets. Een [..]e bleek zich bedreigd te voelen [..]r een man, wiens bijnaam zij [..]de en van wie zij ook wist, waar [..]woonde. Zijn achternaam wist zij [..]. Nee, ze had die man nog nooit [..]moet, dus ook geen kennis aan [..] gehad. Er werd een aantekening [..]aakt in een minuscuul boekje. De [..]e kreeg het advies aangifte te [..]n wegens bedreiging bij de recher[..]. Het was niet duidelijk of zij dit [..] gaan doen of niet. Mocht die [..] nog iets ondernemen, dan kon [..] uiteraard meteen de politie [..]ellen. Eenmaal buiten de bar [..]en de agenten als hun mening, dat [..]ze dame nooit aangifte zou gaan [..]en.

[..]e ziet Curacao vanuit een andere [..]chtshoek vanuit zo'n patrouil[..]uto. Natuurlijk niet in die mate [..] de, voor ons leken-oog op en [..]agent die lachend opmerkte: [..]oor de politie is iedereen die [..]achts op straat rondloopt een [..]entiele misdadiger". Als leek werd [..]tegen geprotesteerd omdat we [..]k wel eens op straat lopen in de [..]chtelijke uren en is het niet [..]pend, dan zijn we toch minstens [..]end regelmatig op pad in het [..]ster.

[V]erdacht

[..]m het SUBT-stadion heen rijdend [..]d geconstateerd, dat er een auto [..]dacht in de mondi stond opge[..]d. De schijnwerper er op en [..]gesteld, dat er gevrijd werd. [..]orgereden dus. „Dat ze niet [..]rijpen, dat ze door deze plaats te [..]zen voor hun vrijerij verdenking [..] zich laden. Een auto in de mondi [..] betekenen: er is een misdrijf [..]leegd, of de auto is van misdrijf [..]omstig", somde de agent als [..]tieven voor zijn stelling op. [..]erdaad wordt even later de [..]lheid vertraagd bij het zien van [..]n onbeheerd staande auto langs de [..]tterdamweg. Die bleek een lekke [..]d te hebben.

[..]atrouilleren betekent ook aan[..]cht besteden aan plaatsen, waar [..]bouwd wordt. Daar komen nog al [..]s mensen in de verleiding om wat materiaal voor eigen huis mee te nemen. Ook aandacht voor het fabrieksterrein bij Davelaar b.v. Zo hebben we ook een bezoek gebracht aan wat eens CSC te Scharloo was; prachtige sportbanen met een schitterend clubgebouw. „Als men de muren mee kon sjouwen, zouden die ook al verdwenen zijn", merkte de agent op. Er is dan ook wel huis gehouden daar. Inderdaad staan er alleen nog maar wat muren. Voor de rest is alles gesloopt. Er is ooit eens een plan geweest er een polikliniek te vestigen. Men kan gewoon opnieuw beginnen te bouwen.

Gokken

De patrouille voerde langs de verschillende plaatsen, waar doorgaans om geld gespeeld wordt; onder een bepaalde boom, maar ook in de huizen, waar men „gelegenheid geeft", niet in de traditionele zin van het woord. Een gelegenheid geven, dat blijkbaar aardig wat geld kan opleveren, zoals wij eens elders hebben vernomen: één gulden per potje en dan te bedenken, dat zo'n potje soms maar enkele minuten duurt. Het was op de bewuste vrijdagavond er echter over het algemeen rustig in de „speelholen". Tegen „wega di cen" wordt, zo werd ons verzekerd, toch wel regelmatig opgetreden. Omdat er doorgaans wel gelegenheid bestaat voor de meeste gokkers om de plaat te poetsen, moet de politie meestal genoegen nemen met de pot in beslag te nemen of beslag te leggen op andere eigendommen. Dat kunnen schoenen zijn, omdat men nu eenmaal op blote voeten harder loopt dan met schoenen aan de voeten. Die blijven ten eeuwige dage op hun eigenaar wachten, omdat men het niet riskeert de eigendommen bij de politie af te gaan halen, daar dan een pv boven het hoofd hangt.

Laatst had men zo een aardige pot in beslag genomen. Men leverde die aan de hoofdwacht af en daar verscheen een der spelers. Een agent, die aan de actie had deel genomen herkende hem en zei: „Zeg heb ik u niet daar en daar gezien? " De man bevestigde het. Hij kwam zijn geld terug halen. Dat kreeg hij niet, maar hij ging toch niet met lege handen naar huis: hij kreeg namelijk een pv aangezegd.

Club bezoeken

Op de bewuste avond zijn we dicht bij de pot geweest. Na het bezoek aan een clubgebouw, dat naar een bepaalde voetbalvereniging is genoemd, vroeg een der agenten ons of we niet hadden gemerkt, dat er gewaarschuwd was, toen wij aankwamen. „In die kamer rechts van de ingang, waren zijn aan het dobbelen", verzekerde hij. Toen we eenmaal boven gekomen waren was daar iedereen eerzaam iets aan het doen. Trouwens, men keek toch wel vreemd op in de club zo'n bezoek te krijgen. Zoals gewoonlijk een hele mannen-beweging; er waren wel enkele meisjes aanwezig, maar hun aantal woog in geen opzicht op tegen het aantal mannen. Zo'n club binnentreden is toch wel een ervaring als het onder deze omstandigheden gebeurt: iedereen kijkt verbaasd op naar de uniformen. Een verbazing, welke soms vermend is met een zeker schrik-gevoel en ook een zekere agressiviteit. Je voelt de blikken van iedereen op je gericht. Ook al ben je dan gewoon leek, je komt in het kielzog binnen van de geuniformeerde politie en dus moet er iets met je zijn. Je bent misschien van de recherche. God mag weten, waar je van bent. Als je dan de trap afgaat, voel je dat iedereen in de club weer opgelucht adem haalt. Misschien omdat men verder kan gaan met het stickie, of verder met de wega di cen.

Dezelfde ervaring eigenlijk ook in de nachtclub. De grote ruimte was akelig leeg. De juffrouw aan de ingang met een laag uitgesneden jurk, stond toe, dat we met de politie mee naar binnen gingen. De Summits deden hun uiterste best de grote ruimte met geluid te vullen. Goede muziek, dat wel, maar voor een uiterst gering gehoor. Een paartje op de dansvloer, een paar jongelui aan de bar en een paar in de zitjes; bij elkaar misschien twintig gasten. Iedereen kijkt. Weer die priemende blikken. Bij het tweede bezoek iets meer publiek. Het feit, dat we voor de tweede keer komen, gaat aan een der topfiguren van deze nightclub niet voorbij. Er komt iemand informeren of we met een onderzoek zijn. Of we soms speciaal uit Nederland overgekomen zijn? Hij fluistert wat met een nogal dikke meneer, die ons dan komt vragen of we soms iets willen gebruiken. Uiteraard laten we zelfs niet de schijn zich ontwikkelen, dat we omkoopbaar zijn, ook al zijn we dan niet in politiedienst en wijzen dus vriendelijk doch beleefd de aanbieding af. Onze collega krijgt eenzelfde verzoek, handelt evenzo. De agenten zelf worden buiten schot gelaten. Je krijgt zo het idee, dat men zich niet zo happy voelde met dit herhaalde politiele bezoek.

Er worden meer acties met enige tegenzin geïncasseerd. Op de Rijkseenheid-boulevard worden enige auto's aangehouden. Niet zo maar in het wilde weg. Op een stopteken kan men onmiddellijk reageren met een botsing als gevolg. Men moet dus voorzichtig te werk gaan. Dat gebeurde ook. Terwijl het de bedoeling was een auto aan te houden, stopte de volgende auto, welke er een stuk achter reed ook, maar voor alle zekerheid. De rijbewijzen waren goed, de belastingkaarten waren present, de achterlichten en richtingwijzers functioneerden goed en ook aan de claxon was weinig te merken.

De slachtoffers van deze controle wekten niet de indruk, dat ze in de wolken waren over dit idee van een nachtelijke controle. Toch kregen zij een vriendelijk „Goede avond verder" toegewenst.

Sarcastisch

Veel minder was het humeur van de man die uit een verboden richting kwam rijden bij Salinja. Duidelijk geërgerd en steeds weer interrumperend, met de de mededeling, dat hij gestopt was, omdat hij iemand, die waarschijnlijk panne had, wilde helpen, moest hij zich toch wel onderwerpen aan het proces van het pv. Hem werd duidelijk gemaakt dat het ging om zijn rijden en niet om zijn stilstaan, maar dat mocht niet veel baten. Steeds weer stelde hij zijn brokje naastenliefde aan de orde. Toen de agent de brutaliteit beging om hem te vragen, waar hij nu wel geboren was sidderde hij van verontwaardiging en bijna sissend kwam het er ui: „IN NEDERLAND". De agent was blijkbaar zo verbaasd over de toon van het antwoord, dat hij niet informeerde naar de geboorteplaats zelf. Toen hem na het aankondigen van het pv nog een prettige avond werd toegewenst, reageerde hij enigszins sarcastich met, succes ermee.

Geluk

Geluk had de jeugdige auto-bestuurder, die zonder rijbewijs zou rondrijden. Zijn autonummer werd meegedeeld. Op de Martin Luther King-boulevard reed hij. Het is een auto met drie jongelui. Er wordt geen risico genomen. Achter de auto wordt geclaxoneerd, wij passeren de auto, de agent roept: Stoppen, onze auto wordt langs de kant gezet, één der agenten stapt uit, wij moeten er nog even in blijven, waarna onze auto zodanig wordt opgesteld, dat de auto achter ons, er niet tussenuit kan glippen. Als we bij de auto aankomen, dan wordt er een rijbewijs getoond, afgegeven op 22 november, vijf dagen vóór onze patrouille-gang. Achter in de auto wordt gegrinnikt van plezier. Het enige wat de bestuurder nog gezegd kan worden is: „U moet uw handtekening nog zetten onder Uw rijbewijs". „Moet dat? " vraagt hij enigszins verbaasd. Als het antwoord bevestigend is, dan wordt hem door een van zijn vrienden een ballpoint toegeschoven en in ons aller aanwezigheid wordt het voor hem nu geld besparende document ondertekend. Even later werd hij door nog een andere patrouille aangehouden en weer zal hij met enige plezier zijn pas verworven rijbewijs getoond hebben. Tot zover de Amigoe-impressie van de patrouille-gang met de politie. Het uitslag van enige assistenties treft men elders aan.

Vijf kinderen in huis; oudste zes jaar

Concubine mishandeld op vraag aan man om thuis te komen

RIFFORT. – Of we langs de wacht wilden komen. Dat betekende, dat zich daar een assistentie had aangediend. Dat bleek óók zó: een vrouw, Engels type, heel sjofel gekleed zat daar; een grote buil boven haar rechter oog. Haar spreken was half huilend, half vertellend. Ook bij haar middel had zij de nodige pijn. Zij was door haar concubinaris geslagen. Een geval van mishandeling.

Het relaas van de vrouw hield in, dat naast de woning, waar zij met de man X verbleef, 's avonds een feestje werd gevierd. Zij woonden al zo'n zes jaar samen. Drie maanden geleden was er een baby geboren. Het oudste kind was zes jaar; vijf kinderen in huis. Goed, X. was naar het feest gegaan. Toen het wat laat werd, vroeg zij iemand om hem te roepen. Zij stond buiten de feestruimte. Hij kwam niet. Na enige aandrang verscheen hij uiteindelijk toch. Er ontstond een kleine ruzie bij het feestterrein, waarna zij samen naar de woning trokken. Daar ging hij haar te lijf met een stoel en met een of meer stenen. Dat was het verhaal. Later is hij er tussenuit getrokken. Zij ook. De baby was thuis achter gebleven onder het toezicht van een vierjarige kleuter.

Niets in weg gelegd

Zij: „Nooit leg ik hem iets in de weg. Hij komt thuis, eet en vertrekt. Hij gaat zijn eigen gang. Hij kan naar feesten gaan. Ik kan nergens heen." Het wordt huilend verteld.

Even met de patiënt naar de arts gereden. Een wachtkamer vol schilderijen. De dokter in ochtendjas; het was dan ook rond half vier. Toen de vrouw de trap afging, begon zij te schuddebollen; hysterisch te doen. Haar vastgehouden om te voorkomen dat zij zou vallen. Haar rok gescheurd. Armoedig. De dokter schrijft wat medicijnen voor. Terug naar de wacht.

Naar het feest gereden. Beter gezegd: een feestje. Het ging er rustig aan toe. Gezien het gevorderde uur, waren er al de nodige stoelen leeg. Eén der feestvierders vertelde, dat alles prachtig verliep. Er naar gevraagd liet hij wel los dat er een „kleinigheidje" was geweest. Niet ernstig. Een echtpaar dat ernaast woonde. Maar dat was blijkbaar weer opgelost. Hij had de man zien vertrekken. Nee, geen vuiltje aan de lucht.

Voeden

Terug op de wacht zat de vrouw er nog. De recherche was nog niet gekomen. Zij zat daar maar. Huilde soms. Of zij naar huis kon terugkeren. Haar kind moest gevoed worden. De laatste voeding had het om twaalf uur gehad. Dan weer stilte. Weer dezelfde vraag: of zij naar haar kind mocht. Eén van de agenten had eerder op de avond al opgemerkt: Eigenlijk zouden we de beschikking moeten hebben over maatschappelijk werksters. Die zouden bepaalde zaken meteen kunnen aanvatten en verder begeleiden. Op dat ogenblik moest ik er aan denken. Want al zei de commandant dan nog met zoveel overtuiging, dat je een baby niet moet wennen aan regelmatig voeden in de nachtelijke uren, we hadden het idee dat dit niet zijn sterkste kant was. Zeker niet tegenover deze vrouw, die maar bleef huilen en zeggen, dat zij naar haar kinderen wilde.

Dief gezocht, alleen stel slippers gevonden

RIFFORT. – „Assistentie in de X-straat; er is een dief in huis." De melding kwam binnen nadat er de nodige rondjes waren gedraaid door de buitenwijken van het Riffort-rayon, en werd heel kort daarop gevolgd met: Riffort zet er een beetje haast achter. Als een pijl schoot toen de auto weg uit de boog. Door de nauwe straatjes van Otrabanda manoeuvrerend, kwamen we al gauw in de X-straat aan. De klacht van heel wat agenten: Men vraagt om assistentie, maar komt de politie eraan, dan wacht niemand ons op en moet je her en daar maar naar het adres gaan vragen, gaat hier niet op. Man en vrouw staan op straat; op de hoek ook enige belangstellende jongelui. Een overbuur gaf ook van zijn belangstelling blijk. De dief bleek ondertussen al gevlogen te zijn. Een vaag signalement kon door de man worden gegeven, die hem de straat zag uitrennen, nadat hij eerst over het erf van de buren was weggevlucht. De man zat namelijk in een smal gangetje van ongeveer een halve meter breed tussen twee huizen, welk gangetje aan de straatkant was afgesloten door een twee meter hoog muurtje. Om daarover heen te komen, zo bleek later, had men een soort vatenbak gebruikt: een houten bak, waarin de afwas wordt gezet om uit te druipen. Later bleek de man ook nog wat anders achtergelaten te hebben en wel zijn slippers; vrij goed en vrij nieuw. Hieruit mocht de conclusie worden getrokken, dat de man niet zo ver weg woonde.

Op zoek naar de dief. De bekende speld in de hooiberg. Bij het naar het Brionplein rijden, werd een schim waargenomen in de mondi bij de De Rouvilleweg. Snel naar de Breedestraat, via het Brionplein naar de De Rouvilleweg gereden. De voetpatrouille zou de zaak eens onderzoeken. Kon later slechts melden, dat men niets had gevonden. Men had een man iets verderop in een auto zien stappen. Diens kleur correspondeerde echter niet met het signalement dat de huisbewoner had gegeven. Men had hem dus laten gaan. Nog een korte dwaaltocht door de stegen van Klip. Uiteindelijk de man thuis weer afgeleverd. De situatie in ogenschouw genomen en een relaas aangehoord van de vrouw des huizes, die vertelde, dat het zeker al voor de tweede keer was, dat dit gebeurde. Zij had het nog over een alcohollucht, welke de man in beide gevallen had omgeven.

Met een andere patrouille later nog eens langs gegaan om de slippers op te halen. Hoe langer je nadacht, des te onwaarschijnlijker werd het, dat hier werd ingebroken of een poging daartoe werd ondernomen. Het leek meer op een inkijker, een van dat trieste korps van psychiatrisch gestoorde mensen, die zo graag vrouwen naar bed zien gaan.

Dobbelen onderbroken

RIFFORT. – „Dobbelen vóór de X-bar", was de boodschap. Via de stegen van de Otrabanda-Klip op naar de bar. In zo'n steegje werd de wagen geparkeerd. Beide agenten stappen uit. Lopen naar de hoek en sprinten dan ineens tien meter de straat in, vóór de bar, nemen een duik en pakken het geld, dat daar op straat ligt. Hun actie heeft een andere holpartij tot gevolg: de jongelui, die met kwartjes aan het „dou"-spelen waren, zetten een bijna Olympische spurt in om een proces-verbaal te ontlopen. Met achterlating van slippers en het geld. Het was niet veel: twee tot drie gulden. Het ging om nog schoolgaande jongens, die het gokken als tijdpassering hadden gekozen. Vanuit de bar klonken applaus en kreten van bewondering voor de snelle politiële actie. Toen we er later voorbijreden, riep men de patrouille nog vol plezier na: „Wega di dou". Na de bliksem-actie legt de patrouille uit: Op deze manier leren die jongelui iets van de waarde van het geld, omdat ze het nu kwijt zijn.

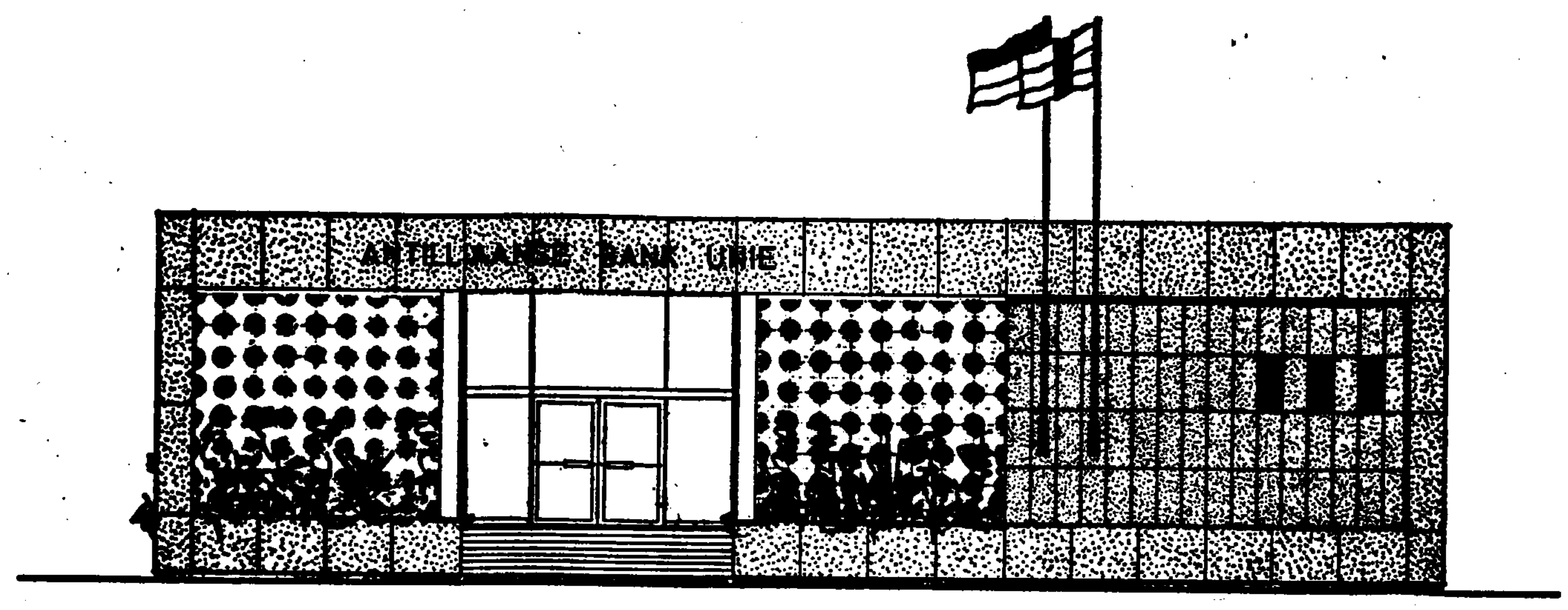
Het spelen om geld maakt op het ogenblik een bijna ongekende furore op Curaçao. Elke patrouille weet de vaste speelplaatsen aan te wijzen. De moeilijkheid op het ogenblik is echter, dat de spelers ook wat handiger zijn geworden: men speelt met het geld in de hand. Een eventuele inval van de politie betekent dan namelijk, dat men zijn geld niet kwijt is, als men kans ziet te ontvluchten.

Die geldspelen hebben al menigmaal, afgezien van de maatschappelijke ellende, welke zij veroorzaken, omdat de vader des huizes zijn salaris verspeelt en dus niets kan afdragen, zich in schulden steekt, ook andere effecten gehad zoals vecht- en steekpartijen. Dikwijls doordat er „beroepsspelers" met vuil spel de volle winst wisten binnen te strijken. Om geld spelen lijkt echter iets te zijn, dat men moeilijk kan laten.

Bon

Pascu y

Bon Anja

Merry

X- mas

and

Happy

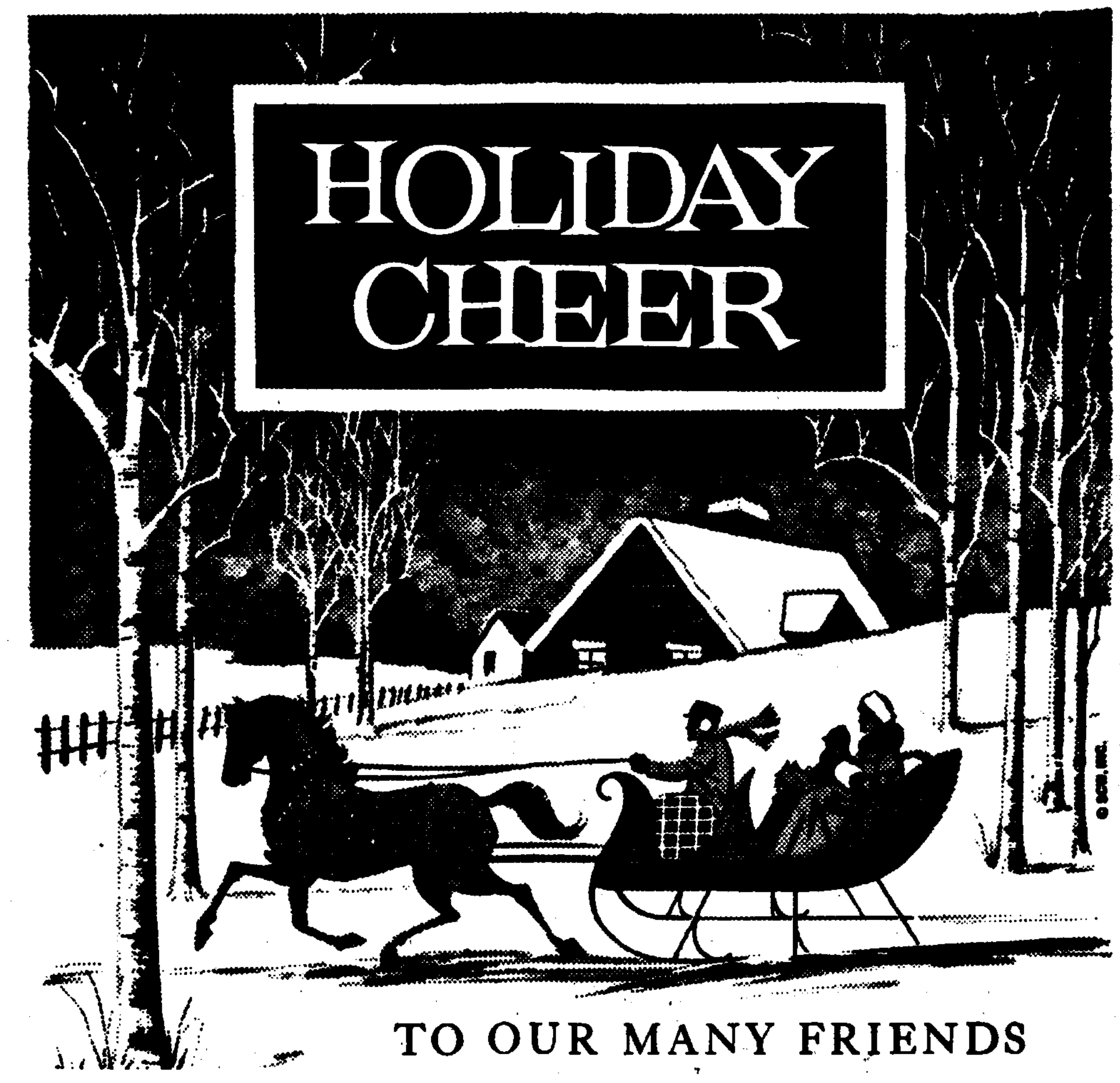
New Year

Vrolijk Kerstfeest en Gelukkig Nieuwjaar

ANTILLIAANSE BANK UNIE N.V.

KANTOOR ARUBA

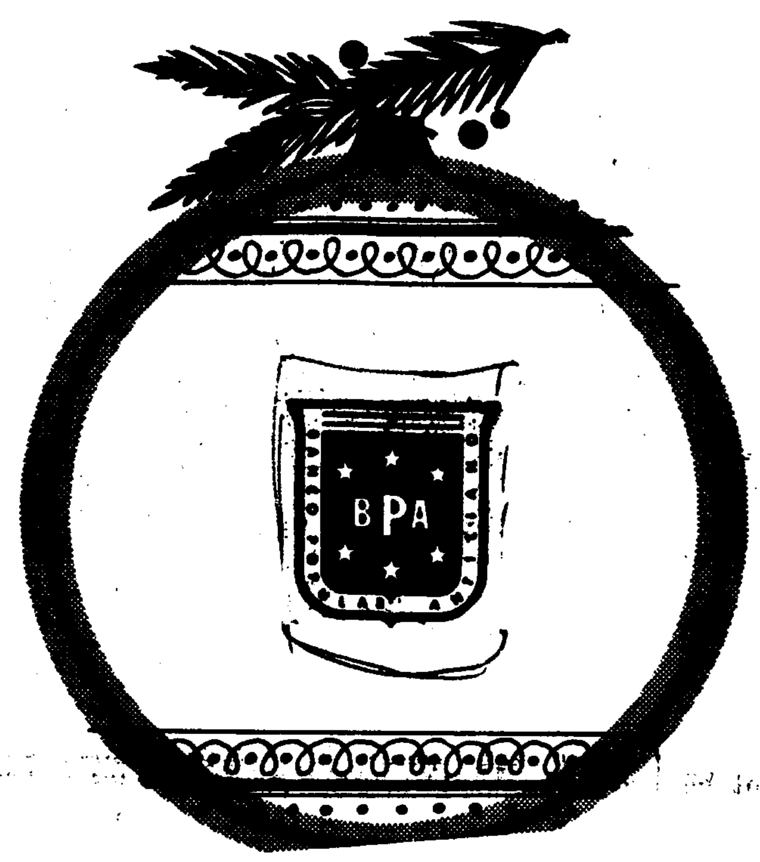
ORANJESTAD HOLIDAY INN ARUBA SAN NICOLAS

TO OUR MANY FRIENDS

DE WIT STORES INC.

ARUBA – BONAIRE – SINT MAARTEN

Vanaf alle eilanden van de Nederlandse Antillen

wensen wij de Antilliaanse gemeenschap in het algemeen

en onze cliënten in het bijzonder

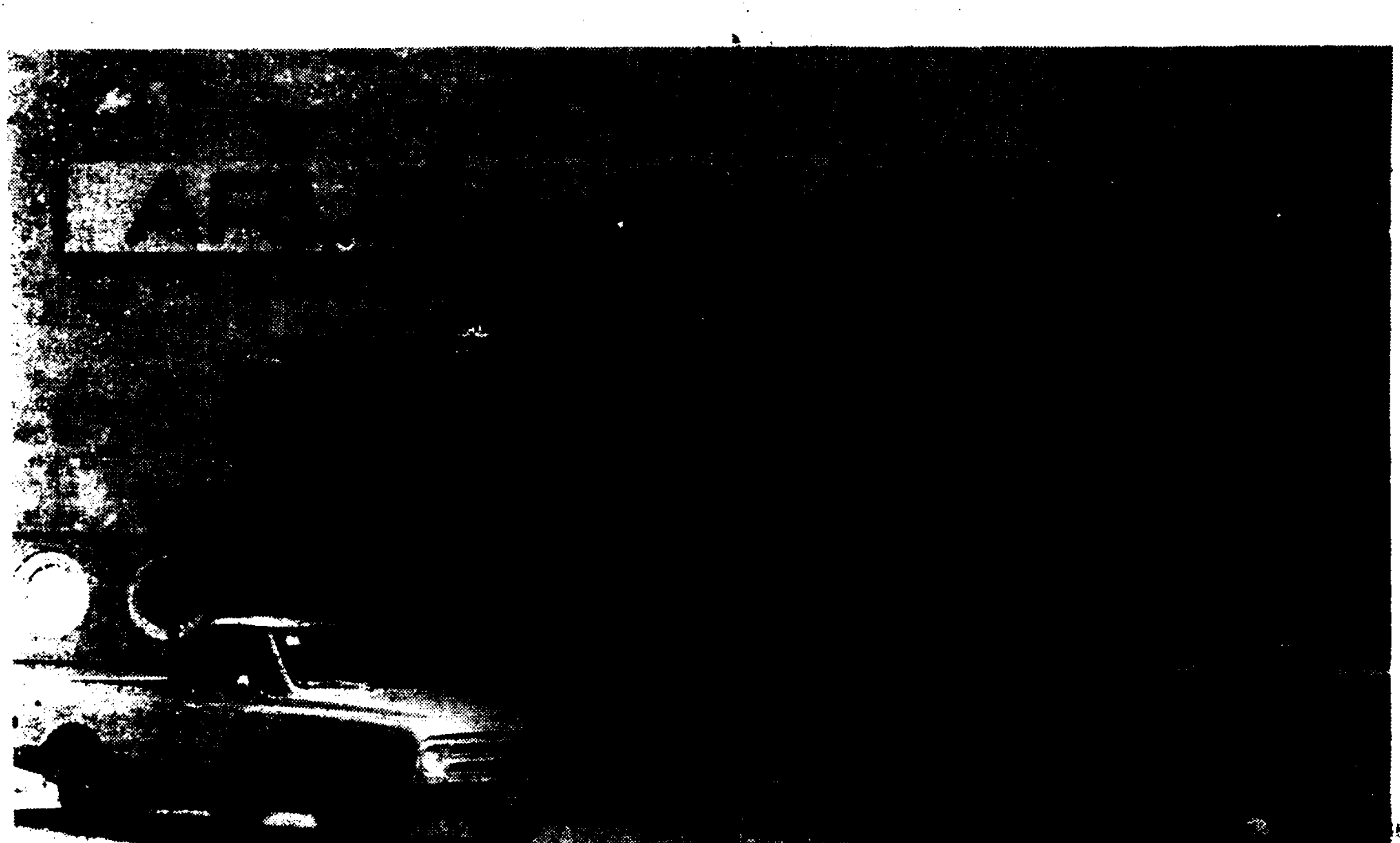
ZALIG KERSTFEEST

EN

VOORSPOEDIG NIEUWJAAR

BANCO POPULAR ANTILIANO N.V

ARUBA CURACAO BONAIRE ST. MAARTEN STATIUS SA

MERRY CHRISTMAS

HAPPY NEW YEAR

ZALIG KERSTFEEST

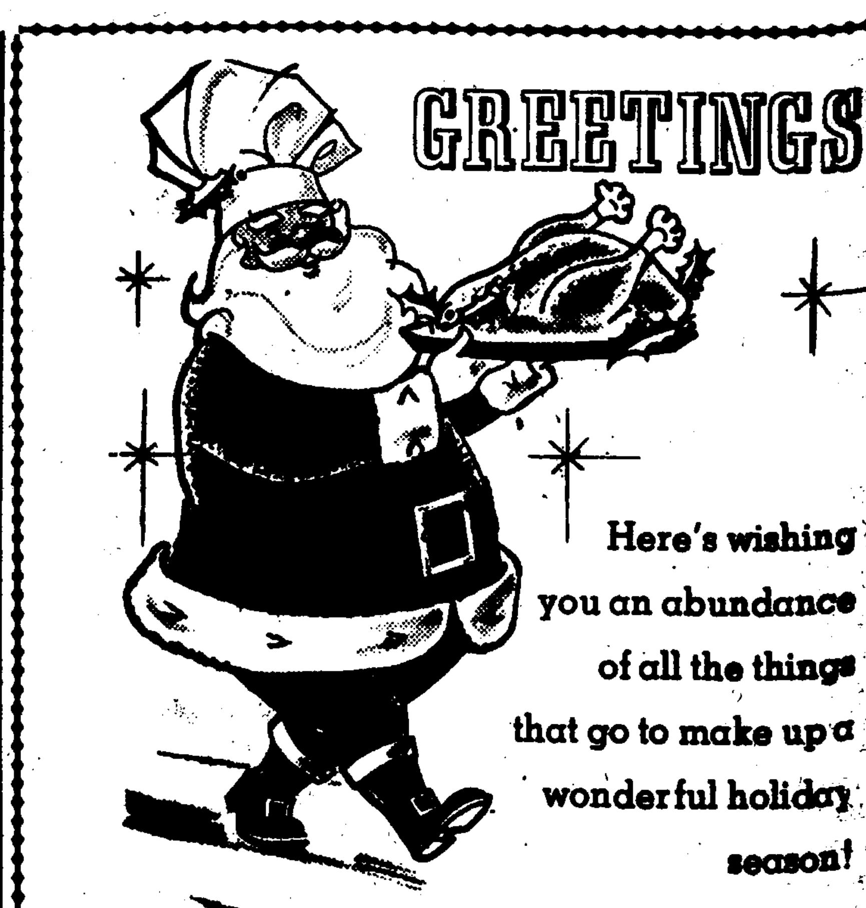
en

VOORSPOEDIG 1972

OOK HET NIEUWE
JAAR GEHEEL TOT
UW SERVICE

JOAQUIN KELKBOOM

HENDRIKSTRAAT 19-A
ORANJESTAD.

Here's wishing
you an abundance
of all the things
that go to make up a
wonderful holiday
season!

ASTORIA HOTEL

NEW YORK RESTAURANT – SAN NICOLAS
ARUBA RESTAURANT – ORANJESTAD

ZALIG KERSTFEEST
en
VOORSPOEDIG 1972

PANADERIA CENTRAL

(A.G.Th. Arends)

Havenstraat Oranjestad

MERRY CHRISTMAS AND HAPPY NEW YEAR

From all of us to all of you – Yuletide joy!

TINA BOUTIQUE

* Oranjestad
* Manchebo beach hotel

Merry X mas and Happy New Year

Management and Staff of

CASA BRION

Season's Cheer

r bejaarden liefste wens

g van pag. 25)

n Anja wenst, dan heb ik in dat jaar. Dat heb ik al eer gemerkt. Dit jaar is het gegaan hier, omdat een eerste was. Zo is het nu Maar als ik op straat een kom meteen na Nieuwjaar, anders. Maar ik kan toch raat op om een man Bon nsen?

dame: Nou dan moet je na , niemand van ons groeten.

ijs: Toen ik nog bij de rkte, lette ik er ook op, luk zou geven. Als ik met hen was, kon ik het later eel goed zelfs.

: Voor twaalf uur zetten dio aan en gingen we de bidden in afwachting van e jaar.

trecht: Toen ik klein was, n radio, geen kerstboom, dat alles. Dat zijn allemaal n de nieuwe tijd. In de was het zo, dat de eigenaar oek om twaalf uur met zijn de lucht schoot, zodat wist, dat het Nieuwjaar was. ook de klok geluid. En dan een elkaar een Bon anja

: Wat geluk betekent bij oeten van mensen na de ng, dat weet ik niet. Ik et geld is.

Van Uytrecht: Dat houdt in, dat ik alles krijg, wat ik nodig heb, dat ik gelukkig en blij kan leven.

Spencer: Als ze me cadeaus geven, dan heb ik het goed.

Pundatocht

Van Thijs: Over het naar Punda gaan. Als je van plan was te gaan dan informeerde je of er nog meer mensen naar Punda zouden gaan. Dan ging je in een groepje. De weg was namelijk erg lang. Dan liep je gelijk op. Je maakte pret en de tocht leek korter. Dan gingen we eerst naar Ceroe Chiquito. Daar bleven we een hele tijd rusten. En als je goed was uitgerust, dan ging je weer lopen; camna, camna, camna, camna en zo op Punda aan. In de buurt van Minascharbaai bij een grote tamarijn rusten we weer. Daar haalden we dekens te voorschijn en bleven we slapen. 's Morgens vroeg stonden we dan om vijf uur weer op om naar Punda te gaan. In die tijd gingen we patia's verkopen, meloen, komkommer enz.

Spencer: Bonen ook verkocht men. Ik weet niet of U nog weet waar Van Kloenen was bij Awasa? Daar ging men langs de weg zitten, spreidde grote kleden op de grond uit om daarop zijn spullen te verkopen. Toen we nog klein waren gingen we naar de Aurorámís in de Santa Ana. Dan kocht je een patia voor één plakka. Toen waren we twaalf of dertien jaar. Ik moest naar die missen toe. De grote mensen kochten een pompoen, om te koken. Ja, zo was het toen.

Van Thijs: Ezels moesten de vracht slepen. De mensen van Punda, die bij ons kwamen kopen om het daarna weer door te verkopen, die kwamen kun inkopen daar doen.

Spencer: Waar tegenwoordig de ambachtsschool is, daar werden de ezels vastgezet; de koeien. In dat straatje daar. Soms kon iemand niet alles tegelijk betalen. Dan liet je het zitten tot de volgende keer.

Van Uytrecht: Nu vieren we hier Kerst. De zusters zorgen nu voor de kerstviering. We gaan allemaal naar de kapel toe.

Spencer: Natuurlijk is het een dag die heel anders is dan normaal.

Ossenkopp: In december hebben we bingo.

Van Uytrecht: Zij heeft geluk. Zij wint altijd. Ik niet.

In een gesprek met de Amigoe vertelden vier ouden van dagen die nu in Habaai verblijven over de wijze waarop zij vroeger Kerstmis en Nieuwjaar' vierden. Twee van de dames mevrouw M. Spencer (tweede van rechts) en mevrouw C. Ossenkopp (uiterst rechts) hebben altijd in de stad gewoond. Mevrouw M. van Thijs (uiterst Links) bracht haar jeugd echter door op het platteland, Banda abao evenals mevrouw E. van Uytrecht. Heel grappig zijn vooral de verschillen in opvatting over het dansen van tambu tussen Punda en Banda Abao bewoners. Banda Abao voor, Punda tegen.

Ossenkopp: Ik koop altijd loten. Met Kerstmis is de prijs verdubbeld.

Van Uytrecht: Ik vroeg het eens iemand: wat ga je met je geld doen, als je de hoofdprijs wint. Hij werd kwaad omdat ik dit vroeg.

Het gesprek gaat dan verder plotseling over op filmvoorstellingen en dan toch weer over loterijen.

Spencer vertelt dat zij eens zeventig gulden heeft gewonnen, tot algemene verbazing over haar loterij geluk. Ossenkopp laat na veel moeite los dat haar geluksnummer 07 is.

Muziek

Aan de dames wordt gevraagd of er een speciale wens voor Kerstmis is in Huize Welgelegen.

Van Uytrecht: Twee jaar geleden kwamen er veel groepen voor ons spelen. Zij kwamen met hun band spelen. Maar verleden jaar kwamen zij niet. De aguinaldos kwamen vroeger ook spelen hier, maar verleden jaar ook niet. Ik houd van die muziek heel veel.

Van Thijs: Ik houd heel veel van mazurka's. Ik verlies al mijn tijd om naar die muziek te luisteren. Ik vind die van Santa Rosa de beste band (Tipico Santa Rosa).

Van Uytrecht: we zijn naar Vaersenbaai geweest en daar speelde Tipico Santa Rosa. Daar hadden we een picknick.

Spencer: Ik zit alleen maar. Ik dans nooit. Nooit van mijn leven heb ik dat gedaan. Ik heb eigenlijk nooit de kans gehad om het te leren. Neen, het spijt me ook niet. Maar ik vind het wel heerlijk om naar muziek te luisteren.

LACA euwe ereld

n pag. 27)

en de opbrengst ook veel Desondanks zweert de e Nica bij de witte mais. Zo g veel meer voorbeelden te

vallers

cht het Kilaca-team nog rk, nog genoeg teleurstel- tegenvallers. Dat kan ook s. Het experiment is echter waard om ondernomen te Het is namelijk een project de basis te werken: geen bovenop ergens neerplan- midden tussen de campe- een stukje nieuwe en vrije onend, met hen werkend choonmaken van het terrein, n delend met alle ontberin- aan verbonden. Op deze al misschien via een lang- aar indringender proces de echte revolutie noodzake- ntaliteitsverandering werke- kunnen worden. Dat die er moet komen, dat is als je het platteland op- t oerwoud in.

gua is een stukje van het ke Latijns-Amerika. Een land vol vulkanen, met snelwegen en vruchtbare Een land met boeiende zoals de protestzanger en Ernesto Cardenal, de pries- nsen zoals vice-president die een stuk landerij afstaat experiment, dat Kilaca heet; oeder in een bezinningscen- aar Paus Joannes XXIII , koffie staat in te schenken staat op te scheppen voor de , campesino-jongelui, stads- .; boeiend en misschien ook iend. Als pastoors lachen als oord rechtvaardigheid in de emt, bij een gesprek over de ging, als een jonge pater je zijn bisschoppen, die het n van het woord rechtvaar- l betitelen als communisme. en broeiend. Zoals elders in Amerika.

Christmas Cheer

May the joys and blessings of Christmas be with you and yours through this season and the coming year. And with this may we add our sincere thanks for your kind patronage this past year

AVIS

WE TRY HARDER

MERRY CHRISTMAS

HAPPY NEW YEAR

ARUBA

Postbox 254, Aruba

Phone 2227

or

Aruba Sheraton Hotel & Casino

Phone 3900 ext. 908

At your service in 1972

RENTAL RATES

	Daily	Weekly
GROUP A:		
VW	$ 11.00	$ 66.00
FIAT 850		
GROUP B:		
MAZDA	$ 13.00	$ 78.00
FIAT 124		
GROUP C:		
VALIANT (aut.)	$ 15.00	$ 90.00
VALIANT DUSTER		
MAVERICK		
GROUP D:		
CHEVY MALIBU	$ 17.00	$ 102.00
GROUP E:		
PLYMOUTH (airco)	$ 25.00	$ 150.00
DODGE CHARGER		
DODGE CHALLENGER		
GROUP F:		
CHEVROLET CAPRICE	$ 30.00	$ 180.00

Reservation can be made at:
PRINCESS BEATRIX AIRPORT
on arrival, or at
ARUBA SHERATON HOTEL & CASINO

WIJ WENSEN U ALLEN,
DOCH IN HET BIJZONDER ONZE KLANTEN
PRETTIGE KERSTDAGEN
EN
VOORSPOEDIG 1972

Directie en Personeel van

TIELEMAN'S ARUBA

en

ANTOMAC N.V. CURACAO

HET BESTUUR VAN DE

UNION PORTUARIO ARUBA

(U. P. A.)

wenst de gehele Arubaanse gemeenschap, doch in het bijzonder haar leden en gezinnen

Zalig Kerstfeest

en

Greetings ***Voorspoedig 1972***

Moge het nieuwe jaar voor U allen brengen, wat gij ervan verwacht

Best Wishes IN 1972

May every minute of the New Year be full of joy.

MERRY CHRISTMAS

CASA CHIEUW

Oranjestraat 7 Oranjestad

Wij danken U voor het in ons gestelde vertrouwen afgelopen jaar.
Ook in 1972 staan wij voor U klaar.

PRETTIGE KERSTDAGEN
EN VOORSPOEDIG 1972

firma J.A. NIEUW

Druivenstraat 4 Oranjestad, Aruba

WIJ WENSEN U ALLEN,

DOCH IN HET BIJZONDER ONZE CLIENTELE

Vrolijk Kerstfeest

EN

Voorspoedig 1972

ANTILLIAANSE HANDEL MAATSCHAPPIJ N.V.

FERGUSONSTRAAT 7 ORANJESTAD

Bestuur en leden van de

VERENIGING SURINAME

wensen U allen

Vrolijk Kerstfeest en Voorspoedig 1972

Wij danken voor de steun en medewerking die wij afgelopen jaar ondervonden. Mogen wij ook in 1972 hierop rekenen?

Happy New Year!

to our many friends and patrons from the staff of

MERRY CHRISTMAS
AND
HAPPY 1972

* **Maggy's Beauty Shop**
Nassaustraat 59

* **Beautilities & Co.**
Wilhelminastraat 32

Aruba

Prettige Kerstdagen

en

Voorspoedig Nieuwjaar

KAMER VAN KOOPHANDEL EN NIJVERHEID-ARUBA

WIJ WENSEN ONZE AFNEMERS EN RELATIES

PRETTIGE KERSTDAGEN

EN EEN

VOORSPOEDIG 1972

FIRGOS

Antilles Business Corporation N.V.

Amsterdam Curacao

FIRGOS

Wij wensen de gehele Arubaanse gemeenschap

ZALIG KERSTFEEST

en

VOORSPOEDIG 1972

Directie en Personeel

DE PALM TOURS

Aruba

We are always pleased to have an opportunity to salute our many wonderful patrons.

MERRY CHRISTMAS
HAPPY NEW YEAR

NOEL

AIG

EVERYTHING FOR WELDING

ANTILLES INDUSTRIAL GASES N.V.